

କାନ୍ତିମାଳା

ସାଧୁହିନସମାଦିପତିବା ।

୨୦୧୫ ମେସିହା ଶତାବ୍ଦୀ ପରେ କଥା ହେଉଥିଲା ଏହାର ଅଧିକାରୀ ହେବାରୁ କଥା ହେବାରୁ କଥା ହେବାରୁ

ମଳ୍ପ	ଅଛିନ	ବିଲ୍ଲା
କୁଣ୍ଡଳ	ଟ ୧୯	ଟ ୧୯
ଭାରତମାଲାପୁଣୀ	ଟ ୦ ୩	ଟ ୦ ୩

ପ୍ରକାଶ ଦର୍ଶ

ପୁଣ୍ଡର ଅପତ୍ତିରେ ପ୍ରଥାନମାୟୀ ଧରନ୍ତର
କହନ ଦେଲୁ କହନ ଏହାମ୍ବ ମରିବା ସମୟ
ବ୍ୟାପରେ କେବେ ବୁନ୍ଦିଲ ଓ ଥାମେମାନେ
ତୁ ଗୋଟିଏ ଲଜ୍ଜା ହରି କୋଣରେ ଥିଲୁ
କିମ୍ବା ହେଲା କୁଟୁମ୍ବ କିମ୍ବା ପରିବାର କୁଟୁମ୍ବ
ଆସନରେ କହିବଣ କହିବଣ କାହାକ
କୁଟୁମ୍ବରେ କୁଟୁମ୍ବର ପାଇବାକ
କାହାକର କୁଟୁମ୍ବର ସାମାଜିକ ଆଧୁନି-
କାନେ ଅନ୍ତର୍ବିଷ୍ଵର୍ତ୍ତକାଳ ଯଥାପାଥ କିନ୍ତୁ କିମ୍ବା
ଧରନ୍ତର ଏବେ ପରିବଂଶ ବର୍ଷରେ କିମ୍ବିର
କୋଣରେ । ଯେବେ କରିଗାନ କରିଥାଏଇ
ଏହାତିର କାହାକାଳ ଅହିଥିଲୁଛି ଆହାକାଳରେ
ଏକାନ୍ତ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିଲୁ ସେ ନୃତ୍ୟ ଚର୍ଷି
ମୁଦୋପରିବରେ ମଞ୍ଜଳପ୍ରଦ ଦେଉଣ୍ଡ ମେମା-
ନେମାନେବୁନ୍ତ ଶତପଥିମାନ ଅନନ୍ତରେ ଉପରୋକ୍ତ
କରିବାକାଳ କାହାକରେ କିମ୍ବାହିନ୍ତ ଦେଉନ୍ତ
ଏବେ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅମ୍ବମାନକ ପରି କୋଣ
କାହାକରି କିମ୍ବାଥିଲ ପାଇଁ କମାଣ୍ଡ ବିନ୍ଦୁ
ଦେଉଛି ।

କେବଳ ଏକାଶରେ ଦେଖିଲୁଛନ୍ତି କିମ୍ବା
କୁଣ୍ଡଳର ଏକପିଲାଙ୍କିକ ମହିଳାଯୁଦ୍ଧ ସାହେଜ
ମାଟେକୁ ଆଶି କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲାର ଏହା
ପିଲାଙ୍କ ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲାର ଏହା

ପଡ଼ାତାରୁ ଦର୍ଶଣୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜମାବ କଲେଖି
କର୍ତ୍ତମାଙ୍କ ଅବଶଳହେଲୁ ସେ ଏ ରାଜିକାର ଜାତି
ନୟର ଗନ୍ଧ ଉତ୍ସ (Engineer-in-Chief)
ଏହି ଚାରି ଉତ୍ସରେ ଏଗାର ଥାର୍ମ ଆହୁ।
ଯେ କୁ ରାଜ୍ୟାତ୍ମକ ଗର୍ଭମାତ୍ର ତା ଏହି ଜାରେ
ମୁହଁ ମନୋମତୀ ଏମା ତା ଏ ରହିରେ ପାଇଁ
କୁ ଉତ୍ସରେ ତା ଓ ଦର୍ଶଣୀବାଟେ ଥାର୍ମ ଏମାର
ତା ଏହି ଉତ୍ସରେ ଏଠାରେ ପ୍ରବେଦ ହେବାକ
ତାଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଥାଇବ କର୍ମଶିଳ୍ପ ଓ ଜ୍ଞାନ
ଓ ପାଦତର କାଳ ଖୋଜା କରିବାକ ଅଛିନ୍ତି ।
ଏଥରୁ ଏ ରେଳବାଟ ରେବାର ବନ୍ଦ ପରିଷଦ
ହେଉଅଛି ।

ରହିବ ହେଲା କଷ୍ଟପୂରେ ବୋର୍ଡିଙ୍‌ହୋଲ୍ଡିଂ
ଆଜ୍ଞାମାନ ଗତ ସମ୍ମାନରେ ପଢାଯି ହୋଇଥିଲା
ଏ ଅନୁବ ଆଦେଶ କବି ଅନ୍ଧାରୀ ମେ ଯେତି
କରିପାରେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ପିନ୍ଧାର ଆପଣଙ୍କ

ମେଥରେ ହତଳ ଦିଆଇ କି ଥିଲେ ତାଙ୍କ
ଅନୟମାଳ ସେ ଗୋଟିଏ ଦେବ ମେ ସବା
କାହାର ସୁରଧାରିଧାରି ଓ ଅପରାଧୀ ଶୋଇ
ଦୀର୍ଘରେ ଦେଖିଯୁ ଦେବ । ବୋଧିବି ଦୋଷର
ପରା ଅଳ୍ପ ଲଜ ଦେବ ହତଳ ବିକ୍ରି ଦିଲ
କାହୁ ରହିବେ ଏ ବର୍ମରେ ତାଜ ନିୟମ ଦିଲ
ନିବ ଓ ସେ ଉଚ୍ଛବ ଭିନ୍ନଭିନ୍ନ ଆପଣ । କୁଳ
ବିଦେଶାମଣେ ମଧ୍ୟ ସାଥେକୁ ଲାଗିଦ ଦେବ
ବିଜ୍ଞାପନ ଶାସନ ନବିକ୍ରି ସମବା ଦିଲ

ମୁଦେ । ଏ ଅଞ୍ଜନୀରେ କିଛିଗଲ ତେ ପର-
ହୋନାମାନ କହିଲୁବୁରୁ କାଳ ଦେବ ଅଟେ ।
ଏଥରୁ ପ୍ରକାଶ ସେ ଦୋଷ ପରିଚ ହବିଲ
ପ୍ରଥା ପ୍ରବୃତ୍ତ ଉତ୍ସବେ ଦୂର ଦୂର ଦେଇ
ଦେଇଲୁ । ଧେଣୁ । ବିଦିବରେ ହବିଲୁ କରିବାର
ଆହିବରେ କର ଆହି ଏହା ମବସାଧାରିଣୀ
ଜୀବିଦାର ଅବଧାର । ଜୀବିଦାର ଏହାରୁ କାହା
ଜୀବିଦାର ପ୍ରସିଦ୍ଧ ବାପାଙ୍ଗ ଜୀବିଦାର ଏହାରୁ
ଯାଏ କାହା ଯେତେକଜ୍ଞାର ଦେଇଲା କାହାରୁ । ଏହା
ଭାବିଲେ ହଜିଲ ଅବଧାର କାହା । ଏହା
କରିଦିମାନ ଆମନିବେ କହିଲ ଦୋଷପାତ୍ର ।
କରିବନ କରିବ କହିଲାର ରହିଲୁ କରିବା
ବରେ ନିଜବ୍ୟାପକରୁ କରିବାର ବିଜ୍ଞ କରିବ
ତେ ଅଳ୍ପାନ୍ଦ୍ର କାହିକିବ ତଥାର କୋଟି । କାହା
ହର୍ବ ଦେଇ କହିଲେ କରିବିଦ କରିବିଦ
କିବ । କରିବିଦ ଏ କରିବିଦେ କରିବାରଙ୍କ
କିବିକ ଦେଇଲୁ ।

ପାଦବିରୁଦ୍ଧ କୃତିମାର୍ଗ ହେଲା ଏବଂ
ସ୍ଵାକ୍ଷରେ ପାଠକମାନଙ୍କୁ କଥାଯାଏ । ଏହା
କରି ହୋଇଥି ଜାଗ୍ର କଥାମାନଙ୍କଙ୍କ ପ୍ରକଟ
ଏହା କଥାକଥ ହେବେବାକୁ ଦେଖି
ଲାଇ । କଥାମାନଙ୍କୁ ଏହାକୁ କଥାମାନ
କଥାକଥ ହେବେ ଏହା କଥାମାନ ସେମନ୍ତ ସହମ
ସେମାନେ ଅଣ୍ଟାଇ କଥାମାନଙ୍କଙ୍କ ପାଦ
ହେବେ କଥାମାନ ହେବେ ଏହା । ଏହା

ମେଷଏନରେ ସବୁତ ଦୂଷମ୍ବୁଜୁ କହି ଥିଲା
କରସାଇ ନ ଧାରିବୁ ହାଁରେ ସରି ସେଇ
ଚୁକ୍ତିର ଅଧିକାଂଶ ଲେକ କ୍ରିଟିମ୍‌ପ୍ରି ପରା
ହେଲୁ ବେଳକୁ କିମ୍ବର କର୍ମ୍‌ଯ ତାରବା
ବେମନ୍ତ ସବୁତ ହେଉଥିବ ତୁଣିଲ ଲୋଗେ
ଏକାବେଳକେ ଅନ୍ତମାନ କରି ଧାରିବେ ।
ଫଳବଳ ଦେହ ଆସି ଦୂରୀ ନାଗାନ୍ତ ଅନ୍ତର
କଳକହୋଇଥିଲା । ଭଲବର୍ତ୍ତବାନ ବିଭୂଷିତାର
ଛୋଇ ପଡ଼ିଯାଏ ଏ ଚାଲିରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ
ଅନନ୍ତର ହୋଇ କିମ୍ବ ଲାଭରେ ଗୁରୁତ୍ୱାକ୍ଷର
ଅଛିନ୍ତି ଓ ରାତବାସୀ ତହଁ ବିପରେ ମାତ୍ର
ଥିବାର ଦେଖି କହୁଥିଲା ଯେ ଇଂର୍ବିଜିମାନ-
କର କିମ୍ବ ଦେଲ ବୋଲି ଏମାନେ ହଂଥ
ପ୍ରତିବରୁ ଏପରି ଦେଉଥିଲା । ମାତ୍ର ଅମ୍ବ-
ମାନଙ୍କର ସେପରି ମର ଦୟାହେ । ଏହିରେ କିମ୍ବ
ପରାଜୟକୁ କଥା ବିହି ନାହିଁ । ଏହି ପରିଶେରେ
ହୃଦୟ ଜୀବିର ପୁତ୍ରାନିମିତ୍ତ ଘନବର୍ତ୍ତବାନ
ଦୁଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲ ମାହ ଚାନ୍ଦିପଢ଼ିବାର ଜାବା
କିବାରିତିହୋଇଥିଲ ? ଏମ୍ବିଦାର ବର୍ତ୍ତମାନ
ଠାରୁ ଅଖଦରେ ଅଭ୍ୟାସିତର ଅପରା କର
ଜୀବନବାସୀ କୁଦୁରୁ ଧରିବିତ ଓ ବ୍ୟସ ହୋଇ
ଦେଇନ୍ତି ଓ ସେହି ହେତୁ ଶବ୍ଦର ନାମ
ପ୍ରାକରେ କ୍ରିଧର ପ୍ରତିବାଦ ଦିଗବା
ପ୍ରକାଶ ସହ ଦେଇଥିଲା । ଏବା ଭବତରେ
କହୁବି ବିଲଭରେ ଯଥ ତହଁର କାହିଁ ପ୍ରତିବାଦ
ହେବାର କ୍ରମାବ୍ୟାସ ମହିସୁରର ଦୁର୍ଗପରି ବିଲଭ
ଦେଇନ୍ତିମୁସ ଏଥର ପ୍ରକାଶ ଦରିବାର ପ୍ରବନ୍ଧ
ଲେଖିଅଛିନ୍ତି । ଉଦାରମର ଲଞ୍ଜ ରିପନ ଏତିମି
ଦରିବା ବିଷୟରେ ଅମ୍ବମାନେ ଥିଲା ଅ-
କିବାର କ୍ରିଧର କ୍ରିମାନ ଅବଗର ଦେଇ ଯେ
ଏହୁବ ମୂଳ ଦାରିଦ୍ର ବର୍ତ୍ତମାନ ଧକମାନ ଯାଏ
ଅକ୍ରମ୍ୟ କରିବନ୍ତ । ଏ ଏବା ପୂର୍ବ ଧନମାନ
ଦେଇଯାଇସ ଥିବେବଳ୍କ ଉପରୁକ୍ତ ଉଦସଖବାସ !

କୁଳ ପାଇନର୍ ଦୃଷ୍ଟିଭୂଲର ଓ ତୁଳ ପ୍ରାଚୀ
ମେଲୁ ଅଧିକାର ଫଳ ଏହେ ଏକ ଦ୍ୱାରା
ଦ୍ୱାରା ପାଇଲୁ ଯଥ ମାତ୍ର । ୨୨ ଯଥ ଉଚ୍ଚୀ
ଅଦ୍ସ୍ତିମେଖ ଗଜେଶ୍ଵରେ ପ୍ରକାଶିତକୌଣସିବା
ପ୍ରକାଶ ଦେଖ ଆୟୁଷକବୁ ଯେପରି ତୁମ୍ଭ ପଥରକ
ପାଇନର୍ ପ୍ରକାଶ କରିବା କମ୍ପିର କାହା
କରିଥେବୁ କବି ଦିବ୍ୟମୁ ନିର୍ଭବସ ଏହର୍
ଯେପରି ବୋଲି ବାହଁ । ତାହୁ ଦ୍ୱାରା
କୁଳ ଅଧିକାର କାହିଁବା ହେଉଥି ଯେବେ

ଅବୀ ଥକୁ କୌଣସି ଜାରିଗ ବନ୍ଦଳେ ଏହା
ଅବସ୍ଥାରେ ଗରଜିଲୁ ଏହା ପ୍ରକାଶିତ କରିବା
ନମିତ ମଞ୍ଚପାଇଥିବାର ଦେଖିଲୁ । ତେଣାର
ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଏବାବ ପଡ଼କୁ ଦିଆଯାଇ ଅଛି
ବିକା ଅମ୍ବେମାକେ କହୁ ନ ପାରୁ । ସେ
ଯାଦା ବସଇ ଆମ୍ବାନଙ୍କୁ ଡକୁ ସବାଦ
ଶୁଣ କରିବା ଜାରିଗ ଦିଆଯାଇଥିଲେ ଶିଖ
ପଢ଼ିବ ପ୍ରବୃତ୍ତି ହୋଇଥାନ୍ତୁ ମାତ୍ର ଯାମ ଉଚ୍ଚପ୍ରା
ଗର୍ଭମେଦା ଗରଜିଲୁ କେବେହେ ଆଶା
କରିଗାଇ ନ ପାରେ ତାରଙ୍ଗ ଗର୍ଜେଟ ଥବ
ଅକ୍ଷ ଲୋରେ ବିଥର୍ଣ୍ଣ ଓ ତାଙ୍କ ମନ୍ତ୍ର ମୁଣ୍ଡି
ଅମ୍ବ ଲୋରେ ଫିଙ୍ଗାର ଧାଠ ବର୍ଷଣ୍ଟ । ତଥାପି
ଅମ୍ବେମାନେ ସମୟ ମହ ଗର୍ଜେଟ ପାଇଥିଲେ
ଫଳାଫଳ ପ୍ରକାଶ ଦିଆଥାନ୍ତୁ ମାତ୍ର ଗରୁଥିବାର
ଗର୍ଜେଟ ଏହିତାରେ ଆମ୍ବାନଙ୍କୁ ଶୁଭବାର
ସମୟରେ ମିଳିଲୁ ମୁହଁବଂ ପାଠକ୍ୟାନକୁ
ଯାଦା ଉପହାର ଦେବାରେ ଅସର୍ପି ହେଲୁ ।
ବର୍ତ୍ତମାନ ଜୋଖକ୍ୟ ଜ୍ଵାଳ ମନ୍ଦମେହୁରକ
ଅପିଷରୁ ତୁଳ ମୁନ୍ଦର ଫଳାଫଳ ସେହି
ମୁଲକୁ ପଠାଇଥିବା । ଅଛିଏବ ଅମ୍ବେମାନେ
କାଳ କିମ୍ବା ହୋଇଯାଇଥିବା ଦୃଷ୍ଟିରେ ତାମା
ପ୍ରକାଶ କ କରୁ କେବଳ ମୋଟ ଫଳ ଦିଲୁବ
କରିବ ।

ଏପର ଗର୍ବ (ଶା ୩ ବିଷ୍ଣୁ) ଗଜେଟରେ
ଦେଉଣ୍ଠିଲୁଁ ସେ ମାନନ୍ତର ଓ ଘରୁଡ଼ରେ ଏକ ଭାଇ
ପ୍ରାଚୀମେଳା ଦୂରି ପ୍ରଥମାର ଫଳ ଶ୍ରୀ ହୋଇ
ପ୍ରତ୍ୟେକେ ଦୂରପରିଦ୍ୱା ହିଂସାଦରେ ବିକୟ
ଦେଇଥିବାର ବିଜ୍ଞାନକ ବାଜାରରେଇ । ଜାତି-
ମାସିନ ମୋହରିଲୁଁ ଦୂରପରିଦ୍ୱା ଲାଗିବା
ଏବଂବୁ ଅବଧି ଏହା ଅଧ୍ୟୁଷି କଥା । ଯଥେ
ପରିପାଳ ବିଜ୍ଞାନକ ଜାବକାନ ଦେବା ଅର୍ଥ
ପ୍ରାୟେରେ ତାହା ଏହା ବିବରିମେଳା ଗଜେଟରେ
କଥ ମାନନ୍ତର ଏହା ଅନୁମାନ ଦୂରବା ଅର୍ଥରେ
କହିଲା ସମସ୍ତା ଏହି—ଶରୀର ଭାଗୀ କେ

ସବୁ ୫୮୮ ମାଲରେ ଦିଲ୍ଲି ବିଜ୍ଞାନ
ମୋକମାନେ ଅପଣା ବାସିରେ ଯେ ସାଧାରଣ
ଦୂରାବ୍ୟକଳନ ବାର୍ତ୍ତମାନ ବିଭିନ୍ନରେ ଉଚ୍ଚ ଏ
ପରିହାରା ଗତକଳରେ ହିମାଶିଖ ହୋଇଥିଲା ଏ
ହାଦା ଧାରାବାନକୁ ଏହି ପୂର୍ବେ ଜଣାଇଥିଲା
କୁବି ମୁଖରେ ଏଥିର ଜମ ଦୂରାବ୍ୟ ଉଚ୍ଚମ୍ଭାବ
ଦୂରା ମୂଳରେ ମେଣେକ ହୋଇଥିଲା
ଥେବାରୁ ମୋଟ ମୂଳ କେବଳ ୧୨୫୭

ଧ୍ୟାନ ଦେଖି ତାରକାରେ ଲେଖାଥିଲା ମାତ୍ର କି-
ର୍ଭାବକ ଅମ୍ବେଲାନେ ବିଷସୁଷୁଷେ ଧବଗଳ
କେଳୁ ଯେ ଏ କଲରେ ଗୋଟିଏ ଦୂରତ୍ବ
ଲାର୍ଜ ହଜୁ ହେଉଥାଇଥାବୁ । ଦୂର କରି
ପ୍ରାୟ ସୁଜାତା । ମୌ ଦରଶୀଧୁର ନିକଟ
ରସୁଳପୁର କୋରରେ ଗୋଟିଏ ଦୂରତ୍ବ କିମ୍ବା
ତେବେରେ ପାଇଁ ତାବର ପକ୍ଷାପୋଲ ଅଟେ
ଏଥର ନିର୍ମିତ କର୍ତ୍ତା ହଜୁ ରସୁଳପୁର ନିବାସା
ସେଇ ବନ୍ଦୁ ଓ ସେଇ କୁନ୍ତା ଅଟିଲା । ଏମା-
ନକ୍ତୁ ପାଠକମାଳକ ପ୍ରାୟ ଜାରିଲୁ ଲାହିଁ ।
ଏମାନେ ଦୂର ସହୋଦର ଶୁଣ ଓ ସାମାଜିକ
ଦେଖାଣ ଅଟିଲା । ଏହାକର ପ୍ରଥମ ତ ଲାଜାପୁ
ବ୍ୟକସାୟ ବିର୍ଦ୍ଦାର ଦୋକାନ ଅଟିଲା । ଯେହି
ବ୍ୟକସାୟକୁ ଉତ୍ସମନ୍ତର କଲାଇ କିଛି ଥିଲା
ନ୍ୟାର୍ଥରେ କରି ତମ ଲକ୍ଷ୍ୟଦର ବାବୁଗାର ଦିଗଃ
ବାରେ ଦେଖାଇବ ଦୂରେ ଦୃଶ୍ୟ ଧନ ଦିବର ।
ଦୂରେ ଏକ ଦେଲବର ଓ କାନ୍ଦା ଅଜମ୍ବରିଲେନ୍‌ପ୍ରାୟ
କବରେ ଥାଇ ତୁଳାର୍କିତ ଧଳକ (ଖେରକ)
ଦାନ ଓ ସାଧାରଣ ହଜି କାନ୍ଦାରେ ବ୍ୟୁତ
କରୁଆଇଲା । ଏଥି ପୁଣେ ସେମାନେ ଆନ୍ଦୋଳନ
କର୍ତ୍ତା ବ୍ୟୁତରେ ଗୋଟିଏ ସୁଦର ମହୁଳଙ୍କ
ଦେବୀ ପ୍ରାମରେ ନିର୍ମିତ କରୁଥିଲେ ସନ୍ ୧୮୮୫
ସାଲରେ ଉତ୍ସର ଲେଖିଲ ବନ୍ଦ ଓ ଧୋଳ
ଦୂର ସହ୍ୟ କରି ଅଧିକ ବ୍ୟୁତରେ ବ୍ୟୁତରେ
ଅଛିଲା ଓ ତଥାର ଦେଖାଇର ଲୋକ ଓ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତମାନକର ବନ୍ଦ ଉତ୍ସବର ଓ ସହିତ
ହୋଇଥାବୁ । ଗରବମ୍ବୁଗୁ କର୍ମଚାରୀମାନେ
ଉଲ୍ଲଙ୍ଘ ଦେଖି ନନ୍ଦମାଳକ କରିଲାଗଲା ।

ଏପଥ କାର୍ଯ୍ୟ ତାଳିବାରେ ନ ଉଠିଲା
କାହିଁଛି ? ମୋଟିବନର ବୁନିଷ ପର୍ମିଜିଲ୍‌ମାରେ
ସାଧାରଣ ହିତ କାର୍ଯ୍ୟର ତାଳିବା ପରି ଅର୍ଥ
ପଠାନ୍ତି ଯାଦା ମେତ୍ତାପୁଣ୍ୟ ମହିଳାମାତ୍ର ଖବର୍କୁ
ମେତ୍ତାକୁ ପ୍ରେସର ହୋଇ ବେଳେବେ ପ୍ରକାଶିତ
ହୁଏ । ଉପର୍ତ୍ତିକୁ କାର୍ଯ୍ୟ ତାଳିବା ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ
କ ଦ୍ୱାରାକୁ ଛାଇଯାଏ ଯେ ଯୁଦ୍ଧ ଦ୍ୱାରାମୁଧେ
ପଦନ୍ତ ନ ହେ ଯାଦା ଗୋଡ଼ାଏ ଦୁଇଟା କର୍ମ
ଦ୍ୱାରାକୁ ଦୂରୀ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅଭିଭାବ ଘର୍ଷଣ
ତାଳିବା କରି ପଠାଇ ବନ୍ଦରୁ ଏ ହେତୁକ
ଅନେକ କର୍ମ କରି ହୋଇ ଯାଇଥିବାରେ
ଦ୍ୱାରା । ଯେ ଯଦୁତ ତାଳି ଦେଇ ଆପଣୀ ନାମ
ପ୍ରକାଶ ଦେବା ବକାଶେ ହିନ୍ଦବଳେ ହିନ୍ଦବଳେ
ସମୀକ୍ଷା କରିବା । ଯୁଦ୍ଧ ପରିଣମ ଦ୍ୱାରା
ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବା କରି ଏଗର ଦ୍ୱାରାକୁ

ପାଇବା ପଠାଇବାର ଭିତର । ସହ ସଂସ୍କାର ଏବଂ
ଶାନ୍ତି ଜୀବାଦିବା ଓ ଦୁଃଖାଦିଦେବା ଅଛି
ଯାମୁରେ ଏପରି ବିର୍ମଳନଳିବ ପାଇବା
ଗଛେଟରେ ପ୍ରକଳ୍ପ କରସାଧିଅଛି ତେବେ
ଯେପରି ସମ୍ବୂଧ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟମାନ ଜାଲିକ ଉଚ୍ଛଵିଷ୍ଟ
ସେପରି କିନ୍ତୁ ବିଧି କରିବାର ଆବଶ୍ୟକ ।
କର୍ତ୍ତ୍ତିପରମାନେ ମୁଖ୍ୟ ପ୍ରତି ଅବିଟ କିମେ
ସେମାନେ ଅନୁଷ୍ଠାନ ସୁଭିତ ଏବଂ ସକଳ
ବର୍ଷର ଜାଲବା ଯାମୁରେ ପଠାଇବାରୁ ।

ଛବି ପ୍ରକାଶ ମୋଇନମା ।

ବିରାଜ ନମୋଦ୍ଦେଶ ସମୟରେ ତାଙ୍କ ନଗ-
ରରେ ସମାଜେବ ହୋଇଥିବା ହେଲେ କେ-
ତେବେ ଛାତ୍ର ପଳିଷ୍ଠ କଳେଷ୍ଟୁବଳକୁ ଧର୍ତ୍ତା ମାର
ଥିବା ଅସମ୍ଭବ ଏକ ମୋତଦମ ହୋଇଥିଲା ।
ଏହି ମୋତଦମାରେ ହେଠାପରେଣ୍ଟାମେଜ୍ଞାମେଜ୍ଞାର
ସାଦେବ ଯେଉଁ ବାନୀକୁ ଉଚିତମ୍ବ କଠିନ
ପରିଶ୍ରମ ସହ କାରହାସର ଦୟାଜ୍ଞ ଦେଇଥିଲେ
(ତ ଯାହା ମେନଞ୍ଚିରକ କଢ଼ୁକ ମାତ୍ର ସ
ବିପରିଶ୍ରମ ତାରକାଶ ଓ ଟଙ୍କା ଅର୍ଥବଶ୍ଵରେ
ପଦେଖିତ ହୋଇଥିଲା) ସେ ହୋଇବୋର୍ଟରେ
ପଦ୍ଧତିର ବନ୍ଦବାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଦୟୁତ୍ ବିଷୟରେ
ବିଷୟ ଧାରନକୁ ଜରାଅଛି । ବିଦୟୁତ୍ ବିଦ୍ୟୁତ୍
ମନୋଦୋହନ ବେଳ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକରୁ ଅବେ-
ଦନ କିନ୍ତୁ ବାହୁ ବିମେଶବନ୍ଦୁ ମତ ତ
ପିଣ୍ଡ ସହେବନାମରେ ଅଗର କଳିବୁ
ସେମାନେ ମୋତକିପର ମୁଣ୍ଡାଣ୍ଡ ଦେଇଲୁ
ଅବଶ୍ୟ ହୋଇ ଅପରିତାରୁ ଜାମଳ ଟଙ୍କା
ଦେଇଲୁ କୁଟୁମ୍ବକୁ ଦେଇଲୁ । ମହି ଅମୃତାନ-
ନ୍ଦନ ଦୂର୍ଭାଗ୍ୟଶାସ୍ତ୍ର ବର୍ତ୍ତମାନ ହାଇକେ ଟର
ପାର୍ଯ୍ୟାନକୁ ପବନଦ୍ଵିତୀ ହେଲାରୁ ସେହି
ମେତଦମା ବିନ୍ଦୁର କରିବାର ଭାବ କିନ୍ତୁ
ବୋଲିବାମ ଓ ଘେରିଲିବ ସାହେବଙ୍କ ପ୍ରତି
ନ୍ୟୟ ଦେଇଲୁ । ଯେଉଁ କାନିଂହାମ ସହେବ
ମହାପାତ୍ରଙ୍କ ରାଜପାତ୍ର ବିନର ଏକ କୁ ବିଦୟା
କାବ୍ୟ ବସ୍ତେ ବିଗ୍ରହ ପରିବାର ଶୁଣିଲା ମା-
ତ୍ରକେ ଧାରନେ କୋଥ ହୁଏ ତର୍ହେର ତରନ
ଫଳ ସହିକରେ ଅମୁଲ କାନିଂହାମ
ଅମ୍ବେମାନେ ଦ୍ୱାରା ସହିତ ଅବଶ୍ୟ ଦେଲୁ
ସେ ହୋଇବୋର୍ଟ ଖେଳିବାରୁ ସମ୍ଭାବନା
ବାହାନ ଦେଲୁ । କୁଟୁମ୍ବ କାନିଂହାମ
ମାପେଲେ ଉତ୍ତର ପୁନର୍ବିଷ୍ଟ ଦୂରମଧ୍ୟ
ଅବଶ୍ୟ ରହିବା କାହାର କରାଗାଲାର କେ

କୁ ହେଲା ! ଜଳ ସାହେବ ବିଶ୍ଵର କରିବାକୁ
ଦସେଇ ସମୟରୁ ସୁନ୍ଧର ଏ ମୋ କମାଳ
ତୁହା ବୋଲି କହ ଅକାଶର ସେମାନ୍କ ପନ୍ଥ
ବିଶ୍ଵରର ଷନର ଏତଳ ତେଣେ କଥାରେ
କହିଛି ପଶୁଗଢ଼ର ହେବ କବିତାପୂର୍ବର
ବାରନୀର ବାରପୁରକୁ ସମୋଧନ କରିଥିଲେ
ମନୋମୋହନ ବାର ଯେବେବେଳେ କହିଲେ
ଯେ ବିଲୁକରେ ଏହି ଗୋଟିଏ ମୋକଳମା
ହୋଇଥିଲେ ବିଶ୍ଵ ଶାସ୍ତ୍ର ହୋଇ ଥାନ୍ତା କା
ହିଁ କି ଜଳସାହେବ “ଆରନାନ୍ୟାୟ” ହୋଇ
ଦୂର ଦୂର ଦେଲେ । “ଆରନାନ୍ୟାୟାୟର ତୁମାର
ମନ୍ଦ ଶାସ୍ତ୍ର କି ଏହିପରି ହୋଇଥାନ୍ତା ?
ଜଳ ସାହେବ କହିଁ କି ମଧ୍ୟ “ଆରନାନ୍ୟାୟାୟ”
ହୋଇ ଦୂର ଦେଲେ । ପୁରୀ କର୍ମଗୁରୁଙ୍କ
କାର୍ଯ୍ୟ ଶାନ୍ତି ଉପରେ ଯେତେବେଳେ ଜ୍ଞାନ
ଗହନରେ ଏ ଶାର୍ଦ୍ଦି ସଧତ ହୃଦ ହେବେ
ଦେଲେ ପୁନିଷ କର୍ମଗୁରୁ ସେ ତୁଳ ଗୁରୁଙ୍କ
ଧର୍ମ ଜ୍ଞାନର କହିଁରେ କି ସନ୍ଦେହ ହୋଇ
ପାରେ ? ମାତ୍ର ମଦଗୁରୁ ବିସାନରେ ଏହାକି
କି ଅପରାଧ ହୋଇ ଯିବ ? ତଥାପି ତାହାର
ମେଜ୍‌ସ୍କ୍ଵର ସେଠି ଶାହମାଜିନ୍ ପ୍ରାଚୀନ୍ ଦୁର୍ଗ
ନମ୍ବୁ ବୋଲି କହ ଅପରିମିତ ଶାସ୍ତ୍ର ଦେବା
ଦ୍ୱାରା ଗୋଟିଏ ଦୃଢ଼ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କି ସେ ତୁର୍କ
ମନ୍ଦୀର ମୋର ପ୍ରମାଣ ହୋଇ ନାହିଁ । ଏହାକାଳ
ନିରବକାଳ ନମ୍ବୁ କଲେ ଓ ସେହି ମୋକଳମା
ଆଦ୍ୟ ପ୍ରାନ୍ତ ଅବଗତ ହୋଇ ଦାରିଦ୍ରତାର
ତୁଳକାଳ ବିଶ୍ଵରକ ତାହା ବିମୁକ୍ତ ଯୋଗ
ମୋର କହ ଆରମ୍ଭ ପାଇଲାରେ ଶତଶବୀ
ପ୍ଲଳେ ଅନ୍ୟସମ୍ମଦ୍ଵାରକୁ ଜଳ ସେ ମେକଦମା
କୁ ତୁହା ବୋଲି ବହ ବାରପୁରକୁ ନନ୍ଦିଲେ
ଏଥୁ ଦାରିଦ୍ରତାରେ ଏଣେବି କନ୍ଦୂପ ପ୍ରକାଶ
କଲୁଥିବ ହେଉଥାଇ ତାହା ମୁନର ପ୍ରତିକର୍ଷ ହେବା
ଅଛି ଏବ ଏହାରେ କମେଁ ସେ ହାଲିବୋଟ୍
ପ୍ରତି ଜ୍ଞାନବ୍ରତ ଧର୍ମର ତଳ ସାହିଥିଲା ତାହା
ବୋଲିବା କି ତୁଲ୍ୟ କର୍ତ୍ତ୍ତମାକ ନନ୍ଦିବାର ଏବଂ
ଗୋଟି ମୋର କମାରେ ଜଣେ ସାହେବ ଅଭିମାନ
ଏବ କଳେଷ୍ଟୁକଲାରୁ ଅକାଶର ପ୍ରତାରକିରିଷ୍ଟିବ
ଅପରାଧରେ ଖୁଲାଗ ହୋଇ ହେବେନ ସା
ଦେବଦୀତାରେ ହେବିଲ ଟେକ୍ ଡା ଅର୍ଟିଟିକ
ଦେଲ ଅବଧାରି ମାନୁଷବାର ଅମ୍ବାନ୍ଦେ
ଅବଗତ ହୋଇଥାଏ ସେ କଳେଷ୍ଟୁକଲାରକାଳରେ
ଅପରାଧ ରକ୍ତ ବାହାରଥିଲା । ନିବ ଏବା

ମେଳଙ୍ଗୁର ସାହେବ ଏବଂ ଦୟା ଯଥେଷ୍ଟ
ଦୋଲ ପିଲାତନା କଟେ ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ କଣେ
ଦେଖାଯୁ ଏବଂ ଶତ ବର୍ଷ ଦୟା ଯୁକ୍ତ ହାତ
ମାନ୍ଦା ଦେବେ ଠେକଣିହାଏ ଗୋଲ ଜବା
ରଣ କରୁଥିବା ଏବଂ କନେଖୁବଳକୁ ଠେଲି
ଦେବା ଅଧିକରେ ଏକ ମେଳଙ୍ଗୁର କଟୁବ
କଟେ ପରିଶ୍ରମ କରିବା ଦାରଣ କାର୍ଯ୍ୟାବଳୀ
ପ୍ରେରଣ ଦେଇ ଓ ହାଇକୋର୍ଟ ସେ ହଣ
“ଅଛି ଯଥାର୍ଥ” ଥିବାର ବିଷ୍ଟ କନେ ।
ବିଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟର ଏବୁ ଅସାମ୍ଭବ୍ୟତାରୁ ଯେଉଁ
ବିଷ୍ଟମ ମାତ୍ର ଉପଳବୁ ହେଉଥିଲା ଉଦ୍ବା ଆମ୍ବେ-
ମାନେ କହିବୁ “ନାହିଁ” । ଧାର୍ତ୍ତବେ ସେହି କମ୍ପୁ
ସତକ ମାତ୍ର ସଦଜରେ ହିତ ନେବେ ।

ସବୁକ ଶ୍ରୀ ଅସମାନାଲ୍ ।

ଏହି ମହାନମାନକରେ ଦୁଃଖପଥୀ ବିଷୟରେ
ତତ୍ତ୍ଵ ବର୍ଣ୍ଣନା ଗର୍ଭମେଷ୍ଟା ଯେଉଁ ଅଭି-
ପ୍ରାୟ ଦୟା କରିଥିଲେ ତହିଁରେ ଅନେକ
ଦୟାକର ଅଶା ଦେଖାଇଥିଲେ । ସମ୍ମରି ସକ
୧୮୮୧୮୦ ସାଲ ବାଦରୁ ବିଜ୍ଞାପନା ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଯେଉଁ ମନ୍ତ୍ରବିଷ୍ଣ ବାଦାର ଅଛି ତହିଁରୁ ଦେଖାଗଲା
ଯେ ତକ ଅଶା ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା ପଥରେ
ଗର୍ଭମେଷ୍ଟ ସହିତେ ମନୋମୋଳୀ ଅଛନ୍ତି
ଏବଂ ଏଥି ପଥରେ ଦେଇବଳ ଉଚ୍ଚାୟ ମଧ୍ୟ
ଦୋହାରା ପୂର୍ବ ବର୍ଷପଥର ଗର ବର୍ଷର
ଥୁଲୁ କାର୍ଯ୍ୟ ଦଳ ଦୋହାରା । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ପ୍ରାକ ମଧ୍ୟରେ ମେଦମାୟର ଓ ଉତ୍ତରା ବାସମା-
ଦ୍ୟାନମାନକରେ କଠିନ ବନୋବସ୍ତୁ ଅଥବା
ପ୍ରକାଶର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଶୁଦ୍ଧାର ହେତୁ ବିସ୍ତର
ଟଙ୍କା ବାକୀ ପରିଥିଲା । ଗର ବର୍ଷ ମେଦମାୟର-
ର ଶାସମାଦମାନକରେ ପ୍ରକାଶ ଅପରିମାନ
ନାହିଁ କରିବା କାରଣ ବିଶେଷ ଦୟାୟ ହେ-
ବାରୁ ଖଜଣା ଉତ୍ସବର କଷ୍ଟ ବିଶେଷ ଧରମା-
ଗରେ ଜଣା ପରିଥିଲା ଏବଂ ହରିଯା ହୁଅର
ଅଶାମୀରୁ ଆହ ବାକୀ ରହିବ ନାହିଁ । ପୁନଃ
କରିବାରେ ବଜାୟ ଗଢ଼ ମଧ୍ୟ ଦୟା ଯାଇଅଛି ।
ଓଡ଼ିଶାରେ ଶୋଭାଧା ଜାସମାଦାନରେ ଅନେକ
ଟଙ୍କା ବାକୀ ପରିଥିଲା କିନ୍ତୁ ସମ୍ମରି ଘୋ-
ବନୋବସ୍ତୁ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯେଉଁ ଆହେବ ପଦା-
କ ଦୋହାରା କହିବ ପଳ ଏ ବର୍ଷ ପ୍ରକାଶ
ହେବ ସବୁ ଥାର ବିଶେଷ ବାକୀ ପରିଥିଲା
ସମ୍ପାଦକା ନାହିଁ ।

ଆସମାହାଲରେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘାଳ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ

ଦୃଷ୍ଟି ଅଟେ ଅର୍ଥାତ୍ ଲ୍ୟାଙ୍କ ଖଲାଙ୍କ ପ୍ରକାଳ-
ତାରୁ ଅଗ୍ରାଂହି କରିବା ଏବଂ ମହାଲ ଉନ୍ନତିର
ଉପାୟ କରିବା । ସମ୍ପୁର୍ଣ୍ଣ ଜମ୍ବୁରବର ମଧ୍ୟ
ବର୍ତ୍ତନ୍ ଏହିରୁପେ ଅଟେ ତତ୍ତ୍ଵ ଅନ୍ତରେ ଜମ୍ବୁର
ତାରୀ ସଫାରିହିତରୁପେ ସାଧନ କରିବାର
ଦେଖା ଯାଏ ତହିଁର ବାରଣ ଏହିକ ସମୟ
ଜମ୍ବୁରବର ବିଦ୍ୟା ତତ୍ତ୍ଵ ଓ ଧନ୍ୟବାନ ସମାଜ
ନୁହିଛା । ଜମ୍ବୁରମେଷା ଆସମାଦାଳର ଜମ୍ବୁର
ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଯେ ସମ୍ପୁର୍ଣ୍ଣ କଣ୍ଠୀଦ୍ୱାରା
ଜମ୍ବୁର ବାର୍ଯ୍ୟ ନିଃାତ ପ୍ରକାଳରୁପେ ଦେଇ
ଆରେ ଜମ୍ବୁରମେଷାକଠାରେ ତହିଁର ବିକ୍ରିମତ୍ତ
ଅଭିଭୂତ ନାହିଁ । ଯେବେ ଖଲାଙ୍କ ଆଗ୍ରାଂହି ଜମ୍ବୁର
ବାର୍ଯ୍ୟ ଏକମାତ୍ର ବାର୍ଯ୍ୟ ହୁଅନ୍ତା ତେବେ
ଆସମାଦାଳରୁମେ କେତେ ଖୁଦିଏ ଜମ୍ବୁରାଞ୍ଚ
ସମ୍ପୁର୍ଣ୍ଣରେ ଏହି ପ୍ରକାଳ ବାର୍ଯ୍ୟ କରିବାରେ
ହେଉଥିବା କିମ୍ବା ବିଲେବର ପ୍ରକାଳର ଉପରେ
ଥିଲେ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଯେ ଜମ୍ବୁର କାର୍ଯ୍ୟ
ଏବଂ ମାନ୍ୟବର ଯେତେ ଲକ୍ଷ ସାହେବ କହି
ଅଛନ୍ତି କି ଏହିପରି ଯୁକ୍ତିକୁ ଅନୁଭବକ ବର
ଯେ କାହାରୁ ଜମ୍ବୁରମେଷା ଅଧିକରେ ଗୋଟିଏ
ବୁଦ୍ଧିବର୍ତ୍ତନ ଏବଂ ତହିଁ ଅଧିକରେ ନିର୍ବି-
ରଣନ୍ତି ଆସମାଦାଳରେ ପରାମା ସମ୍ପୁର୍ଣ୍ଣ ଏବଂ
ଯେତେ ବ୍ରାହ୍ମନ କରି ଅଛନ୍ତି । ଆମାଜଣଙ୍କ ଏହି
ଯେତେର କାହାରୁ ଶାକ୍ତ ତ, ସେ, ମାନ୍ୟବର
ସାହେବଙ୍କ ଅର୍ଥର ହୋଇ ଅଛି କାରଣ ବୁଦ୍ଧ
ବୁଦ୍ଧରେ ଜମ୍ବୁର ବିଶେଷ ଯୋଗତା ଅଛି
ଏବଂ ଜମ୍ବୁର ଅଧିକରେ ବିଲେବରୁ କୃତିଶିଖା
ଭର୍ତ୍ତମନେ ନିୟନ୍ତ୍ରିତ ହେବେ । ଲେଖନାମ
ଜମ୍ବୁରଙ୍କ ଇତ୍ତା ଯେ ଏହି ଯେତେରେ
ବେଶେବୁତ ଚର୍ଚିତ ଏବଂ ଅଭିନିତ ସରହାନ୍ତି
କର୍ମ୍ୟକୁ ଯେମନ୍ତ ଜମ୍ବୁରାଞ୍ଚ ଭସୁଳ ଚହେଲ
ହେମଲୁ ଜମ୍ବୁରାଞ୍ଚ ଉନ୍ନତ କରିବାର ବିଶାଳର
ଦେଇବେ ଏବଂ ଆସମାନେ ସରକାର ଓ କାନ୍ଦା-
ଲାଗୀ ପ୍ରତିକ ମାଦାଳମାନଙ୍କର ମନେଜର
ହୋଇ ଅହାରା ଏକାକୀରେ ସେହି ବିନାର
ମନ୍ଦରହିତଙ୍କର ହେବେ ଏବଂ ଜମ୍ବୁର କିମ୍ବା ଏ
ଅର୍ଦ୍ଧ ଦେଖି କରୁଥାଏ ଜମ୍ବୁର ଏବଂ
ଜମ୍ବୁର ବୁଦ୍ଧିର ଉନ୍ନତ କରିବାର ସମର୍ଥ
ହେବେ ।

ଆସମାନେ ମାନ୍ୟବର ଶାମିଲ ସହେବର
ଉପର ଲୁହିର ମନ୍ତ୍ରର ପରି ଅନ୍ତର୍ଭୁତ ଅନନ୍ତ
ହୋଇ ଅଛନ୍ତି । ସମ୍ବନ୍ଧ ଉତ୍ସମ ହୋଇଥିବା ଏବଂ
ଏହାରୁ ଜମ୍ବୁରାଞ୍ଚ ପରମାଣୁରେ ଥିଲା । ପ୍ରତିମୀରେ
କୁଳ ହେଲ ଏତେ ଦେଇଥିଲା । ପ୍ରତିମୀରେ
ବାହୀର ଆନନ୍ଦକୁ ଅସ୍ତ୍ରପ୍ରପ୍ତି । ଶୋକ କିଷ୍ଟ
ପର ଉପସ୍ଥିତ ହେଲ ବିଶାଳ ଅଜି କୃଷ୍ଣର
ପୁରୁଷା ବିଦ୍ୟା । ରତ୍ନ ଏବଂ ପ୍ରତିର ଗର ହୋଇ

କମିଶୁର ସଥାର୍ଥ ଲେଖି ଅଛନ୍ତି କି ସବଳ
କଲେବୁର କିମ୍ବା ଶାସମାଦାଳ ମାନେଜର
ପ୍ରକାଳ ବୁଦ୍ଧି ନିଃନ୍ତର ଏବଂ ହାତରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରି
ବିଦ୍ୟା ଯେହି ବେଳେ କୃତି ବସ୍ତର୍ମର୍ମ ଜାଣିଲାହି
ସେ ପରାମା ସମ୍ପୁର୍ଣ୍ଣ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ କରେ
ବହିରେ ଲାହ ଅଧେରା ଦାକର ସମ୍ମାନିତ
ଅଧିକାରୀ । କେବୁ ରମଣୀ ପିରରେ କରିବାର
ବିକୁଣ୍ଠନ, ଦେଖ ଜାବଳ ବିହରର କରିବାକୁ
ଦେଖୁଣ୍ଟ ; ମଧ୍ୟ ଧଳକର ମାତା ସାର୍ଦନମାନ
ଓ ଶୁଭବାନ ପଥ ବିହରରେ ଦତ୍ତତେଷ୍ଠା,
ପ୍ରିୟତମା ପଢି-ପ୍ରେମବିଧୂ କର୍ତ୍ତ୍ତିର ଗ୍ରାସ । ଏ
ଥିଲୁ ଦୁଃୟକରିବାର ଅଭିନ୍ୟାସ ଦେଖ,
ଶୋଭା-ଦେବବର ଦେବର ଦେଖ, ବା-
ଲୀର ଅବସ୍ଥା ଦେଖ, ଅନୁଧିର ମନୀରାଗକୁ
ଦେଖ, ସମତନ୍ତ୍ରକର ପୁରୁଷପାତ୍ରା ଦେଖ ।
ମେ କାଳପିଲମ, ନ ଦର ଏତିବେଳେ
ଶୈତାନପୁରି କାହାର ଅଧିକାର କର ଅଧିକାର
କଲେବ ସରଗାର କେବଳମନ୍ଦିରମାନକ
ଦରେ ପଠାର (ପଥ ହେବ ହୀଲ ପଥ ପରିଷ)
କୁଳରେମ୍ ପବନ ବନ୍ଦୁ ବେଳବନରେ
ବସାର ଜନହଣ୍ଟାର ଲୁହ କର ଅନୁଧିରରେ
ଜନନ୍ୟ ଅସୁରକ ଅଭାଗର ଦରବାର ଜନି-
ଲେ । ଧନଦଶୀଯ ଗୋଟିଏ ବାକର ପୁର୍ବ
ଲୁହର ରହିଲ ନାହିଁ ବିମ୍ବ ଶୀ କରିବା କାନ୍ଦା-
ରେ ମହାପାଦରେ ଗଣ୍ୟ ହେଲ ନାହିଁ ।
୫୦ ପ୍ରଶ୍ନରେହିତ ସମତନ୍ତ୍ରକର କିମ୍ବା ପୁରିଗ
ପରାମାରରେ ୧୫୭୦ ଶାକ୍ତ୍ରାନ୍ତି ଶେଷ ହେବା
ସଙ୍ଗେ, ମଧ୍ୟ ଅତି ଦେବା ସନ୍ତେଷ
ପରିବହ ପୁରୁଷ ଘୋସ ସଙ୍ଗେ ରହିଲ, ପର-
ିମ୍ବ, ସନ୍ଦର୍ଭ, ପଦ୍ମ, ପାତ୍ର ଧଳବଶ ଅପ୍ରମିତ
ହେଲା । ଗୋଟିଏ ବାକର ନାହିଁ ଯେ ମୁଠୀ
ପଣ୍ଡ ହେଲ, ଗୋଟିଏ ରମଣୀ ନାହିଁ ଯେ
ରମଣରେ ଯତ ଜାତକ ।

ସେହି ସମ୍ପୁର୍ଣ୍ଣ କର୍ତ୍ତ୍ତିର ଦେଇଥିଲା, କର୍ତ୍ତ୍ତିର
ଏ ପଦି ବାକନନ୍ଦରୁକୁ; ବନ୍ଦୁ
ପ୍ରତିର ହଂସ କରୁଥିଲ ହୁଏଇ ଏକିମାତ୍ର
ଭାବରୁ ପାହାରୁ କରି ଥିଲା । ଅହାର
ଜମ୍ବୁ ପାହାରୁ କରିବାକୁ ମାତ୍ରରେ
କରିଲାମିନ୍ଦିରା କରିବାକୁ କରିଲାମିନ୍ଦିରା
କରିଲାମିନ୍ଦିରା କରିଲାମିନ୍ଦିରା ।

ପ୍ରାୟ ।
(ଗପପ୍ରକାଶିତରୁବୁ)
ଡେଅ ବର ।
(କୁଳଅଧିକ)

ଏଥିରେ ଏ ଦୟାକର ସବଳ ବ୍ୟକ୍ତିରରେ
ପ୍ରବୃତ୍ତ ହେଲ । ଅନୁଧିର ଅର୍ଥ ହୋଲାଇଲା
ରେ ପ୍ରତିର ଦେଇଗଲ । ସମସ୍ତେ ଶୋକରେ
ଅଭିଭୂତ । କେବୁ ରମଣୀ ପିରରେ କରିବାର
ବିକୁଣ୍ଠନ, ଦେଖ ଜାବଳ ବିହରର କରିବାକୁ
ଦେଖୁଣ୍ଟ ; ମଧ୍ୟ ଧଳକର ମାତା ସାର୍ଦନମାନ
ଓ ଶୁଭବାନ ପଥ ବିହରରେ ଦତ୍ତତେଷ୍ଠା,
ପ୍ରିୟତମା ପଢି-ପ୍ରେମବିଧୂ କର୍ତ୍ତ୍ତିର ଗ୍ରାସ । ଏ
ଥିଲୁ ଦୁଃୟକରିବାର ଅଭାଗର ଦେଖ,
ଶୋଭା-ଦେବବର ଦେବର ଦେଖ, ବା-
ଲୀର ଅବସ୍ଥା ଦେଖ, ଅନୁଧିର ମନୀରାଗକୁ
ଦେଖ, ସମତନ୍ତ୍ରକର ପୁରୁଷପାତ୍ରା ଦେଖ ।
ପ୍ରିୟତମା ପଢି-ପ୍ରେମବିଧୂ କର୍ତ୍ତ୍ତିର ଗ୍ରାସ । ଏ
ଥିଲୁ ଦୁଃୟକରିବାର ଅଭାଗର ଦେଖ,
ଶୋଭା-ଦେବବର ଦେବର ଦେଖ, ବା-
ଲୀର ଅବସ୍ଥା ଦେଖ, ଅନୁଧିର ମନୀରାଗକୁ
ଦେଖ, ସମତନ୍ତ୍ରକର ପୁରୁଷପାତ୍ରା ଦେଖ ।
ପ୍ରିୟତମା ପଢି-ପ୍ରେମବିଧୂ କର୍ତ୍ତ୍ତିର ଗ୍ରାସ । ଏ
ଥିଲୁ ଦୁଃୟକରିବାର ଅଭାଗର ଦେଖ,
ଶୋଭା-ଦେବବର ଦେବର ଦେଖ, ବା-
ଲୀର ଅବସ୍ଥା ଦେଖ, ଅନୁଧିର ମନୀରାଗକୁ
ଦେଖ, ସମତନ୍ତ୍ରକର ପୁରୁଷପାତ୍ରା ଦେଖ ।
ପ୍ରିୟତମା ପଢି-ପ୍ରେମବିଧୂ କର୍ତ୍ତ୍ତିର ଗ୍ରାସ । ଏ
ଥିଲୁ ଦୁଃୟକରିବାର ଅଭାଗର ଦେଖ,
ଶୋଭା-ଦେବବର ଦେବର ଦେଖ, ବା-
ଲୀର ଅବସ୍ଥା ଦେଖ, ଅନୁଧିର ମନୀରାଗକୁ
ଦେଖ, ସମତନ୍ତ୍ରକର ପୁରୁଷପାତ୍ରା ଦେଖ ।
ପ୍ରିୟତମା ପଢି-ପ୍ରେମବିଧୂ କର୍ତ୍ତ୍ତିର ଗ୍ରାସ । ଏ
ଥିଲୁ ଦୁଃୟକରିବାର ଅଭାଗର ଦେଖ,
ଶୋଭା-ଦେବବର ଦେବର ଦେଖ, ବା-
ଲୀର ଅବସ୍ଥା ଦେଖ, ଅନୁଧିର ମନୀରାଗକୁ
ଦେଖ, ସମତନ୍ତ୍ରକର ପୁରୁଷପାତ୍ରା ଦେଖ ।
ପ୍ରିୟତମା ପଢି-ପ୍ରେମବିଧୂ କର୍ତ୍ତ୍ତିର ଗ୍ରାସ । ଏ
ଥିଲୁ ଦୁଃୟକରିବାର ଅଭାଗର ଦେଖ,
ଶୋଭା-ଦେବବର ଦେବର ଦେଖ, ବା-
ଲୀର ଅବସ୍ଥା ଦେଖ, ଅନୁଧିର ମନୀରାଗକୁ
ଦେଖ, ସମତନ୍ତ୍ରକର ପୁରୁଷପାତ୍ରା ଦେଖ ।
ପ୍ରିୟତମା ପଢି-ପ୍ରେମବିଧୂ କର୍ତ୍ତ୍ତିର ଗ୍ରାସ । ଏ
ଥିଲୁ ଦୁଃୟକରିବାର ଅଭାଗର ଦେଖ,
ଶୋଭା-ଦେବବର ଦେବର ଦେଖ, ବା-
ଲୀର ଅବସ୍ଥା ଦେଖ, ଅନୁଧିର ମନୀରାଗକୁ
ଦେଖ, ସମତନ୍ତ୍ରକର ପୁରୁଷପାତ୍ରା ଦେଖ ।
ପ୍ରିୟତମା ପଢି-ପ୍ରେମବିଧୂ କର୍ତ୍ତ୍ତିର ଗ୍ରାସ । ଏ
ଥିଲୁ ଦୁଃୟକରିବାର ଅଭାଗର ଦେଖ,
ଶୋଭା-ଦେବବର ଦେବର ଦେଖ, ବା-
ଲୀର ଅବସ୍ଥା ଦେଖ, ଅନୁଧିର ମନୀରାଗକୁ
ଦେଖ, ସମତନ୍ତ୍ରକର ପୁରୁଷପାତ୍ରା ଦେଖ ।
ପ୍ରିୟତମା ପଢି-ପ୍ରେମବିଧୂ କର୍ତ୍ତ୍ତିର ଗ୍ରାସ । ଏ
ଥିଲୁ ଦୁଃୟକରିବାର ଅଭାଗର ଦେଖ,
ଶୋଭା-ଦେବବର ଦେବର ଦେଖ, ବା-
ଲୀର ଅବସ୍ଥା ଦେଖ, ଅନୁଧିର ମନୀରାଗକୁ
ଦେଖ, ସମତନ୍ତ୍ରକର ପୁରୁଷପାତ୍ରା ଦେଖ ।
ପ୍ରିୟତମା ପଢି-ପ୍ରେମବିଧୂ କର୍ତ୍ତ୍ତିର ଗ୍ରାସ । ଏ
ଥିଲୁ ଦୁଃୟକରିବାର ଅଭାଗର ଦେଖ,
ଶୋଭା-ଦେବବର ଦେବର ଦେଖ, ବା-
ଲୀର ଅବସ୍ଥା ଦେଖ, ଅନୁଧିର ମନୀରାଗକୁ
ଦେଖ, ସମତନ୍ରକର ପୁରୁଷପାତ୍ରା ଦେଖ ।
ପ୍ରିୟତମା ପଢି-ପ୍ରେମବିଧୂ କର୍ତ୍ତ୍ତିର ଗ୍ରାସ । ଏ
ଥିଲୁ ଦୁଃୟକରିବାର ଅଭାଗର ଦେଖ,
ଶୋଭା-ଦେବବର ଦେବର ଦେଖ, ବା-
ଲୀର ଅବସ୍ଥା ଦେଖ, ଅନୁଧିର ମନୀରାଗକୁ
ଦେଖ, ସମତନ୍ରକର ପୁରୁଷପାତ୍ରା ଦେଖ ।
ପ୍ରିୟତମା ପଢି-ପ୍ରେମବିଧୂ କର୍ତ୍ତ୍ତିର ଗ୍ରାସ । ଏ
ଥିଲୁ ଦୁଃୟକରିବାର ଅଭାଗର ଦେଖ,
ଶୋଭା-ଦେବବର ଦେବର ଦେଖ, ବା-
ଲୀର ଅବସ୍ଥା ଦେଖ, ଅନୁଧିର ମନୀରାଗକୁ
ଦେଖ, ସମତନ୍ରକର ପୁରୁଷପାତ୍ରା ଦେଖ ।
ପ୍ରିୟତମା ପଢି-ପ୍ରେମବିଧୂ କର୍ତ୍ତ୍ତିର ଗ୍ରାସ । ଏ
ଥିଲୁ ଦୁଃୟକରିବାର ଅଭାଗର ଦେଖ,
ଶୋଭା-ଦେବବର ଦେବର ଦେଖ, ବା-
ଲୀର ଅବସ୍ଥା ଦେଖ, ଅନୁଧିର ମନୀରାଗକୁ
ଦେଖ, ସମତନ୍ରକର ପୁରୁଷପାତ୍ରା ଦେଖ ।

ଅଛି ଗଜପୁଣ୍ଡ କନ୍ତୁ ଥାବାପରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇ
ଏ ଶାରୀରକ ଶୁଣ୍ଟ କରଇ କରଇଲା କରୁଥାନ୍ତି ।
ତେଥାହୁଥି, କଲାର ନିର୍ମଳ ବାରର ଅସହିତର
ଶୋଭା ସଥାଦଳ ବିବୁଧାତ୍ମି, ହିସ୍ତିଲାବିଷ୍ଟି
ଶାମବନ୍ଧୁ ବନ୍ଦରାଜରେ ନଥରର ହୋଇ
ବୌଦ୍ଧର୍ମ୍ୟ ଶୁଣରେ ମାତ୍ରବେ—ନଯକ ଆବର୍ଜନ
କରୁଥାନ୍ତି । ପାଠକ ! ଦେଖ—ଏ କିମ ?
ଏହେମେଲେ ଏପରି ହୃଦୟଟ୍ଟି ନଦୀ ଝାରରେ
ଏକାହମ ଗୋଟିଏ ରମଣୀ ତରୁ ଦେହରେ
ନଜି ଦେବ ଆହଜାର ଦେଇ ବିଚାରଣ୍ୟା
ହୋଇ ପଢ଼ିଥାନ୍ତି ।—ମାତ୍ର ଅନର୍ଗଳ ଅର୍ଥାବା
ଓ ଅଗ୍ନି ପ୍ରକାଶର ସଙ୍ଗାବ ଅବସ୍ଥା ଦର୍ଶନରେ
ବେଶ କ୍ରେ ଏ ମୂରା ନୁହନ୍ତି; ପୁଣି ଲଜ୍ଜାବଜା
ରମଣୀ—ବୁଦ୍ଧୀ କେବେହେଁ ଏପରି ପୁନରେ
ନଦୀରତ୍ତ୍ଵା ହେବାକୁ ସାକ୍ଷି କରଇ କାହିଁ ।
ତେବେ ଏ ଦୟା ଦେଇଁ ପରାମର୍ଶବୁଦ୍ଧ
ଏହାର ଦୟାରେ ଗୁରୁତର ଅଭିମାନ କରି
ବାରୁ ନା କୋଣେ ମର୍ମତିତା ଶୋବ ଯୋଗୁ
ଏ ବାହ୍ୟକାଶକ୍ଷଣ୍ୟା ଦୋହରାଇଛନ୍ତି । ଏ
ଯେପରି ମନକ ଓ ଜୀବିତର ପରିଧାନ କରି
ଅଛନ୍ତି, ବହୁରେ ସେପରି ଲୁଗା ପିଲବା ଏହାର
ତରନ୍ତର ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ଧୂଳପର ବୋଧ ଦେଉ
ନାହିଁ । ପ୍ରକରତଃ ଏହାଙ୍କୁ ଦେଖିଲାମନୀ ପ୍ରମାଣ-
ଦୟାୟା ମୁଦ୍ରା ରମଣୀ କୋଲ ସମ୍ମନ୍ତ୍ର ପ୍ରଜାବ
ଦେବ । ଭାବୁଷ୍ଟ କନ୍ତୁ ଯେପରି ଶୁନପରି ହୁ-
ଅଛୁ, ଯୋକ ସେହିପର ଏହାଜର ଅନନ୍ତରା
ବିନନ୍ଦ୍ର ବର୍ଣ୍ଣନ୍ତି । ଧରୀ ସୁନାଳି ଅନୁସର୍ବ
ଶୁଣାର ସନ୍ଦର ଅନୁମାନ ଦେଉଥାନ୍ତି, ଏମନ୍ତ
କ—ନିବନ୍ଧର ପ୍ରସରଦେବଳା ସତ୍ୟ ନରି-
ବେ । କାହୁଁ ! ଧରୀ ଭାବରୁ ବୋଧ ଦେଇଥାନ୍ତି
ଏ ସୁମୀ-ପ୍ରେମବିଧରୀ—ନାସିରାରେ ସେ
ମନୋହର ପୂରୁଷଙ୍ଗୀ ନାହିଁ; ସୋଭିତୀଶ୍ଵରାଳ
ଦେବର ଶୋଭା ସମ୍ମାନ କରୁ କାହିଁ,
ଫରୁ, ତୁ ତ ପ୍ରକାଶ ଅଭିବରେ ରମଣୀଯ କର-
ଦୟାର ଶୋଭ ଦୟାଦକ ଦୋହରାଇଛନ୍ତି; ପାହାର,
ଶୋଭକଳାଶ୍ଵର ଲବ୍ଧପଦର ମନୋହାରଣୀ
କିମ୍ବା ଅପରାଜିତ ଦୟାପଦମ୍ବ । ଏହା ଯେହାନ୍ତି
ଅକ୍ଷୟାନ ଅନନ୍ତର ଶୋଭର ଅଭିଭାବ
ପୁନର ଶୋଭ ପୁରୁଷଙ୍କ ମନକୁ ଦ୍ୱାରାତ୍ମି
କରୁଥିବ କାହୁଁ ଅଜ ଭୁଷଣଶ୍ଵରା ଅବହୁତ
ସେହି ଅଜ ପ୍ରକାଶ ଶୋଭର ବାବର
ହୋଇଥାନ୍ତି !!! ପାଠକ ! ଅନୁମାନ କରିବା-
କ—ନିମ୍ନର କମ୍ପର ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ମନେ ଏଥାର

ପନ୍ଥବା । ମାତ୍ର ରମଣୀ ଏକାଦଶ, ରତ୍ନବାଳ,
ସୁଲ କଣଗର ଓ ନକ୍ଷତ୍ର ରହିରେ ପୁଣି
ଜିନିଦଳ ଜଳେ ଘରା ମେଘାତ୍ମନୀ; ବଳ୍ୟ,
ଦୈଦେଖିକ ସ୍ଵର୍ଗ-ହୃଦୟଭାବରେ ପ୍ରଧାତର,
ସେହାଗୁରୁ ସମ୍ବନ୍ଧ ବିରକ୍ତ । ଏମନ୍ତ ସ୍ଵର୍ଗେ
ଅକ୍ଷଳୀସ ସାଧନରେ ଉତ୍ସବକ ଶୋଷ ମାତ୍ର
ହୋଇଥିଲୁ ସତ୍ୟ, ମାତ୍ର ଏବଂ ନିର୍ମୟ ସେ
ତୁମରେ ସୁନ୍ଦରାଙ୍କର ସହାଯାତ୍ମକ ବାହ୍ୟ ନୃତ୍ୟ;
କାହିଁବ କା—ସଧବ ସୁରକ୍ଷା, ସୀମନ୍ତ, ଶୋଭ
ପିନ୍ଧିର-ବିନ୍ଦୁ ଗୌରବର ଚୌର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ରବ୍ୟ
ନୁହଇ; ବିନ୍ଦୁ ପଡ଼େ ଲୁହା ବଳୀ, ବା ଗୁରୁ
କଢାର ଶଙ୍କା ଦୃଷ୍ଟ ନେଇ ତୁମରେ ଥିଲା
ହେବାର ପ୍ରୟାସୀ ହୋଇଥିବେ କି ? ଏହା
ହେବେଦେହେ ସମ୍ବନ୍ଧମଧ୍ୟ ନୁହଇ । ଏ ହୃଦୟ-
କହିଦଳୁ ବର୍ଷର ଶୋଭରେ ଆଶା ହୋଇ
ଏପରି ବଞ୍ଚି ଭାଗେ ନବୁଆରନ୍ତି । ଅଛୁ କହି-
ବାକୁ ଦେବ ନାହିଁ—ଏହାକର ଜୀବନ-
ଜୀବ ସମ୍ବନ୍ଧରେ, କାହିଁ ବିନ୍ଦୁ ପରଦିନ
ଆଜା ଶାଶ ଦଳ ଜଳେ ଫୁର୍ମିମାନ୍ତ୍ର ସହରଦୀର
ଦରଥାରନ୍ତି । “ଶୋଭ ସଦ୍ୟବସ୍ତ୍ରରେହଁ ଦୁର୍ଦ୍ଵା-
ମନ୍ମାୟ” । ବୋଧ ଦେବଥାତି ହୃଦୟନା ଗର୍ଭକ-
ଣ ନ ଥିଲେ ପ୍ରିୟ ବାନ୍ଧୁଦର ଅନୁମନରେ
କୁଣ୍ଡଳ ଜୋଇ କି ଆନ୍ଦୋଳି । ମାତ୍ର ଏ ବସନ୍ତ
ଏବଂ ଏଠାରେ କାହିଁବ ?

ବ ଦେବକର ଗୋଗ ଖାଲବାକୁ କିଳ ଜଥ୍ରେ
ହେଉଥିଲା ପଠାର ପ୍ରଥାଦିକୁ ଦେବକୋଡ଼ର
କର୍ତ୍ତକ ସେବା ଆଜି ସେମନଙ୍କ କଳମନରେ
ଟେପାଏ ଧାରୀ ମିଳିବା ଦୂର୍ଘଟ ହୋଇଥିଲା ।
ଯେଉଁ କଲବସମାନେ ଘର ମୁଗୁପର ଢୁକୁଗବା
ହୋଇ ନାବାନ୍ତି ସେମନେ ଅଜି ଯକଳ-ଆଜି-
ଛବାଇଣି । ଯେଉଁ ବାକୀ ପାର୍ଶ୍ଵବର୍ତ୍ତୀ ନୃତ୍ୟ
ବର୍ଣ୍ଣର ଶ୍ରୀ-ଦ୍ୱାତ୍ରୀ ଥିଲା, ମଧୁରମୁକଶବଦେ
ଆଜି ଯେହି ବାକୀ ଶ୍ରୀ ଦୁଷ୍ଟକିଳର ହର ଦୁର୍ବ୍ୟ
ଏମନ୍ତ କି ଅବସର ପାଇ, ସୁମୋର ଦେଖି
ତୋମପଡ଼ାର ତୁଟ ତୋମମାନେ ପୁନା ଖଣ୍ଡେ
ଅଧେ ଗାଁ ନେବାକୁ ସଞ୍ଚୁତତ ଦେଇ ନାହାନ୍ତି ।
ଏ ଦେବ ସକୁ ସହେ, ସଥର ଧରଣା ତହର
ବାପ “କେବେବେଳେ ଲା ଉପରେ ଗାତ,
କେବେବେଳେ ଗାତ ଉପରେ ଲା ।” ଆଜି
ଶା ଇନ୍ୟାବ ଜାନା ଛୁଟୁଇବେ ଉପ୍ରାତିତ
ଦେବେକ ପ୍ରତା ପଳାପୂନ ପରମ୍ପରା ହେଲେ ।
ପଠାର କାଳ, ସମଚନ୍ଦ୍ର ଦେବ ଓ ସମାଟ
ମେନାମାନର ପିୟପାତ ହୋଇ ନିର୍ବୟରେ
ମନୋଧରେ ଏକାଦଶକବେ ଅଳଧ୍ୟ ଅଳଧ୍ୟ
ଗର୍ବ ହୋଇପାରିଲା ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

ଏଠା ମନ୍ଦରେ ତା କହିଥୁବେ ସବେଳକ ଦେଇଁ ଅନ୍ଧା-
ମାଟେ ଦାଟ ଦେଖିଗାନ୍ତି କଲାବଳୀ ଯାଇଥିଲେ ସେମାନେ
ଗର ମାତ୍ର ତା କା କା କରିବେ ଏଠାକେ ପଢ଼ିବେ । ଆହ
ମାରନ୍ତର ସମ୍ଭାବକ କିମ୍ବା କାହିଁ କେ ଶର୍ତ୍ତରେ ପଦେ ଅଛି
ଅଛନ୍ତି । ଫାଟିବେ ସମ୍ଭାବ୍ୟ ପ୍ରକଳ୍ପ କମାନ୍ତି ସବଳା କହାଇ
ଦୂର ସାମ କାହିଁ ଏକ କ୍ରମୀ ଜରିଥିବ ଏହି କ୍ରମାବ୍ୟେ
ଛେଇଛି କହି ହାତ୍ୟ କହାଇ ଯାଇଥିବାକୁ ମାତ୍ର ଏହି ପଦ୍ଧତି
କରିବେ କେ ଏହି ଉତ୍ତରିକା ଯାଏ ହୋଇ ।

ଦିଗୋଟି ନିଯୋଗ ସମସ୍ତା ଏହି ମାତ୍ର ଡାକ୍ୟୁଅଫ୍ଫେର୍‌ର
ଜରେ କି ଚଢାଇ ତା ଏକାକୀକାର୍ଯ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତନେ ହେବାର
ବ୍ୟବସାୟ ଉପରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା । ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
କେବଳ କି ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ମିଳିବା ସରଳ ପ୍ରକାଶିତ
ହୋଇଥିଲା ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ମିଳିବା ।

ଅନ୍ୟମାନେ ଏହି ଦୁଇକ ଦେଖି ଏହି ସଠାର ଦଳକ
କର ଉଦ୍‌ଦିଗର ହାତୁ ବୁମଶାଖ ସବୁ ଦୋଷିତଙ୍କର ମୁହଁ
ଚଢାଇଲା । ଏ ମହାନ୍ଦିଗ ଉତ୍ତରାରେ ପରେକ ଜୀବାତ୍ମା
ଏହିକିମେ ଦୂରାର ଦେବୀ ଏକାହିଁ ନାଥବଳୀ ହଣ୍ଡେ
ଫଳକୁ କରି ଅର୍ପଣ କରି ସକତା ବନ୍ଧୁବନ୍ଧୁରେ ଆଜା
ଗାନ୍ଧର ଗୋଟିଏ ଅନୁଭୟ ପଢି ଅଛି ସଂଶୋଧରେ ସେ
ଆପଣା ଘରୁ ଏକାନ୍ତରିକ୍ (Excentrix) ନିଯନ୍ତ୍ର
କର ଅଛନ୍ତି । ସବୀ ପ୍ରଭୃତ ଗୋଟିଏରେ ତାହିଁ ସହିତ
କୋଟି ଅତ୍ୟ ଶାରୀରି ଅନ୍ତରନେତ୍ର ଅପି ଦାଳକ ନାହିଁ । ତାହିଁ
ତାହିଁ ମୋହ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପାଇଁ ଗାନ୍ଧୀ ସମ୍ପଦ ଦେବ ।

ବେଳେତୋର ମୁହଁରୀପକ ଦରଜ ଦୂର ମୋହନୀ
କେ ଦୂରବର୍ଷ ଲେଖାୟ ରହିବର୍ଷ କାସଗାଥର ଦ୍ଵା ତାଙ୍କ

ପ୍ରକାଶନ ମାତ୍ରାମାତ୍ରା

ସାଧ୍ୟାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା ।

卷之三

କୁଣ୍ଡ ଦିନ ସାହେବ ଶାହୀର ପତ୍ର ଧାର୍ଯ୍ୟ ମୁହଁମା । ନାମବିଦୀ ଏହା ସହ ଏହାଙ୍କ ଲାଲ ଶାହୀର

三

ମଳ୍ପ	ଅଟୁମ	ବଜାଯୁ
ବର୍ଷକ	ଟ ୫୫	ଟ ୨୯
ଜୀବମାସି	ଟ ୦୩	ଟ ୧୯

ଏହା କି ପିଷ୍ଟ କରିଗର ଅଧସ୍ତଳ କରିଗୁଣ-
କର କଥାର ଫିଲ୍ଡିବ । ସମୀଦ ପଢ଼ିମାନଙ୍କରେ
୩୦ କଲ୍ପି ଯେ ବଜାଳା ଶିଖିବିଗର ତାଙ୍କ
ରେକ୍ଟର କଷ୍ଟ ସାହେବ ବିଲାଚନ୍ଦ୍ର ଫେର ଅମି
ଏମାନଙ୍କ ଦେଇଲ ଦୁଃଖ ଦୂଦେଖରେ ଗେଟ୍‌ର
ଲାଲ ବ୍ୟକ୍ତା କରୁଥିଲେବୁ ଯାଖାତରେ
ଦୂଦେଖ କରିବା ୧୦ ମେଟ୍‌ର ଦୁଃଖ ଅଧିକ
ଅର୍ଥ ସାହେବ ପାର୍ଶ୍ଵର ଦେଇଲ ମନୋଯେ ଗୀ
ଦୋହରାଇଛନ୍ତି । ଏହି ଦେଖି ଦିନେଟ ବହାର-
ବା ପଢ଼େ ଉକ୍ତ ପ୍ରସ୍ତାବ ଗବର୍ନ୍ମେନ୍ଟରେ
ଦୂଦେଖ କରିବେ ବୋଲି କଥୁତ ତୁଆ କାପୁ-
କରେ ତିଥା କରୁଥିଲ ନମ୍ବର କର୍ମଗୁଡ଼କ ପ୍ରକି
ଗବର୍ନ୍ମେନ୍ଟ ସହିତର କଷେତ୍ର ସ୍ଥିତେକିନ
ଦୋହରାଇଛି । ଏମାନଙ୍କର ଅବଧା ଉଦ୍ଦର କ
ହେଲେ ପିଯାକାର୍ଯ୍ୟର ଉଦ୍ଦର ମୟବ ଲୁହର ।
ଏ ସମ୍ବଲରେ ଆସିଗଲାକି ତୁମର ସହିତ
ଅବଧାର ଦୋହରାଇ ଯେ ଗ୍ରେ ଖର୍ବର ଯେଉଁ
ନୂଜିନ ନିମ୍ନମାନକି ପ୍ରକାରର ଦୋହରାଇଛୁ
ତଥା ଶିଲ୍ପାକ୍ଷୁରର ସରବର୍ତ୍ତମାନ ବାର୍ଷିକରେ
ତଥାକ ଦେଇ ଅପରାଧର ଘର କଥା ଉପର୍ଯ୍ୟାନ
ଦୋହରାଇଛି । ଏହାର ଦିନାବ୍ୟସନବସ୍ତା ଯହି
ସମୟରେ କରିବା ନିତାନ୍ତ ପ୍ରସ୍ତୋତରାସ
ଅଛି ।

ଆମ୍ବାଦିନଙ୍କେ ଅଛେଣ୍ଟି ଦୁଃଖର ସହି ଆମ୍ବା
କିମ୍ବା ହେଲୁଁ ସେ କାରି କେବଳବିଜ୍ଞାନ ଯେତା

ଗର ମଳାଳବାଜି ବେଳ ଏ ଏ ଶା ସମୟରେ
ଛନ୍ତିସଂସାର ପରିବାର ପୃଷ୍ଠକ ଦିବ୍ୟଧାମଗୁ
ଶମନ କଲେ । ବାହୁ ନବାବୀଥୀ ପ୍ରାୟ ଦୂରବର୍ଷ
ହେଲା ବହୁନୃ ବେଗରେ ପିତୃତ ଥିଲେ ଏହି
ସମୟରେ ଶାହା ଦମନ ହେଉଥିଲେ ସୁଦା
ଏଥିର ଶାହା ନିତାନ୍ତ ଦକ୍ଷିଣ ଏବଂ ଦିଲ୍ଲି
ଜାହା ନିପରାର ବନ୍ଦି ଦେଖିଥୁ ଏବଂ ଲଙ୍ଘନ
ଜାନ୍ମରମାତ୍ରେ କହୁ ଚେଷ୍ଟା ଲାଲେହେ ସମ୍ବଲ
ହୋଇ ପାରିଲେ ଜାହୁ । ମୁଁୟ ସମୟରେ
ବାହୁର ବୟସ ବେଳକ କି ଏହି ଦର୍ଶନ ଦେଖି
ଯାଇଲା କିମ୍ବା ଧର୍ମ ଉତ୍ସାହ ସଂସାର କର୍ମଦରେ
ଆପଣାକୁ ନିୟମିତ କର ଏବା ବଜାରର କାହିଁ
ଏହି ସମ୍ବାଦ୍ୟାନରଜବର୍ଷର ଯେଉଁ ଉପବାର
ସାଥକ କରିଅଣ୍ଟି ଏବା ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଉପିନ୍ଦି
ଜାଳ ଓ ଧରିବାକିମ୍ବା କୁଣ୍ଡଳ ନିମ୍ନାର୍ଥ କହିବା
ଉଦେଶ୍ୟରେ ଯେତେ ଶର ଓ ଚନ୍ଦ୍ର କରିଅଣ୍ଟି
ସେ ସମୟ ମୁଖୀ କଲେ ବେହି ମେହି
ତାମାକ ଅକାଳ ମୁଦ୍ରାରେ ସହିତେଜାପ୍ତ ଚକ୍ର
ନିର୍ମିତ କିମ୍ବା ବ୍ୟାପକ କରିବା
ରଣ ଧର୍ମଧାଳ ଓ ମୁହୂର୍ତ୍ତ କାହାରଣ ମନୁଷ୍ୟ
ଲାଗିପୁଣ୍ୟ ଦ୍ୱାରା କରିପରିବର୍ତ୍ତର ଅଭିନ୍ନ
ଦୁଇର୍ଥି ଥିଲା । ଗତବାର ଏହି ମୋଜକ୍ସମାନ
ବଢାରେ ପଦ୍ମବାବୁ ସନ୍ଧାର ସମୟରେ ପ୍ରାଣ
ସମାନ ଅନୁବେଶନ ଦୋଷଥିଲା ।

ନୁହିବ ଦୁଆର ଯେ ମୋଷନର ପଦ
ବ୍ୟକ୍ତିଶୀଳମାନଙ୍କ ଜରିଲାଗାର ମହା ପ୍ରଦର୍ଶନ
ଦେଖାଇଥାବୁ କାରଣ ବଜାଳା ଗର୍ଭିମେଣ୍ଡେ
ହେବ ଦୋର ସେମାନଙ୍କୁ ପଠାଇବା କାରଣ
ଜିନ୍ହା ହାବିମମାନଙ୍କ ଅନୁରୋଧ କରିଅଛନ୍ତି ଏବଂ
ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜିନ୍ହା ନମିତ୍ର ଟ ୧୦୦ ଟଙ୍କା ଝର୍ଣ୍ଣା
ପଞ୍ଚର ଲକ୍ଷଶହିରାନ୍ତିରୁ । ଟଙ୍କାର କୌଣସି କାନ୍ଦିବୁ
ତିନ୍ଦିମାନଙ୍କ ଜାରିକରାକୁ ପଠାଇଲେ ଯାହାଧ୍ୟା-
ତ ଓ କଷା ଖରରେ ଜଣ ପ୍ରତି ଟ ୨୦ ଟଙ୍କାରୁ
କଣା ପଢ଼ିବ ଲାହୁ ସ୍ଵର୍ଗରୁ ଟ ୧୦୦ କାରେ
ପଢ଼ି ଜିନ୍ହାରୁ ପାଇ ଜଣ ନେବୀଏ ଯାଦିପାରାନ୍ତି
ଏବଂ ଯେବେ ହପପୁରୁ ଲେବ କାରୁ ପଠାଇ
ଦୟାପାଏ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଦର୍ଶନ ପୁଲରେ
ଜାନାପ୍ରକାର ତିନ୍ଦି ବାର୍ତ୍ତମାନ ଦେଖାଇବା ଏବଂ
ତହିଁର ବିଜ୍ଞା ଦେବାର ବିଶେଷ ବନ୍ଦୋବନ୍ଦୁ
କଷ୍ଟଯାଏ ତେବେ ଏହିଲେ ସଙ୍ଗୀ ଅବେଳା
ଉପକାର ଦେବାର ସମାବନ୍ନା । ଯେବେ ମାସ-
କରେ ଗର୍ଭିମେଣ୍ଡେ ଏହି ଅବେଳ ଦେଇଅ-
ଜନ୍ମିବେ ଆସ୍ମାନେ ଜିନ୍ହା ହାବିମଙ୍କ
ଅନ୍ତରୁମେଧ କରୁଁ ବ ଯେଉଁ ବାରଗରମାନେ
ଯିବାକୁ ଉଠି ଉଗନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ନି-
କଟରେ ନିର୍ଦ୍ଦ୍ଵ୍ୱା ସମୟ ମରିବେ ଅବେଳଙ୍କ
କରିବା ସକାରେ ବିଶେଷଜ୍ଞ ଦେଉନ୍ତି ଏବଂ
ଅବେଳଙ୍କରିବାକୁ ମଧ୍ୟ ଯାଇବା କାହିଁଲେଇ
ସେମାନଙ୍କୁ ପଠାଇ ଦେଉନ୍ତି ଏବଂ ପ୍ରଦର୍ଶନାଠ-
ରେ ଏକାନ୍ତେ ବନ୍ଦୋବନ୍ଦୁ କହିବ ଯେ କେହି

ଏକ ଦୟା ଦେଖାନ୍ତି ଚିଲ୍ଲ କାର୍ଯ୍ୟମାନ
ପ୍ରତିବଳ ଦେଖାଇବା କାର୍ଯ୍ୟରେ ବିଶେଷରୂପେ
ହେଲା ରହିବେ ।

ଗୁନବାଲ ଓ କଳକାଳ ମଧ୍ୟରେ ଉପେକ୍ଷିତ
ବିଜ୍ଞାନାଙ୍କ ଶାଖାଗୁଡ଼ର କରଇ ଛାଇର ଅଗ୍ରେ-
ହଙ୍କ ପୂର୍ବରୀ ମୁଦ୍ରଣର ବିଜ୍ଞାନାଙ୍କ ପ୍ରଗତି
ନାମକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଗୋଟିଏ ପ୍ରଦକ୍ଷିଣେ
ଥିଲା । ଅପେକ୍ଷାକୁ ଦୂରଦୂର ଲୋକର ସେପର
ବର୍ତ୍ତନା କରିଅଛନ୍ତି ତାହାରେ ଅଧିକ ବୋଲିବାର
କିମ୍ବା କାହାରେ ବର୍ତ୍ତନା କାଟେ ବିଜ୍ଞାନାଙ୍କ
ଯିବା ଥେବା କରିଅଛନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନେ ଭାବା
ଥିଲାରେ ବିଭାଗ ଅଛନ୍ତି । ଯେହିଁମାନେ ଭେ-
ବିଜ୍ଞାନ ବିଦ୍ୟା ସେମାନେ କଥାହିଁ ସୁଖରେ
ବିଶ୍ଵାସ କରନ୍ତି କିନ୍ତୁ ପଦାରେ ବିଷବା ଲୋକ-
କର କଷ୍ଟର ସିଂହ ନାହିଁ । ଯାତ୍ରିକର ସେତେ
କିନ୍ତୁ ଦୁଆର କଷ୍ଟ ସେହି ପରମାଣୁରେ ବିଭିନ୍ନ
ହେବଳ ଗତି ଲୋକମାନେ ଅତ୍ୟ ଶର୍ତ୍ତରେ
କଳକାଳ ଯାଇଥାବିନ୍ଦୁ ହୋଇ ସେପରମ୍ପ ସହ
ରହନ୍ତି ଓ ଖଲ୍ଲି ପ୍ରଭୁତ୍ବ କରିବିଲୁକୁ କିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ
ବିଶ୍ଵାସାଦେଇ କିନ୍ତୁ ଅଧିକ ସୁଖା କରିଅଛନ୍ତି ।
ଲୋକ କଷ୍ଟର ବର୍ତ୍ତନା କରିଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର କାହା
କବାରର ଉପାୟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପରିପାଇ ଲାଭାନ୍ତି
ଏବଂ ଅମେରିକା ଅନ୍ତର୍ଜାଲ କିମ୍ବୁ କି ତାହାର
ଉପାୟ ସହଜ ଲୁହଇ । ଯେହିଁମାନେ ଲଂବକ
ବିଭିନ୍ନ ଚାରୀରେ ଦେଶୀୟଙ୍କ ଅଭିଭ୍ୟାସ ସୁଖକର
ହୋଇ କି ଥାରେ ତାହାର ପ୍ରମାଣ ବୈଲଗାତି-
ବେ ହେବା ଯାଇଅଛି । ଭେବେ ବୈଲଗାତି-
ରେ ଏତିବ ସୁଖ୍ୟା ଅଛି ଯେ ତହିଁ ପଥ୍ୱର
ଏକବେଳେ ଦୂର ଏକବିନ ଗାତରେ ନ
ଦୟ ଆବଶ୍ୟକ ମତେ କୌଣସି ପ୍ରାଣରେ
ଫେରାଇ କଷ୍ଟ ଦୂର କରିପାରେ ତାମାଜରେ
ସେ ଉପାୟ ନାହିଁ । ପ୍ରକୃତ ବିଅ ଏହି କ
ମାନ୍ୟରେ ଗମନାଗମନ ଦେଖିଯୁ ଲୋକଙ୍କ
ସର୍ବାକର ଅନୁଭୂତ କାର୍ଯ୍ୟ ନୁହଇ ଏବଂ ଯେତେ
ଦିନ ଠେଣାରୁ ବିଜ୍ଞାନାଙ୍କ ପ୍ରଦକ୍ଷିଣ ଅନ୍ତର୍ଭାବ
ବୋଲୁବେଳାଲ ପେଟ କାହାର ତେବେ ଦିନ
ମନୁଦ୍ରବ ଅଶ୍ୟା ଦେଇବାର ହେବ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ
ଏତେବେଳେ କଳକାଳ ଯିବାରୁ କଳକାଳ
ଏକମତି ବାଟ ରହିଅଛି କାହାକର ଅନ୍ତର୍ଭାବ
ଯାକେ ସଫେରୁ ଯାତି ପଢିଥିବା ହେଲାମ

ପଥ୍ରକଳ ସଂଖ୍ୟାକଳନଗା ପରି ସେମାନଙ୍କର ଆସୁ
ଦେଲେ ନହିଁ । ବେଳେ ଇତ୍ୟାଧି ବାଟ ପିଣ୍ଡକଳ
ପ୍ରତିଯୋଗିଗା ଅଳ୍ପେଥରେ ଛାକାଜିଯୁଗନେ
ପଥ୍ରକଳ ମଳ ଯୋଗ ଲକାରୁ ତେଣ୍ଟା କରିବେ
ଏବି ତେବେବଳେ କିମ୍ବା ସୁଧିଆ ହୋଇପାରେ ।

ଶତମାନ ରାଜେ ରାଜରେ ଏଠା ମୂଳସୀ-
ପାଲଙ୍କ କମିଶ୍ଵରଙ୍କର ଏବଂ ଅଧିବେଶନ ଦୋଷ
ଥିଲା । ତହିଁରେ ଆଗାମୀ ବର୍ଷର ଅୟ ବ୍ୟୁତର
ଉଚ୍ଚମିଟ ଆଗର ହୋଇଥିଲା । ଅନୁକ୍ରମିତା
ଓ ବ୍ୟୁତ କଷଣକଷଣ କାରଣମିଟ ଦୋଷଅଛି
ଅୟ ବ୍ୟୁତର ବ୍ୟୁତର ବିବରଣ ଆଗାମୀ
ବ୍ୟୁତରେ ପ୍ରକାଶ ଦେବ । ବ୍ୟୁତ ପ୍ରଥାନ
ଅଳ୍ପ ଯଥଃ—

ଧର୍ମ ମନୁଷୀ ଟେଲିକ୍ଷା
କଳସରଦେହି ଅର୍ଥାତ୍ ମବଲାଗାତ୍ ଉତ୍ସାହ

ଅନ୍ତେବ (ସେସନୀଇ)	...	ଟ ୨୨୫୭
ସପ୍ତାରେ କଳଣେବଳ	...	ଟ ୧୫୮୯
ନାଲଖୋଦାର ଓ ସପାଇ	...	ଟ ୨୦୦୦
ଶିଖା	...	ଟ ୩୪୦
ଜଳମେଘାରବା	...	ଟ ୨୮୯

ଏ କଳକ ଜ୍ଞାନିମିତ୍ତ ଦୂର୍ଧ୍ଵରୂପେ ମନୋ-
ମର ଦେବାର ଲାହିଁ । ଏଥର ଉଚ୍ଚବିଶ୍ଵର ହୋଇ
ପାହୁଡ଼ାଗାମାନଙ୍କ ଦେଖିବା ଓ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ପ୍ରକାଶ
ଦିବସେ ଦ୍ୱେଷିପଲ ଅଣିବରେ ରହିଥିଲା ।

ଏମାର ତା ୧୯ ରଖିରେ କଟିଗଲାକାଳ ଅଧି-
ବେଶର ହୋଇ ତାହା ସ୍ଥିତିକାଳ କେବଳ । ତାହା
ପରିରେ ଏଥମନ୍ଦରେ ସାହୁ କେହା ବହୁ ଅଧିକ
ଆଗର ଉଚ୍ଚତାକେ ଉଚ୍ଚତା ବିଶୁର ସେହିକଳ
ହେବ । କିନ୍ତୁ କେହା ଯେ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ପ୍ରକାଶକର
ଥିବେ ଏମନ୍ତ ଅନୁମାନ ହେଉ ନାହିଁ କାରଣ
ବଜେଟ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଦେବାର ବିଜ୍ଞାପନ ସମସ୍ତଙ୍କ
କଣା ପଡ଼ିବାର ଅମ୍ବେମନେ ଅନୁମାନ ବିଶୁ
ଲାଗି । ଉଚ୍ଚତା କାରଣ ଏ ପତ୍ରେ ବ୍ୟକ୍ତ
କରି । ଏହା ଉଚ୍ଚତାକୁ ଅଛି ଏହା ମଧ୍ୟାବ୍ଧ
ବିମ୍ବିତ କରି କିମ୍ବା ଉଚ୍ଚତା ଉଚ୍ଚତା
ଆମାକଙ୍କ ବିକେତନାରେ କଳ ଯୋଗା-

ମହା ସକାରେ ଯେ କେବଳ ୧୪୫ ଲା
ଖର୍ଷ୍ଣ ଦୋଷରୁ ଏହା ଅଛି ଭାଗୀ ଅଟିବା ଏ
ନଗରରେ ଶ୍ରୀଚନ୍ଦ୍ରମର୍ମରେ ଘରେତ କାଳକୁ
ଦୂଆର ଏଥର ସୁବିଧା କରିବା ସକାରେ
ଅମେଗାକେ ବାରମ୍ବାର ଅନରେଥ ଭାବର୍ଥ

ମାତ୍ର ଟ ୪୫ କାରେ କେତେ ସୁଧା ଅବା
କ କାହିଁ ଦେବ । ଗତବର୍ଷ ସତକରେ ଜଳ
ସେତନ କାର୍ଯ୍ୟ ଟ ୪୮ କାରେ ଦୋଷିତ୍ୱରେ
ଏ ବ୍ୟୟକ୍ତ ଏବେ ବୁଦ୍ଧି କରିବାର କି ପ୍ରୟେ
ନାହିଁ ? ଏହା ଅଶେଷା ଜଳ ଯୋଗାଇବା ଅଧିକ
ଅଧିକ ଟେ ପ୍ରେସ୍‌ର ରେ ଜଳବେଳର ବ୍ୟୟ
ପ୍ରଦ୍ଵାରା ମୁଣ୍ଡି ହେଲେ ଦିଆ ଘାଇଥିବା
ଅଧିବା ଟଙ୍କାକୁ ଜଳ ଯୋଗାଇବାରେ ହେଲେ
କିନ୍ତୁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କେଇ ପାଇଁ
ଘରାନନ୍ଦର ଦୃଢ଼ତ ପୁରୁଣୀ ନଈର ମଧ୍ୟରେ
ଆର ଯେବୁଣ ଅପରିଚ୍ୟାର ଓ ସମୟ ବେଳେ
ଦୂର୍ଗମନ୍ୟ ହୁଅଛ ଏହା କି କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ଜଣା ନାହିଁ ? ତହିଁର ପଞ୍ଜୀକରଣ କି ଅତି
ଆବଶ୍ୟକ ନାହିଁ ? ଏ ସୁନ୍ଦରଶାଖ ଜଳପୂଣ୍ଡି ଓ
ପରିପାର ଅବସ୍ଥାରେ ଭାବିଲେ ଯେ ଜଗନ୍ନାଥ
ବାହିକର କେତେ ସୁଧା ହୁଅନ୍ତା ଏହା ଦୋଷ
ନିବା ବାହୁଦର୍ଶି । ଏ ପଞ୍ଜରେ କିମ୍ବା ରମାନେ
ବର୍ଣ୍ଣ ଭରନ୍ତ ।

ଅକ୍ଷୁଣ୍ଣ ବିଷୟରେ ଅମ୍ବେଳାନେ ଅବଶ୍ୟକ
ଦୋଷଗୁଡ଼ ଯେ ଅଗାମୀ ବର୍ଷ ଅସା ଆଲୋଚନା
ଦ୍ୱାରା ମିଳ କାହିଁ । ଏହାର ଉପରେ ବରିଆତ୍ତରୁ
ଜହାର ଫେଲ ରତ୍ନାଦି କଣ୍ଠ ଟ ୩୭୦୯ ଟଙ୍କା
ଅଟେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଲକ୍ଷଟନମାନ ପ୍ରଥାନ ସତ୍ତବ-
ମାନରେ ବସିଥାଏ ଓ ଏ ସତ୍ତବର ଅଧିକାଂ
ଶରେ ଦୋକାନମାନ ଥିବାରୁ ଜହାର ଆଲୋଚନା
ପ୍ରାୟ ସାର ଦୂରପ୍ରଦୂର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଥାଏ । ଯେହି
ସବୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗଲମାନକରେ ଅଦୌ ଆଲୋଚନା
ନ ଥାଏ ଅଥବା ସେବକୁ ଗଲିରେ ସହିରେ
ଅନେକ ଲୋକମାନଙ୍କର ଗଲାୟାର ତୁମ୍ହେ ଯେ-
ପରାଇ ହେବେକ ଗଲିରେ ଆଲୋଚନା ଦେଖ-
ବାର ଅଛି ଅବସ୍ଥାକ । ଯଦି ନଗରରେ
ଆଲୋଚନା ଦେବ ର ହେଲ ତେବେ ଦିନରୂପେ
ଦେବାର ଦୁଇତ ଦିଲପନ୍ତର କାର୍ଯ୍ୟ ହେଲ
ନୁହଇ । ପ୍ରତିବର୍ଷ ସବୁ ଗଲିରେ କବିତାକ
ନୂହକ ଲକ୍ଷଟନ ବମାର ଥିଲେ କହିଲାନରେ
ଏକପ୍ରକାର ଦରଦ ବୈଧମାର ହୋଇ ଯିବା
ଏପଥରେ ମଧ୍ୟ କମ୍ପିଲେନ୍ଡରମାନେ ସବୁବୁ
କରିଲା ।

ଭଲବର୍ତ୍ତନା ।
ଚନ୍ଦ୍ରମର ଛା ଓ ରଖ ଏହି ଦିଷ୍ଟି ଦେଇ
ମହାମାଳି ଗପକୁଣ୍ଡର କେନ୍ଦ୍ରରେ ସମ୍ମାନ ଦିଲା
ତର୍ହେ ଉଦ୍‌ଧର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରଥିତ ହୋଇଥିଲା । କେବେଳ

ଜଣା ସବ୍ୟ ସେବିନ ଅଧିକାମଳ ପ୍ରକାଶ କଲେ
ଏହ ପ୍ରମତ୍ତ ନ ଅଣିଗାରୁ ଧୂମରାଜ ଗାନ୍ଧିଜୀରେ
ସେହି କଷ୍ଟ୍ୟ ଅନେକଟ ହୋଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ କିମ୍ବା
ମଧ୍ୟ ଓ ବିପକ୍ଷବାଦିମାନେ ଭାବ ଭେଜଇ
ସହିତ ଅଧିକାଁ ମତ ବ୍ୟକ୍ତ କରିଥିଲେ । ଏହ
ପାତ୍ର ଲୁହିର ସଞ୍ଚିକାରୀ କଲ୍ପବିର୍ତ୍ତ ସାହେବ
ଗର୍ଭଦର୍ଶ ମାର୍ତ୍ତିମଠାରୁ ଏ ପର୍ଵତ୍ତ ଏ ବିଲ୍ଲ
ସଙ୍କରଣରେ ଯେତେ ପ୍ରସାଦ ହୋଇଥିଲା ସେ
ସମସ୍ତ ବାହୁଦ୍ୟନୂପେ ବୁଝାଇ ଦେଇ ଏବଂ
ବୁଝୁବି ବାହୁଦ୍ୟ ମତ ଉତ୍ତମଭୂପେ ଖଣ୍ଡନ
କର ଦିଇଲେ ତ ପ୍ରାୟେ ଗବର୍ନ୍ମମେଖ ପ୍ରିର
କରିଥିଲେ ତ ଦେବନ ଜିଥର ମାଜଣ୍ଠୁଟ
ଏହ ବେଷକ ଜନକ ଲେଣକ ଅଭ୍ୟବକର
ବିଶ୍ଵର କରିବାର କ୍ଷମତା କଥାରି । ଏଥରେ
କୌଣସି ଅନନ୍ତର ଅଧିକା କ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ
କେହିଁ ବନ୍ଧୁ ଲୋକ ସନ୍ଦେହ କଲେ ସେ
ଏହ ଅନ୍ତର ସଙ୍କରଣରେ ଯେଉଁ ଗୋଲମଳ
ଜୁମ୍ପୁର ତୋଳିଥିଲା କିନ୍ତୁ ପ୍ରଥମବିଷ୍ୟରେ
କୌଣସି ଦେଶୀୟ ବିଶ୍ଵରବହୁାର କେହିଁ ଲେଣକ
ଅପରାଧୀର କରିବ ଉତ୍ତମଭୂପେ ଦେବାର
କାଥା ହୋଇପରେ ତହିଁଥାର ଗବର୍ନ୍ମମେଖ
ଗୋଟିଏ ପ୍ରସାଦ ଶୁଦ୍ଧ କରିବାର ସମ୍ଭବ ହେଲା
ଅଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ପ୍ରସାଦ ଏହ କେବେହି ଲେଣକ
ଅପରାଧୀ କୌଣସି କିମ୍ବା ମାଜଣ୍ଠୁଟ କିମ୍ବା
ବେଷନ କିନ୍ତୁ ବିଶ୍ଵାସାନରେ ଅବିଳେ
ସେବେ ସେ କୋଣା କରିବ ଭେବେ ରାତର
ବିଶ୍ଵର କୁରହୀବ ଦେବ କିନ୍ତୁ ଏଥି ସଜେ
ଏହ ନିମ୍ନ ରହିବ କିନ୍ତୁ ଶେଷେପୀୟ ମାଜଣ୍ଠୁଟ
ସେଷନ କିନ୍ତୁ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ପ୍ରତିବେଦ
ରହିବ ନାହିଁ ଏବଂ ରହସ୍ୟାବ୍ଦ ଅପରାଧୀଙ୍କ
ଦଣ୍ଡ ଦେବା ବିଶ୍ଵାସର କାହା ମାଜଣ୍ଠୁଟକିମ୍ବା
ଅବତା ଦୃଶ୍ୟତ ହେବ ଅର୍ଥତ୍ ମା ଏ ସ
କାହିଁ ଏକ ଦୂରଦେଶର ଟକା କରିମାନା
କର ଆପଦେ କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟ ମାଜଣ୍ଠୁଟକିମ୍ବା
କିନ୍ତୁ କିମ୍ବା ପେଇରା କ୍ଷମତା ଅଜ୍ଞ ଦେବପକ୍ଷରକର
ଏହ ବେମାନା ନକଟରେ ଯେଉଁ ମନ୍ଦମନ୍ଦାରେ
କିନ୍ତୁ ହେବ କିନ୍ତୁ ରେ କିନ୍ତୁ ବାର ବିଶ୍ଵାସ
ଦେବାର ଧ୍ୟାନର ଦ୍ୟାନିକ ନାହିଁ । ଭଲବିର୍ତ୍ତ
ସାହେବଙ୍କର ଏହ କଥା ରହିବୁ ସଭ୍ୟମାନେ
ଆଧିକାଁ ମତ ବ୍ୟକ୍ତ କଲେ ଏବଂ ଅବଧି ସମସ୍ତ
କାର୍ଯ୍ୟକରେଷରେ ସାହପତି ଗବର୍ନ୍ମର କେନରିଲ୍
କେ କିନ୍ତୁ କାର୍ଯ୍ୟ ଉପରେ ସମ୍ବାଦ ପଢ଼ିମାନକରିବା

ପଠ କର ନ ଥୁବାକୁ ଏ ସମ୍ବାଦରେ ସମ୍ମୁଖ
ବିବରଣ ପଠିବାକୁ କରାଯାଇବାକୁ ଅଶ୍ଵମ
ହେଲା । ତେବେମେଟରେ ଏହା କରାଯାଉ
ଅଛି ବା ପାଧୁଳିଷି ବିଶେଷ କରିଛନ୍ତି ବସୁରେ
ଅପରି ଦେବାର ସମ୍ବାଦରେ ସିର ହୋଇଥିବା ଏକ
ଏହି ମାର ତା ୧୦ ରାଜୁ ମଧ୍ୟରେ ଉପୋଷ୍ଟ
କରିବା କାରଣ କରିଛନ୍ତି ଆହୁତ୍ୟ ହୋଇଅଛିନ୍ତା

କମିଟାର୍କ ପତ୍ର ।

ଗର୍ଭମାନ ଘାଁରଖରେ କଲିକଳା ଟାର୍ତ୍ତନ
ଦଳରେ ଜ୍ଞାନିବାରମାନରେ ଏବଂ ସବୁ ସବୁ
ହୋଇଥିଲା । ବଙ୍ଗକା ବିଦାର ଓ ତେଶାର
ଦଳ ପଦବିଧାରୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅନେକ
ଜ୍ଞାନିବାର ଏ ପରାରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ ।
କେସବକୁ ବେଳେ ପ୍ରତିତ ଇଂରେଜ ଜ୍ଞାନିବାର
ବା ଜ୍ଞାନିବାର ପ୍ରତିନିଧିବାର ଅପ୍ରାଚ ମଧ୍ୟ ନଥିଲା ।
ହିନ୍ଦୁପ୍ରେସ୍ ଅଟକ ଲେଖା ଅନୁଷ୍ଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ
ସହ୍ୟକ ସଂଖ୍ୟା ତିବି ସହସ୍ରର ଜର୍ବୁ ଥିଲା ମାତ୍ର
ବଜାଳାର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସ୍ଥାନ ପଢ଼ ଅନୁଷ୍ଠାରେ
ଏସବୁ ଚାଲୁଯୁଣଶ ସବ୍ୟ ମାତ୍ର ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲା ।
ମହାପ୍ରଦର୍ଶନ ଦେଉରୁ ଆକିକାଲ ବଳିକାରୀ
ରେ ବୌଣପି ସମ୍ମାନୀୟ ଅରାବଳାହୁରୁଷରଙ୍ଗ
ଅନେକ ଜ୍ଞାନିବାର ଏକଟିବ ଦେବା ଏ ସମୟରେ
ଦିନର ନ୍ଯାଇ । ତେଶାଗାୟିକ ମଧ୍ୟ କେବଳ
ବାଲେରେ ଜ୍ଞାନିବାର ଦେବତେ ଜୀବ ଜ୍ଞାନିବାର
ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ ପଥା; ଅନରବଳ କୁମାର
ବୈଜ୍ଞାନିକ ଦେ ବାହୁ ସାଧାରନମଣି ଦେବା
ବାହୁ ସଜଳାଶ୍ୱିଣି ଦୀପ ଓ ବାହୁ ଧୂରୂଷୋତ୍ତମ
ଦୀପ । ବଳିକଳା କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେବେ ସେମାନେ
ରହିଥିବା ପକାରିବରେ ବୌଣପି ଭାର ପ୍ରହରଣ
କର ନ ଥିଲେ ଏବଂ ପ୍ରପ୍ରାବ କରିବା ଓ
ଅନ୍ତମେ କରିବା ଏବଂ ସମର୍ଥକ ଜରିବା ନହିଁଛି
କାର୍ଯ୍ୟ କର ମୋତ୍ସଳ ଜ୍ଞାନିବାରଙ୍କ ପ୍ରତି
ଅର୍ପିତ ହେଲଥିଲା । ଏବଂ ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ଦୂର
ଜୀବ ଇଂରେଜ ଜ୍ଞାନିବାରଙ୍କ ଭାଗରେ ବିହିଁ
ପଥିଲା । ସବୁରେ ମୁହଁ ଦେଇ ୩ (୩) ପରା
ହୁନ୍ଦୁ କୃଷ୍ଣପୂର ପାଣ୍ଡିତ୍ୟ ଅରଙ୍ଗରୁପେ ବିଦ୍ୟକଳ
ଦେଲେ ଦେଶର ସମ୍ମାନ ଶାନ୍ତି ନଷ୍ଟ ହେଲା
ଏହି ସମସ୍ତ ଶ୍ରେଣୀର କୁଣି ସମ୍ମାନୀୟ ମନ୍ତ୍ରକର
ଦାରୁଣ ବିବାଦ ଓ ମୋତ୍ସଳଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତ
ହୋଇ ସମାଜର ଅନ୍ତର୍ଗତ ପଥାଦିବ ।
(୩) ସେବେ ପ୍ରକାର ମନ୍ତ୍ରକ ସବାରେ ମରଟି-

ମେଘଦୂର ଏକାନ୍ତ ଲଜ୍ଜା ଯେ ଜମିଦାରମାନେ
ଆପଣ ଚିରନ୍ତକ ସରବୁ ବହୁ ହେବେ
ତେବେ ଗର୍ଭମେଘଦୂର ଏକାନ୍ତ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ
ସେ ଜମିଦାରଙ୍କ ରଷ୍ଟର ମୂଳ ଦେଇ ତାହାକୁ
୦ ରୁ କମିଦାର ଫେରଇ କେବନ୍ତୁ । (୩)
ଯେବେତୁ ପ୍ରସାଦିତ ଆଜନିତ୍ବାର ଜମିଦାରଙ୍କ
କମାତା ଓ ଅଧିକାରୀ ଏକାବେଳକେ ନନ୍ଦ୍ର
ହେବ ଥର ଏବ ଗର୍ଭମେଘଦୂର ଉଚିତ ଯେ
ସେବରେମ ଉତ୍ତାଦ ଅବ୍ୟାପ୍ତ କରିବା ଏବଂ
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଯେ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ କର ଜମିଦାରଙ୍କ
ପ୍ରତି ଅର୍ପିବି ହୋଇଅଛି ସେ ସମସ୍ତରୁ ସେମାନଙ୍କୁ
ଅବ୍ୟାହତ ଦେଇନ୍ତୁ ।

ବଜ୍ରନାର ଜମିଦାରମାନେ କେବଳ ଏଠା-
ରେ ଏହି ପାଣ୍ଡି ଲିପିର ପ୍ରକାଶ କରୁଥାଇଲୁ
ଏମନ୍ତ ନୁହେ ବିଜ୍ଞାନରେ ସ୍ଵଭାବ ପ୍ରତିବାଦ
କରିବା ନିମିତ୍ତ ଗୋଟିଏ ସଭା ଗିରିଅଛନ୍ତି
ଏବଂ ଯେହିବାଦକାଣ୍ଡକ ଦଳ କମଶଃ ପୁଞ୍ଜ
କେନ୍ଦ୍ରିୟରେ । ଏଥରେ ଦେଖାଯାଏ ସେ ସେ-
ମାତ୍ରେ ସହଜରେ ଶ୍ରଦ୍ଧବେ ଲାଗୁ । ପରପ୍ରାୟା
ସ୍ଵର୍ଗ ଦେଖି କରୁଥିବା ବଜ୍ରନା ଓ ଦେହାରର
ଜମିଦାର ପଥରେ ଏକଥା ଘାଇର ବିନ୍ଦୁ
ଡେଣ୍ଡା ଜମିଦାରଙ୍କର ଏକାବେଳରେ ଏ
ଆରନକୁ ନିଦା କରିବାର ବିଶେଷ କାରାଗା
ଦେଖାଯାଇ ନାହିଁ । ପ୍ରସ୍ତୁତ ଆରକରେ
ଅନେକ ବିଷୟ ଅଛି ଯାହା ସଂଶୋଧନ ହେବାର
ଆବଶ୍ୟକ ମାତ୍ର ଥିବେ ଯାହାକୁ ଅନ୍ତର୍ଭାବର
ବହିବା ନିତାକୁ ପ୍ରାର୍ଥନରଭାବରେ ରଖି ଆତ୍ମ କରି
ନୁହେ । ଆମେମାନେ ଆଜା କରୁ ବିଜ୍ଞାନାର
ସେତିମୁଖୀ ପ୍ରକାଶ ହିମାନେ ପ୍ରକାଶ ବ୍ୟମର୍ଥନନ୍ଦାଯା
ଦୋର ପରିଚିତ ହୋଇଥାଇଲୁ ସେମାନେ
ଏହେବେଳେ ତୁର ଦେଇ ଗର୍ଭମେଷ୍ଟର
ହସ୍ତକୁ ଦୂର କରିବେ ।

ମାଲକର ପ୍ରଦ୍ୱନ୍ଦ ଶହେତ୍ ।

ପରାମାର୍ଥ ପାଳ ।

ଏହି ସମୟ ପଶୁକାର ଫଳ ବାହାର ଥିଲା
ଏବଂ ତାଙ୍କଦିଲାଙ୍କ ହେଉ ଉତ୍ତାନ୍ତ ଶହେର କାମ
ପ୍ରକାଶ କରିବା ଅଳକଣଧିକ ବୋଲି ଗଛ ସମ୍ପଦ
କରେ ଲେଖିଥିଲୁଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଅନ୍ୟତଃ ହେଲୁ
ତ ଅବଧି ଅନେକଙ୍କ ପାଠକ ପାଇଁ ଉଲକା ଦେଖି-
ଲାଇ ଏହି ପଡ଼ିକାଳୁ ଗୁହଁ ରହ ଅପ୍ରକୃତ ଅଳକ
ଏବଂ ତାହାର ତୃପ୍ତି ନିମିତ୍ତ ମାନନର ଓ ବର୍ତ୍ତୀ-
କ୍ରମର ପଶୁକାର ପାଇଁ ଆଲକା ପ୍ରାଣାନ୍ତରେ

ପ୍ରକାଶ କଲୁଁ ଦେବକ ପ୍ରାନ୍ତର ହେଉଥି
ତେବେ ପ୍ରାଚୀମେଘ ପଞ୍ଚକାର ଫଳ ପ୍ରକାଶ କର
ପାଇଲୁଁ କହିଛି ।

ମାରତର ପଣ୍ଡାରେ ଗତିର୍ଦ୍ଦ କଣ୍ଠ ଶୁଣି
ପ୍ରଥମ ମଧ୍ୟରୁ କି ୨୭ ଶ ଉତ୍ତାହି ହୋଇଥିଲେ
ଏ ବର୍ଷ ପ୍ରଥମ ତେବେଳ ଶୁଣି ମଧ୍ୟରୁ କି ୫୯ ଶ
ପାଇଁ କରିଅଛି ପ୍ରତିବର୍ଷ ଗତବସ୍ତାରୁ ଏବର୍ଷର
ଫଳ ଅନ୍ତର୍ଭୂତ ହୋଇଥାଇ କୋଲିବାକୁ ହେବ।
ଗତିର୍ଦ୍ଦ ହଙ୍କି ଜିନ୍ଧା ପ୍ରଥମ ଧ୍ୱାନ ପାଇଥିଲା ଏ
ବର୍ଷ ବାଲେଇର ତାହା ଲଭ ଅଛି । ଏବ ପ୍ରଥମ
ଦିନମୁହଁ ପଛରେ ପଢି ଅଛି । ତେବେ ଗତିକାଳ
ମଧ୍ୟରେ ବାରିବାଟି ସ୍ଵର୍ଗର ଦୂଳନଶ ଶୁଣି ପ୍ରଥମ
ଶେଖାରେ ଉତ୍ତାହି ହୋଇ ଅଛନ୍ତି ବତ ପୁଅର
ବିଶ୍ୱମ୍ଭ ଅଛଇ ଏବ ତାଙ୍କ ମୂଳର ତିନିଙ୍ଗଙ୍କ ଶୁଣି
ପ୍ରଥମ ଶେଖାରେ ଆହ କଣିଷ୍ଠା ମଧ୍ୟ ସୁଖରକର
ଅଛଇର । ଏହ ଦୂର ସ୍ଵର୍ଗ କେରାତିର ବାର୍ତ୍ତାର
ଅଧିନିର୍ଦ୍ଦେ ଅଛି । ଏ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ କେନ୍ଦ୍ରପାତ୍ରା
ଓ ସାଇଧର ସ୍ଵର୍ଗମାନ ହଜି ଶେଖାରୁ ଦୁଇ
ମିନାରୁ ମାନକର ପଣ୍ଡାରେ ହେମାନକିର ଜାମ
ନାହିଁ । ଶେରଖା ସ୍ଵର୍ଗରୁ ଗତିର୍ଦ୍ଦ କଣ୍ଠ
ପାଇ କରିଥିଲେ ଏ କଣ୍ଠ ଦେବଳ କଣ୍ଠ
ପାଇ କରିଅଛନ୍ତି ।

ଦୃଷ୍ଟିଗୁଣର ପସାକାର ଫଳ ଗତିବିର୍ତ୍ତଠାରୁ
ହେଉଥିବାର ଦେଖାଯାଏ ଅର୍ଥରୁ ଶର୍କବର୍ଷି
ପଞ୍ଚମୀଜ୍ଞା କ ୧୩ ଶ ପରାଶାର୍ତ୍ତିକୁ ମଧ୍ୟରୁ କ
୨୫ ଶ ତାମ କରିଦୁଲେ ଏ ବର୍ଷ ଜ ୧୫ ଶା
ମଧ୍ୟରୁ ତ ୧୦୩ ଶ ପାପ କରିଥିଲୁଛି ମାତ୍ର ବହୁତ
ପରା ବର୍ଷମାନଙ୍କର ଭୂମିକାରେ ପାପ ସଂଖ୍ୟା
ଅତିଥି ଉଣ୍ଡା ରହି ଥିଲୁ ଏକ ପଶୁକାର ଶୂନ୍ୟ ମଧ୍ୟ
ଗତବିର୍ତ୍ତଠାରୁ ବିନ ନବୀନ କାରଣ ଶର୍କବର୍ଷ
କ ୩ ଶ ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣୀରେ ପାପ କରିଥିଲେ
ଏ ବର୍ଷ କେବଳ ୫ କଣ୍ଠର ନାମ ସେହି
ଶ୍ରେଣୀରେ ଦେଖିଲୁଛି । ଏ ପଶୁକାରେ ଗତବିର୍ତ୍ତ
କାଳେରେ ହିସନ ଧର ପ୍ରଥମ ଶୂନ୍ୟ ଅଧିକାର
କରିଥିଲୁଛି ଏ ବର୍ଷ କଟକ ମତେଲୁକୁ ମେହେ
ଶୂନ୍ୟ ପାଇଥିଲୁଛି । ରେବଣା ଧର ଗତବିର୍ତ୍ତଠାରୁ
ସୂର୍ଯ୍ୟକରେ ପହାର ରହି ଥିଲୁ । ଗତତଥି
ମଧ୍ୟରେ ଗତବିର୍ତ୍ତ ରେବାଜାଳ ଦୂରଶୂନ୍ୟ ପାତା
ଶୂନ୍ୟ ଏ ବର୍ଷ ଶୂନ୍ୟା ଗତର ଦୂର ଶୂନ୍ୟ ପ୍ରଥମ
ଶ୍ରେଣୀରେ ଶୂନ୍ୟ ପାଇଥିଲୁଛି । ରେବାଜାଳ
ସହିତ ତେଣାର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଗତତଥିମାଳ କ
ଏ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଶ୍ରେଣୀରେ ପତ ଆହୁନ୍ତି । ଯାବା ହେବ
ପଦାପଦେ ଶିଖା ବିଦ୍ୟାର ହେବାର କାଳ

ପରିପୁ ଏହି ଛଳକରୁ ଟିକ୍କି ଅଛୁ ସଖି
ଦସ୍ୟ ଥକଇ ସେହି ଅନ୍ଧାଗରେ ମୁଗୁଳବନ୍ଧିର
ଶୀଘ୍ର ବାର୍ତ୍ତି ଦରି ଦେବାର ଚାହୁଁ ।

ଦେଇ ପ୍ରାଚୀମେଣ୍ଡ ସନ୍ଧାନାର ଫଳ ଗତରେ
ଠାକୁ ଏବର୍ଥ ଅଭ୍ୟନ୍ତ୍ର ପ୍ରୋବଲ୍ ହୋଇ ଅଛି ।
ଗତରେ ସମୟକା ଜୁଣେ ଶ ଉତ୍ତରୀଣ୍ଟ ହୋଇ
ଥିଲେ ଏବେ ପ୍ରାୟ ହର୍ଷତ୍ତମଗତ ଅର୍ଥାତ୍
ଜୁଣେ ଶ ଉତ୍ତରୀଣ୍ଟ ହୋଇଥିଲୁ ଏବଂ ଅତ୍ୱଳେ
ସୁଅର ବିଶ୍ୱାସ ଏହା କି ଏଥି ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ଜୁଣେ ଶ ବାଲକା ଅଛିବି । ବାଲକମାନଙ୍କର
ନାମ ଓ ପଣ୍ଡିତାର ଶ୍ରୀନ ନିମ୍ନେ ପ୍ରକାଶ କଲୁ ।
ଯଥା—

୧୯ ଶ୍ରେଣୀ ।

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣରେ ତୁ ସାମି କଟକ ହୁବ କାହିବାକିବୁଦ୍ଧିକଳ
ଏହି କାହାକୁ ବାର ॥

୨୯ ଶ୍ରେଣୀ ।

୧୫୪ । ଦିନକାଳମେଘ ବନ୍ଦର ବାଲେଶ୍ୱର ମେଳ
୧୬୭ । ଶାରଦା ନ ଦୃଢ଼ ॥

ଶ୍ରୀ କ୍ଷେତ୍ରୀ ।

୨୯୪ ପ୍ରେସ୍ କଣ୍ଠୀ ମାର୍କେଟର ମହିଳାଦଶମ୍ବନ୍ଧ
ପତ୍ରୀ ଉପଦ୍ରବ କଣ୍ଠୀ ମହିଳାଦଶମ୍ବନ୍ଧ

ଭୂପର ଲିଙ୍ଗର ଧଳ କଟକ ହଜାର ବାକିକାଣ
ବଦ୍ୟାଳୟ ପନ୍ଥରେ ଅଳ୍ପକୁ ପ୍ରଗଞ୍ଚିତାଯୁ ଅଟଇ ।
ଏ କଥା ହୋଇବା ବାହୁଦ୍ୟ । ବାସୁଦେବ
ସାଧାରଣ ପରିଯୋଗିତାରେ ଉଷ୍ଣ ମୁଖ ଅଧି-
କାର କରିବା ବାଳକ ପନ୍ଥରେ ଶାମାନ୍ୟ ଗୋ-
ରିବର କଷ୍ଟ ନହଇ ।

କେମେପାରା ମିଛନ୍ତିଷିପଲ ମୋବଦମା ।

କେନ୍ଦ୍ରାଷ୍ଟା ମିଛିଥିପଲ ବିଶିଳି ଅଣିଲ
ମୋହଦମା ସେଇର ନିଷାଳେ ହେଲା ଗଛ ସ୍ପାତ
ହରେ ଧାରବିମଳକୁ ଜଣାଇଥିଲା । ହେଲା
ବିଶିଳି ତପରେ ମିର୍ତ୍ତିଥିପଲ ଟକା ଅମ୍ବାମା
ଜରବା ଅର୍ଦ୍ଧପାତରେ ମେଲ୍ଲିଯିଥାଲିଟ ପଥର
ଖର ନିମ୍ନ ମୋହଦମା ଦାଏର ହୋଇଥିଲା
ତର୍ହିଁ ମଧ୍ୟରୁ ଦୂର ନିମ୍ନ ମୋହଦମାଟେ
ମଞ୍ଜୁଷ୍ଟକ କରାଇଲୁ ଏହିପର ଦୋଷୀ କଟେ
କ ସେ ମିର୍ତ୍ତିଥିପାଲିଟର କର୍ମକାରକ ହୁବୁ
ମନ୍ତ୍ରବର ଫରା ଅସ୍ତରାତ୍ମ କରାଅଛି ଏକ ଛାତ୍ର
ମାତ୍ର ପ୍ରବେଦକ ଦୋଷକମାନେ ଦୂର କ
ଲେଖାଏ ଦିଗ୍ବୁ ଉତ୍ତର ଦଲେ ବିରାଳ କିମ୍ବା
ଦୂର ନିମ୍ନ ଦିଗ୍ବୁ ଅନୁଦରେ ଦୂର ନିମ୍ନ
ଅଣିଲ ଦାଏର କଲ୍ପ ଏବଂ କଳ ପାହେବ ଏ
ନିମ୍ନ ଅଳ୍ପକୁ ସମ୍ମୁଦ୍ରପେ ରହିବ କଟି

ଏହା ଅନ୍ୟ ନମ୍ବରରେ ସବ୍ୟତି କି ଦୂର ବର୍ଷ
ପରିବର୍ତ୍ତରେ ଏହା ବର୍ଷ ଭାରିଦଣ୍ଡ ବିଧାନ
ଦରେ ମାତ୍ର ଉତ୍ତର ଦେଶ କରନ୍ତି ମିଛନ୍ତିଯେଥାଲି-
କିମ୍ବା କର୍ମଚାରୀ ମୁହଁ ଧା ୪୦୯ ବନ୍ଦୁବାରେ ନ
ଦେଇ ସମାଜଙ୍କ ଲୋକପରି ୪୦୭ ଧାରାନ୍ତିକାରେ
ଦେଇଲା । ଅର୍ଥାତ୍ କିନ୍ତୁ ସାହେବଙ୍କ କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ମୁଖ୍ୟ ମର୍ମ ଏହି କି କରନ୍ତି ମିଛନ୍ତିଯେଥାଲିକେ
କର୍ମଚାରୀ ମୁହଁ କୌଣସି ଟଙ୍କା ଅମୁଦାତୁ କର
କାହିଁ କେବଳ ରାଧାରାମ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ମୁହଁପ ଏହା
ଜୀବତାକୁ କାହିଁ କାହା ମିଛନ୍ତିଯେଥାଲି ହାକୁ ମୁହଁ
ଦେବା ମହାତ୍ମେ ନେଇ ଆପେ ତାହା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା ବିଧାସ ପାଇବା କରିଥାଏ । କିମ୍ବା

ସାହେବଙ୍କର ଏପର ପିକାନ୍ତୁ କଷବାର ଗାରଣ
ଏହିପର ପ୍ରକାଶ ହେଉଥିଲୁ କି ଚେଲ୍ଲାପଡ଼ା
ନେଇନ୍ଦ୍ରିୟାଳୟର ଟାକୁ ଅଧାୟ ସଞ୍ଜରେ
ଦିଶମାରୁ ସାଙ୍ଗାଳୁ ସନ୍ଦର୍ଭ ବିଜ୍ଞାନାହିଁ । ସରକା-
ରମନେ ଲୋକଙ୍କଠାରୁ ଟାକୁ ଛୁଟିଲ କିମ୍ବା
ଆଣି କାନକୁ ଦେଖାବ ଲେଖାଇ ଦିଅନ୍ତି ଏହି
ଦିଶମଠ କୁ ମନ୍ଦିର ଦେଖାଇ ଦେଇ ପଜାନ୍ତା-
କାଳରେ ଟଳା କମା କରନ୍ତି । କିମ୍ବା କାରାର
ନଗର ଟଳା ଅମିକାର କୌଣସି ବଥା ନାହିଁ
ଏବଂ ସରକାରମାନଙ୍କ ବିଜ୍ଞାନ ମାନସର ନା
ଯୋଗ ପାଇବେ ବିଶ୍ଵନ ଦୁଷ୍ଟି ଟଳା ଅସ୍ଥାନ୍ତ
କରିବାର ପୁଣିଶା ନାହିଁ । ସେ ସ୍ତଳେ ବିଶ୍ଵନ
ଟଳା କୁମଳ କରିବାର ବିଶ୍ଵମ ନାହିଁ ।
ପରକାରମାନେ କି ଚାହିଁଲେ କେବେ ଟଳା
କୁମଳ ଦେଇ କାହା କଣିକାର ନିଯମ କାହିଁ
ସେ ପୁଣେ କିମ୍ବମକୁ ହେବୀ କିମ୍ବା କାମ କା
ପାରେ । ସରକାରମାନଙ୍କୁ ଏଥିଥାଇଁ ଫୌକ-
ଦଙ୍ଗରେ ଅଣିଦାର ଉପର କୁମଳ କାହା ଏ
ସକାଣେ ହୋଇ କାହିଁ ଗୁଣ୍ଠା ଥାଇ ନାହିଁ । ଏବଂ
ଜଳ ସାହେବଙ୍କ ମରିବେ ଅନ୍ତରକୁ ସେମାନଙ୍କ
କିମ୍ବନ ସଙ୍ଗରେ କଷବୁଦ୍ଧି ଅଟକି । କିନ୍ତୁ ଯା-
ଦେବଙ୍କ ପାତ୍ର ମରି କଷବୁଦ୍ଧି ଏବଂ କିନ୍ତୁ କା-
ରୁ ମେଉନିଷିଧିଲ ଟାକୁ ଥିଲୁଥିଲା । ନ ପରମା
ନେତ୍ରକାର ପ୍ରମାଣ ହୋଇଥିଲୁ ଏବଂ ସେହି
ପଲମା ନେଉନିଷିଧିକୁ ଦେବାର ସେ କୁମଳ
ପ୍ରମାଣ ନାହିଁ । ସେ ପୁଣେ କିମ୍ବମ ରକ୍ତ ପଲମା
ମନ୍ଦରେ ସାଧାରଣ ଲେବ ପର ବିଆମାନଙ୍କ
ଦିତା କରିଥିଲୁ ଅତିଥି ଦିଶମା ଏବଂ
ବାପକାମ ଦୟା ଲଭିଲା । କିମ୍ବମର ଏହି
ଅଂଶକ ଅମିକାର କୁ ଦେଗନ୍ତୁ ପରିଥି କମ୍ପାନ୍ତି
କିନ୍ତୁ ଏକହି ଛାତ୍ରା ଅଥ ସମ୍ପୁର୍ଣ୍ଣ ନାହିଁ ।

ଶା ୧୨ ରଖ କାଳୁଥିଲା ୧୯୮୪ ମସିଥା

ଛାତ୍ରିକ ସାହିତ୍ୟ

ଅଭିନ୍ନ ପୁଣିସତ୍ତ ଏହ ସୁନ୍ଦର ହୋଇଥାଏ
ଏଥିରେ ସନ୍ଦେହ ଲାହଁ ଏହ ଏଥିରୁ ଏହ
ଚାପୁର୍ଯ୍ୟ ବାହାରୁ ଅଛି ଯେ କରନ ଏକ ବର୍ଷ
କାରହାସ ଦୟ କରିବେର ସୁଜା ମିଳନିଧିପାଳି
କର ଅଧୀକ୍ଷ କର ହୋଇ ଲାହଁ । କାପୁରିରେ
ହେତ୍ତାପଡ଼ାରୁ ମିଳନିଧିଲ କରିଗୁରୁମାନେ
ପ୍ରକଳ୍ପ ଦାସପ୍ରତ୍ଯ ବନ୍ଦୁକୁ ଝତିବେଳ କେବଳ
କରନ ଉପରେ ଦୋକାଦମୀ ତଳାଇବ ହୁଏ
ସୁରବେଚନା ବା ନିରାପଦ ଭାବର ପଢିଦ୍ୟ
ଦେଇ ଲାହାନ୍ତି ଏହ ଏହ ମୋହଦମା ସମ୍ଭବ
ରେ ସେମାନଙ୍କ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କରିବ ଯେତା ତୁ
ପ୍ରକାଶ ହୋଇଥାଏ ଏହ ଅବଶେଷଜା ଧୂଳକ
ଯେଉଁ ମିଳନିଧିପାଳିକର ଟଳା ଏହ ମୋହଦମା
ତଳାଇବାରେ ଅପଦ୍ୟ କରିଥାଇନ୍ତିଲା ଆହା
ଅଭିନ୍ନ ଶେତମୟ ଅଟିଲ । ମିଳନିଧିପାଳି
କରିଶିମାନେ ସାଧାରଣଙ୍କ ଧଳ ଏହ ବାଟରେ
ଅପଦ୍ୟ କର କରନ ଅପେକ୍ଷା ମିଳନିଧିପାଳି
କର ଅଖିକ ଷଳିର କାରଣ ହୋଇଥାଏନ୍ତି ।
ସେମାନେ ଯେବେ ଅପଣା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ପ୍ରତି
ନୃତ୍ୟଗୁପେ ଦୁର୍ବୀ କରିଥାନ୍ତେ ଛେବେ ଏପରି
ପାଠଣା ହୋଇ ନ ଆନ୍ତା । ଅମେମାନେ
ଆଶା କରୁ କ ଏହ ଅପଦ୍ୟ ନଦିର ଗବର୍ଣ୍ଣ-
ମେଘ ଦେମାନଙ୍କ ବାୟୁ ହରିବେ ।

ସାହୁଦ୍ଵିକ ସଂବାଦ ।

ଦେବ ସୁରଦିନ ହେଲ କାହାଟ୍ଟି କେବଳ ଏହି ଶାର୍ପଗ୍ରହ
ଏହି ବୃଦ୍ଧି ହେଉ ଅଛି । ଆହ ବୌତିକାଙ୍କ ଆମେ ସମ୍ବେଦନ
ଏହିର ବୃଦ୍ଧି କୃତ ସତ୍ତ୍ଵ ସମ୍ବଲର କ୍ଷମକର ଲୋକ
ହେବେ ଅମାନ୍ତ ଦରାଯାଇ ।

ଅସୁମାନଙ୍କ ଦର୍ଶନ ଆଶାଯିତା । ୫ ହିନ୍ଦେ ଗତିକାଳ
ଗୁରୁ ପାଠୀ କଥକେ । ପ୍ରଥମେ ଅଠରଙ୍ଗ ପ୍ରେକ୍ଷଣାଳ
ହାତେ ରସ ଅରସ ବିଦିବାର ଶୁଣା ସାଧ ।

ପୁରୁଷୋତ୍ତମର୍ଦ୍ଦି କାରୁ ଅକ୍ଷୟଂ ହେଲୁଁ ସେ ମେତାରେ
ପୁରୁ ହୁଣ ବ୍ୟଥକ ନାମର ଲୋଟିଏ ନାହାରିଥିଲୁ କବ
ତୁମ୍ଭ ତୋର କଟ ବସୁଧାରେ ବଜଳା ଦୟାରିବେଳେ କାଟ
କର ଅକ୍ଷୟ ଦ୍ୱାରା ଦେଖାଯି ହଲେ ମେତା ଗେବେ
କହିଲେ ବସୁଧା ତୋର କେହିଁ ନାହିଁ କଲା ସାମାଜିକ
ଉତ୍ସବର କରିବାକୁ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଦୋର କରୁ କବ ସୁରକ୍ଷା
ଦେଇ କହେ ।

ଭାବେ ମହିଳାର ଅର୍ଥ ସମ୍ପଦ ଉପରେ କଷଣକାଳେ
ଜୀବନପିଯାକର ତୋଟିଏ ମର ହୋଇ ବନ୍ଦଶ୍ଵର
ସମ୍ପଦରେ ୧୦୦୦ ଲକ୍ଷରଥାତି ଲାଗୁ ର ଅଛେ । ସମ୍ପଦ
ଏବଂ କା ୧୦୦ ୫ ଲକ୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜୀବନ ବନ୍ଦଶ୍ଵର
କରେବ ବନ୍ଦରେ ବନ୍ଦରେ ହୋଇଥିବ । ଜୀବନ ବନ୍ଦଶ୍ଵରରେ
କରୁଥିବ ସହି ଅର୍ଥ ସମ୍ପଦ ବନ୍ଦରେ ପ୍ରସ୍ତର ହୋଇ
ଥିବା

ବେଳେ ହେଉଥିବା କୁତ୍ତାକାନ୍ଦରୁ ମୋଟିଏ ବାଜକା ପ୍ରଦେଶ
ତିଥି ପରିଷା ଓ ପରିଷାକ ବାଜକା ଏଇ, ଏ, ପରିଷା ଦେଇ
ଅଛି ।

କଳିବାର ପ୍ରୁଦ୍ୟମରେ ଦେଆଇବା ନିଷ୍ଠାପି ହସ୍ତୀ-
ରହୁ ଫେରେ ସବୁ କଟଇବା ଅସେଥିଲା ଯାହା ନିୟମିତ ମହା-
ଦୁର୍ବଳର ବର୍ଣ୍ଣନା ଦେଖେ କେନ୍ଦ୍ର ମାନନ୍ତକରନ୍ତି । ସେ ସବୁ
ନିଷ୍ଠାପି ହସ୍ତରେ ଦେଖିବା ଏହିପଣ୍ଡ ପଢ଼ିବାରେ ଯୁଦ୍ଧ ଯାଇ
ଥିଲୁ ନିଜ ଦେଶ ସୁରକ୍ଷା ବା ଗର୍ଭମେଳା ଘର୍ଷିର ଭୋଗସି
କଳେବାର୍ତ୍ତ ନ କଲିବାର ଏହା ହେଲାଶାକ ।

ବର୍ତ୍ତକୁମାର କରଇଛନ୍ତି ଅକ୍ଷ୍ୟ ବହାଟ ଏ ଦେଖିଲୁ ସେଇ
କାର୍ଯ୍ୟ ପରି ପ୍ରତିବନ୍ଧ କରି ଅଗ୍ରମଳେ ଉଚ୍ଚପ୍ରତିକ୍ରିୟା କରିଛନ୍ତି, ସେ ପଦର
ମାତ୍ରକୁ ଦେଇଲାକ ଟ ୨୫୦୦ ଟଙ୍କା ।

ରଙ୍ଗଲିଖାର ପ୍ରଥାକ ମନୀରୀ ଶୁଣିଛେନ ସାହେବଙ୍କୁ କେହି
ସବୁଲେ, ଅପର ଏମତ୍ତ ଭୟ, ସବୁହେଠକ କାର୍ଯ୍ୟ
ବେଳେ କହୁ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଅପରାଧ ଦୂର ଏବେ ଜଳ ଅଟ
କାହୁଁବ । ଲାଭକ୍ଷେତ୍ର କରୁଥ କଲେ “ଆମେ କବୁ
ଉପରି ଦେବମାତ୍ର ଦୂର ମୁହଁଦ ଯହାର କବୁ, ଏବେ
ମେ ସମୟକେ ଆଉ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ କର ବାହୁଁ ।”

ଦେବ ପଞ୍ଚମର ହୋଷ୍ଟାଯର କର୍ମବସ୍ତୁ ସେଠା ଗବନ୍ତ
ଜୀବ ଯମିରେ ଅବେଳାର ବନ୍ଧୁବନ୍ଧୁର ମତ ପୂର୍ବ
ପାଠଦ୍ଵାରା ଛାଇଥିଲା । କିମ୍ବାକ ଅବେଳା ହେଉଁ ଏ
ଏ ରେଣ ସବୁ ନିର୍ମିତ କରିବା କାରି ବନ୍ଧୁରସାହିତ୍ୟ
କେତେ ସେହିକି ଅନୁଯୋଦ କରାଯାଇଛି । ଏହା ଏହା
ନିର୍ମିତ ହେବାର ଆଶା କେଣାରୀ ।

ମସ୍ତାବ ବକୁପରେ, ନୟାଇଠାରେ, ଥର ବୋଲି
ଅଗ୍ରାଂଦିବରଙ୍ଗଳ ଦେବାର ପ୍ରସାଦ ଦେଇଅଛି କହିବା
ପରଶରମାରୁଷ ଶେଷ ହେଲେ ଯେଠି କେ ପର୍ବତ ରାତେ
ଦେବାର ସମ୍ବନ୍ଧ । ଏହା ଦେଲେ କରିମାର ନରିର କୁଳ
ପାହେଦଙ୍କ ଏ ବାହା ଘରରକୁ ଶୀଘ୍ର ପରିଚାହିଁ । ବୋଲି
ହାତୁର କର୍ତ୍ତମାକ ବସେଇ ଶିଖା ପବ ହୋଇ ଥା
ଥର ମୋଟିଏ ପେନ୍ଦୁପୁ ଟାଟ ବିଥ ଅଶ୍ଵରେ ଉଚ୍ଚ
ଦେବାର ଦେବତା କିମ୍ବା ଅଶ୍ଵେମାକେ ଥୁବି ପା
ହାତୁ ।

ଅସାମ ପ୍ରଦେଶର ସାହାତରୁ ସାରାପେ ଆକାଶର
ଦକ୍ଷିଣର ଯେଉଁ ବୈଜ୍ୟ ପେଇବ ହୋଇଥିଲେ ପେମାନ
ଗତମାର ତା ଏକ ବିରଳେ ଯେହି କାହାର କମିକରିଛନ୍ତି
ଅଛିଦିଏ ହେଲେ । ତଳୁ କାଳ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିବାର ଅନ୍ତରେ
ମାରେ ସକାଧିକ ହଲେ । ଯେବେ କଲାତ୍ମା କରେ ହାତ
ଢିତ କରେ ହବିଲାଗ ଏହି କି ଓ ଯେବେ ଅଛି
ତେ ଉଚ୍ଛବି ।

ବୋଲୁଗୁର କବା ଏହି ସଂକଳନ ମାତ୍ରକଲାଙ୍କା ମଧ୍ୟ
କଲେ । ମରଣ ସମୟରେ ପାଦର ଦେହର କ ଏହି କଥା
ବସ୍ତବ ହାତାଧର । ବ୍ୟକ୍ତ ହୃଦୟ କେ ଏହି ଶିଶୁ ହେ
ଆମ ଅଧିକ ଉଷ୍ଣତା ଛାଡ଼ିବାର ଚିନ୍ତା ପୋଖା
କରେ ଆମର ଲମ୍ବା ସାହୁର ତାମ୍ଭ ଡେଲୁ
ତୋରିଲେ ଜୟତେଶ୍ଵର ବସ୍ତବକାରୀ କଲେ ମାତ୍ର ରେ
ବ୍ୟକ୍ତକଲେ ହରିହର ବକାର କଲେ ପରିଚ ହେଲୁ
ଏ ତାମର ମୁହା ପାଇନିମାରୁ ଏ ଅନୁଷ୍ଠାନ ମଧ୍ୟ
ପାଇ ଦିବାର କଲେ । ହାତରସାହୁର ପ୍ରିୟା ପାଇନିମାରୁ
ଶାହୁରିବଳ ଦେଇଛନ୍ତି ସବୁ ମାତ୍ର ମେହେ ପ୍ରିୟକାଳେ
ମାରିଯାଇଲେ ବୋଲା ବିଦ୍ୟାର କର କାମ ପରାର କର
କିମ୍ବାକୁଳ । ଯେହି ପେଟେ ଶାହୁର ମହାର ମୁ

ପାଇଁ ଏହିପଦିନରେ ଅବଧିତ ପାଇବାକୁ ଲାଭ
ପୁନରିକେ ସେଇବାର ଦୟାମ ନିବାପି ଅମଳବ ବୋଲି
କୋଥା ହେଉ ନାହିଁ ।

ଦେବରାପାଣୀ ମହିଳାର ଏହି ପତ୍ର ବାଟରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠନ୍ତି
ଗହନେ ମାତ୍ର ମିଶନ ପଢ଼ ଅଧିନିଜ କରିବାର ମହା
ପ୍ରକାଶ ଭବିତୁଥିଲେ ।

ଶେଷର ପେଟିଲୁ ଦେଇବ କଷ୍ଟସୂର
ମହାରାଜୀ ପ୍ରସ୍ତାବ ପାର୍ଥରେ ଦିଲୁଛ କଳ ଶାର୍ଯ୍ୟଦାର ସମ୍ବନ୍ଧ
ମିଠା ।

ମେଘବ ପ୍ରାଚି ସ୍ଥାନରେ ଦେଖାଇ । ଏହି ମାତ୍ର
ଯା ଏହିଶରେ କହିବାର ହାତସବ କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ମହାବକାଳ
ମୁକ୍ତ ସଂଭାବକୁ ମୁଣ୍ଡାଏ ବୁଝିବ ବାହୁମନ୍ ଘେର ଯାଇ
ଛାଇ । ଲୋକ ଗଢ଼ିଲରେ ଅସର କେବଳ ସେପରି ସଫଳ
କ୍ଷେତ୍ର ଧରିବା ମଧ୍ୟ ଦୂରୀ କରିବ ରହିଲ । କର୍ତ୍ତାଙ୍କ
ସେଠାରେ ଲୋକ ଦୂରୀ ପହଞ୍ଚିବାରେ ।

ପ୍ରେଁ ହାତପୁର ଅନ୍ଧରେ ସବୁକା ଜଣ୍ଠର କରିବ
ହାତପୁର ମାତି ଥିବା ତାଙ୍କ ବର୍ଦ୍ଧନେ ସମ୍ମାନ
ଦେଖିବ ଦେଖିବ ହୋଇଥିବାର ସମ୍ମାନ ନକରିବ । ବର୍ତ୍ତମା
କି ଏ ଥିବ ପଢ଼ିଅଛନ୍ତି ।

ହୋଇଥାର ନିତ୍ୟକାଳ ସମ୍ପଦ ଉପଲବ୍ଧରେ କେବେ
ଶୁଳମାର ତଥା କନନ ହୋଇଥାର ଓ ଯେତେ ଏକାବୀ
ତିନ ହିଂସା ମାନ୍ୟଲେ !

ବସ୍ତୁର ବୁଦ୍ଧ ସେ କଲାପେରତାକେ ନମେ ପଟ୍ଟି
ବୁଗାକୁ ସୁହର୍ଷରେ ପରିଚାଳ କରିବା କବନ୍ଦ କାଶକଥା ଦିଲ୍
ପୋର କଣେ ଧ୍ୟାନକ୍ଷତି ଅବଶ୍ୱ ହେଉ ଆପଣ
ବନ୍ଦାପୁ ଟକା ସୁହର୍ଷରେ ପରିଚାଳ କବନ୍ଦ କାରଙ୍ଗ ତାହା
ଲମାଦିଲେ । ଏହିର ପଳ ଏହି ହେଲ ସେ ପଟ୍ଟି
ଟା-୦୦୦୭ ଅମୃତ କରିବା ମନ୍ତ୍ରର ମୌଜବାପାତ୍ର
ନୋହିଦିମା ଦାର ହେଉଛି ।

ପଦ୍ମଶୁଣ୍ଡ ତାରକାଶ୍ୟବ୍ଧିର ପରିଚାଳନାରେ ପଥାର
କରିବା ଜୀବନକରେ କଷାୟପରେ ହେଉ ମନୋହର
ବଜାର ନାମରେ ହୋଇଥିବ ତାମ୍ଭ ଏହାର ମନ୍ତ୍ର ବ
ବେଗଶୁଣ୍ଡ ସେ ତାମ୍ଭ ବିଜ୍ଞାପି କରୁଥାଏ ପଦ୍ମଶୁଣ୍ଡର
କରନ୍ତି ଅବ୍ଦି ଠେବାର ଅମାରାଧିକ ଉପରିଲଙ୍ଘକେ ବାବ

କରୁଣା କାରିଗର ଉତ୍ସମାନ ଦେଖି ରହିଥିଲା । ପାଇଁଲା ।
କରୁଣାମାତ୍ର ତା କି କିମ୍ବା ଅପରାଧ ଏ କି କି କି ବନ୍ଦୀ
ପାଇଁଲା । ଶୁଣିବାକୁ ହାତରେବାକୁ ହତିଲାଗାଏ ଯାଇବାକୁ

ଅନେକ ପାଇଁର କବି ଅପଣା ଦେଉଥି ଜୀବା
ସବାରେ ଲଗନ୍ତ ମନ୍ୟୁଷ କରିବା । କେମାକବର
କେମ୍ପି ଏହି କହିବାର କୋଣ ଉପରେ ଦେଇବା

ଯେ କେବାୟା ରମଣୀ ବାର୍ଧକୀୟ ହେବାୟ ନହାଇ ।
ମହା ଗୋଡ଼ରେ ଶଖେର ଦେଖିଲ ଯାଏଇ ଜେ
ଶିଥାର ପାତାରେ ପାତା ପାତି ପାତି ପାତି ।

କାଳ ଶୁଣିରେ ସାମାଜିକ କଥାରେ କୁଳ ଲାଗି
ସେ ବାହେ ପତନ ଘଟ ଏରାଧାୟା ହୋଇ ନିଷ୍ଠାପନ କର
ପାଇ ପାଇଁ । ଏହାକୁ ଦୋଷଅଛି ଯେ ଏହାକୁ ଶୁଣିଲେ
ମେରୁଦଶ ଦୂର ଉଚ୍ଚ ଉଚ୍ଚ ବନ୍ଧୁ ପାଇବା ଆବଶ୍ୟକ ନାହିଁ
ସାମାଜିକ କୌତୁକ ବ୍ୟବରେ ଗୋଟିର ହାତ ଦେବା
ବିପରୀତେ ।

ପ୍ରକାଶକ

ପ୍ରେରିତପଦ୍ଧର ମହାମତ ଶିଖିତୁ ଆମେମାତ୍ର
ଦାସୀ କୋଟୁ ।

ଶ୍ରୀକୃତ ଉତ୍ସଲଗପିକା ସନ୍ଧାଦିକ ମହାଶୟୁ
ସମୀପେଷ୍ଯ ।

ଲବାନିକୁ ଲୋକେ ଶିଖାଇ ଉଦ୍‌ଧର ଉପା-
ୟରେ ଦିଷ୍ଟ । ଏଇକେଶୀଯ ଲୋକେ ମଧ୍ୟ
ତୁ ପିଲ୍ଲ ସାଧାରଣଙ୍କ ଦେଖିବାରୁ ଗଲେ
ଦେଖିର ସାର୍ଥ ଦୂରନ୍ତର ଧଥ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ପରିଷାର ହେଲା ନାହିଁ ବରଷ ସ୍ଵାକ୍ଷର ବିଶେଷ-
ରେ ବନ୍ଧୁ ବୈଷିଣି ଦେବାର ଦେଖାଯାଏ ।
ଏବେ ସାଧାରଣ ପିଲ୍ଲାର ବିଶେଷ ଥାଦର ବନ୍ଧୁ
ଶିଳାର କିମ୍ବା ସବୁ ସବକାମ ସମ୍ମନ ନୁହେ
ତଥାପି ଏଥୁର ଫଳ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେଶବାସୀ-
ମାନେ ବୋଧଗମ୍ଯ ହୋଇ ନାହାନ୍ତି ତେବେଳିନ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଶ୍ଵର ଅଦେଶମାନଙ୍କ ଶିଖେ-
ଆର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଦେବ । ଭାବର ଚତୁର୍ବିଗେ
ଶିଳା ବୋଲି ଗମ୍ଭୀର ସ୍ଵରେ ପତେକ ଜିମ୍ବ-
ଦଳର ଏବକାଳୀନ ଧୂନର ଲାଘୁ ତଣ୍ଡାର ରବ
ଦେଉଥି କିନ୍ତୁ କର୍ତ୍ତୃପାତ୍ରୀଯମାନଙ୍କ ସମୟର
କାର୍ଯ୍ୟ ପରିଷାର କର ଦେଖିଲେ କିଶେଷ ଅନ-
ଶାପ କରିବାକୁ ଫୁଲ । ଅମ୍ବେ କର୍ତ୍ତୃମାନ ଅପଣ-
ମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ମାନନର ଓ ପ୍ରତିବନ୍ଦି
ଛବାଦିମାନଙ୍କ ପରିଷାର ବିଷୟରେ କିଛି ଗୁହାର
ଜାଗରି ।

ପ୍ରଥମର — ମାଇନର ଉତ୍ସାହମାନଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟାନୀ
ଶାର ସମୟ ଅସମୟ ଥିଲେ ବାରଗଳି ଏଥରେ
ପ୍ରାଣ ଜିନମାଧର ଦରମାଦା ଦୂଆରେ ଜିନମାନ
ଦେଲ ପର କଥାରି । ଏଥର ବାରଗା କିମ୍ ?

ଦୂର୍ଗାପୁଣ୍ୟ— ଏଠା ସ୍ମୂଳମାନଙ୍କ ସହାୟେ ଦୂର୍ଗ
ମାସ ଦୂର୍ଗା ଅଛି ତଥା ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ବାଲକମାନେ
ପ୍ରାୟ ଅତ୍ୱିର ଦୂର ଚିନ୍ମାସ ଦୂର୍ଗ ଧାରାଥାନ୍ତି
ବାରଣ ବି ଅଳ୍ପବ୍ୟବ ମାସ ପରାଶାର ସମୟ
ନିର୍ଭାବର ହେବାରୁ ସେହି ସମୟରେ ଜୀବ
ଦୂର୍ଗ ବାବ ସ୍ମୂଳ ଶୋଭିବାରୁ ପ୍ରାୟ ଥିଲୁକା
ଦି ୧୦ ଦିନ ପର ପଡ଼ା ଅଗ୍ରମ୍ ହୋଇଥାଏ
ଏହରା ସାଧାରଣତଃ ପିତ୍ତୁଯୁଵା ମାସରେ ଦୂର୍ଗ
ଭେଦେ ଦେଖାଗଲା ମେ ଜୀବମାନେ ସାତେ ନ
ମାସ ଦୂର୍ଗା ଅପରିଷ୍ଟ ଦରଥାଏନ୍ତି । ଏଥିମଧ୍ୟରେ
ଶାର ଦୂର୍ଗା ଦରବରରେ ପ୍ରାୟ ଦ ୧୦ ନ ଦ୍ରୁତ
ଏଥର ବି ବିହିତ ଉପାୟ କାହିଁ ?

କଣ୍ଠରୁହିଃ—ପସନ୍ଦା ଯହି ଏତେଣ୍ଟିଗୁ ଅରନ୍ତି
ଦେଲ ଭେବେ ଥଳ ପ୍ରକାଶ ହେବାରେ ଦେଖ
କହିବ ଏ ଶଶିବାରେ ପସନ୍ଦାକମାନେ ଦିଲ

ଧ୍ୟାନରେ କାଗଜରୁ ଦେଖି ଦିଅନ୍ତି । ତେବେ
ବି ଡାକରେ କାଗଜ ଶିଶୀ କମିଟୀର ପ୍ରଧାନ
ଶ୍ରୀକ ନିକଟରେ ପଡ଼ିଥିବାରେ ଦେଇର ଏ
ଫଳ ଥିବା ଲାଞ୍ଛ କାର୍ଯ୍ୟ ପଟ୍ଟିଗାନ୍ତୁ ଏ ଫଳ ?
ଲଂସଳ ପ୍ରବେଶିବା ପଶୁଷାରେ ତଣିହିକାର
ପଶୁଷାର୍ଥୀ ଉପରେ ଥିଲେହେଁ ଫଳ ପ୍ରକାଶିତ
ଦେବାର ପାଦ ବକମାସର ଉଚ୍ଚ ଦୂର ଲାହୁ
କିନ୍ତୁ ଏଠାର ମାରନର ଓ ଶତହରି ପଶୁଷାର୍ଥୀଙ୍କ
ବନ୍ଦୋ ନ୍ୟନ ଦେଇଲେ ପୁନା ଉପରେଲୁ ସମୟର
ଦୃଶ୍ୟରର ସମୟର ପଞ୍ଚାତ୍ମକ ଫଳ ପ୍ରକାଶିତ
ହୁଏ ଏଥର ବାରଣ କିମ୍ବା ସାଧାରଣକ ସମୀକ୍ଷା
ପେଆମ୍ବର ନିବେଦନ ଯେ ଏଥର ଗୁଡ଼କାରଣ
ସନ କେହି ଜ୍ଞାନ ଆଆନ୍ତି ଅମ୍ବଳ ବିଦ୍ୟା
ଦେବେ ଅବା ଅମ୍ବର ତୁମ ଥିଲେ ସଂଶୋଧନ
କର ବାଧକ କରିବେ । ଏବର୍ଷ ଏଥ ସଙ୍ଗେ
ଅଛି ଏକ ମତ୍ତା—ସମସ୍ତେ ବଢ଼ିଲେଇବର ଅନୁ
ଧରଣ ଓ ଅନୁକରଣ କରିଥାନ୍ତି କିନ୍ତୁ କେଉଁ
ଠାରେ ବାସ୍ତାନିଦି ଦେବାକୁ ଦୂର ଲାହାପ୍ରତି
ଗୋଟାଏ ବିଶେଷ ମନୋଯୋଗ ଥାଏ ନା ।
ଏହିରା ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଲେଖନାଳକ ଜାତ । ଲଂସଳ
ପ୍ରବେଶିବା ଓ ଏଲ୍‌ୱ ପଶୁଷାର ଘନ ଫଳ
କିଲିହିତା ଗନ୍ଧେଟରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥାଏ
ଲାହା ଦେଖି ଅମ୍ବାନଙ୍କ ଜୀବନ ଏଠା ଶୁଭ
ହୁଅ ଇତ୍ୟାଦି ଫଳ ତେଥା ଗନ୍ଧେଟରେ ସ୍ଵକାଳ
ଦିନ ଦେଇଲେ କିନ୍ତୁ ଉତ୍ସବ ଗେନେଟକ ବି
ଭାଇତମ୍ବି ଲାହା କେଖ ଦୂର ଉପରେଲୁ
ମହୋଦୟକ ମନ୍ଦିର ଥିଲା । ମୋହମ୍ମଦ ଉଠ
ରେଖିବ ବାର ବସରେ ପାଦ ଉତ୍ସବ ଗନ୍ଧେ
ଟ କେହି ବାହାର ଲୋକେ ନିଅନ୍ତି ଲାହୁ ଏବଂ
ଅଧିକଂଶ ଲୋକେ ମାଝରେ ମଧ୍ୟ ପିଟାଇ
ଦେଖିଲୁ ଲାହୁ । ଅଛି ବର୍ଣ୍ଣକୁ କର୍ତ୍ତା ଫଳାଫଳ
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସ୍ଥାନାୟ ବାଗଜରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏ
କିନ୍ତୁ ଏକଷ କେବଳ ଉତ୍ସବ ଦର୍ଶଣରେ; ପ୍ରା
ଥିଥେ ପ୍ରହାତିତ ହୋଇଥାଏ ଏଥର କାର
କିମ୍ବା ? ଲୁହା ଯାଇ ପରେ କାଗଜ ଗନ୍ଧେ
ଉଚ୍ଚକ ହଥ ଅଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ବିଦେଶୀ ଲୋକ
ମାତ୍ରକା ଦେଖି ଲାଜ କହିବେକ ? ସେବେ
ଦେଇଲେ ଗନ୍ଧେଟ ଏଠାତ୍ମର ଗରୁବାର ହଜାର
ହୋଇ ଶୁଭବାର ଦଳ ଉତ୍ସବାତିକା ଉପର
ବିଶ୍ୱାସରୁଥିବାର କାଗଜ ଟଳିପାଇଁ ଦେଇ
ଶୁଭବାର ଦଳ ବାଲେଅତ୍ତକୁ ଗନ୍ଧେଟ ପା
ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଅବଶ୍ୟ ଜାତ ଶିବାରୁ ଦେ
ଦଳ ଲାଗି ଥିବ ରେବେ ରବିବାର ଦେଇ

ପ୍ରକାଶିତ ଦର୍ଶକରେ ଫଳାଫଳ କପଟ ପ୍ରକାଶିତ
ହେଲା ? ଏଥରେ କି କୌଣସି ଗୁଡ଼ ଅର୍ଥାତ୍
ଅଛି ? କିମ୍ବା ଖଲେଟ ଏଠାରେ ଗୁଡ଼ବାରଦଳ
ବିବରନ ହୋଇଥିଲେ କାଳେ ଯାପିବା ଫଳା
ଫଳ ପ୍ରକାଶ କରି ଗଜେଟର ଲାଭର ହାର
କୁବି କରି ଦେଇଥାନ୍ତେ ଏପରି ଭାବଥା
ଅସମୀକ୍ଷା ହୋଇ ପାରେ କି ?

ଏଥର ଯାହିକାର ବନ୍ଦ କାହାଦୁଇଁ । ଯଦିକି
ପ୍ରଥମଥର ସମୟରୁ ବରୁ ଘଳାଣକ ପକାଇ
କରିବାକୁ ଅଗ୍ରମ ଦୋଷଥିଲେ ଗରଥର କ
ବେବାର ବାରାଣ୍ସାନ ଦେଖି ମବେ ଦୁଃଖର୍ତ୍ତମ
ହୋଇଥିଲା । ବିଶେଷ ଅନୁଷ୍ଠାନରେ ଜଣା
ସାଇଅଛି ବର୍ତ୍ତମାନ ମଧ୍ୟ ବ୍ୟନେବ ମୂଳ ବନ୍ଦ
ଅଛି । ଆଜି ପଶାଶର୍ଥୀଙ୍କାନେ ମୂଳ ଫେରୁଲେ ମଧ୍ୟ
ହାଗଜକୁ ଅପେକ୍ଷା କରିଥାନ୍ତି ଡିମଧ ଦେଖିବ
କଥା ଜାଣିବା ପରେ ସମସ୍ତେ ଚାକଥାନ୍ତି ବିନ୍ଦୁ
ସହିକା ଏଥର ତାହା ଛବିଲେ କାହାହିଁ । ବୋଧ
କୁ ଏ ସାଧାରଣ ମହାଶୟକ୍ରମ ବନ୍ଦ ହାଟକୁ ଯିବା
ବେଦରୁ ଏଥର ଘଳ ହୋଇଥାହିଁ କି ?

ସନ୍ଦ ଏଣ୍ଟିକ ସାଲର ମାଇନର ଏକ ହତ୍ତାଳ
ଲାର ପଥୁଷାର ଫଳ ପାଇଦଶୀ-
ଭାଗସାବେ ।

ମାତ୍ରମନ୍ଦିର ।

୯ ମ ଶ୍ରେଣୀ

卷之三

ଶତର ନାମ	ବିଦ୍ୟାଲୟର ନାମ
୧। ଦାଶରଥ ପଣ୍ଡିତାସ୍ତ୍ରୀ	ବାରହାଟୀ
୨। ହନୁମବନ ପଣ୍ଡା	ବାରପଦା
୩। କିମାଇତରଙ୍ଗ ସମ୍ମୂହ	"
୪। ଦାରରଥ ପଣ୍ଡା	ଭରମ୍ପ
୫। ଖରଦାପ୍ରସାଦ ସରକାର କଟକ ମନୋନୀ ୨ୟ ଶ୍ରେଣୀ ।	

୭।	ମଧୁସୂଦନ ପାତା	ଶିମାପଡ଼ା
୮।	ଆଜଳକଟ୍ଟ ମହାନ୍ତି	ଘଞ୍ଚ
୯।	ଶୁଧର ଯେଳା	"
୧୦।	ଗୋଲାକାଥ ସୌନ୍ଦ	ସିଦ୍ଧେଶ୍ଵରପୁର
୧୧।	ମାଲମଣି ଲକ୍ଷ	ଶୋର୍ଷା
୧୨।	ଅଗିଛାପ୍ରସାଦ ହୋର୍	କାରକାଠା
୧୩।	ପାନ୍ଦୀଥର ବୁନ୍ଦ	ଖୋର୍ଦ୍ଧା
୧୪।	ବଜ୍ରାଳୀ ମହାନ୍ତି	ଗଞ୍ଜ
୧୫।	ଦୂର୍ଗାପ୍ରସାଦ ପାଳ	ସମ୍ମାନ
୧୬। ପୃଷ୍ଠା		ଶୋର୍ଷା
୧୭।	ସଦୁଦତ୍ତଏକର ଅଳ୍ପ	

(କୋତ୍ପତ୍ର)

ବିଜ୍ଞାନପିକା

ପା ୧୨ ଶ୍ରୀ କାଳସ୍ତ୍ର ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ମହିଦା

3

ବସ୍ତୀକାରୀ	୧ ମ ଶେଣୀ	୨୦। ଲାଭାତକବେହାର ଗୟ ଅସୁରେଖର	୨୦। ଦେଇଯାଉ ନାୟକ ଏ ଯୁ ଶେଣୀ	ବେଳକର
୧। କରମୋହନ ମୈତ୍ରି	କଟକ ମତେଲ	୨୧। କରମାଜନ ମହାନ୍ତି ପ୍ରଦେଶ	୨୧। ବଜ୍ରଧରେଣ୍ଡା	ବାହାର ଏହି
୨। ମହନମୋହନ ପଞ୍ଚକାଷ୍ଠିକ ଶ୍ରେଷ୍ଠା		୨୨। ବର୍ମକଣ୍ଠିତରଣ ଦାସ	୨୨। ମୋହନ ପିଶାଚ	ବୋଦିମୋହନ
୩। ପ୍ରିୟକାଥ ବସ	ଦେହତଦା	୨୩। ଲଗନାଥ ମିତ୍ର	୨୩। ମୋହନ ସଙ୍ଗାନ	କୁଣ୍ଠନମୁହନ
୪। ଜବେଜୟ ଦାସ	ବେରବୋଲ	୨୪। ସମତନ୍ତ୍ର ଗୋପାଲ	୨୪। ବୁଜମେହନ ମହାପାତ୍ର	ଜେବୋ
୫। ଜଗନ୍ନାଥ ସିଂହ	ସନ୍ତୁଷ୍ଟିର	୨୫। ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୱର ମହାନ୍ତି	୨୫। କଲସୁର ସାମନ୍ତ	ଭାକରେ
୬। ମଦନମୋହନ ଶ୍ରୀ ମହାପାତ୍ର	ମନ୍ଦିରପୁର	୨୬। ପର୍ମିତନ୍ତ୍ର ଚର୍ବାସ	୨୬। ପରିଜଗରଣ ଶ୍ରୀ	ଆମିଦୁର
୭। ମିର୍ଜାଆସିଏହାତ ଅଲିକେଗ ମହାନିଦିଷ୍ଟର		୨୭। ଶୋପାଲଦ୍ରୁଷାଦ ରୂପ୍ତ କଟକ ମତେଲ	୨୭। ଭୋକନ ମହାନ୍ତି	ପଞ୍ଚମୁଖ
୮। କରୁଣା ସହିତୀ	ଦେଶୁରଥ	୨୮। ଭବନାଳ ପଞ୍ଚକାଷ୍ଠିକ	୨୮। ବେଳକଣ୍ଠିତରଣ ନନ୍ଦ	ଘୋରେ
୯। ଘୋମନାଥ ଦାସ	ଭେବନା	୨୯। ବନକଲେପନ ସାତ୍ର	୨୯। କୈଲଶଚନ୍ଦ୍ର ଦର	କଟକ ମତେଲ
୧୦। ଦାଶରଥ ନନ୍ଦ	କୃତ୍ତପନ୍ଦୀ ରିଷ୍ଟକ	୩୦। ବଦ୍ରିକାଳ ସାମୁଜି	୩୦। ପ୍ରଥାପଶମ ନାୟକ	ପ୍ରଥାପଶମ
୧୧। ବନକାଳମ ମହାପାତ୍ର	ପୁରୁଷାଗତ	୩୧। ରୂପିନୀନ ମହାନ୍ତି	୩୧। ବନକାଳ ପଣ୍ଡା	ମହିମଦୁର
୧୨। ଗୋପାଳତରଣ ପଥାଳ	"	୩୨। କଲାର୍ଦ୍ଦକ ଦାସ	୩୨। ପରମାନନ୍ଦ ମହାନ୍ତି	ପଦବୀ
୧୩। ଗୋପାଳାଥ ରଥ	ବାଦାର ପଢ଼	୩୩। ରୋଣାନାଥ ହିପାଠି	୩୩। ଜଗବୁଦ୍ଧ ମହିବ	ବିଶେଷ
୧୪। ଯୁ ଶେଣୀ				
୧୪। ବନନାଳୀ ନାୟକ	ଦେରବୋଲ	୩୪। ରମନ୍ତନ ରୂପ	୩୪। ଜାଲହର ଦାସ	ଭୁବେନ୍ଦ୍ରର
୧୫। ଭୁବେନ୍ଦ୍ରାଥ ନନ୍ଦ ଭାବୁଲ ମିଶନ		୩୫। ଦୂର୍ଲଭତଳ ଦିନ୍ଦୁ	୩୫। ମୋହନ ନାୟକ	ନୀଅଳା
୧୬। ଚନ୍ଦ୍ରମଣି ଧକ	ଲଟକ ମତେଲ	୩୬। ମଧ୍ୟଧର ଦାସ	୩୬। ସମକଳ ନାୟକ	ବିଭନ୍ନମହାନ୍ତି
୧୭। ମଧ୍ୟବ ମହାପାତ୍ର	ଚର୍ଚିତା	୩୭। ରଦ୍ମନେତ୍ର ଦାସ	୩୭। ଦେବବୁଦ୍ଧ ମହାନ୍ତି	ପ୍ରକଳିତ
୧୮। ଯଦୁବାନା ନେନା	ଚେକ୍କାଳାଳ	୩୮। ରମନ୍ତନ ରୂପ	୩୮। ମୋହନମେହନ ଶ୍ରୀ	ମହାଦେବପୁର
୧୯। ମୃଜନ ମହୁ	ପୁରୁଷାଗତ	୩୯। ସର୍ବପଦ୍ମମ ଦ୍ୱିଦେବୀ	୩୯। ଗୋକୁଳନନ୍ଦ ମହାନ୍ତି	ପ୍ରୋବିନ୍ଦୁର
୨୦। ବାମନ ପୁରୁଷ	ଥାନୁଗୁପ୍ତ	୪୦। ଦୂର୍ଧ୍ୱମଣି ପେନା	୪୦। ମଧ୍ୟଦୂଦନ ଦାସ	ମଧ୍ୟଦୂଦନ
୨୧। କୁଳକ ନାୟକ	ମାଦମୁର	୪୧। ଦୂର୍ଧ୍ୱମଣି ଦାସ	୪୧। ମଧ୍ୟଦୂଦନ ଦିନ୍ଦୁ	ମଧ୍ୟଦୂଦନ
୨୨। କୁଳଚରଣ ଅଶ୍ଵର୍ଯ୍ୟ	ଦେଇହାର	୪୨। ଭଦ୍ରମଣି କନ୍ଦିତ	୪୨। ଅଳ୍ପନ ମହାନ୍ତି	ବାସଦେବପୁର
୨୩। ଗୋପାଳାଥ ଧାତୀ	ଶ୍ରୀମତନ୍ତୁପୁର	୪୩। କୁଳଚନ୍ଦ୍ର ନନ୍ଦ	୪୩। କାଳବର କିମାଳ	ସ୍ଵକଳ
୨୪। ବାସୁଦେବପ୍ରଣ୍ଟା	ହୁଦିଥ	୪୪। ଗୋପାଳତରଣ ମହାନ୍ତି	୪୪। ଦେବବୁଦ୍ଧ ମହାପାତ୍ର	ଅନୁଆ
୨୫। ନନ୍ଦବର ପଞ୍ଚକାଷ୍ଠିକ	ବିହାରୀ	୪୫। କୁଳଚନ୍ଦ୍ର ନାୟକ	୪୫। କାଳବର ମହାନ୍ତି	ଭୁବେନ୍ଦ୍ରର
୨୬। ଜଗନ୍ନାଥ ରୂପ	ଅସୁରେଖର	୪୬। ସୁନ୍ଦରମୋହନ ମହାରଣୀ	୪୬। ସମ୍ବନ୍ଦିତ ସତ୍ତ୍ଵ	କର୍ତ୍ତା
୨୭। ବାନକଳ ନାୟକ	ବିଗୁଣିକୁମର	୪୭। ନନ୍ଦବର ନିଶ୍ଚି	୪୭। ଦେବବୁଦ୍ଧ ମହାନ୍ତି	କର୍ତ୍ତା
୨୮। କୁଳକନ୍ଦିତ	କେଳକାଳ	୪୮। ନନ୍ଦବର ନିଶ୍ଚି	୪୮। ରତ୍ନବୁଦ୍ଧ ମହାନ୍ତି	ଅଳ୍ପନିଧିର
୨୯। ଜେପାଳାଥ ନାୟକ	ଦେରବୋଲ	୪୯। ନନ୍ଦବର ନିଶ୍ଚି	୪୯। କୁଳବୁଦ୍ଧ ମହାନ୍ତି	ବାହାର କୁଳ
୩୦। ଭାବାନରଣ ପଞ୍ଚକାଷ୍ଠିକ	ବାହାନର	୫୦। ନନ୍ଦବର ନିଶ୍ଚି	୫୦। ମହନମୋହନ ଶ୍ରୀ	ପୁରୁଷ
୩୧। ବନମଳୀ ନନ୍ଦବର୍ତ୍ତ	ଅସୁରେଖର	୫୧। ନନ୍ଦବର ନିଶ୍ଚି	୫୧। ବୁଦ୍ଧବୁଦ୍ଧ ମହାନ୍ତି	ମନ୍ଦିର
୩୨। ଜଗନ୍ନାଥ ନାୟକ	ଭେବନା	୫୨। ନନ୍ଦବର ନିଶ୍ଚି	୫୨। ପ୍ରାଣବବୁଦ୍ଧ ସେନା	ବାହାର ଜଗନ୍ନାଥ
୩୩। ପରମାନନ୍ଦ ମିଶନ	ସମ୍ମର୍ମିଧର	୫୩। ନନ୍ଦବର ନିଶ୍ଚି	୫୩। ସମ୍ବନ୍ଦିତ ଦାସ	ଅନୁଆ

ଭାର୍ତ୍ତା ରଖ ଜୀନ୍‌ଏର ସଂକଳନ ମେଲ୍‌ପତ୍ର

ବିହଳଣପତ୍ରକା ।

୧୯

୧୨୫ । ଗୋପାଥ ଦାସ	ବଙ୍ଗାଳ
୧୨୬ । ସତ୍ୟବାଦୀ ପଥାନ	ବିଶିଷ୍ଟତା
୧୨୭ । ବାଲଭୁଷ୍ଟ ଦାସ	ବୈରବୋଇ
୧୨୮ । ଯୋଦମନ୍ଦରହର ଦାସ	ନିମାପଡ଼ା
୧୨୯ । ଧନେଶ୍ଵର ଦାସକ	ବାହାର ଶତ
୧୩୦ । ଜଗମୋହନ ଦିଶ	ଅନ୍ତର୍ଧିଷ୍ଟ
୧୩୧ । ନହେଶ୍ଵର ସମାଧାର	ସଙ୍ଗତ
୧୩୨ । ବାଲମୁକନ ରଥ	ପୁନଃଜ
୧୩୩ । ବାଲାନିଧି ତୌଖ୍ୟ	ସଙ୍ଗତ

କୁଳଭିତ୍ତି ଶତମାନେ ୧୮୮୪ ସାଲର
ମରନର ଦ୍ୱାରି ପାଇଥାଇଲା ।ଶୁଭର ନାମ । ସୁଲବ ନାମ ।
କଟକ ଜଣା ।

୧ । ଶାରଦାପ୍ରସାଦ ସରବାର କଟକ ମଡ଼େନ

୨ । ଆରନ୍ଦନ୍ତ ଦାସ

୩ । ଶିଥର ଜେଳା

ସତ୍ୟ ।

୪ । ମଧ୍ୟମୁଦନ ଦାସ

୫ । ନଳମଣି ଲାଲ

ବନେଶ୍ଵର ।

୬ । ଦାରବନ୍ଧୁ ପାଣିଶାଖ

୭ । ଦାରବନ୍ଧୁ ପାଣିଶାଖ

ଶତମାନ ନାମ ଦ୍ୱାରି ।

୮ । ଦାରବନ୍ଧୁ ପାଣିଶାଖ

ବାରବାଟି

କୁଳଭିତ୍ତି ଶତମାନେ ୧୮୮୪ ସାଲର
ବର୍ତ୍ତମାନର ଦ୍ୱାରି ପାଇଥାଇଲା ।ଶୁଭର ନାମ । ସୁଲବ ନାମ ।
କଟକ ଜଣା ।

୧ । ଦରମେହନ ମିଶ୍ର

୨ । ଜୀବନାଥ ସିଂହ

୩ । କିର୍ତ୍ତାଶ୍ଵର ଅଞ୍ଚି ବେଗ ମହିଷଦୟର

୪ । ଚିନ୍ମୟମଣି ଧଳ

କଟକ ମଡ଼େନ

ସତ୍ୟ ।

୫ । ଜନେନ୍ଦ୍ର ଦାସ

୬ । କଣ୍ଠର ମହିଦି

୭ । ବନମାଳ ନାୟକ

ବାଲେଶ୍ଵର ।

୮ । ମଦନମୋଦନ ପଢୁନ୍ଦୁକ

୯ । ପ୍ରସାଦ ସବୁ

୧୦ । ମଦନମୋଦନ ରଥ ମହାପାତ୍ର

ବାଲେଶ୍ଵର ।

ଗଢ଼ଜାର ।

୧ । ଗୋପଲଚନ୍ଦ୍ର ପ୍ରଥାଳ

୨ । ସହୁତାଥ ଜେଳା

୩ । ନଟବର ପଢୁନ୍ଦୁକ

୪ । ଜୟେଷ୍ଠର ବିଶୋଭ

—

କୁଳଭିତ୍ତି ଶତମାନେ ୧୮୮୪ ସାଲର

ଅପର ପ୍ରାଇମେର ଦୁଇ

ପାଇଥାଇଲା ।

ଶୁଭର ନାମ । ସୁଲବ ନାମ ।

କଟକ ଜଣା ।

୧ । ରସନାଥ ପଢ଼

୨ । ବୈଦ୍ୟନାଥ ମିଶ୍ର

୩ । କୁର୍ବାର ଜଳ

୪ । ବନରମ୍ବ କର

୫ । ନିଶମଣି ଦାସ

୬ । କଟକ ହିନ୍ଦୁ କାଳବା

୭ । ବଦ୍ୟାଲୟ

—

୧ । ନାରୀଶ୍ଵର ରଥ

୨ । ମରନ ମାହପାତ୍ର

୩ । ଚନ୍ଦ୍ରପ୍ରସାଦ ମିଶ୍ର

୪ । ସତ୍ୟମଣି ଦ୍ଵିପାତ୍ର

୫ । ବାଲେଶ୍ଵର ।

୬ । ଅଇବ କରିଛି

୭ । କୁର୍ବାରାଜୀ ସାହୁ

୮ । ଶରକୁଷ୍ଟ ମହାନ୍ତି

୯ । ବୁଦ୍ଧନାଥସୁର ମହାପାତ୍ର

୧୦ । ବୁଦ୍ଧନାଥସୁର ମହାପାତ୍ର

୧୧ । ବନ୍ଦ୍ରପ ଶାନ୍ତି

୧୨ । କେଳାଶର୍ମା ପାଇବାର

୧୩ । ଦାମୋଦର ମିଶ୍ର

୧୪ । ଲୋକନାଥ ପେନାପାତ୍ର

୧୫ । ଦବନେଶ୍ଵର ପଢୁନ୍ଦୁକ

୧୬ । ଶରକୁଷ୍ଟ ମହାନ୍ତି

୧୭ । ଜାର୍ଥାନାନ ଦେହନ୍ତି

୧୮ । ଦରେବନ୍ଧୁ ଦାସ

୧୯ । ନାରୀଶ୍ଵର ପାଇଯୋଗୀ

୨୦ । ନଳକ ମହିଦି

ଗଢ଼ଜାର ।

୧ । ଶାରଦା

୨ । ସମ୍ବନ୍ଧିତ ମହାପାତ୍ର

୩ । ବନମାଳ ରଥ

୪ । ବୁଦ୍ଧନାଥସୁର

୫ । ଗୋକୁଳାମଦିତ୍ୟ

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ନିରନ୍ତରଣୀକା ।

ମନ୍ଦିରମେଲ୍‌ପତ୍ର

ମନ୍ଦିରମେଲ୍‌ପତ୍ର

ମନ୍ଦିରମେଲ୍‌ପତ୍ର

ମନ୍ଦିରମେଲ୍‌ପତ୍ର

ପ୍ରେସିଂ କମ୍ପାନିଙ୍କ ପନ୍ଦାଲପୁରେ ବନ୍ଦୀ ହେଉଥି
ଅଛି ମନ୍ଦିରମେଲ୍‌ପତ୍ର, ମୋପପଲ ଗ୍ରାହକମାନଙ୍କ
ମନ୍ଦିର ହଜା ଭାବମାଧୁର କଣ୍ଠ ପତି ଟେଲିଫୋନ୍ ଦେବାକୁ ଦେବ ।

ବୃଦ୍ଧପୂର ବୃଦ୍ଧପୂ

ତାତିତ ରଷା କବିତ ।

ଶାତରପାଣୀ-ପୁରୁଷ ରକ୍ତର

ଜାବନ୍-ପାତ୍ର ।

ଏହେ ଦିନେ ଅବିଭୁବ !

ଶାତରପ ଶତ୍ରୁ ।

ମନ୍ଦିରମେଲ୍‌ପତ୍ର ପ୍ରକାର ସେବାରେ ଅଜାନ୍ତ
ଦୁଅନ୍ତରେ ସେ ସମସ୍ତ ଏହି କବିତ ଧାରଣ ବଲେ
ନିର୍ମିତରୁଷ ନିବାରିତ ଓ ଉପସମିତ ଦୁଇ ।ଏ କବିତ ଲାଗା ପ୍ରକାର ଧାରୁଦ୍ଵାରା
ବୌଣିକମେଲ୍‌ପତ୍ରରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ୍ୱର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ୍ୱର ଲାଗିଥିଲେ
ଶାତରପ ଲାଗିଥାଇ ଉପରେ ପାଇବାର ମୁହଁରାଷ ହୋଇ
ମୁହଁରାତିରପନ୍ତି ଉପରେ ମୁହଁରାନକ କବିତା ପରେ
ପରେ ବିଶେଷ ଉପକାରୀ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ୍ୱର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ୍ୱର ଅବଶ୍ୟକ ।ଏହାକୁ ପିଲାଲେ ନିର୍ମିତରୁଷ, ସେବା
ମୁହଁରାତିରପନ୍ତି ଦୁଇ । ସଥା—ଭବିତରମୟ,
ରକ୍ତରାଜୀବୀ, ସବୁଦେଶ୍ୱର, ମୁହଁରାନକ, ତୁଳିନ୍,
କଷାଯାକ, ଆରଦୋଷିତର୍ମୟ, ସାଥରାଜ ଦୁଇ-
ଲାଗା, ଦୁଇଦ୍ଵାରା, ପାଇବାର, ସବୁଦେଶ୍ୱର
ଦେବିକା, ବାହାରିକମ, ଅଜାନ୍ତିର୍ମୟ, ଭବିତରମୟ,
ପିତ୍ରେତ୍ରାଦ, ନିର୍ଦ୍ଦେଶ୍ୱର, ଶିରପେଶ
ମୁହଁରାତିରପନ୍ତି, କୁର୍ବାର ସମ୍ବୁଦ୍ଧ,
ବିଶେଷକମରୁଷ ଦୁଇଦ୍ଵାରାକବୋଧ ଆସି ଗାନ୍ଧାରା;
ମୁହଁ ଏକ ଶେଷିର ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସମସ୍ତ ସେବା ।ଶାତରପ ନିର୍ମିତର ଶାତରପ ଦୁଇଲେ
ରକ୍ତର ଦେବାର କବିତାରେ, ଏହି ଦେହୁ ପରିମର୍ଗୁଷ ତାତିତ ବିହଳାର
ଅବଶ୍ୟକ ଏବଂ ଶାତରପ ଦେବାର ଅବଶ୍ୟକ ଏହି
ଦାଦା ଦ୍ଵାରା ଶାତରପକବିତ ପିଲାଲେ ସଥାର
ଦୁଇ ।ପରେକ ଭଜନମ୍ବାରୁ ଗୋଟିଏ ରେଶମ
ସ୍ତରମ୍ବାରୁ ଗଲଦେଶ୍ଵରରେ ପିଲାକୁ ଦୁଇ,
ଦିନମ୍ବାରୁ ଦେଶ୍ଵର ପେ କୌଣସି ପ୍ରାନରେ ପିଲା
ପାର ପରେ ।

କାନ୍ତିମାଳା

ସାପ୍ତାହିକସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା ।

卷之三

ପାଇଁ କୁଳ ମାଟେ ଜାହାନୀ ସହ ଧ୍ୟାନ ମୁଦ୍ରା । ମୁଣ୍ଡ ମାତ୍ର ବାଟୁ କି ସଙ୍ଗ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ସାଲ ଶକ୍ତିଶାର

四一

ଶ୍ରୀଶାହ ଭଜ ପ୍ରାଚମେଶ ପଶୁଷାରେ
ତଥା ବାଲିବା ଦର୍ଶନ ଦୋଷିତବାର
ଅମେଗାନେ ଗର ସପ୍ରାଦରେ କୁମର ଲେଖି
ଥିଲୁ । ବାସୁଦରେ କଟା ପାପ କରାଯାଇଲା ।
ଆଜିରିଲୁ କିମ୍ବା କଟିବ ଅରପେକେଇଇ
ଶତା ଅଟକ୍ରମେ ପେମାଳେ ମମକୁ ସହିଲା କୁମର
ପ୍ରାଣ ଦେଖି ଏବଂ ପହି କୁମର ଶେଖାରେ ପାପ
କରାଯାଇଲା ।

ଲକ୍ଷର୍କଟିକି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସେଉଁ ବିଶେଷ କମିଟି
ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥାଲେ ସେମାନେ ଅପଣା ରିପୋର୍ଟ
ଗଠ କରି ବ୍ୟବସ୍ଥା ପକ୍ଷ ସବୁରେ ଅର୍ଦ୍ଧଶତ
ଜଗତପ୍ରଦେ ଏହି ଏହି ମନୋଧର ଧାର୍ଯ୍ୟାଲ୍‌ପିଣ୍ଡ
ଏଥୁ ଫରରେ ନାହିଁଛରେ ବାହାରାଳେ ଆଗାମୀ
ପ୍ରତ୍ୟୁଷରେ ଛାହୁଁର ସହିତେ ପାଠକମାଳକୁ
ଜଣାଇବୁ । ବର୍ତ୍ତମନକୁ ପ୍ରାଣାଶ୍ଵରରୁ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ନାହାମାଳ୍ୟ ଲିର୍ତ୍ତରପଳକ ବଚ୍ଚାର ସାଂଗ
ପାଠକମାଳକୁ ଜଣାଇ ପାଇଲା ନାହିଁ ।

କଟକ ଜନାର୍ଦ୍ଦ ରେଇବାଟର ସର୍ବେ ମହ-
ମୂଳର ଅଧିକ ଉତ୍ତିଷ୍ଠାନର ଉତ୍ତିଷ୍ଠାନ ସାହେବ
ନେଉଁଥିରେ କଞ୍ଚାରେ କାର୍ଯ୍ୟ ଅରମ ଉଚିତ ଅଛନ୍ତି ।
ମାତ୍ର ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ କରି ବିଶ୍ୱାସ କୋରାଟାରୁ ପ୍ରକଳ୍ପ
କୋର ଗୋବର୍ଦ୍ଦନପୁର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଟଇ । ଖେ-
ଲେଣ୍ଡୁ ପ୍ରାକ୍ତରୁ ମହାନୀଯା ଯେତ୍ରାର ମନ୍ଦ୍ରାଘତ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଉତ୍ତିଷ୍ଠାନ ଅଟଇ । ଏଥର ବାର୍ତ୍ତା

ମଣ୍ଡପାତୋରୁ ବୃଦ୍ଧଙ୍କ ଲଗ୍ନ ପର୍ବତରୁ ହୋଇ-
ଗଲାଣି । ପାଇଁ ଉଦ୍‌ବଳିତ ସର୍ବେ କାର୍ଯ୍ୟ ଅଥବା
ଘର୍ପ୍ରେଲ ମଧ୍ୟରେ ଶେଷ ଦେବାର ପ୍ରିଭେ
ଦେବାରୁ ଏ ସମ୍ବାଦ୍ୟ ଦେବବାଟ ଜୀବ ତିବ୍ବ
ଜନରେ ଫଳକୁ ସକଳ ଉଦ୍‌ବଳିତ ସର୍ବେ କାର୍ଯ୍ୟ
ଏ ସମ୍ବାଦ୍ୟରେ ଯେବେ ଦେବାର ସମ୍ବଦ୍ୟ । ଏହା
ଦେବରେ ଅଗାମୀ ବର୍ଷାକୁ ଦେବି ଦେବାର କାର୍ଯ୍ୟ
ଆଇମ ହୋଇ ପାରେ ।

କାହିଁ ଦେବକେନ୍ଦ୍ରନାଥ୍ ମୁଖ୍ୟଦ୍ୱାରା ଓ ପଣିଶୁଣି
ପରି ବୋଷ କରିଛି ସାଇରେନସେଙ୍ଗୁରୁ କୃଷ୍ଣ-
ବିଦ୍ୟାଲୟରେ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ବରବାବୁ ଯିବା ବାରିଶ
ବଜାଳ ଗର୍ଭମେଣିକ୍ ଉତ୍ତିକ ମନୋମାନ
ହୋଇଥିବାର ଏହୁଁ ହେ ପାଠକଙ୍କୁ ଜାଗାଇ-
ଥିଲୁଁ । ମାତ୍ର କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଅବଶେଷ ହେଲୁଁ ଯେ
ଯେତାରେ ପାଠକର ଧାରଦର୍ଶିତା ସହିତରେ
ଦୁଆରୀ ହେଲା ପରେ ଉପେକ୍ଷ କିନ୍ତୁ ଯଳ ନ
ଦେବା ଦୁର୍ଗାରେ ଏମାନେ ଅନ୍ତର୍ଭାବ ପରାଶ କରି
ପାପ ହୋଇଥିବା ଅଗରୁଷ ଝର୍ଣ୍ଣା ଫେରଇ
ଦେଇ ଅଛନ୍ତି । ସବୁ ପ୍ରଥମରେ ଯେଉଁ ଦୂର
କଣ ଗଢି ଦୂର ବିଦ୍ୟାଲୟରୁ ଭର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଦେବାର
ଅସିଲେ ସେମାନଙ୍କ କଥା ଆନ୍ଦେଚନା ବଲେ
ଆମୁମାନଙ୍କ ଏଥର ଅନ୍ୟତର ଏକ ନିଗୁରୁ ମର୍ମ
ପ୍ରତ୍ୟୁଷମାନ ହେଉଥାଇ । ଭାଥାକ ସରବାର କର୍ମ
ମିଳକ ନାହିଁ କୋର କୃଷ୍ଣମୋହା ପ୍ରତ ଅନାପ୍ରା
ଏବ ଏମନ୍ତ ସ୍ଵଯୋଗ ପରିଣାମ କରିବା ଅମ୍ବ

ମାତ୍ରକ କବିତାରେ ନିବାଲ, ଅଗୋଳିକ
ଓ ହାନିଜଳକ ବୋଧ ହେଉ ଥିଲା ।

ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀ ସମ୍ପଦରେ ଗବଣ୍ଟିମେଲେ
ନୟମ କରିଥିଲେ କି ଯେଉଁମାନେ କଲିକାରୀ
ପ୍ରଦର୍ଶନ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ ସେମାନ୍ତେ ଏକ
ପଠିବ ହଡ଼ା ସରକାର ଦେଖେ । ଗବଣ୍ଟିମେଲେ
ଏହି ଉପଲବ୍ଧରେ ନାଳା ଭେଲପ୍ରାଙ୍ଗଜାଦାରର
ଅସାମୀମାନଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରିବାରେ କେବଳ
ଦୟାଗ୍ରୀଣ୍ୟ ବେଳ ହଡ଼ା ଅଛି ସମସ୍ତେ ପ୍ରଥମ
ତେ ଦୟାଗ୍ରୀଣ୍ୟ ପରିବହନୀରୁ ଏହି ପିତିର
ହଡ଼ାରେ ଯିବା ଅସାମୀର ହକଟ ଦେଲେ
ମାତ୍ର ଅମେମାନେ ଦୂରେର କରି ଅବଶ୍ୟ
ହେଲୁ । ସେ ଏଠାକୁ କୁଳକାଳିକୁ ଯେଉଁ
ସରକାର ଜାହାଜ ଗରାୟାର ବୁଝାଇ ଭାବୀ
ପ୍ରତି ଏ ବ୍ୟକ୍ତ୍ୟା ହେଲେ ନାହିଁ । ଗବଣ୍ଟିମେଲେ
ଅନୁରୋଧରେ ବ୍ୟବସାୟୀମାନେ ଯାହା କଲେ
ଗବଣ୍ଟିମେଲେ ନିଜେ ତାହା କରି ପରିଲେ ନାହିଁ
ଏଥିବୁ ବଳ କରି ନିଜାର କଥା ଅଛି କି ଅଛି ।
ସମୟରେ ଗବଣ୍ଟିମେଲେର ଏହି ପରିଚାର୍ଯ୍ୟ
ଦେଖି ଅମେମାନେ କରିବାକୁ ବାଧ ହେଉଁ ଯେ
'କେ ତୁ ଆଶା ଅପରାଧକର' ।

ପ୍ରାକାନ୍ତରେ ଧାରକମାଳେ ଖଣ୍ଡିଏ ରଂଘଜୀ
ଦରଖାସୁର ପ୍ରଳିପି ଦେଖିବେ । ଭାବୁ
ଦରଖାସୁ ଗବ୍ରିତମଞ୍ଜଳ ଅବକାଶ ନିଯମ

ଦିଶେଷରେ ମୋହର ରୁହ ବ୍ୟାର ସମ୍ପର୍କରେ
ଅଟଇ । ଏହାକୁ ଲଜ୍ଜା ପାଥାରିବା କେବେ
ଦିନ ହେଲା ଗର୍ବମେଷ କଣ୍ଠରୁ ଧାରାଦୂଳେ
ଏବ ଯଦ୍ୟପି ଏ ଏହା ସ୍ଵର୍ଗାୟ ଦାକମଳ
ସ୍ଵତାନ୍ତ୍ରବୃତ୍ତ ଲାଭ କରାଯାଇ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ତଥାତ ସବୁ ଥିଲା କବନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ
ମୋହର ଭାଇର କାମକାଳରା ଅନୁଭବାଳ
ନିରିତ ଯେଉଁ କମେଶ୍ଵରମାତେ ବିଷ୍ଣୁ ହୋଇ
ଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ଏଥରେ ଦୁଷ୍ଟ ପଢ଼ି ଏବା
ତାହା ହେଲେ ସେମାନେ ଓଡ଼ିଶାର ଥିବା
ଏ ସମ୍ପର୍କରେ ପ୍ରକୃତ ଥବ୍ୟାର ଆନ୍ଦୋଳନ
ବରବେ । ଏଥୁ ଧୂବେ ଆମେମାନେ ଗର୍ବଦୀର୍ଘ
ଆବଜାଯ ଉଠୋଟର ବମାନେତନାରେ ତହିଁ
ଅଛୁ ଯେ ମୋହର ରୁହଦାର ମହର ଅଗ୍ରବନ
ପୁଣ୍ୟ କାହୋଇ ତହିଁର ବ୍ୟବହାର କରି ହେବ
ଅଛୁ ଏବ ତତ୍ତ୍ଵ କାହିଁର ବ୍ୟବହାର କରିବା
କଣା ପଡ଼ୁଥିବା । ବ୍ୟବ୍ୟବହାର ମେ ଶୁଦ୍ଧକର
ନୟର ତାହା ଆମାରରେ ଚାଖ ଯାଇଅଛି ।

ଏ କରାରରେ ଦରଢ ଘୋଲାବୋ କମିଶ
ଗୋଟିଏ କମ୍ପ୍ଲାନ୍ ହେବୁ, କି ଦିନମ ଲାଗିଥିଲା
ଶ୍ରୀମତୀ ଲମ୍ବନ ସ ହେବ ବିନ୍ଦୁର ସଥର ପ୍ରତି
ଦ୍ରିତ ଅଟନ୍ତି । କମ୍ପ୍ଲାନ୍ ମୂଳଧଳ ଦଶହଜ୍ଞାର
ଦିନା ଏବଂ ତଥା ଅଂଶୁତଳ ଟ ୨୫୦୯ ଲା
ଲେଖାଏ ବୃଦ୍ଧି ଅଂଶରେ ବିବନ୍ଦୁ ଦୋଷ
ଥିଲା । କରକରାର ପ୍ରାୟ ଟ ୨୦୦୦ ଲାରେ
ଗୋଟିଏ କଳ ଆମେନ ଏବଂ ସବ ଓ ଅନ୍ତାକି
ବିଷୟରେ ଦୁଇ ହଜାର ଟଙ୍କା ବିଧ୍ୟ ହେବ
ଏହି କଳରେ ପରିଚିନ ମ ୧୦ ଦରା ଦରଢ
ହୋଇ ପାଇଲେ ମଧ୍ୟ ଅପାହତର ଦିନାକ ମୁଣ୍ଡ
ଦରା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାର କ୍ଲେମ ହୋଇ ଅଛି
ବେଳ ଦୂରତାର ଲେଖାଏ ବିକ୍ଷେତ୍ର ହେବ
ପ୍ରାଚ୍ୟକଳ ଅଂମଳରେ ଟ ୨୦୦୦ ଲାକ
ଦରଢ ବିକ୍ଷେତ୍ର ହୋଇ ପାଇବ ଏବଂ ରହିଲା
ଶର୍ତ୍ତ ଟ ୪୭୦୦ ଲାକା ପରିଚିତ ପ୍ରତିବଂ ବାର୍ଷିକ
ଲାଭ ଟ ୧୫୦୦ ଲା ଅର୍ଥାତ୍ ଅଂଶପ୍ରତିକ ଟ ୧୮୦
ପତ୍ରବ । ଆମ୍ବାନକ ବିବେଚନରେ ଏ
ଅନ୍ତାକି ଅବଳିତ ନୁହଇ ଏବଂ ନିରାପଦ
ଦିନାକ ଓ ଦେଶୀୟ ସଙ୍ଗତିରେ ଲୋକ
ଅବସ୍ଥା ଦୁର୍ବିରେ ଦିନାକ ମ ୫ ଦରା ଦରଢ
ହେବାର ସମ୍ବାଦକା ଅଛି । ବିଶେଷ ପାଇ
ଲାଭଶାକେ ଦୁଇ ଦିନକେ ପ୍ରତିବଂ ଅବଳି
ଏବା ବିକ୍ଷେତ୍ର ହେବ । ଆମ୍ବାନକ ଅମ୍ବା କାଳ

କି ଦେଶୀୟ ଧରାତିଥିଲେବମନେ ସଥିରେ
ଅଂଶ୍ଚି ଦେବାକୁ ଅପୁଷର ହେବେ । ଏପ୍ରଦେ
ଶୀପୁମନେ କଞ୍ଚାଗୀ ଭୁଲ ଦୋଷ ବ୍ୟବସ୍ଥା
କରିବାର ଉଦ୍‌ବିଦ୍ରଶ କେବଳ ଶ୍ରାଵଣାନା
ମୁଖୀ ପ୍ରଧା ଅଛି ଯଜ୍ଞ ନାହିଁ ଶାପକୁ କମିଶୁର
ଲୁହିନ ମାହେବକୁ ଅଗମନ ସଙ୍ଗେ । ସେ ହେବ
ନୁହନ କଞ୍ଚାଗୀ ବସିବା ବଜ ମୁଖର କିମ୍ବା
ଅଛଇ । ଏବା କୃତକର୍ଯ୍ୟ ହେଲେ ବିକଷନକି
ଏଠା ଲେଜବକୁ ଅଚ୍ଛା ଦ୍ଵାରା ଏବା କହ
ସଙ୍ଗ ଦେଖର ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଦେବ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ
ଏହିଭାବୁ ଅମେସାନେ ଆନନ୍ଦବିହିତ
ଆବରତ ହେଲୁ । ସେ ଗତ ତା ୧୫ ରାତରେ
କମିଶୁର କରେଣ ମୁହରେ ଏହି କଞ୍ଚାକିରି
ଅଂଶ ବିତରଣ ଏବା ତାରରେକୁ ମନୋକାଳ
ନିରିତ ଏବା ସାର ଦୋଷକଳା ଏହି ସରକେ
ସମ୍ମର୍ତ୍ତ ୧୦ ଅଂଶ ବିତରତ ହେଲା । ଅଧିକାଂଶ
ଅଂଶିଦାର ଏକଶରଦୀ ଦେଶୀୟ ଲୋକମାନେ
ହୋଇଥିଲୁଣି ବଢ଼ି ପ୍ରତି କିମ୍ବା ଅଛଇ
ଅଶୀମୀ ମାର୍ତ୍ତ ମାସତାକୁ କଞ୍ଚାକିରି କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ତ
କିମ୍ବା ।

ପ୍ରାଚୀଯ କ୍ଷେତ୍ରକାନ୍ତର ଉତ୍ସାହ

କେବଳାନ୍ତର ବିଷବସାୟ ସମ୍ମର୍ଦ୍ଦରେ ନାହିଁ
ଦର୍ଶ ରତ୍ନପୁ ଗର୍ବମେଳଙ୍କର ସେଇ ଜାତିରଣ
ବାହାର ଥିଲା ତହୁଁ ଉପଲବ୍ଧରେ ବାବୁ କାଳୀଦି
ବାନର୍ମୟ ତେବେ ଦମିଶୁରଙ୍କ ନିରକ୍ତକୁ ଏବଂ
ଆବେଦନ ପଡ଼ ପଠାନାଥରୁଣ୍ଟି ଏବଂ ତହୁଁର
ଏବଶ୍ଶେ ପ୍ରତିରିପି ଆମ୍ବେମାନେ ପାଇସୁବାର
କୃତିକା ସହି ସ୍ଵିକାର ହେଉଥିଲା । ଆମ୍ବେମାନ
ବ୍ୟକ୍ତିଶ୍ଚୟ ମଧ୍ୟରେ ଫାରମଗପାଦମର୍ଦ୍ଦରେ ହେଲା
ଆବେଦନ ପଡ଼ ଅଟକ ଏବଂ ଛଳିବିହାର
କେଲ ପ୍ରେସରୁ ଫାରମମାନ ଖୁପା ହୋଇ
ଆସିବାରୁ ସେମନ୍ତ ଅବୁଦ ଓ ଆଖୁ ହେଉଥିଲା
ଏବଂ କାହାଙ୍କି ତନ୍ତ୍ରିକାର ପ୍ରଥାନାମାକଳିତା
ସେପ୍ରକାର ଜଳ ହେଉଥିଲା କାରୁ ସହିତ
ସେ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାଶକୁଷେ ଦେଖାଇଅଛନ୍ତି
ପ୍ରାଣୀଙ୍କ ଲେବକଙ୍କ ସହିରେ ଏ ସମସ୍ତ ଶ୍ରାଵାନାମ
ବରିଥୁବେ ହେଲେ ଗର୍ବମେଳଙ୍କ ଆହାର,
ସମସ୍ତେ ଦ୍ୱାରା ହୋଇଅଛନ୍ତି ଏହା କହି ହୁଅଥାବା
ଦିଶ୍ୟ ଅଛନ୍ତି । ସରହାଙ୍କ ଫାରମମାନ ପ୍ରାଣ
ସନ୍ଧାନପୂରେ ଶ୍ରାଵା ହେଲେ ସେମନ୍ତ ଏକପାଞ୍ଚ
ଗର୍ବମେଳଙ୍କର ସୁଦ୍ଧା ରେମନ୍ତ ଅଧର ପାଞ୍ଚ
ଶ୍ରାଵାନାମାକଳିବୁ ଏବଂ କାହାଙ୍କ ଦେଖ

ଦୁଇର ପାଧନ ହେବାର ସମ୍ମୁଖୀ ସମୋଗ ଅଛି
ଏହି ସମୟ କଷ୍ଟପ୍ରକାଶ ହୃଦୟଜାନବର କରିଯାଇ
ଗର୍ଭମେଣେ ତତ୍ତ୍ଵ ନର୍ତ୍ତାର ପ୍ରବାସ କରିଥିଲେ
ଏହି ସମ୍ମୁଖ ପଞ୍ଚାବ ଗର୍ଭମେଣେ ଉଦୟନ୍ତରେ
କାର୍ଯ୍ୟ କରି ତତ୍ତ୍ଵ ପ୍ରଦେଶର କଣେଷ ଉପକାର
ସାଧନ କରୁଥିଲୁଣ୍ଡା । ମାତ୍ର ଦୂରେ କଷ୍ଟପ୍ରକାଶ
କଣ ପ୍ରଦେଶର ରାମକୁ ସେପରି ଘଟୁଳାହଁ ।
ଆମମାତ୍ରଙ୍କ ଲେଖନର ଗବର୍ନ୍ମ ମାନୁବର
କ୍ଷାମସନ ସାଦେବର କାର୍ଯ୍ୟ ଦେଖି ମତେ
ହେଉଥିଲୁ ସେମନ୍ତ ଗର୍ଭମେଣେ ଲଣ୍ଠିଯୁଦ୍ଧ
ଦୌର୍ଯ୍ୟ ଥିବେବି ପ୍ରତିକାଳକ କରିବାକୁ ସେ
କରୁଳା ନହିଁ । କି ଅସ୍ତ୍ରାସନ କିମ୍ବ କି
ଯାଇବନ୍ତିବିଲୁ କି କେଳ ବ୍ୟବସାୟ ସମୟରେ
ଏହି ଜୀବ ନନ୍ଦିତ ହୃଦୟ । ଯହା ହେଉ
ବର୍ତ୍ତମାନ ଗେ ସୁଲେ ଥିବବିବକ ହୋଇଥିଲୁ
ଅମ୍ବେଶନେ ଆଶା କରୁଁ ଏ ଅସ୍ତ୍ରାଳକଙ୍କ ନୃତ୍ୟ
ଦୈତ୍ୟବ ରାମ୍ପୁଣ୍ଡ ଲମ୍ବିଲା ସାଦେବ ଏ କଷ୍ଟପ୍ରକାଶ
ହୃଦୟରୁପ ରହେଇଲା କରି ଶୀଘ୍ର ଏହିର
ପ୍ରସ୍ତୁତ ଗବର୍ନ୍ମରେ ଦେଖିବି କରିବେ
ଏହି ଜୀବନର ମେତାର ଏ କର୍ଯ୍ୟକୁ ଦାଖଳ
କେବେଳ ଓରମାର ମହିତ୍ରବଳାର ଜୀବନ
ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ।

ବିଜ୍ଞାନ ପରିଷଦ

ବିଜ୍ଞାନର ଲଭଣ ବାକ୍ସ ପଦ୍ଧତିରେ ବିଜ୍ଞାନର
ମାନୁ ଦେଖାଯାଏ ସେ ପଢ଼ିବାପାଇବା
ମାତ୍ର ବର୍ଷ ଗଜୀ ଭାଙ୍ଗା ଏବଂ ବ୍ୟଥ ଅଧିକ
ପତ୍ରାଙ୍କି । ସନ ପାଠ୍ୟାଳ୍ୟରେ ୩,୫୭,୮୫
ହାତ୍ତି କୁ ସନ ପାଠ୍ୟାଳ୍ୟ ମାଲ ରି ୩,୮୫
୦୭,୫୦ ଟଙ୍କା ମାତ୍ର ହେଉଥିଲା । କିନ୍ତୁ
ଦୂର ବର୍ଷର ବ୍ୟଥ ସଥିତିରେ ୩,୮୫,୦୭ ଟଙ୍କାଟିକୁ କିମ୍ବା
୩,୮୫,୦୭ ଟଙ୍କା କେଇଥିଲା । ପାଠ୍ୟାଳ୍ୟ ଭାଙ୍ଗା
ପଡ଼ିବାର ପଥାର କାରଣ କୁଣ୍ଡଳ ମାସିନର ବିଭି
ନ୍ନଙ୍ଗା ପଡ଼ିବା ଏବଂ ହେବେ ଲୁହର ମାସିନ
ବିମ୍ବିତାରେ ଥିବାଯୁ ଦୋଷମୁଖ ଅଛି ।
ଶର୍କ ଅଧିକ ପଡ଼ିବାର ଏକମାତ୍ର କାରଣ ବେ-
ବଳ ମସିଲ ଫେର ଦେବା ଅଛି । ଏହି
ମହାକାଶ ଭାଙ୍ଗା ପଡ଼ିଲେ ଯତା ଲୁହର ଲାଚୀ
ଦେଖ ହୋଇ କାହିଁ ବରଂ ଅନେକ ପୁଲରେ
ଦୂରି ହେବାର ଦେଖାଯାଏ ଏବଂ ଏହିକୁ ଅବ-
ଶ୍ରେ ପ୍ରଳାପ ଦେଇଥିଲୁ ସେ ମାସିନ ଭାଙ୍ଗା
ଦେବାର ବାର୍ଷି ବରିଅଛି । ମୁଣ୍ଡ ଦେଖାଯାଏ
ସେ ଅର୍ଦ୍ଦ ବର୍ଷି ଦେଲେବେଳେ ଏ ଦେଶର

ଛାଇଁ ରିକ୍ଷ ଜାନ୍ମବିହୀ ସନ୍ଦେ ୧୯୮୪ ମସିହା

ଭାଲୁପାଇଁକା ।

ପୋକ୍ତାଳ ଲୁଣର ଦରିନ୍ଦର ମେଟିରେ ବିସ୍ତର
ଉଗା ପଡ଼ିଥିଲୁ ଅର୍ଥାତ୍ ପୂଜା ବର୍ଷର ମ ୩,୭୫୦
୭୭୯ ଦଶ ଶ୍ରଳରେ ମନ୍ତ୍ର ଦର୍ଶ ମ ୩୨୮୩୭
ଦଶ ହୋଇଥିଲା । ଏଥର ଉଗା ପଡ଼ିବାର
ଦିନ୍ୟୋଜିତ ପ୍ରଥାକ ବାରଗ କଥିତ ଦୁଆର ଅର୍ଥାତ୍
ପୂଜା ବର୍ଷର ପୋକ୍ତାଳ ଲୁଣ ବିସ୍ତର ଜମା
ଥିବା ଏବଂ କର ବର୍ଷର ପୋକ୍ତାଳ ଆରମ୍ଭ
କାଲରେ ଘର ବର୍ଷା ହେବା । ସୁର ପ୍ରକ ଏହି
ଦୁଇ ବାରଗ ସଙ୍ଗେ ଜଞ୍ଜାମ ଲୁଣର ପ୍ରବିଧୋ-
ଗିରା ମିଶିଥିଲୁ । ତେଣା ପ୍ରବେଶ ମଧ୍ୟରେ
କାଲେଶରରେ ମ ୧୯୫୩୦ ଦରତାରୁ
ମ ୧୯୫୪୫ ଦଶର ଦୁଇ ଏବଂ ସରାରେ
ମ ୧୯୫୩୧ ଦରତାରୁ ମ ୧୯୫୦୦ ଦଶ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏବଂ କଟକରେ ମ ୧୯୫୨୨ ଦରତାରୁ
ମ ୧୯୫୨୫ ଦଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉଗା ପଡ଼ିଥିଲା ।
କଟକ ଜଙ୍ଗ ଓ ଖଢ଼ିଜାତକ ଇତ୍ୟାବ ହେବାରୁ
କାଲେଶରର ପୋକ୍ତାଳ ଦୂରି ଏବଂ କାଲେଶ-
ରୁରୁ ଅମଦାନ ହେବାରୁ କଟକରେ ଉଗା
ପଢ଼ିଥିଲୁ । ଗଞ୍ଜାମ ପୋର୍ଣ୍ଣ ସରାରେ ଉଗା ପଢ଼
ଥିଲା ।

ଏହି ବିଜ୍ଞାପନାରୁ ଆମେମାନେ ଅବଗତ
ହେଲୁ ଯେ କଟକ ଓ କାଳେଖରରେ ଉଠେ-
ନା ବସି ଦୂର ଦେଖାଇ ଯେଉଁ ପ୍ରସ୍ତାବ
ହୋଇଥିଲା ଏତା ସଙ୍ଗିତ ପ୍ରତିକ ରହିଲ ।
ମାନ୍ଦ୍ରାଜ ଏକଭାର ନିମବ କରିଷ୍ଟରକ୍ତ ଅଧିକ-
ରେ ତେଣାର ନିମବ ମହାଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖିବାର
କନ୍ଦେବିଷ୍ଟ ସଙ୍ଗ୍ରହ ଦେବା ଧର୍ମ୍ୟକୁ ଏ ନିଷୟ-
ରେ ଛିପି ଦେବ ନାହିଁ ।

ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଲୁଣ ନିରାପତ୍ର ବିଷୟରେ କିମ୍ବା
ହାଲିମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ଵମେଳା ଏହି କଜ୍ଞପମାରେ
କହିତ ସହିପଦେଶ ଦେଇଥିବାର ଦେଇ
ଆମେମାକେ ଅର୍ଥନ୍ତ ଆନନ୍ଦ ଦୋଷଅର୍ହ ।
ଯେହି ଲକ୍ଷ ସାହେବଙ୍କର ଅଦେଶ ଏହି ଯେ
ଯଦିପରି ତ ଅଗ୍ନାନସାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା
ଅବଶ୍ୟ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ପଢାଇ ଦେଖିବାର ଉଚିତ
ଯେମନ୍ତ ତ ପୁରୁଷ ଅକର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଲବଧ କ୍ୟବ୍ୟା-
ଯୀମାନଙ୍କୁ ଲଗ୍ନହଣ୍ଟ କଥିବାକୁ ଅଧିକ ସମର୍ଥ ନ
ହୁଅଛି ।

କଟକ ମିଶ୍ରନ୍ଧିଆଲୁହେ
ବିଜେଷ ।

ଅମ୍ବେଗାନେ ଗର ସପ୍ରାବିରେ ଏ ବଜେଟର
ସମ୍ମେଶ କବିରୁଣ ଧାତୁକମାନଙ୍କ ଦୁଃଖାର ଥିଲା ।

ଏହି ବଜେଟ ଦେଖିବା କାରଣ ଟାକ୍‌ସଫାତାଙ୍କ
ଆଇକାନସାରେ ବିଜ୍ଞାପନ ଦିଆ ଯାଇଥିଲେ ଏବଂ
ତହିଁ ର ଖଣ୍ଡେ ବିଜ୍ଞାପନ ଓଡ଼ିଆ ଗଜେଟରେ
ଶବ୍ଦ ହୋଇ ସୁଲ୍ଲା । ଏଥରୁ ଆଜା ଧାର୍ଯ୍ୟ
ଇତ୍ୟାବରେ ସେହି ବିଜ୍ଞାପନ ଦିଆ ଯାଏ ତାହା
ପରିବାରୁ ଦ୍ୱାଳେକମାନଙ୍କର ପ୍ରଦତ୍ତି ହୁଅର
ନାହିଁ ଏହି ଓଡ଼ିଆ ଗଜେଟରେ ବିଜ୍ଞାପନ ଦେବା
କାଣ ଦେବା ସମାନ କଥା ବାରଣୀ ସେ ଗଜେଟର
ପାଠକ ପ୍ରାୟ ନାହାନ୍ତି ଗୋଟିଲେ ଅଭିନ୍ନ
ହେବ ନାହିଁ । ଭରଷା କରୁଁ ବିନା ମଳ୍ଲରେ
ଗଜେଟରେ ବିଜ୍ଞାପନ ଶୁଘା ହୁଅର ଓ ତାହା
ହେଲେ କାହାର ଅପରି ନାହିଁ । ମାତ୍ର ତେହିଁ
ପ୍ରକାରେ ବିଜ୍ଞାପନ ପ୍ରଦତ୍ତର ହେଲେ ସାଧା-
ରଣ ଲଙ୍କକନ ଦୃଷ୍ଟି ଗୋଟିରରେ ଅସିବ
ମିଛନ୍ତିପିଅଲିଟର ସେ ପରିଶେଷ ଦୃଷ୍ଟି ଉପରେ
ରଚିବ କେବଳ ବୌରିଷିରୁଷେ କାର୍ଯ୍ୟ ସାରବା
ସଥେଷ୍ଟ ନୁହଇ । ସୁରି କେବଳ ବଜେଟ ଦେଖି
ଟାକ୍‌ସଫାତାମାନେ କି ହିଁବେ । ବଜେଟ
ହେବା ପୂର୍ବରେ ନଗରର ବେତ୍ତି ଅନ୍ତର
ଟାକ୍‌ସଫାତାମାନେ କି ବିଷୟ ନେବୁଥିଲୁନ୍ତି
ଏହି ଓର୍ଡର କମିଶନରଙ୍କ ଦ୍ୱାରେ ସେ
ସମସ୍ତ ଅନ୍ୟକାଳ ହେଉଥିଲେ ପ୍ରଦତ୍ତ ଅଭିବ
ଜାଗା ଯତନ୍ତ୍ର ଏବଂ ଦୂଷିତର ବଜେଟ ପ୍ରତ୍ୟେ
ହେଲେ ସାଧାରଣକ ଦୃଷ୍ଟି ଲାଭ ହୁଅନ୍ତା ।
ବଜେଟ ଦେଲେ ଉତ୍ତରାବ୍ଦୀ ଲେବିଲ୍ବୁ ଦେଖାଇଲେ
ତହିଁରୁ ବ୍ୟାପକ ବ୍ୟାପକ ଓ ଅପରି ଥିବା କି
କରିବ ? ସୁରଷ୍ଟା ଟାକ୍‌ସଫାତାମାନେ ବିଛି ନ
କହ ଭୁବ ହୋଇ ଉତ୍ତରି ।

ସନ୍ଧାନାବ୍ୟାକ ସାଲ କିମେତ୍ ନିର୍ମଳସିଂ
ପାଲର ଯେବୁଷ ଅସ୍ତ୍ର ବନ୍ଦ୍ୟ ଅନୁମିତ ହୋଇ
ଅଛି କିମେ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା । ସମାଃ—
ଅସି ।

ପର ଟାକ୍ସ	ଟ ୧୫୦୦୯
କରୀ ଟାକ୍ସ	ଟ ୨୫୦୯
ସମ୍ପତ୍ତି ରେଳୁଟ୍ ଟାକ୍ସ	ଟ ୧୭୦୦୯
ଘୋଡ଼ା ଓ ଚଟୁ ଟାକ୍ସ	ଟ ୫୦୦୯
ଶାଢ଼ି ମାସିଲ	ଟ ୧୦୨୫୩୯
କାଞ୍ଜିଦାଉପରୁ ଆଦାୟ	ଟ ୨୫୦୯
ମରିଲା ସଂତାର ଟାକ୍ସ	ଟ ୨୦୯
ଏଇନ ପ୍ରାଚାର ହାଇସ ଆଦାୟ	ଟ ୧୦୯
ଇଟାମାଟ ମାସିଲ	ଟ ୪୦୯

ବାବତ୍ର ଗଜଶା । ୧୯୭୫

ପୃଷ୍ଠା ରହିବା ଧାସ	ଟ	୫
ପୁଲ୍‌ପ ଅଳକାନ୍ତୀଯାମୀ ଜରମାନା	ଟ	୩୦୦୯
ଜୁଆରେକର ଜରମାନା	ଟ	୧୦୦୯
କର ମୁହଁ ରେକ୍‌ଷ୍ଣ୍‌ବାବହୁ		
ଜରମାନା	ଟ	୨୦୯
ମିଶନ୍‌ଏପଲ ଆଳନାନ୍ତୀଯାମୀ „	ଟ	୨୦୯
ବାଜେ ରତ୍ନ ଅକ୍ଷମନ୍‌ଦିନ ପଶୁଓ		
କେବେଥାଳନ ଖାଲି ଟାଙ୍କ		
ଓଗେର ନିଲମ	ଟ	୨୦୦୯
ପୁକନୋଡ଼ ଉପରେ ସୁଧ	ଟ	୮୦୯
ସାଧାରଣ ବ୍ୟକ୍ତିଜ୍ଞାନ ବର୍ଣ୍ଣ		
ଜମନ୍ତ୍ର ଆଦାୟ	ଟ	୨୨୯
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସରକାର ଓ ସ୍ଥାନୀୟ		
ଫଣ୍ଟରୁ ଆଦାୟ	ଟ	୧୦୦୯
ଉଦ୍ଘତ୍ତ	ଟ	୧୦୯
ସନ ଅରମ୍ଭ ଅନମାନକ କରି		
କଲ ବାଲ୍	ଟ	୧୦୦୦୯

ବିଦ୍ୟୁତ	
କର୍ମଚଳାଇବା ଓ ଅସୁଲ ଅମଲକ	ଦରମାହିଟ ୨୫୭୯
ନଗର ପରିଷାର ଓ ସଂଗ୍ରହ ବାବତ୍ର ଟ ୨୨୫୭	କର୍ମଚଳାଇବା ଓ ବାବତ୍ରରେ ଟ ୩୮୮
କର୍ମଚଳାଇବା ଓ ବାବତ୍ରରେ ଟ ୩୮୮	ଅଳୁଆ ଉଲକାରେ ଟ ୩୧୦୫
ରସା ମରମଣ ଓ ଉପ୍ତାର ମେ	ଅମଲେଜାଳ ଟ ୨୯୯
ରସାରେ ପାଣି ଛାଇଲ	ଟ ୧୫୮
କାଳ ଉଲକାକର୍ମ	ଟ ୩୧୦୦
ତଳ ପୋଗାଇବା ବାବତ୍ର	ଟ ୪୪
ମିଛିରେପଳ କୋଠା	ଟ ୭୦
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପରିଷାର କାର୍ଯ୍ୟ ସଖରରେ	ଟ ୮୩
ଦାଟ କାନ୍ତି ଆହାରବା ଓ ଘେରରେ	ଟ ୩୩
ତାଙ୍କୁରାଖାଳା ଓ ଉଠାଗା ଟକା	ଟ ୨୨୨୪
ଶିଥା ସଖର୍ଯ୍ୟ	ଟ ୨୪୦୦
ଶିଥା ଖର୍ତ୍ତୀ	ଟ ୨୫୦୯
କାନ୍ଦେବକମ କୁକୁର ପିଟାଇ	ଟ ୨୦୯
ସାଧ ମରା ଅରନାର୍ଜି ଓ ପୁରସାଇଟ	ଟ ୩୦୦
ସରବାସ୍ତା ଓ ପୁରସାଇଟ ବାନ	ଟ ୩୭୫
ରପାଶ୍ରୀ	ଟ ୧୦୯
ଦର୍ଶ ଶେଷରେ ଆନମାନକ ଶବ୍ଦ	ଟ ୨୯୯

ପୂର୍ବବର୍ଷ ଅଥବା ଅର୍କ ଦିନର ନିଟି ଟକା
ଏହି ସଙ୍ଗେ ଲେଖା ନ ଥିବାରୁ ବଜେଟର
ଅନୁମାନ ବିପରୀ ସଙ୍ଗେ ଦୋରୁଥିଲା
ବହୁବାକୁ ଅମ୍ବେମାନେ ଅନ୍ତର ଦେଲୁ । ସେପରି
ଅକ୍ଷର ଅଭାବରେ ଅମ୍ବେମାନେ ବଜେଟର
ଅକ୍ଷର ଶୁଣି ଜୀବ ବର୍ତ୍ତନ୍ତରେ ଏହି ସନ୍ଧାନ ଥାଏଗା
ଏହି ସାଲର ଅଛି ସଙ୍ଗେ ମିଶାଇ ଦେଖିଅଛୁ
ଯେ ଗତ ଦୁଇବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ନଗରର ଅବସ୍ଥା
ହାତୁ ମାତ୍ର ବର୍ଷି ହୋଇ ନାହିଁ ।

ଏଠାରେ ପର ଟାକ୍ତ ନଗରବାସିଙ୍କ ଅବସ୍ଥା
ଅନୁଯାରେ ଶୁଣିବ ହୃଥର କିମ୍ବା ସମ୍ମାନିକା-
ଙ୍କ ରେ ଯେଉଁ ଟ ୫୦୦୦ ଟଙ୍କା ପର ଟାକ୍ତ
ତୁଳମାନିଷ୍ଠୀ ସାହେବଙ୍କ ଅମଲର କଣ୍ଠା ଦିନୋ-
କଷ୍ଟରେ ସମ୍ମ ଅବସ୍ଥା ବେହି ଟ ୫୦୦୦ ଟଙ୍କା
ରହ ଥିଲା । ଏହର ଦିଗ୍ବିଜ୍ୟାର ଟାକ୍ତମ
ମଧ୍ୟ ପୂର୍ବତାରୁ ଥିବ ନହେଇ ତରଂ ଉତ୍ତା
ଦୋଷାନ୍ତରୁ ଏହି ଯଦ୍ୟବ୍ୟ କି ଶଗତ ଟାକ୍ତମ
ବାଟ ରବିଧର ଆମଦାନାର ବୁଦ୍ଧି ଦେଖା-
ଯାଏ ଏହି ତହିଁରୁ ବା ବାଣୀଜ୍ୟର ବୁଦ୍ଧି ଦିନଗାର
କଷ୍ଟପାଇ ପାରେ ମାତ୍ର ତହିଁରୁ ଫଳ ପେବେ
ଲୋକଙ୍କ ଅବସ୍ଥାରେ ପ୍ରତିଫଳର କି ହେଲା
କେବେ ତହିଁର ଅନ୍ତର କାରଣ ଆଉ ପରେ
ଏହି ସମ୍ବନ୍ଧ ହୃଥର କାନ୍ତିବାଚନର ଅଧ୍ୟ ବୁଦ୍ଧି
ପର ଲୋକଙ୍କ ବାଣୀର କାରଣ ଦୋରଥୀର
ଏହିପର ପୁଲାସ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅଭିନ ଲବନର
ତୁଳମାନାରୁଁ ଥିଲୁ ବୁଦ୍ଧି ଦେଖାଯାଏ । ମୋଟ
କଥା ଏହିର ସେସମୟ ଅଧ୍ୟ ଲୋକଙ୍କ ସୁଖ
ସମୁଦ୍ରର ପଶ୍ଚିମପୂର୍ବ ତହିଁରେ ବୁଦ୍ଧି ଲାହିଁ
କେବଳ ପେ ସମୟ କଷ୍ଟର ଲାଭର ପାହିବେ
ବୁଦ୍ଧି ଥିଲୁ ଏହି ଏକଥା ମେରୁନ୍ଦିପାଲାଙ୍କ । ଶାହନ
ପଞ୍ଚରେ କେତେ ଅନୁକୂଳ ରାତା ପାଠକମନେ
କିବେତନା କରନ୍ତୁ । ଫଳେ କେବେ ଯାହା
ପୁନଃ ବୋଲିନ୍ତି ପେ ମେରୁନ୍ଦିପାଲାଙ୍କର ଅଭିନ
କୁର ବଜାନୁହନ ବର୍ତ୍ତତ୍ତ୍ଵ ଏହି ବଜେଇ
ତହିଁର ପ୍ରମାଣ ସୁଲା ଅଟିର ।

ବ୍ୟୟ ଅନ୍ତରାଳ ବାଜେ ଦଶାପାଦ ଯେ
ମିଛନେପାଲଟୀର ମୋଟ ଅୟୁର ଶତବରୀ ୩୫୯
ମହିନ୍ମା ଟ ୧୦୯ କା ନଗର ସଥାଇ ୩୧୯ କା
ଅନ୍ତରକ ୩୪୯ କା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଉଚାଳ ଟ ୨୯ କା
ତିକ୍ଷା ଟ ୮୮ କା ଶିଖ ଏହ ବାଜେ ବ୍ୟୟ
ଟ ୫୫ କା ଅଟଇ । ସତର ରହନ୍ତିର ୩୪୯ କା
ବ୍ୟୟ ମଧ୍ୟରୁ ଏହା ମହିନ୍ମା ଖର୍ଚ୍ଚ ଚର୍ବିଠୀ
ଦର ଅଧିକ ଅର୍ଦ୍ଦାହୁ ପ୍ରାୟ ଟ ୧୪୬ କା

ସୂର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରକାଶ ବ୍ୟୟ ଟ-୨୮୯ ବା ମାତ୍ର । ସନ୍ଦର୍ଭରେ ଏହି ସଙ୍ଗେ ଭୁଲକା ବଲେ ଦେଖାଯାଏ ଯେ ମହାକୁମା ଓ ଜଗର ସମ୍ବଲ ବ୍ୟୟ ପୂର୍ବପ୍ରାୟ ରହି ଥିଲା । କହୁ ମୁହଁ ରେକ୍ସ୍‌ମୁହଁ ସମ୍ପାଦିତ ଅଳୋକ ଥାକ ଓ କଳ ହୁଏଇ ବାଣିଜ୍ୟାତ୍ମକ ଡାକ୍‌ଟରିଶାଳା ଏବଂ ଶିକ୍ଷା ବାଚିର ବ୍ୟୟ ଦୂରି ଏବଂ ରସା ବିଧୀନ ଓ ମରମତି ନାଳ ରମ୍ଭାବା ଓ କଳ ସୋଗାଇବା କରିବା ବ୍ୟୟ ଜଣା ପଢିଥିଲା । ଅର୍ଥାତ୍ ସେଇଁ ବିଷୟରେ ମାନ ଲୋକଙ୍କର ଅତିକ୍ରମ ଲୋଡ଼ାଗର୍ହରେ ଉଚିତ ଏବଂ ଯାଦା ଅପେକ୍ଷା କର ଜଣା ଲୋଡ଼ା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରେ ଥିଲା ବ୍ୟୟ କରିବାର ବ୍ୟକ୍ତିଗୁଣ ଅଛି । ଏହିର ବନ୍ଦେଶ୍ଵର ବିରୁଦ୍ଧ ସାଧାରଣ ସୁରକ୍ଷାର ଦେବ ? ଅବସ୍ଥା ନିରାକାର ଅନେକ ସତକ ଜଙ୍ଗା ଉତ୍ଥାପି ସେ ସର୍ବାଦନେ ସେବା କରେ ଥିଲା ଅନ୍ତରାର କିମ୍ବା । ସେମାତ୍ ପଢା ହେଲେ ଟାଇସଦାଗଳକୁ ପୁରୁଷା ହେବ ଓ ସେଠା ଲେବାଇବା କରି ବରା ଯୋଡ଼ା କରିବାକୁ ପ୍ରତି ହେଲେ ସତକ ଦୂରପାଞ୍ଚରେ ଦୋକାନ ବିନିଷ୍ଟ ଏବଂ ସମସ୍ତଙ୍କାରୀ ମିଳନବିଧାନକାରୀ ଅମ୍ବ ବା ହେବି ମାତ୍ର ଦେଖିବେ ଅଥବା ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟ କରି କିମ୍ବା ପଢ଼ିଦ୍ୱାରେ ଥିଲା କିମ୍ବା ବିକ୍ରିକାରୀ ଆବୋଦାନାହଁ । ବିଜିନିଯାରେ କେବଳ ଟ ୧୫୦୯ ବା ଅମ୍ବ କିମ୍ବା ଗହିପିଲ୍ ପାଇଁ ଟ ୧୫୦୯ କା ବ୍ୟୟ ହେଉଥିଲା ଏବଂ ତାଙ୍କ ଦୁଃଖିଲେବେ ଥିଲା ଗୋରୁଗାର କହିଲା ବାକୁ ବାଧ ହୋଇଥିଲାନ୍ତି । ସରହାରୀ ଓ ପୁଣ୍ୟ ପଣ୍ଡିତୁ ଦାକ କୋଳ ଟ ୩୨*୧୯ କା କଲେଆ ପାଇଥାନ୍ତି । ତହାର ପ୍ରକାଶ ମର୍ମ ଆବଶ୍ୟକ ମାନେ ବୁଝି ପାରନ୍ତି କହିଲା । ସନ୍ଦର୍ଭରେ ଏହି ବାଦକରେ ଟ ୨୫୦୦୯ ବ୍ୟୟ ପତଞ୍ଜଳିହୁରୁବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ କପର ଟ ୨୫୦୦୯ ଦିନ ମାତ୍ର ଏଥର କୌଣସି ହେବୁ ବଜେଟେ ଲେଖା ନ ଥିବା ଅନୁର୍ଧଵର ବିଷୟ ଅଛନ୍ତି ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ

ଏହିକୁ ପ୍ରମାଣ ଗ୍ରସୁତ୍ତ ଦିନିଶ୍ଚଳ ପାଢ଼ିବ ଅଠବିତି ଦିନ
ଦେଇବାକି ଭାଲିଦେଇ ପାଇଛନ୍ତିବା ଏହି ଦେଇବାରେ
ରତ୍ନମାଳ ଗ୍ରସୁତ୍ତ କରି ଆଶାମୀ ମନ୍ତ୍ର କର ୧୫ ଶିଖିବେ
ଅନ୍ତର୍ଗତ ଦିନଟେ ଏ ଜାଗରିତ ଦେଇ ଅସିବେ ।

କେନ୍ଦ୍ରପାତ୍ର ନିରନ୍ତରିଷ୍ଠ ବିଷୟର ଅଧିକ ମୋହଦ୍ଵୀ
ମାର୍ଗର କଳି ସାହେବ ସେପ୍ରବାର ମନୁଷ୍ୟ ବିଶ୍ଵ ବଳେ
ଦୃଢ଼ିଲେ ଅସ୍ମେମାନେ ଅଜ୍ଞାନ କରି ଦୁର୍ଲ୍ୟ ସେ ବର୍ତ୍ତ
କରିଲ ଉପରେ ଅଜ୍ଞ ମୋହଦ୍ଵୀମା ବିନାନବାବୁ ଶାଖାଧୟ
ବର୍ତ୍ତମାନେ ଲାଭୁକ ହେବେ ମାହୁତ ମାତ୍ର ସୁରକ୍ଷା ସେ
ଏହି ଦୂର ମୋହଦ୍ଵୀମା ବେଳୁପ୍ରକାଶାବଳେ ବାହୁ ହାତେର
ମାତ୍ର ହୁଏ । ଧ୍ୱନି ମେଲାନ୍ତି ଯାଇଛି ତଥା ।

ଶାକ୍ଷର ସମ୍ବାଦ

ବନ୍ଦମାସ ତା ୧୦ ଇଣରେ ଶୁନ୍ଦର ସଲେହିକ
ସାହେବ ଏ ନିଜରେ ବସନ୍ତମାହ ହୋଇ ତା ୧୧ ଏଣ୍
ଠାର ତା ୧୨ ଯଥ ପରିଚ୍ଛି ସମସ୍ତ ଜୀବନାତ୍ୟ ଓ ବୀରବ୍ୟା
ମାଳ ତୁମ୍ଭୁ ତୁର ବନ୍ଦବ ମୂଳମାନୁ ପ୍ରତ୍ୟାମନୀ ବନ୍ଦ ଅଭିଜ
ଓ ସାହେବ ମନୋଦୟ କରଇ କମର ଉତ୍ସବ ପରିବହୀ
ସମ୍ପୁ ଦେବାଲୟମାନ ପ୍ରତିର୍ଥ କର ପଣ୍ଡ ପ୍ରତିର୍ଥଙ୍କୁ କହି
ତାର ମଧ୍ୟ ଦୟ ଅଭିଜା

ଏ ହେଉ ମୁଖ୍ୟମିତ୍ରଙ୍କ ଅଧିକ ସାହୁଙ୍କ ଦେବ ହୋଇ
ଥାଏ ଥକାଇ ଏହି କୂର୍ମ ପ୍ରକାର ଦୃଢ଼ ନିର୍ମିତ ହେବାକ
ବନ୍ଦରୁ ଆଶ୍ୱାସର ହୋଇଥିବାର ଦେଖି ମାହେଳ ପ୍ରକାଶିତ
ଦୃଢ଼ ଦୃଢ଼ ନିର୍ମିତ ଦେବା ସହାୟେ ଜୀବ ଉଚ୍ଛରେ ବ୍ୟା
ହେବ ଗଲୋ ।

ପଦ ବାକ୍ ସତ ହେଲେ ସମୟରେ ଏ କମଳର ଏହି
ହୋବାରିବାରି ଯୋବାର ମୁଣ୍ଡରେ ହପ୍ତବାରେ ଅଛି ଯଦି-
କାହିଁ ଶରେ କୋଣ କଥା ଜାଗିପାରେ ହୋଇ ଆହା ।

ବୁଦ୍ଧିଜିନୀ ଅତି କୁଳ ଦେଶରେ ପ୍ରମାଣ ଦେଖିଲେ
କୁଳର ହେଉ ଥିଲାରୁ କୁଳର କଷ୍ଟରେ କହି ପାଞ୍ଚରେ
କରନ ହେଉ ଅଛି ଯାରେ ସହପ୍ରଦାର ମୁକ୍ତ ହେଲେ
ଶମ୍ଭବ କଣ୍ଠ ହୋଇ ଥିଲା ।

ଏହାର ଉତ୍ତରାଜ୍ୟ ପରିବହାଳେ ସମ୍ମନିତିକୁମେ ପ୍ରଦ୍ୱାର
ବସିଥାର ଅନ୍ତରୀଳ କୃଷ୍ଣ ବର୍ତ୍ତନାର ଏ ହରାଇରେ ପିଠାକାରେ
ମୋଟ ଲୁହାର ପେ ୩୦ ର ଠ ସବୁ ହେ ୧୭ ର ହରାକ
ପ୍ରାୟ ଦେଇ ଅଛୁ ଏ ଦେବତାମନ୍ଦି ଅବଶ୍ୟ ଏକ ପ୍ରକାଶ
ଦର ଅଛୁ ବର୍ତ୍ତନାର ଦେଇଅପ୍ରକାଶ ଦେଖିବ ପାହିଦି
ହାହୁ । ଏମାତ୍ରା ଏ

କୁରୁତ୍ବାଦିଲ ଶିଳାମ ସାହେବ ଚନ୍ଦ୍ରମାତ୍ର ଜାଗର
ପରେ ଉପରୁକ୍ତାର ସଂଖେତମର୍ମଣ୍ୟ ସାହା ପଲେ ।

ତୁମେ ଯାଏ ତା ହେ ଦିଲ୍ଲି କମେଟାରୀରୀରେ
ଏବଂ ଯୋଜନ ପ୍ରଦର୍ଶନ ଦିଲ୍ଲିର ସମ୍ବାଦ ଅବ୍ୟାପ୍ତ । ବନ୍ଦାର
ବଳ୍କୁରୁଳ ପଢ଼ିବୁ ଏହା ହୋଇଥିଲା ।

ବୋଲାର ହେଉଛେବୁନ୍ଦରେ ଏଥର ମାତ୍ର ପିଲ ପକ୍ଷ
ଦୟକର୍ତ୍ତାଙ୍ଗୀର ପ୍ରଦର୍ଶିତ ପରିଷାରର ଉତ୍ତରୀରେ ହୋଇଥା
ଏହିଏହି କିମ୍ବା କିମ୍ବା ହେଲାଯାଇଲା ।

କହାର ହେଉଥିଲା ସମ୍ପଦକ ଉତ୍ସବରେ ଗୋପ
ନାଟ୍ୟମାଳା ପାଠୀ ପାଠୀ ଏବଂ ପାଠୀ

ଭର୍ତ୍ତାରେ ଦୀର୍ଘ କାହିଁବାର ସୁରକ୍ଷାପତ୍ର କାହିଁବାର କାହିଁବାର
ବର୍ଷାରେ କୁଣ୍ଡିଲ କଥା ଶୁଣିଏଛନ୍ତି, ବୈଜ୍ଞାନିକଙ୍କର ବଜାରର
ମେଲାର୍ଥ ସାହେବ ସହାଯ କରିବ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କରିବାର
ସାମନ୍ଦରକେ । ବାଟ୍ରେ ମେଲାର୍ଥ କରିବେ ଠାର୍କିରଣ ହିନ୍ଦ
ମଧ୍ୟ ବାହାର ମଧ୍ୟରେ ହାତେ ବୈଭାଗେ ମୋଟିବ ଦ୍ୱାରା
କୁ ଲାଗେ କଥା ସାହେବ କୁଣ୍ଡ କଥା ମାହେ ସେ ଅଶ୍ଵାଳ
ରର ସାହାର ଜ ପାର କୁଣ୍ଡ କଥାରେ । କଥା ଗାହାର
ଅଭିନବ କଥା ଅଭିନବ ଏହି କଥା ମୋଟିବ ଦ୍ୱାରା ଦେଇ
ବେଚିବାକୁହାରେ ଲାଗେ ହୁଏ ମାନିଲାର ସେ କର୍ତ୍ତାରେ ଦ୍ୱାରାପରି
ଦୂର୍ଭାଗ୍ୟ ହେବ ।

ତା ୧୫ ରଖ କାଳେ ସନ ୧୮୮୪ ମସିହା

ଉତ୍କଳ ପାଠିକା ।

四

ଏଥର ହୁକାର ପରିଷାଳି କଲାବତ୍ତା ସହିତ୍ୟାଳୟର
ପ୍ରଫେଟିକା ଓ ପାରିଶ୍ରମ ପଦଣ ଦେଇଅବୁନ୍ଦି !
୧୩-ମେହେୟ ଲୋଡ଼ିଙ୍ଗ୍‌ପ୍ଲଟ୍‌ପାର୍କ୍ ସେ ବିଅଳିବାଟର ଦାରୀ
ଜୀବାଳେ ସେମତିର ନୟକଷାୟ କେଇ କର୍ମିର ବାପକହାର
ପଠାର୍ଟ ହେଲାପଦକ ମର୍ମରେ ବିଳାଳ ବରିଷ୍ଣମେଳକରେ
ଅକେହର କଲ୍ପରୁ ଶର୍କରାମେ ଥିଲେ କରିଅବୁନ୍ଦି କି
କେଇ କର୍ମିର କାଶକମାଳ ସୁଖ କଲାର ସବୁରେ କରିବ
କେବୁ ଏହି ଏକୁରେ ମଧ୍ୟ ଆଶାରର ବାବକାର ପ୍ରତି ଏହା
କ୍ଷେତ୍ରର କେଇରେ ବାବକ କଲ ଦିନରେ ଛେଲାମାନ
ମାନୁଷରେ ଅବ୍ୟାହି କୌଣସି ପ୍ରକାର ବାର୍ଷି ଅଭ୍ୟ କରିଗା
ତଥେଯା ସବୁର ଜିମ ଅଛେ ।

କାବ୍ୟାଳୀଗର ଶୁଣ୍ଡି ଉଦ୍‌ଯାତ ପୋଷେ ସେଠା ନିଜକର୍ତ୍ତା
ହେବେବ ଦୀପର ଉଦ୍‌ଧୂ ପର୍ବତ ଦୂର ହୋଇଥାର ସମ୍ମାନ
ମନ୍ଦିର । ଯେହି ପାଇଁ ପମାଳ ଜମା ହୋଇଥିଲ ସେମାନ
ଏହି ସମ୍ମାନ ବ୍ୟବହର ହେଉଥିଲୁ ଏହି କରୁ ବୁଝମାନ ଖେ
ଟାରେ କୁଳା ହୋଇ ବିଲୁଙ୍ଗ ।

କୁଣ୍ଡଳବନାର ତିମିଲ ଦିନ୍ଦୁରାଜାବେଦର ଶିଥା
ସୁଧା କରିବାର ମାହାତ୍ମ୍ୟ ସନ୍ଧାନ କରିବାର ଉପରେ ବ୍ୟବ
ଏହି ସେଇ କିମ୍ବର ସେ ଅଗାମୀ ମାର୍ଚ୍ଚ ଟଙ୍କ ବା ୧୫ ଲକ୍ଷ
ମଧ୍ୟରେ କରିବାର ମାନ୍ଦ୍ରାଜ ବାଟେ ହାଲଦର୍ଶକାର ମମକ
କରିବାର ହିନ୍ଦୁ ଘୋରଅଳ୍ପ ।—ଯେହି ଅଭିନବେଳେ
ଅଭିକଳା ପାଞ୍ଚରେ ଅଟିବାର ଅରେ ଏ ସ୍ଵର୍ଗ କରିବାରେ
ପ୍ରାପ୍ତକ ପଦାର୍ଥଙ୍କ ହେଲେ କେମନ୍ତ ଦୃଷ୍ଟି ? ମାତ୍ର ଆହୁ
ମାନକର ଦ୍ୱାରା ତେ ତୋରାଜକରିବାରେ ପୂର୍ବ ବାକରେବି
ଏହି ଉଠିଲ ହୋଇ ମାତ୍ର ପରିବାରରେ ମଧ୍ୟ ହେବ କାହିଁ
ଅଛି ରଦ୍ଦବାନର ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟବସ୍ଥାବିର୍ତ୍ତନେ ।

ଦୁଇମାନ ପ୍ରତ୍ୟେକର ଅବାଳାୟ ସେବନ ଦମନ କରିପାରି
କରିଲୁ ଯେହିଁ ଦେଖି ପ୍ରେସିଟ କହାଇଛନ୍ତି ସେଇବାକାର
ମଧ୍ୟରେ ଏବଂତୋ ସେଇ କାତ ହୋଇଥିଲାକି କ୍ଷମାତା
ପ୍ରତିରୋଧ । ଆଜୀମାନେ ଯେହିଁ କ୍ଷମା ଦିଲ୍ଲିତ କାଣ ବ୍ୟବହାର
ଦ୍ୱାରାକୁ ପାଇବା କମ୍ପ୍ୟୁଟର ସାରାଠିକ କଟକ ସମ୍ମରି ବି
କ୍ଷେତ୍ର ସିଯାହାର କବରେ ଏବଂ କାଣ କାଣିବ ଉପରୁ ଘର୍ଭାବ
ମଧ୍ୟରେ ଚାକାର ଗାନ୍ଧାରୀ ଦାଶେଷ ଦେଇ ଥିଲା ।

ଅନ୍ତରେ ହୁଏଇଲା ମହିଳା ପ୍ରାଣ କରି ଚର୍ଟ ଦେ, ଗଠ
ପ୍ରାଣରେ ଏହି ନିରାମ୍ଭନେ ଥେବାରୀ ଯେଉଁ ବୟକ୍ତିକୁହେ
କାହାରି ହେବା । କେତୋଟି ବର୍ଜିଫଲ ଯେ ସଥରେ ମର ପଢ଼ି
ଅଛନ୍ତି । ମହାକାଶ ଦ୍ୱାରା ମନ୍ଦିରର ଆସି ପରିବର,
ମଧ୍ୟରେ ଉପରେ ଗର୍ଭବତୀ ଜଣେ ଥାଏ, କୋଟିବେ ବାରବା
ସଥରେ ମନ୍ଦିରପ୍ରଳାଦା ସମ୍ବରଣ କରିଥିଲୁବା । ଏଠି ଘୋର
ପର ହେବିବିଲା ବାରୁ ଚିତ୍ରାମରି ମହିଳା ବନ୍ଦେଶ୍ୱରେ
ଥାଏ, ସାଜି ପିଲମବକ୍ଷୁ ହୁଏଇବାରରେ ଅନ୍ତରେ ଦେଇ
ପାଠୀମୁ ହୋଇ ଥିଲା । । । ଯୋର ଶିତବାରଙ୍କେ ଏହିର
ତେବେବୀ ଏ ନିରାମ୍ଭନେ କେବେକେ ଦେଖି ଯେ ଥିଲା । କବି
ହୁଏଇ ବେଶ୍ୟ ଦେ, ସମ୍ଭବ ସମୟରେ ଏହା କଣ୍ଠାନାହିଁ
ଦେବ ଦାତୁରଶାଶ୍ଵାର କାହୁର କୁଟ ଦେଖି ସବବୁ ଯାଇ
ଅଛନ୍ତି ।

To

HIS EXCELLENCY THE MOST HONBLE.
GEORGE FREDRICK SAMUEL ROBINSON
MARQUIS OF RIPON K. G. P. C. G. M. S. I.
G. M. I. E. VICEROY AND GOVERNOR
GENERAL OF INDIA.
MAY IT PLEASE YOUR EXCELLENCY,

The humble petition of the Committee of the Orissa People's Association, and other residents of Orissa respectfully sheweth:—

That it is a matter not unknown to the Hindu Public in India that the use of liquor among the Orya community was strictly forbidden by the social rules which out-casted any person guilty of the offence. Wanting though the Oryas are, in many high qualifications, their character was not stained with the epithet *drunkard*. But as their mental faculties are being developed with English civilization, the detestable practice of drinking is also gaining ground; education and religion are no longer sufficient to keep in check the growing evil, especially helpless as the latter is by the Government having a full view to the increase of the revenue of the Abkary Department. The recent introduction of the out distillery system has contributed to foster this offensive habit and to cause a tremendous injury to the Hindu Society in Orissa. Even within the sub division of Cuttack

there have been established forty grog-shops, on this score; it is evident that there would annually be an increase of fifty shops in every hundred. Though on one hand the introduction of the said system proves lucrative, and the revenue arising out of the sale of liquor goes on to swell the coffer of the Government; but on the other hand it leads the people to believe that the Christian Government whose sole mission is to effect political and social reformation, not only countenances but encourages the growth of this evil practice among the people. Formerly in India owing to the laws enacted for the suppression of intoxicating liquors the flow of the tide of wines was greatly kept in check, so much so that he who manufactured wines was regarded as *fallen* and was an object of inveterate hatred to the public and he who drank was excommunicated and had to undergo severe punishment by law. But now

with the progress of civilization, and the fact that the Government is interested in the trade of liquor, the vice of drinking is making rapid encroachment on every rank of society. Instead of having strict laws enforced against the free use of liquor when the Government has introduced the system of cut distillery it is easy to see that it would cause misery and social degradation to the people. Therefore we humbly pray to his Excellency that orders be issued for the suppression of the out-distilleries.

In Orissa, there are some Tributary Mehais, where the number of opium smokers is so large that it is difficult to find its equal in any other country. In Dhenkanal only, which consists of nearly 2000 inhabitants there are five shops selling opium and there all the inhabitants with the exception of five or seven only are addicted to the vice of smoking opium which makes man utterly useless and worthless. Under such circumstances we humbly pray to his Excellency that in Orissa the tax on opium be raised.

The fresh juice of palm or date-tree is not an intoxicating liquor, it is daily consumed in the date-growing districts without producing intoxication in the least; a considerable quantity of the molasses produced in this country is made of this juice. We humbly pray that his Excellency would be graciously pleased to pass orders exempting this perfectly harmless drink from being included among exciseable articles.

Almighty God confer health on His Excellency.

12-2-88} DENONATH BANERJEE
Cuttack. } Offg. Hon'y Secretary,
 } Orissa People's Association
 } and others

ପ୍ରେସରିପାତ୍ର ।

ପ୍ରେରଣପତ୍ରର ମଧ୍ୟାମତ କିମିତ୍ର ଅମ୍ବେମାକେ
ଦାସୀ ନୋହୁଁ ।

ଏକ ଏକ ସ୍ତର୍ଗୁଣେ ନାଥଙେ ଯଦୁମାତି ଯଃ ।
ଯମତେଜୁ ସମଂ ମାଂ ସମ୍ପର୍କିତିମହି ॥

ଧର୍ମର କି ମୋହନା ମାୟା କି ଅପ୍ରଭ୍ର ଶତ୍ରୁ
ଧର୍ମର ତୁଳା ବନ୍ଦ ଦେଖିଲେ ସମ୍ମାରନ ସମସ୍ତ

ଆରା ତନ୍ତ୍ରା ବିନ୍ଦୁରୁଳ ଦେଇ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଗର୍ବ
ଗଜରରେ ଜୀବାଶବ୍ଦ ସଜ୍ଜିଦାନନ୍ଦ ବୃଷରେ
ମୋହର ହୋଇ ରହିବାକୁ ମନ ଦୂର । ଧର୍ମ
ସେବକ ତୃତୀୟ ଧ୍ୟାନରେ ଏବଂ ଲାଭକର
ଅବଧି ଚିନ୍ତା ସାଥର ମାୟାମୋହରୁପ ଘର
ସବୁ ଧର୍ମୀୟାଦାନକରେ ଦୟୁଷାତ୍ କରି ସଦା
“ତୁମେସୁତ ଦେଇମୁକୁଷ ଦୀପାତ୍ମାରାଜକଳ
ତଂ ପରମାନନ୍ଦଯନୋହ” ଅନୁଭବ କରୁଥିଲୁ
ଛନ୍ତି । ଯେଉଁମାନେ ଏ ଏପରି ଶର୍ଣ୍ଣିତ ଯୁଦ୍ଧ
ରେ ଅପଣାକୁ ଲିପ୍ତ ରଖି ଘର ମଞ୍ଚର ହୁକାର
ଭବରେ ଧର୍ମର ଜୟ, ସତ୍ୟ ଜୟ, ସତ୍ୟ
ଧର୍ମ ଦିତୋ ଜୟ, କାହାର କରୁଥିଲୁ କାହାର
ସେମାନଙ୍କ କାଳକର ତହାର ମାତ୍ର ? କାହାର
କି ମୂଳ୍ୟ କାହିଁ ? କାହିଁକି ଅଭ୍ୟାସର ସର୍ବତ୍ର
ପ୍ରକାଶ କରିବାରେ ଏପରି ଧୂଳରେ ପ୍ରକାଶ
କି କି କାହିଁ ? କାହାର କାହିଁଲେ ଅଭିଭାବ
ରେ ସେବନ କଲ ପ୍ରାୟ ପ୍ରତିଧ୍ୱନିତ ହୋଇ
ଶୁଣିରେ ମିଳିଯାଏ ? ଏପରି ଶର୍ଣ୍ଣିତ ଓ
ପରିତ୍ରି ଧୂଳର ସହ ଲୋକେ କାଳକର
ସମା “Sudden ecstatic emotion of the
mind” କହିବେ ତେବେ ମହାୟା ବାଦ୍ୟୁ,
ତେଜିନ୍ୟ, ଧୂଳ, ପ୍ରତ୍ୟାମ, ବୃଦ୍ଧ, ରମ୍ପାଦନ
ଓ ଦେଖିବ କି ପାଶଳ ଥିଲେ ? ଏ ଜଗତର
ଲୋକେ କି ଅନ୍ତ ହୋଇ ସେମାନଙ୍କ ସହାୟ
କରୁଥିଲେ ଓ କରୁଅଛନ୍ତି ? ଏମନକର ଧର୍ମର
ଜୟ ଓ ଅଧର୍ମର ଜୟ ଧୂଳମାନ ହେବେହେ
କାଳକର ନିବେ—ଏ ସମସ୍ତର ଦୁର୍ବ୍ଲାଙ୍ଘ
ଆସେମାନେ ନିର୍ଭାସ ଜାବନରେ ଅନୁଭବ
କରୁଥିଲୁ ଓ ଧର୍ମ ପ୍ରକାଶରେ କିମ୍ବାର
ଜୟ ଓ ମହାୟା ଧର୍ମ ପ୍ରକାଶରେ ଦିଲ୍ଲିକରିତ
ଜୟର ହତାହର କରୁ ସ୍ଵର୍ଗ ଧୂଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ସ୍ଵର୍ଗରେ ଜାଗ୍ରତ୍ୟାମାନ ହୋଇ ପାପି ପାର୍ଦ୍ଧ
ଥିବ ।

ହେତେ ଧନୀର୍ଦ୍ଧପଣ୍ଡିତ (Intellectual
giants) ଓ ଶଙ୍କା ପ୍ରତିବର୍ଷରେ ପରିଦର୍ଶରେ
ଓ ପ୍ରତିମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ଧୂଳରୁ ବିଦ୍ୟା ପ୍ରଦାନ
କରୁଥିଲୁ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆସୁମାନଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
କାହିଁବ ଏକ ବିନ୍ଦୁ ମାତ୍ର ଅର୍ଥ ପରିଚାରିବ ନାହିଁ ।
ଆରୁ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଧଳ ଜଳ ଓ ମନରେ
ଲାଙ୍ଘନ୍ତିର ନ୍ୟାନ ଧର୍ମକ ମହାୟାମାନେ ଦିବି-
ଧାର୍ମକୁ ଗମନ କଲେ ଧୂଳର ସମ୍ବନ୍ଧ ଅନିକାର
ମୟ ହୋଇ ଯାଏ ଓ ନର ନାୟକମାନେ ଶ୍ରବଣ

ମାତ୍ରରେ ସେମାନଙ୍କ ଚମ୍ପରୁ ଲୋକକ ବିଗଳର
କୁଏ ଏଥର କରଣ କିମ୍ବ ? ଇନ୍ଦ୍ରାତ୍ ଧର୍ମର
ଅର୍ଥରୁ ମୁଠମା (Solvent power on all)
ନୁହେ ? ଆରୁ ସେମାନଙ୍କ ସହାୟ କଲେ ଓ
ସେମାନଙ୍କ ଲାଭକ ହରାନ୍ତି ପାଠ କଲେ ମନ
ହୃଦୟ ସାହାରେ ସଜ୍ଜିଦାନନ୍ଦ ବିଗଳରୁ
ସାହାରେ ମନ ହୋଇ ଯାଏ ଏବଂ ଧର୍ମର
ଦେଇ ଶର ସିଂହର ପ୍ରବଳ ପ୍ରକାଶ ଧାରଣ
କରି ହୃଦୟରେ ଅବିର୍ଭବ କୁଏ ମନର ଏହି
ପର ଅବସ୍ଥାକୁ କରେ ତମାଶାକ କରି ହରିନା
କରିଥିଲୁ ସଥା ;—

In such access of mind, in such
high hour
Of visitation from the living God,
Thought was not, in enjoyment
it expired.

ମହା ମୂଳ ବାରୁ କେଣ୍ଟକଳକୁ ପ୍ରକାଶ କରେ
ମନୁଷ୍ୟ ଥିଲେ ଜାବ ପୁନରେ ସମୁଦ୍ରା ଘରର
ଅନକାରମୟ ଓ ମରବାବିମାନଙ୍କ ପୋକର
ସମା କାହିଁ କାହିଁଠ କିମ୍ବରୁ ଅଭିଭାବ
ଏହାର ଶୂନ୍ୟତା ନିର୍ମିତ କର ପାଇବେ କ ?
“ ଭାବଚମାତା, କି ହେତୁରୁ ଅଜ ଗୋର
ଏତେ ବିଷଳୁଗ୍ରବ ? କମର ହେତୁ ଧନ ଜଳ
ଓ ବିଦ୍ୟାରେ ପରିଷ୍ଠିତ ତେବେ ଏଥର କାରିଣ
କରିବ ? ତର ଅର୍ଥାନିତା ଜାବର ବାରଣ
ହେବ କି ? ” “ ବସ୍ତି ଏପରି ନହେ ପ୍ରିୟତମ
ପବିତ୍ରା ମୋହର ଓ ମା ପିତାର ସମ ଜୀବି-
ଜଳାର ବୃତ୍ତାନନ୍ଦ କେଣକରୁ ଦସଇ ଅଛି ଆରୁ
ସତେ କି ବିଷଳୁକାନ୍ତାରା ପିତାଙ୍କ ଆଣ୍ଟାଦରୁ
ସେପରି ଧୂଳ ମୁଖଦର୍ଶନ କରିବ ? ” ମାତ୍ରା !
ଗୋହର ଏପରି ବିଳାପ କର ଅନୁଭବ । ଭୁବ
ଜଣ୍ମା କେବଳ ତୋହ ତୋଳ ଛାଇ ହୋଇ
ପିତାର କୋଳରେ ଦେଖିଅଛି । ମାତ୍ରା ! ତୋହର
ସାତ୍ତବ ପ୍ରାୟ ଜିମନ୍ତେ ଗେଟ୍‌ବ ସଙ୍ଗୀତ
ଗାନ୍ତି କର ଗୋଠାରେ ଆସୁମାନଙ୍କ ଏହି
ବିଦ୍ୟାର ପରିଷ୍ଠାରେ ହୃଦୟ ଦୂର୍ବ୍ଲାଙ୍ଘ ହେବ ଓ ସମସ୍ତର
ମନରେ ଜାବାର ଧର୍ମୀୟାଦାନ ହେବ ଏବଂ ସମ୍ବନ୍ଧରେ

ସମ୍ମିଳିତ ପ୍ରକାଶ—ତାଙ୍କ ଅତ୍ୟା
ଜାବର ବିଷ ବିଷ କରୁଥିଲୁ ବୃତ୍ତାନନ୍ଦ
ପିତା ପଢ଼ିବ ନିମଜ୍ଜନ, ନିବେ ଏ ଯୋଗ କରିବ ।
ବିଦ୍ୟାର ସହା ତୁମ୍ଭୁ । ଦେଖିବ ଦୁର୍ବ୍ଲାଙ୍ଘ ଦେଖି
ଦେଖାଇଲ ନାନାଦିଷ୍ଟ, ଧର୍ମର ଦୁର୍ବ୍ଲାଙ୍ଘ ।

ଦେବତା ଅମର ଚନ୍ଦ ଧାର ଆଜ ବୃତ୍ତାନନ୍ଦ
କାତ୍ର ଥିବେବେଚିଦର, କଥା ବନ୍ଦ ବିଧ କରିବ ।
ଜଗତର ଧୂଳରେଲେ, ଲୁପ୍ତ ଧୂଳ କଳମେନେ
ମୂଳ୍ୟର ପ୍ରବେଶିଲ, କାମ କବ ତିର କରିବ ।
ବିଷେମରେ ମତ୍ତୁ ହୋଇଲ ଜନତାରୀଙ୍କୁ ମେହି
ଧିଷ୍ଟିମେଲେ ଜାତ୍ର ଥିଲେ ସେପରି ମତ୍ତମାତାଙ୍କ
ଧକ୍ଷ ହେ ଧରମଶ୍ରୀ ଧନ୍ୟ ଧନ୍ୟ ଧବ ରୁକ୍ଷ
ସାତୋଳରେ କର୍ତ୍ତମାନ ଥିଲୁ ଶୁଭ ନରଅଜ ।

କଲିବହାର ମହମେଳା ।

ଦେଖିବେ ସତନ ଦୀରଜ ବସ୍ତାତ,
ଏ ଅର୍ଦ୍ଧ କିମ୍ବା କୃତିମ କଥାକ,
କବା କ୍ରୁଦ୍ଧାଳୁ ଦୂର୍ବ୍ଲାଙ୍ଘ ମହମେଳା,
ପଥରକୁ କେହି କରିବ ଗଜେ ।
ମନୁଷ୍ୟ ହାତେ ଏ ଧର୍ମ ଧାରନ,
ଦେବ ଦୋର ମନେ ଦେବରେ ଦିନାଳ,
ଦେଖିଲେ ଆମାତେ କଥାକା ଧରନ,
ସବୁତ ପ୍ରାଣୀ ନମୀଏ ଧାର୍ଯ୍ୟ ।

ଧନ୍ୟବଦ “କର୍ତ୍ତମାନ” ଦୂର୍ବ୍ଲାଙ୍ଘ ଧାରନ,
ଦେବରେ ମହାମେଳା କରିବ ଧାରନ,
କରିବ ଅବସ୍ଥା କରିବ ମୁହୂର,
ମୁହୂର ଏବେ ଏ ସନ୍ଧାନ ।
ଦେଖିବେ ଭାବର ନୃତ୍ୟ ସମାଜ,
ମହାପରିଷକ ମହା ମହା ସାକ,
ମନେ ଧର ଏହି କର କରି ଅଜ,
ଏହିମ ଦିନର କି ତମାର ।
ଏମହାମେଳାକୁ କରିବ ଧରଣୀ,
ନିଜ ନିଜ ପକ୍ଷେ କର ପ୍ରଦର୍ଶନ,
ଶିଳ୍ପ ଦେଖିଲେ ବାତ ଦେବ ଧମ
ପ୍ରେତବ ସୁପରି ସମ୍ବନ୍ଧାର ।

ଅନୁମତି ।
ମିଳା ଶିଖର କର କୁର୍ବନ,
ଶିଖ ପ୍ରତିକରିତ ଲାଗୁ ଉପର,
ନେଇବ ଅନୁମତି କଲେ ଆମମନ
ଅବସ୍ଥା ପୁରୁଷ କାହିଁଯୁ ରଖେ ।
ପୁରୁଷ, ପିତା ଦେଖିବ ଭରିବ,

ଭାବେ ରଖି ଜାନୁଏଥା ବଳ ୧୯୮୪ ମସିହା

ଉତ୍କଳଶାସିକା ।

ନବାବ ଅମୀର, ନୁହନ କକର,
ମେଲା ଦରଗନେ ହୋଇଗଲ ଭୟର,
ଆମେଲେ ସକଳେ ସେଯାହା ପଥେ ।

କରକାର ସ୍ଵର୍ଗ ହେଲ ସ୍ଵର୍ଗିର,
ନାହା ଗୁରୁ ଚିତ୍ତ ପ୍ରାସାଦ ଅନ୍ତିର,
ବସି ବସି ଘୋଷେ ଗମନ କରିଛି,
ସତେଜ ଅଳକା ମର୍ତ୍ତ୍ୱରେ ସାତେ ।
ସତେ ସଧାରିବ ବୁଝିବ ନନ୍ଦନ,
ପାର୍ଶ୍ଵ ପାରଗଦ କରିବନ ଗଣ,
ବଳ ପରିବଦେ ହୋଇଗ ଦୂରଗ,
ମେଲାର ମନ୍ତ୍ରପେ ବିଜେ ଶାରକେ ।

9

ସଙ୍ଗେ ଦଳ ଦଳ ଅଛିବୁ ପ୍ରବଳ,
ନନ୍ଦନ ଦୂରଗ ନରେନ୍ଦ୍ର ସକଳ,
ନନ୍ଦନ ସମନ ଦର୍ଶିଲେ ଉଚ୍ଛଳ,
ଦେଖି ହାତାର ପାର୍ଶ୍ଵ ଆବଳେ—
ବସନ୍ତେ; "ରିପନ" କଷତେ ଜଡ଼ବ,
ନିଶାପତି ସଙ୍ଗେ ହେଲେ ଉପମେତ,
ମେଲାର ମନ୍ତ୍ରପ ହେଲ ପ୍ରକର୍ଷିତ,
ଦେଖି ସବଳେ ଅଳନ ମନେ ।

9

ପଳ ପ୍ରତିନିଧି ଦର ସମ୍ମାଧଳ—
ନନ୍ଦନ ସରରେ କରିଲେ ବରନ—
ଅନ୍ତର୍ପାରିପତ ଏ ମେଲା ଦର୍ଶନ,
ତୁର ଦରିପତେ ସେ ଅଳେବତ ।
ନବାବ ଅମୀର ଦଳ ଗଢ଼ିଥିବ,
ସତେଜ ମିଳିବ କଲେ ସମସ୍ତବ,
ନାହି, ଏଥୁ ଦଳ ନେହ ପ୍ରାତିକର ।

ମନ୍ଦ ଧର୍ଯ୍ୟ ମେଲା

ଜଳିବଳ ଶେଳା

କୃଷ୍ଣବେ "କୁରାଟ"

କୃଷ୍ଣବେ "ଲୁରାଟ"

ତର ନାମ ସୁଗେ ସୁଗେ ଅନ୍ତିର ।

କମଳା

ପ୍ରଶ୍ନୋଭରମାଳା ।

୧୯୮୫—ରହିରେ ହୁବାର ଧୂଳ କରି
ଦରେଖ କରେ କିଏ ?

ଉତ୍କଳ—ପେଣ ।

୧୯୮୬—ଦୂର ନୌକାରେ ଗୋତ ହେଲେ
ଧଳେ କିଏ ? ଗର୍ଭମେଷକ ନିଳଟରେ
ଭାବାର ବିହୁ ସାରଗ ନାହିଁ ?

ଉତ୍କଳ—ଦୂତ ମରନ୍ତି—ବେଗ ରିବରେ
perforating (କଣା କରୁଛି) ତେବେ
ମୂଳ ପାଇ କରିବେ କଥା ?
କୟ—ପର କଥାରେ ହାଜି ହଥିବ କିଏ ?
ଓ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କି ?

ଉତ୍କଳ—ମନରଖା ବପରସ୍ତି; ହେଉ ପାଇବା-
ପାଇଁ ।

ପର୍ତ୍ତ—ପରକାଳର ଜୀବ ହେବୁ ମହାତ୍ମା
କାନ୍ତିର ?

ଉତ୍କଳ—କପଟମ କବିମନୀ ।

କ୍ଷମ—ବେଳିଥା କଲେଜର ଉତ୍ତର
F. A. ଓ B. A. ମାନଙ୍କ ପିଲାମା କେବେ
ଦିବ ?

ଉତ୍କଳ—ଯେବେ ରେବଳିଥା ଓ ସ୍ମୃତି ଅବ-
ତାର ଦେବେ । ଅବା ଯେବେ ସେମାନେ
ବିଦ୍ୟାଗର୍ବକୁ ବିବରନ ଦେବେ ।

ତ୍ରୁଟ୍—ପଣ୍ଡିତ ଗରୁ ମନ୍ଦିରକର ନଠିପର୍ମା
ପରେ ହେବା ଦେଖି କାହିଁକି ?

ଉତ୍କଳ—ଜନମ ଜନ୍ମତୁପ୍ରତିଷ୍ଠାର୍ତ୍ତାଦ୍ୱାରା ଗର୍ବମୂଳ୍ୟ ।

ତ୍ରୁଟ୍—ଲିଗାଲ ବୁଚର (Legal Butcher)
କିଏ ?

ଉତ୍କଳ—ମୂରପରସ୍ତା ଜାଗାରେ ବିଶପରିଷା
କିଏ କିଏ ।

ତ୍ରୁଟ୍—ତେବେର ଦଶା ଫେରୁ ଜାହି କାହିଁକି ?

ଉତ୍କଳ—ବିତିପଦ୍ୟାକାହାନ୍ତି । ବାକାମାନେତ
ଫେଟ ଓ ହାଟରେ ବ୍ୟକ୍ତ ଦଶା ଫେରୁ
କିଏ କିଏ ?

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ବ୍ରାହ୍ମ ସମାଜର ଚର୍ଚିପଥାଶର୍ମ ଧାର୍ଯ୍ୟରକ
ଭସ୍ତୁକ ଉପଲବ୍ଧରେ ଗର୍ଭମନରେ ଉପାଧନା
ଗୁହରେ ଚଳିବାର ତା ୧୯ ଜାନ୍ମ ଅପର୍କା
ଗୁହୁବାର ଦଳ ପାଇବାକେ ଏବ ସହ୍ୟ ସମ-
ସ୍ତରେ ବ୍ରାହ୍ମପାଦନା ଦେବ ।

କଟକ } ଶା ମଧ୍ୟମନ ରାତ୍ରି

୧୯୮୪ } ଉତ୍କଳ ବ୍ରାହ୍ମପାଦନ ସମ୍ମାନକ

ନୃତ୍ୟପଞ୍ଜୀକା ।

ସର ଧାରାଧାର ମରିହାର ନୃତ୍ୟପଞ୍ଜୀକା
ଅଟ ଶ୍ରୀ ପ୍ରକଳ୍ପିତ ସହି ମୁଦ୍ରା ହୋଇ କଟକ

ପ୍ରତିଶ୍ରୀ କମାନିଙ୍କ ସହାଯତାରେ ବକ୍ଷୁ ହେଉ
ଅଛି ମୁଲ୍ୟ ଟ ୦ ୫, ମୋଟାବଳ ଗାହକମାନଙ୍କ
ମୂଲ୍ୟ କୁତ୍ତା ଜାକମାନୁଲ ଖଣ୍ଡ ପ୍ରତି ଟ ୦୮
ଦେବାକୁ ଦେବ ।

ହୃଦୟପୂର ହୃଦୟ

ତାତିତ ରଷ୍ମୀ କବିତା ।

ତାତିତପାଠ୍ୟ-ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ରକ୍ତ ।

ଜାବନା-ଶକ୍ତି ।

ଏବେ ଦିନେ ଅବସ୍ଥା ।

ତାତିତ ଶକ୍ତି ।

ମନୁଷ୍ୟ ଯେବେ ପ୍ରକାର ବେଗରେ ଅଫାନ୍ତ
ହୃଥିରେ ସେ ସମସ୍ତ ଏହ କବତ ଧାରଗ କଲେ
ନିଷ୍ଠିତପୁଷ୍ପ ନବାରତ ଓ ପଥମେତ ହୃଦୟ ।

ଏ କବତ ନାହା ପ୍ରକାର ଥାରୁହାର
ରୋଗନକମେ ନିର୍ମିତ । ଦେବରେ ଲବିଶ୍ୱରେ
ଶଶରିର ଲବଗାନ୍ତୁ ଓ ଅମ୍ବରିର ସମ୍ବନ୍ଧ ହୋଇ
ମୁଦ୍ରିତପାଠ୍ୟ ଉତ୍ସାହନ କରିଲା ପିଲାମାନଙ୍କ
ପଥେ ବିଶେଷ ଉପକାରୀ ଓ ନିରାନ୍ତ୍ର ଅବଶ୍ୟକ ।

ଏହାକୁ ପିଲାଲେ ନିମ୍ନଲୋକରେ ବେଗ
ସମ୍ବନ୍ଧ ନବାରତ ହୃଦୟ । ସଥା—ରହିବମୟ,
ରହିମାର୍ଯ୍ୟ, ସବୁତ ବେଗ, ମୁହିମାର,
ତୁମ୍ଭ କମ୍ପ, ବାତ, ସନ୍ତବାତ, ବିଶ୍ୱବିଜୁଳ, ପୁରୁଷ
କମ୍ପରି, ଧୂଳିଦୂଷିତ, ସାଧାରଣ ଦୂର-
ଲଭା, ତୁମ୍ଭଗାତ, ପଞ୍ଚଗାତ, ସବୁପ୍ରକାର
ବେଦନା, ବାତାଧିବ୍ୟ, ଅନ୍ତିମ୍ବୁଦ୍ଧ, ବିଶ୍ୱାଶା,
ପର୍ବତୀପାତା, ନିଦ୍ରାନାଶ, ଶିରରେବ
ମୟିକ ପୂର୍ଣ୍ଣକ, କ୍ଲେଶର ସ୍ଵପ୍ନ, ଗାନ୍ଧିଶ୍ଵର,
ଶିଲ୍ପରେବ ସ୍ଵପ୍ନକ, ଶିଲ୍ପରେବ ସ୍ଵପ୍ନକ,
ବିଶ୍ୱବିଜୁଳର ଦୂରବନ୍ଧନକେବିଧ ଶାସର ଶାଶବା,
ମୟ ଏବ ଶୋଣିବ ସମ୍ବନ୍ଧ ସମସ୍ତ ବେଗ ।

ଶଶର ମଧ୍ୟରେ ଭାତିତର ତୁର ହେଲେ
ରହିର ଦୋଷ ଜନ୍ମିଯାଏ, ଏହ ହେତୁ ପର-
ମିରବୁପ ତାତିତ ରହିବାର ଆବଶ୍ୟକ ଏବ
ତାହା ହେତୁ ଭାତିତର ପିଲାଲେ ସାଧନ
ହୃଦୟ ।

ପରେବକ ଉତ୍ସାହାକୁ ଗୋଟିଏ ରେଶମ
ସ୍ଵରୂପର ଗଲଦେଖରେ ପିଲାଲୁ ହୃଦୟ,
ବିମା ଶଶର ସେ କୌଣସି ପ୍ରାନ୍ତରେ ଟିକ-
ଯାଇ ପାରେ ।

କାନ୍ଦିଲା ପାତାର ପାତାର

ସାପ୍ତାହିକସମ୍ବାଦପତ୍ରକା ।

四二九

୪୮

ମୁଣ୍ଡର ପାଦର କାନ୍ଦିଲୁ ସଜ ହୋଇ ମରିଥା । ୧୧ ମାସ ବି ଏହାମର ଏହାମ ଗାନ ଶବ୍ଦକାଳ

ନାମ	ଅବ୍ୟାପ	ବିଲାସ
କାର୍ଯ୍ୟକ	ଟ ୩ ୯	ଟ ୨ ୯
ଜୀବନାସ୍ଥଳ	ଟ ୦ ୫	ଟ ୧ ୯

ବାଲେଶ୍ଵର ସମ୍ବନ୍ଧମହାକଳରେ ଥାଏ
କଲୁ ବି ହିନ୍ଦ ନଗରରେ ତେଜିତା ଦେଖ
ପଦ୍ମ ସ୍ବପ୍ନାବ ଅପେକ୍ଷା ଗତ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅଧିକ
ପ୍ରବଳ ଦ୍ୱାଳା । ବାରବାଟ ଉତ୍ସବମହିଳା ସୁନ୍ଦର
ହତ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତ ସ୍ବାମୀରେ ପ୍ରତିଦିନ କ ୧୦୧୯ ଶି
ଲେଖାଏ କଣ୍ଠୀ ଦେହ ଅବରୁ ଏହି ସହରର
ନିକଟକରୀ ଯୋଗେଇ ପଯନ୍ତୀ ଦେଖ ଦଖାଇ
ବାର କଣା ଯାଏ । ଦର୍ଶକ ବୋଲିନ୍ତି କି ପଣ୍ଡ
ନିଲିଧିମିଳ ଏବଂ ତୁର୍ଗନ ବିଥରେ ପ୍ରପୂର ମିଥ୍ରାଦ
ଆସିଯୁବେ ଦେଖ ଦିଦ୍ୟ ଦେବାର ବାରର
ଅଟକ । ବାସ୍ତ୍ଵରେ ଏଥି ମଧ୍ୟରେ ଏକଦିନର
ଛାଇରେ ସେଠାରେ ଏହେ ଲିଲିଧିମାଙ୍କ ଧର
ପଢିଥିଲ ଯେ ବହୁକାଳ ଦେମନ୍ତ ଦେଖୁ ଯାଇ
କାହିଁ । ଅନୁମାନ ହୁଥର ସେହି ମାତ୍ର ନିରାକୃ
ପଢିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବଜାରରେ ବିକୟ ଦେଇ
ଥାଇ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସେଠା ଉତ୍ସବ କଲେକ୍ଟର
ଶାପଳନାଥ ବାବୁ ପଦ୍ମମାଳ ବିଜୟ ବଚୁନିରେ
ଆବେଶ ପ୍ରଗର କରଇ ଆଜି କତା ସମ୍ବନ୍ଧ
ଦିଦ୍ୟ ମାତ୍ର ଏହି ଅଜ୍ଞା ଚରଣମୂର୍ତ୍ତି ଦେବାର
ତୁର୍ଗନ ।

କଳାଦେଶର ପାତ୍ର ଉତ୍ତିନୀୟକ' ଏବଂ ପୂର୍ବ-
କାର୍ଯ୍ୟ ବିବ୍ରାଗର ସେହିକଣ୍ଠ ଆସନ୍ତି ଏହିଷି
ଲେଜଙ୍କ ସାହେବ ମ, ଏ, ସି, ଡ ପୂର୍ବ କାର୍ଯ୍ୟ
କିମ୍ବା କିମ୍ବାନାନ୍ତାରେ ଧେନ୍ଦ୍ରନ୍ ଗୁରୁତ୍ବ ପୃଥିବୀ
କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଗ କରି ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ସେ ସଖାତି

ଏହାର ଶାର୍ଦ୍ଦିକାଳ ଅପରା କାର୍ତ୍ତିନୀର କଷାୟ
କରି ଥିଲାରୁ ଆସିଲୁ ଦେଖିଲେଗଲାବର୍ତ୍ତର ସେ
ସମସ୍ତ ଲାଗୁବଦ୍ଧ କରି କଲିବରା ଗଜେଟରେ
ପ୍ରଦାଣ କରିଥିଲାନ୍ତି । ଉକ୍ତ ଲିଧିରୁ ଚଳିଲିଖିବା
ବଂଶକ ଏକାରେ ଛାପିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଥା ।—

“ ତେଣାରେ ସେହି ପ୍ରବାଣୀ ବାଳ କାର୍ତ୍ତ୍ତ୍ଵ
ବର୍ତ୍ତମାନ ଅଛୁ ଶ୍ରୀମଦ୍ଭ୍ରାନ୍ତ ସାହେବ ଚିର-
ଦିନ ତହିଁର ଏକଜଣ ପ୍ରଥାକ ସମେ ଏହି
ସମ୍ବର୍ଦ୍ଧକ ଥିଲେ ବିନ୍ଦୁ ଶୋଶ ନୟାରୁ ଜଳ-
ସେତନ କରିବା ପ୍ରକାଶି ସମ୍ବର୍ଦ୍ଧରେ ସେହି
ଦୃଢ଼ କାର୍ଯ୍ୟ ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରାୟ ସମ୍ପତ୍ତି ହୋଇ-
ଅଛୁ ତାହା ପାରମ୍ପାନ୍ତରୁ ତାଙ୍ଗକ ଜଡ଼ାବଧାନ-
ରେ ଜନ୍ମିତ ଏ ସମ୍ବାଦର ହୋଇଅଛୁ ଏହି ତହିଁ
ସମ୍ବର୍ଦ୍ଧରେ ତାହାର ନୟା ସଂଦାତା ଗୌରବର
ସହି ସରଗ ରହିବ ।”

ଏ କିମ୍ବାରେ ଘରିମେସନ ବାର୍ଷିକ ଗତିଷ୍ଠ-
ରୀତି ଦୂରପୁର କମ୍ପାନିହାର ଅରମ୍ଭ ଦେବା
ସମୟକୁ ଶ୍ରୀକୃତ ଲେଖଣ ସାହେବ ଆମୁମାକଳେ-
ଠାରେ ପରିପତ ଏକ ଗାଡାକ ସଦୃଶୁଶ୍ରାଦ୍ଧରୀର
ପ୍ରକଳ୍ପା ଅନ୍ଧମ ଏଠା ଲେବେ କରିଅଛନ୍ତି ।

ଦ୍ୱାରା କାମ କଲାପରେ ପ୍ରଦିର୍ଘମ ଦେଖି ଅପଣା ଶତଥାମାନେ ପ୍ରଦେଶ ହୋଇ ଥିଲାକୁଣ୍ଡି । ସେ ଦିନ କୁଣ୍ଡି ନଗବିରେ ଜୀବ ଉତ୍ସବ ହୋଇ ଥିଲା । କଳାପର୍ମ ପଢାକାମ ହୋଇଗାରେ ସୁନ୍ଦିଗ ହୋଇ ଥିଲା । ସେମାନଙ୍କ

ମାର୍ଗର ଦୂର ପାଖରେ ଧାତୁ ହୋଇ ଛିନ୍ତା
ହୋଇ ଥିଲେ ଏବଂ ନଳାମଙ୍କ ବରି ସେମନ୍ତ
କୁଣ୍ଡ ଯାହିଁଥିଲା କୁରାଅବୁ କଥୁଧୂଳି ଗଜଳ
ଫଟାଇ ଦେଉଥିଲା । କୁଣ୍ଡରେ ଏକପ୍ରାସାଦ
ସହିତ କରଇର ସମସ୍ତ ଆହୁକଳା ଯୁଦ୍ଧର ଆ-
ଲୋକମାଳାରେ ଉଚିତ ହୋଇଥିଲା । ନଳାମଙ୍କ
ଅଭିଷେକକିମ୍ବା ଆଶାମୀ ମାସ ରାତ୍ରି ରାତ୍ରିରେ
ହେବାର ନିଃସ୍ଵର୍ଗ ହୋଇ ଅଛି ଏବଂ ଜହାରୀର
ମହାମାନ୍ୟ ଗବର୍ଣ୍ଣର ଜେନରଲ ବାହାଦୁର
ସ୍ଵର୍ଗ ସେଠାରୁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଅଛନ୍ତି । ତଳିବିମାର
ରା ୨୮ ରାତ୍ରିରେ ମହାମାନ୍ୟ ପ୍ରତିକଳ୍ୟ ମାହେବ
ବଳିକଣାରୁ ଯାତା କରି ସମ୍ବୁଦ୍ଧତରେ ମାନ୍ଦ୍ରା-
ଜକୁ ମିଳେ ଏବଂ ସେଠାରେ କୁରବିଳ ଅବସ୍ଥିତ
ଦୂରରୁ ଘେବୁଏବା ମାସ ରା ୨ ରାତ୍ରି ଶକ୍ତିବାର
ବାହୁଦୟବାଦରେ ପହଞ୍ଚିବେ । କିମ୍ବା ମାସ ରା ୨୮
ରାତ୍ରିରେ ଦିକ୍ଷିଣର ରାଜ୍ୟାଳୀରୁ ଯାତା କରି
ପୁଣି ମନ୍ଦ୍ରାଜିତାରେ ଦୂରଦିନ ରହି ରା ୨୯
ରାତ୍ରି ୨୭ ରାତ୍ରିରେ କଲିକତାକୁ ପ୍ରକାଶମନ
କରିବେ । ମହାମାନ୍ୟଙ୍କ ଜାହାଙ୍ଗିତା ବରିଗର
ବାଟରେ ମିଳ ଅଥବା ଥମେନାକେ ତାହାଙ୍କ
ବର୍ଣ୍ଣନାର କହି ପାରିବୁ ନାହିଁ ବଢ଼ି ଦୃଷ୍ଟିର
ବିଷୟ ଅଟି ।

ଏହି ମାସର ଦୌର ଅଧିବେଶକ କିମ୍ବା ଗତ
ଖୁବୁବାର ଶେଷ ହେଲା ତହିଁରେ ଉନିଟା ଖୁବୁ
ମୋରଦିମା ଅର୍ଥାତ୍ ଦୂରିଟା ପରି ଏକ ଏକ

ଗୋଟା ଦକ୍ଷକ କିନ୍ତାରୁ ଥାମିଥିଲା । ଧୂର
ଦୂର କିମ୍ବର ମଧ୍ୟରୁ ଏହା ନମ୍ବର ମୋକଳମାଳୁ
ମାଜିଶ୍ଵେତ ସାହେବ ଉଠାଇନେବାରୁ ପହିର
ଦିଗ୍ବିର ଦେଲା ନାହିଁ ଅପର ଦୂର ମୋକଳମାଳ
ବିଶ୍ୱର ଦେଲା ମାତ୍ର ଅସାମିନେବେ ଅଥବା
ପାଇଲେ । ଧୂର ପେଣ୍ଡ ମୋକଳମାଳର ଅସାମା
ଜଗନ୍ମହାର ପାଇଲା ସେ ଦିନ୍ତି ମାଜିଶ୍ଵେତରୀରେ
ଦୂରଥର ମୁହଁ ବିଶ୍ୱର କହୁଦିଲ ଏ ଖୁଲୁ
ଦୂରବାର ସ୍ଥାନାର କର କେବଳ ଦୌରାଗେ
ଜାସ୍ତି କଲ ଏହା ଏଠାରେ ଥାହା ଲେଖାଇଲା
ତାହା ପ୍ରକାର ଦିକ୍ଷା ପର ଅନେକ ବିଷ୍ଣୁ
ଦେଲା । କିନ୍ତୁ ସାହେବ ଏ ମୋକଳମାଳରେ
ଅନୁମାନ କର ଅତ୍ୟନ୍ତ ଏ ମୁହଁ ବିଶ୍ୱର ସାମା
ଆପଣା ଧୀର ଦୂରଗତ ଦେଖି ଅପେ ତାହାରୁ
ଦୂରଧ୍ୟା କହ ଥାମା ନାମରେ ଦେଇଅଛି
ଏହା ଅସାମା ଦିନ୍ତି ଥା ସଙ୍ଗେ ପାପପ୍ରଥାଯରେ
ଲପ୍ତ ଥିବାରୁ ଆପଣା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପ୍ରମାଣ ପଥରେ
ଚେତ୍ତା ପାଇ କାହିଁ । କିନ୍ତୁ କିମାଣେଥେ ଆ-
ପେ ମାରୁଥିବାର ଧୂରଜିବାରେ ଶୁକାର କଲ
ଏଥୁର ଅର୍ଥବିଶ୍ୱର ଦୂରା ଗଲା ନାହିଁ । ଦୂର ପରାମର
ବିଦ୍ୟା ଦବାଖେ କେହି ତାହାରୁ ଶିକ୍ଷାକ ଥିବାର
ନାସ୍ତି କବନ୍ତି ମାତ୍ର କାହିଁ ପାହେବ ଅନନ୍ତମାନ
କରନ୍ତି କି ମୁତ ବିଶ୍ୱର ଦୂରଗତିର ବିଶ୍ୱର ଥିବାରୁ
ଆସାମୀ ମୁଣ୍ଡରେ ପାଇପାଇ ଯିବ ହେଲି ଏଥିର
ତେଣ୍ଟା ବିଦ୍ୟବ । ଘମେମନେ ଆଶା କରୁ କି
କିନ୍ତୁ ସାହେବଙ୍କ ଶଥୁ ଦେଖି ମାଜିଶ୍ଵେତ ଏହା
ଖୁଲୁ ମୋକଳମାଳ ପୁନଃପର ଅନୁମତିହାତ
ପ୍ରଦାନ ପରିଦିତ ହେବେ ।

କୁଟକର ମେଦିତମା ଏହି ଥିଲା ବି କାଳ
ବନରେ କୁଣ୍ଡଳ ପିଲ ଘାସ ଛେଲୁଥିଲେ
ଜାଳ ଏବଂବା ଖଲୁଷି ତିଲମଳକର ନିଷ୍ଠା
ବରୁଦ୍ଧ କାର୍ଯ୍ୟ ହେଉଥିବାକୁ ପଞ୍ଚରେ ଗୋ
ତାଇବା ୫ ଟେକୋ ମରବାରୁ ଦୁଇଜଣ ପିଲ
ଅନ୍ଧ୍ୟ ଆଜେ ପକାଇ ନାହିଁ ଏବଂ କହିଗ ପିଲ
ଜାଳ ବରୁତା ବିଶକ୍ତି ଫଳାଇ ଯାଇ ନିରାକାର
ରୁହୁ ସବୁ ପଦିଲ ଆଜି ତାବାର ହେଠ ତିଲ
ନାହିଁ ଦିମ୍ବା ମୁହଁ ଦେବ ମଧ୍ୟ ଯାଥୀ ନ ପଲା
ଖଲୁଷିର ଅସାଧାନତାରେ ପିଲ ମସି ପଢିଥୁ
ଅଭିମୋଗରେ ସେ ଦୌରାକୁ ଅଧିକାର ମା
ଜଳ ସାଦେବ ହୃଦୟ କଲେ କି ପିଲ ଅଥବା
ହସ୍ତ ହୋଇ ନଥ ଦିଗରୁ ଦେବ ଯାଇବା
ଏବଂ ଖରି ପତେଲାରୁ କୁମ୍ଭର ଗାଇ ଯାଇବା
ଖଲୁଷିର ଅସାଧାନତା କୌଣସିବିରୁଥେ ପ୍ରମା

ହୋଇ କାହିଁ ଏବଂ ସେ କଷ୍ଟପୁରେ ଗୁପ୍ତାଳ
ଜନାନଦିନ ଛାପିଥେବାର୍ଦ୍ଦ ନୁହୁର । ଲକ୍ଷଣ
ହେଉଥି ଏହି ଫର୍ମିମାନ ସହସ୍ରାଧାରଙ୍ଗରେ
ସନ୍ତୋଚନକ ହେଉଥିବାର ଦେଖାଯାଏ ।

ପୁଣ୍ୟ ମନ୍ଦିରର ତଥା ବଧାରଣ
ସମ୍ମାନ ।

ଜୀଜୁଗମାଧିଦେବଙ୍କ ମନ୍ତ୍ରର ମହମତ୍ତବ ସବା
ରେ ପୂର୍ବରେ ଗୋଟିଏ ସତ୍ତବ ଗଠିତ ହୋଇଥିଲା
ଏବଂ ତହଁ ର ବିବରଣୀ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ପଢ଼ିକାରେ
ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା । ତାକୁ ବନ୍ଦିଶ୍ଵର ମେମ-
ରମାନନ୍ଦର ନାମ ସଥା ।—ବାବୁ ଉତ୍ତରାଜ
ପ୍ରସାଦ ଦତ୍ତ, ଜ୍ଞାନୀନାଥ ଦାସ, ପଞ୍ଚାଶୀମ ଚନ୍ଦ,
ନଦୟମ୍ବନ ଦତ୍ତ, କୃତ୍ତବ୍ୟବାସୀ ପଟ୍ଟନାୟକ, ବ୍ରଜ
ନନ୍ଦ ରୂପ, ଶଗନଚନ୍ଦ୍ର ରୂପ, ନରବିଜ୍ଞପ୍ତପ୍ରସାଦ
ମିଶ୍ର, ଗୌରତ୍ତବମ ନନ୍ଦ, ଥଳନାଥନ୍ତ୍ର ମୃଖ୍ୟବ୍ୟା
ଚାନ୍ଦିକ କୁତ୍ରିବାସ ଦାସ ଏବଂ ଲିକାର ମିଶ୍ର
କାନ୍ତ ଦତ୍ତମୋହନ ଗୁରୁ ଏହ ସର୍ବତ୍ର ସନ୍ମାଦ
ଏବଂ କ୍ଷାପାଧିକ ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟ । ଏହ ସତ୍ତବ ଦଂଗଠ
ହେବାର ପାଇଶ ଏହ କି ପୁରୁଷନନ୍ଦର ନରମ
ସକାଗ ଟକା ପ୍ରତିହ ସର୍ବାଶେ ବେଠାଇ ଦେ
ବେବ ବହୁମେଳକ ମୁନ୍ଦି ଜ୍ଞାନୀନାଥ ଦାସ
ଦେଇ ବଦେଶକୁ ପଠାଇବାରୁ ଗାନ୍ଧିଜୀ ହଦି
ମରେ ଏଥିମଧ୍ୟରେ ରଖିଥିବ ଗଜା । ୧୦୯
ସାହୀମ ପଠାଇ ଅଛିନ୍ତି ଏବଂ କହଁ କୁ ଆ
ଦେଉଥିଲୁ କି ଅନ୍ୟନ୍ୟ ପ୍ରାକରୁ ବିଶେଷ ପା

ମାରବେ ଅର୍ଥ ସାହୀଯ ଅର୍ଥିବି । ଅତିବଧି
କ୍ଷେତ୍ର କଳାମାନ ପ୍ରକଳ୍ପ କରି ପ୍ରକଳ୍ପ ଦିଲେ
ଗରେ ସେ ସମ୍ପ୍ର ବ୍ୟୟ କରିବା ଏହି ଦୟନ୍ତିର
ତୁମେ କହିର କମା ଖର୍ଚ୍ଚ ଦେଖାକି ରଖିବା କାହାର
କାହାର ଅବଶ୍ୟକ ଅଟଇ ।

ମେଉ ହୃଦ୍ୟମଳେ ଏ ସଜାର ସମ୍ଭବ
ଏହି ସମ୍ମାନିକ ଦୋଷ ଅଛିନ୍ତି ବନ୍ଦମୁଖ
ଅବଶ୍ୟ ସ୍ଵାମୀର କରିବାକୁ ଦେବ ଏ ଯେତେ
ଦାକଣୀନ ଓ ଧର୍ମକିର୍ତ୍ତିମାନେ ଏହାକି କିମ୍ବା
କିମ୍ବା ମାହାତ୍ମ୍ୟ ଧାରାଇବେ କେମନ୍ତକିମ୍ବା ତୁ
ହୋଇଦିରୁଣେ ଅଶବ୍ଦିତ ଦେବ ନାହା ଯେ
ମନ୍ତ୍ରର ଭାବବର୍ଣ୍ଣରେ ଗୋଟିଏ ପ୍ରାଚୀନ ବା
ଅକ୍ଷମ ଏବଂ ମାନାକ ରଣ୍ଜା ଦୟବା ସମ୍ପ୍ରକଳ୍ପ
କରୁଥାଏ ମେଉ ମାନକର ହନ୍ତଧର୍ମକେ ତେବେ
ବିଦ୍ୟାର ମାହିଁ ସେମାନେ କିମ୍ବା ବୟସର୍କ କିମ୍ବା

କର ପାଇନ୍ତି ଅନୁଭବ ସେବେ ସମ୍ମୂଳ ହେବୁ
ଦେବ ହେବେ ଭରନିବର୍ଷର ତର୍ବିଷୟ ସଙ୍ଗ
ଜମିଦାର ଓ ଅଧିକାରୀ ଲୋକଙ୍କଠାରୁ
ଅନେକ ଟବା ଏହ ମହିଳାର୍ଥୀ ସକାମେ ସମ୍ମୁ-
ହୁତ ହୋଇ ପାଇବ ଏହ ସେ ସୁଲେ ଉଚ୍ଚ
ଟକା ଅପବ୍ୟନ୍ତ ନ ହେବାର ବହୁତ ବନ୍ଦୋ-
ବସ୍ତୁ ହେଇଥାରୁ ସେ ସୁଲେ ଦାତାମାଳଙ୍କର
ଅଛି ଡୋଜେ ସନ୍ଦେଶ ଲାହିଁ । ଅମ୍ବେମାଳେ
ଅନୁମାଳ ବର୍ତ୍ତ କିମ୍ବା ଅପଶାର ବାର୍ଯ୍ୟାବଳୀ
ଲାଜା ସ୍ଥାନକୁ ପଠାଇ ସାହାଯ୍ୟ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ
ଅବଶ୍ୟ କଣେଷ ପଇମାଣରେ ବୃଦ୍ଧକାର୍ଯ୍ୟଙ୍କ
ଲାହ କରିବେ ।

ଏସଙ୍କରେ ଗୋଟିଏ ସମସ୍ତ ଆମ୍ବାଜଙ୍କ
ମନରେ ଛଦ୍ମେ ଦେଇଥିଲା । ଯାହା ଏହି
କି ଯେବେ ପୁରୁଷବିଳ ମନରେ ମନ୍ଦିରର
କାର୍ଯ୍ୟର ସେଠା ରାଜାଙ୍କ ମାତରେ ଉତ୍ତଳେ
ଉଦ୍‌ବ୍ୟମ୍ବ ଦେବ ରେବେ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟବଳର
ଏହି ଅଂଶ ମନ୍ଦିରର ମନ୍ଦିରର ସକାଳେ ପୃଥିବୀ
କମିଟି ଗୋଟିଏ ହି ସକାଳେ ଗଠିତ ହେଲା ?
ପେରି ଦୁଇଟିମାନେ ଏହି କମିଟିର ସ୍ଵପ୍ନୀ
କରନ୍ତାକୁ ଥେବା ଯେମେଲାକୁ ବଜାଳ
କାର୍ଯ୍ୟରେ ସପ୍ତମୀୟ ବିଦ୍ୟା ଆନ୍ତା ହେବେ ଅର୍ଥ
ଦସତ କର କାହାଙ୍କ କିମା ଦେଲେ ସେ ସତଳ
କାର୍ଯ୍ୟ ନିଷାହ କରନ୍ତେ । ସେପରି ନ କରି
କମିଟି ହସ୍ତରେ ଅୟ ଦ୍ୱୟ ଓ ବୃଦ୍ଧାଶ୍ଵର
ମନସ୍ତ ଭର ଦେଖାନ୍ତୁ ଅବସ୍ଥା ଦେଖାଇବାକୁ
ହେବ ଯେ ସକାଳହାର ସକଳ କାର୍ଯ୍ୟ ମୁଣ୍ଡ
ଭୁବ୍ରସେ ନିଷାହ ଦୋଷ ଆଶକ ଜ୍ଞାନ ଦୋଷ
ବେଳନକୁ ହୃଦବୋଧ କୋରାନ୍ତିଲା । ଯଥକା
ଏମେନ୍ତ ତଥାର ଘରେ ସେ କାହାରଠାରୁ ପା-
ହାରାଯି ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ସକା ଆପଣା ଗୌରବ
ଓପ୍ରାଣୀଙ୍କ ଭୂମାର୍ଗରୁ ନହର୍ବୁଚ ଜୀବ କରିବେ
ଏହି ସେହି କାର୍ଯ୍ୟରୁ ହେବାକ ବୃଦ୍ଧାଶ୍ଵରକୁ
ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ଭୁବ ଦେବେ ସ୍ଵତର୍ବଂ ହାହନଠାରେ
ମନ୍ଦିରର ସାହାଯ୍ୟ ଟିକା ଅର୍ପଣ କରିବାକୁ
ଲୋକେ ସୁଖ ପାଇବେକାହିଁ ଏହି ସମସ୍ତ ଜିନ୍ଦା
ଜିର ସେଠା ହିତୁଲୋକମାନେ ଏହି ସରବର
ଜନ୍ମାନ କରିବାକୁ କରିବାକୁ କଲେ ପ୍ରତିକ୍ରି-
ସ୍ଥାନ ଦେଇ ଯେ ଯେତକୁ ନାହିଁ ଗୋଟିଏ
କାର୍ଯ୍ୟ ସକାଳେ ଫେମନ୍ତ ମନ୍ଦିରର ଆବଶ୍ୟକ
ହାର୍ମିକ ମୁଦ୍ରା ଓ ଭୂମାର୍ଗ ସକାଳେ ଗୋଟିଏ
ସମ୍ବନ୍ଧିତାର ଆବଶ୍ୟକତା ଏହି ସମସ୍ତ ଦେଇବେ

ଅମେସାନେ ଏହି ସରକୁ ଗର୍ଭମେଷତ୍ତି ସଜ୍ଜ-
କୁର ପୁଣ୍ୟ ମନ୍ଦିର ସରାର ପୂର୍ଣ୍ଣ ଲୟଶର ବୋଲି
ଜୀବ କରୁ । ପୁଣ୍ୟବିମାନେ ମନ୍ଦିରର ଭାବ
ପରି ହାତରେ ନ ଦେଇ ସକଳତାରେ ବର୍ତ୍ତ-
ମାନ ଥର ଦିହବାର ମୌଖିକ ମତ ପ୍ରକାଶ କରି
ଥିଲେହେଁ କାର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ଗର୍ଭମେଷତ୍ତି ପ୍ରସାଦକୁ
ଅନ୍ତମୋଦନ କରିଥିଲୁଣ୍ଡି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ।

ନିରାମ ଭଲବଟ୍ଟବଳ ।

ଚଲିଛମାଁ ତା ୨ ବିଖରେ ଭାରତବର୍ଷୀୟ
ଚନ୍ଦ୍ରପୂର୍ବ ସର୍ବ ଲକ୍ଷବିର୍ତ୍ତବଳ ଯେଉଁ ପକାର
ପ୍ରମୁଖ କରିବା କାରଣ ସିଲେକ୍ସ ଚମିଟିକୁ ଅର୍ଥର
କରିଥିଲେ ତହିଁବ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ଛାକୁ ଚମିଟି
ନୂତନ ଗୋଟିଏ କିମ ଆପଣା ଉପରେ ପରେ
ଆଗତ ଦଶଅଳ୍ପି ଏବ ସେ ସବୁ ଉଜ୍ଜ୍ଵଳରେ
ପ୍ରତିବିମିତ ହୋଇଥାଏ । ଏହି ନୂତନ କିମ୍ବା
ଆଜନକୁ ପେ ବିଧବକୁ ହେଲେ ପ୍ରତିବିମିତ
ପଢ଼ିବାରୁ କାର୍ଯ୍ୟବିଧ ଅରଳରେ ଉଲମ୍ବିତ
ପଦବର୍ତ୍ତନମଳ ଦେବ ଯଥା—

୧। ସମ୍ବୁଦ୍ଧ ଅବ ହ ପିବ ନିର୍ଯ୍ୟାଗ ଅଖକାର
ଚର୍ତ୍ତମାଳ ପରି ରହିବ ।

୨ । ସମ୍ପୁର୍ଣ୍ଣ କରା ମାତ୍ରରେ ଏହି ସେବନ
କରିଗଲେ ସମ୍ମିଳିତ ଅବ ଦ ବିଷବ ଅଧିକାରୀ
ଅପରାଧୀ, ପଦ ଉପଲବ୍ଧରେ ଫଳବେ ଏହି
ଭାବରେ ପରିପାଦିତ ବୃତ୍ତିମ ପ୍ରକାଶ୍କ ବର୍ଣ୍ଣର କରିବାର
ଯେତା ସେମାନଙ୍କର ହେବ ।

କ । ଛନ୍ଦା ମାଳିଶ୍ରେଷ୍ଟମାଳେ ଉଚ୍ଚରେଣ୍ଯୀ
ବ୍ରହ୍ମ ପ୍ରଜାଲୁ ମା ତ ସ ଜାଗାବାସ ଅଥବା
ଦୂରଦତ୍ତାର ଟଙ୍କା ଅର୍ଥଦର୍ଶ କମ୍ପ ଉଚ୍ଚପୁ ଦର୍ଶ
ଦେଇ ପାଇବେ ଅର୍ଥାତ୍ ବର୍ତ୍ତମାଳ ସେମାନଙ୍କୁ
ସେବକ ଦର୍ଶ ଦେବାର ମମତା ଅଛି କହିଲୁ
ଦୃଗୁଣ କେବା । ମାତ୍ର କେହି ବ୍ରହ୍ମ ପ୍ରଜା
ତୌରେ ଛନ୍ଦା ମାଳିଶ୍ରେଷ୍ଟଙ୍କ ସାମାଜିକେ
ଅଭ୍ୟାସ ହେଲେ ଏମନ୍ତ ସାହାର ବିଦ୍ୟାର
ଦେବାଲୁ ଜାଣ କର ପାଇବ କ ସହିରେ
ଉଚ୍ଚମେସ କମ୍ପ ଅମେରିକାବାସିଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା
ଅର୍ଧାଂଶର ଉଣା ନ ଦେବ ।

କେହି ଲଜ୍ଜାଧୀନୀ କୁଟୀ ପ୍ରକାଶ
ଦୋଷ ଅଦାଲତରେ ବିଚାରିତ ହେବା ସକାଶେ
ଅର୍ଥାତ୍ ହେଲେ ରକ୍ତ ଅଦାଲତରେ ଆଧାରିତ

ମୁର ବନ୍ଦ ପରିବ ପ୍ରତିକଳ କ ଥିଲେ
ସଙ୍ଗ ସେହି କୁଣ୍ଡଳ ପ୍ରକା ଉପର ନିଶ୍ଚିତ ପ୍ରକାର
ମୁହଁଦାଶ ବନ୍ଦ ହେବାକୁ ଦୟା କରି
ପାରିବ ।

ସେବେ ଏ ପ୍ରକାର କେହି ଅରୟକୁ ବ୍ୟକ୍ତି
ସୁରଦ୍ଵାରା ବିଶ୍ଵାର ହେବାକୁ ଦାଖ କରିବ
ମାତ୍ର ମାତ୍ରକୁଣ୍ଡଳ ବିଦେଶରେ ସୋଜେ
ସୁର ଗଠି ହୋଇ ପାରିବ ନାହିଁ ତେବେ
ଉଚ୍ଛବ୍ଲ ମାତ୍ରକୁଣ୍ଡଳ ସେ ମୋକଦମାକୁ ଅନ୍ୟ ଜିହ୍ଵା
ମହିଷ୍ମୁଟ ବିନ୍ଦୁ ହୋଇ ଅଦାଳିତରେ ବିଜ୍ଞାନ
ଦେବା କାରଣ ଦାଇକୋର୍ଟର ପ୍ରକୃତି
ସାଧାରଣ ବ୍ୟଥ ମିମୀ ହିଂଶେ ଅନ୍ତରେ
ସତାର ଦେଲେ ଏକ ସୋଜେରେ ସେ ମେ
ନନ୍ଦମାର ହରାର ହେବ ।

ଶ୍ରୀପରାଜ୍ୟକିଂଶୁ ବିଧମାନ ଏଦେଶୀୟ ରେଣ୍ଡାର
ସମ୍ମଦ୍ଦାୟର ସମ୍ମତ ସହିତ ହୋଇଥିବାର
ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ ଦୋଷ ଯାଇ ପାରେ ସେମାନଙ୍କ
ପରିଚ୍ୟ ଆଜି ଅପରିଚ୍ୟ ଦେବ ନାହିଁ ସ୍ଵରଗଂ ଏହି
ପାଣ୍ଡିଲିପି ଶୀଘ୍ର ପାର୍ଶ୍ଵ ହୋଇଯିବ । ବାସୁବନେ
ଇଂରାଜିମାନେ ପ୍ରାୟ ଦଶମାୟ ଏଠାରୁ ବିନ୍ଦୁ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନ୍ତର୍ଭାବ ବରି ପରିଶେଷତା
ଅଗ୍ରାହିତ ଫଳ ଲାଭ କରିଅଛନ୍ତି । ସେମାନେ
କେବଳ ଦେଶୀୟ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟଙ୍କ ହାତ ବିଗ୍ରହ
ଦେବାକୁ ଅପରିଚ୍ୟ କରିଥିଲେ ଏହି ପଦାଧିକାରୀ
ଛହିରେ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ନ ହେଲେ ମାତ୍ର କାର୍ଯ୍ୟ
ଗାହାକ୍ଷର ଲାଭ ଅଥବା ହେଲା । ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେ
ଦେଶୀୟ ଦେବାକୁ ବା ବିନ୍ଦୁର ଦେବାକୁ ବି
ସୁପରିବେ ଇଂରାଜିର ବିଗ୍ରହ କରି ପାରିବ
ନାହିଁ ଏବଂ ଅନେକ ଜିଞ୍ଚରେ ସୁର ମୈନି
କୁଠିଗ ଦେବ ଏବଂ ହ୍ରାନାକୁରିବୁ ମୋକଦ୍ଧ
ଭୁଟିଗଲେ ଫରିଯାଇ ଓ ମୁହାନ୍ତର ବିଦେଶ
କଷ୍ଟ ଦେବ ସ୍ଵରଗଂ ସୁହିନ୍ତର ପାଇବାର ସୁବିନ୍ଦ୍ର
କିମ୍ବା କିମ୍ବା ହୋଇ ହାମାଙ୍କ ହାମରେ ନାହିଁ

କରି ପାଇବେ କାହିଁ ଏବ ମୋଦ୍ସବଳେ
ସେମାନଙ୍କ ଅସୁଧା ଅସୁଖ ରହିବ । ଶାଶ୍ଵତ
ସମ୍ରାଟୀୟ ଅସୁଧା କିବାରଙ୍ଗ ସକାରେ ଦେଖି
ଦ୍ୱାବିମକୁ ରଂଘଜ ଅସୁଧାଲଙ୍ଘ ବିଶ୍ଵର କଥ
ବାର କ୍ଷମତା ଦେବାର ପ୍ରସାଦ ହୋଇଥି
ସମ୍ରାଟ କ୍ଷମତା ଦେଇ ସୁଜ୍ଞା ଶାଶ୍ଵତ ଅସୁଧା
ଅସୁଧାଙ୍କ ବିଭାଗ ଦୟାଗଲ । ଏଥାରୁ ମହା
ଲକ୍ଷ୍ମୀ ରିପନ ଆମ୍ବାନଙ୍କୁ ପ୍ରବୋଧ ଦେଇଅଛି
ଓ ଏହାହାର ବସ୍ତୁର ଅସୁଧା ହେବ ନ
ଏବ ସୁର ନୟମରେ ସଦ୍ୟତି ବିଶ୍ଵର ବାର୍ଯ୍ୟ

ବ୍ୟର୍ମନ ଦେଖାଯିବ କେବେ ହବାକୁ ରୂପ
ଗବ୍ରୀମେଘ ତହିଁର ପ୍ରତିକାର କରିବେ ।
ଆପାତକ ଜୀବନ ଏବଂ ଦେଶୀୟ ଦାନିମର
ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁ ତାରିଖମ ଥିଲା ତାହା ଦୁଠିଗଲ
ଏବଂ କବ୍ୟ ଗ୍ରାମଗ ଭାବରେ ଅଧିକ ଘୋଷିତ
ଅଭିପ୍ରୟ ପୃଷ୍ଠା ହେଲା ଏହା ସନ୍ଦେଶର ବିଷୟ
ଅଟକ ।

ଆମେମୁଲେ ଅବଶ୍ୟ ସୀହାର କରିବୁ କି
ଇଲବର୍ଟ ବିଲର ଏବେ ଆଜମରକୁ ଯେ ଏପରି
ସାମାନ୍ୟ ଫଳ ଫଳିଲ ଏଥରେ ଆମେମାକେ
ସୁଖୀ ହେଲୁ ନାହିଁ ଏବ ମହାମାନ୍ୟ ଲତ୍ତରିଷ୍ଣଳ
ଜ୍ୟୋତି ଓ ଧର୍ମକୁ ଅନୁସୂର ଆପଣା ପ୍ରସ୍ତାବିତ
ମର୍ମରେ ସେବେ ଦୃଢ଼ରୂପେ ଦଶ୍ମାସ୍ମାନ ହୋଇ
ରହ ଥାନ୍ତେ ତେବେ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରଶଂସାର
ବିଷୟ ଦୋର ଆନ୍ତା । କିନ୍ତୁ ଏପରି ନ କରି
ପ୍ରସ୍ତାବିତ ବିଧାକର ମୂଳତତ୍ତ୍ଵ ପ୍ରିଯ ରଖି ଇଂଗ୍ରେଜି
ଭାଷାକୁ ସଥୋତ୍ତମ ସବ୍ରାଦ୍ଧା ଦେବାର ପେର୍ହେ
ଭାବର ସେ ଆପଣା ବଢ଼ୁଗାରେ ବିଦ୍ରୂପ କରି
ଅଛନ୍ତି ଭାବାରୁ ଅଯୋଗ୍ନିକ କୁହା ପାଇ ନ
ପାରେ । ସେ ମୁଲେ ଅଧିକାଂଶ ଗବର୍ନ୍ମ୍‌ମେଧ୍‌କର୍ମ-
ଗ୍ରସ ଏହି ବିଲର ବିବୁଦ୍ଧରେ ମର ପ୍ରକାଶ
କଲେ ଏବ ଅଧିକାଂଶ ଦେଶୀମ୍ବ ଇଂରେଜଙ୍କ
ପ୍ରଦିବାଦ ଅରମ୍ଭ କଲେ ସେ ମୁଲେ ସର୍ବକାଳ
ଲଗାର କରିବାତାରୁ ଉତ୍ସମ୍ବନ୍ଧ କଥା ଉଲ୍ଲି
ଏବପ୍ରକାର ମୀମାଂସା କରି ଦେବା ଉତ୍ତମ ଅଟଳ
ଏହି ମୀମାଂସାରେ ମୁଲକରୁ ରଖା ପାଇ ଅଛି
ଏବ ପ୍ରଶାନ୍ତିରେ ଯାହା ବିଷ୍ଟ ଇତର ବିଶେଷ
ଅଛି ଭାବା କାଳେ ସଂଶୋଧନ ହୋଇ ପାରେ ।
ବିଭିନ୍ନ ଯାହେକଙ୍କ ଏହି ଯାନ୍ତୁ ନା ବାବିନ୍ଦରେ
ଆମେମାକେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେଲୁ ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭର
ବିଷୟ ସେ ଭାବାକ ପର ଜ୍ୟୋତିବାନ୍ ଶାସନ-
ବର୍ତ୍ତୀ ସଂକଦା ଆମୁମାନକ ବିଧାନକୁ ଦକ୍ଷର
କାହିଁ ।

ପକ ବଥା ଏହ ବ ଲଳବର୍ତ୍ତନ୍ତେବଳ
 ଗୋଟିଏ ବାର୍ଷିକ୍ରାମୀ ଆନୋଳନ ଲଗାଇ ଦେଇ
 ପଛକୁ ବଥାରେ ଗେଷ ହେଲା । ସେପରି
 ଆଇନର ପ୍ରସ୍ତାବ ହୋଇଥାଏ ଉତ୍ତରାଳ ବଜୁବୁ
 କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ ହେବାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ନାହିଁ ।
 କାରଣ ଦେଖିଯୁ ମାନସ୍ତ୍ରେଟଙ୍କ ସଖା ସେମନ୍ତ
 ଉଗା ରଂଗକ ଅପରାଧୀଳେ ସଖା ତତ୍ତ୍ଵ ଅଟକ
 ରହିରେ ପରି କଞ୍ଚକାର ଅନେକ ଶ୍ରାନ୍ତେ
 ଅଇକ ଲଭିତ ପୁର ମିଳିବାର ସୁଧିଧା ନାହିଁ ।
 କିନ୍ତୁ ଆଇନାନ୍ତିରେ କାର୍ଯ୍ୟ ନ ହେଉ ପରିବେ

ଅବ୍ୟକ୍ତିକାରୀ ସେଇ ହୋଇ ନାହିଁ । ଏଥୁ ମଧ୍ୟରେ କଲିକାରାବାସୀ ଦେଖାଯି ଲୋକମାନେ ଡାଇନିହଲରେ ଏହି ବିନ ସମ୍ପର୍କରେ ଘୋଷିବ ଦୃଢ଼ତ ସର୍ବ କରିଥିଲେ । ଏ ସର୍ବରେ ପ୍ରାୟ କଲିନିକାର ଲେବ ଏକଟିତ ଦୋଷଥିଲେ ଏହି କଲିକତାର ପ୍ରଧାନ କଲ୍ପନାମକେ ଏଥିରେ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ କରିଥିଲେ । ସର୍ବ ବକନତ ହୋଇ ନିବାସୀ ଲଞ୍ଜ ରିପଲଙ୍କ ଶାସନ ଏହି ଆଜିନ ସମ୍ପର୍କରେ ଭାବାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟମାନ ମନୋମାନ କଲେ ମାତ୍ର ସେମନ୍ତ ଇଂରଜମାନଙ୍କୁ ସ୍ଵର ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ଅଧିକାର ଦିଯା ଯାଇଥିରୁ ସେହିପରି ଅଧିକାର ଦେଖାଯି ଲେବକୁ ଦେବାର ବ୍ୟକ୍ତି କରିବା କାରଣ ଗର୍ଭମେଶ୍ଵରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାର ଧର୍ଯ୍ୟ କଲେ । ଦେଖିଯୁ ଲେବମାନେ ପେଥର ରାଜତଳ୍ଳି ପୃଷ୍ଠା ଓ ନ୍ତର ଜାନ୍ମଭବରେ ଏ ସର୍ବର ଭାଯ୍ୟ ନିବାବ କରିଅଛନ୍ତି ଭାବା ଧ୍ୟାନ ପ୍ରଧାନମାତ୍ର ଅଟଇ । ଇଂରଜମାନଙ୍କ ପ୍ରତିବାଦ ସର୍ବରେ ଏହାକୁ ଭଲଜ୍ଞ କଲେ ବାସୁଦେବରେ ଦେବତା ଏବଂ ସମ୍ବନ୍ଧ ସର୍ବର ପ୍ରତ୍ୟେ ଦେଖାଯିବ । ସର୍ବର ଭାର୍ଯ୍ୟମାନଙ୍କ ପେମନ୍ତ ପ୍ରାର୍ଥନାଟ ହେଲନ୍ତ ଅଟଇ । ଅମେରିକାରେ ଇଂରଜଙ୍କର ଭୌଗୋଗିତି ଅଧିକାର ଖର୍ବ କରିବାର ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁ ନାହିଁ କେବଳ ଅପରାଧିକାରେ ଶୁଭଗୁରୁ ଲେବାନ୍ତରୁ ଏବଂ ସେ ସୁରକ୍ଷାର କରୁ ଦିଶେଷ ପ୍ରକାରର ନୁହନ୍ତ ଯାହା ଅନ୍ୟକୁ ଦିଯା ମନ ଦେଇବ ମାତ୍ର ଅମେରିକାରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁ ଏବଂ ଗର୍ଭମେଶ ପିତର ଏଥିରେ କୁପଣୀୟ କରିବେ ଦେଖିବାରେ ଅଟିବ । ବୋଥ କୁଥିର ଗର୍ଭମେଶ ବୋଲିଦେ ବିପର୍ଯ୍ୟକ କାର୍ଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟବିଧିରେ ପେମନ୍ତ ଅନୁର ଅନେକ ବିଷୟରେ ଇଂରଜ ଅଧିକାରୀଙ୍କର ଦିଗ୍ବିଜ୍ୟ ଦ୍ୱାରା, ସେଇ ଧରା ଏହି ମୁକ୍ତିଧ୍ୟାନ ସେମାନଙ୍କୁ ଦିଯା ଗଲା ବିନ୍ଦୁ ପେତେବେଳେ ପ୍ରତ୍ୟେ ଉଣ୍ଡା ଭାବା ଦିଗ୍ବିଜ୍ୟ ଦେଖା ହେଉଥିରୁ ସେ ପୁଣେ ଭାବା ଦିଗ୍ବିଜ୍ୟ ପାଇଁ ସକି ସକ ବୋଲିଯାଇ ନ ପାରେ ।

୩୫ ।
(ଶର୍ମକାଣିତକୁଳ)

ଶେଷ ସାହୀ

(988)

ଧାର୍ଯ୍ୟ ! ଗୁମ୍ଫେ ଘରକ ଛଷ୍ଟୁଳଙ୍କା ହେଲା
ବେଦିତ କର ପାଇ, ମାତ୍ର ନିଜର ନିର୍ଭବ

କ୍ୟବଦ୍ଧାର ପ୍ରତିଲିପି କରୁ ନାହିଁ । ସେହି
ଅସଦାୟା ହେଠାର ଗାନ୍ଧୀମାଳୀ ନିଯା ଦୂରତ୍ବ
ପହାର ଦୟାକ ଥାଏ ଅବସ୍ଥା ଦେଖିବାରୁ ଅଛି
ଦୂର ମାତ୍ର କହାଇଲା । କହଇ ବିଜ୍ଞାନ—ଏ ଦୂର
ର ବିଶେଷ ନ୍ୟାୟକଲମୋଦର କର୍ଯ୍ୟଦେଇଅଛି
ସେଥାଜେ ଯାଥ ନାହିଁ, ଏକାଦିନ ନିଯା କୁଳ
କେବୁ ନାହିଁ । ଏହି ଦେଖ—ଚାରୀବାର ଗ୍ରାମବାସ
ଜଗେ (ବର୍ତ୍ତମାନ ବେଶ୍ୱରକିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ
ପୂର୍ବ ସୁରୂପ) ଅଠଗତ୍ୟା ଦୂର ଗ୍ରାମର
ଘରଠାରେ ଅଶ୍ୱୟ ନେଇ ଅଛନ୍ତି । ନି
ପ୍ରସ୍ତୁତ ସ୍ଵକୁମାର କୁମାର ବୋଲ ଶୋଭା ବିଚ
ଅଛି । ଜାଥାପି ଶୋକ ହୃଦୟ ପରିବାଗ କା
ନାହିଁ, ଅନନ୍ତ ପ୍ରତି ବଦଳମଣ୍ଡଳକୁ ଉଚ୍ଛାପି
କରୁ ନାହିଁ । ଦୂରକୁ ଅନେକ ଅନୁକ୍ଷୟ କା
ସୁନ୍ଦରଙ୍ଗ ପରିଚୟ ପରିଚାଳିଲା । ସେ ବିହୁରେ
— “ଶାନ୍ତିର ଶଶ୍ଵର ମୋହର ଧର୍ମରତ୍ନ ଗ୍ରାମ
ସୁନ୍ଦର ନିବନ୍ଧରେ ବିଧବା ଦୋଷରହିଲୁ ଏ
ଦୂର ମାତ୍ର ହେଉ ଅଶ୍ୱୟ ନେଇ ଗୋଟିଏ
ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ପ୍ରସବ କରିପାରିଲା, ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଅପାର
ତଃ ବନ୍ଦିନୀର ଏକ ମାତ୍ର ମାତ୍ର । ଦୃଷ୍ଟିନାରଦ
ବୋଲି ତାଦାର ନାମ ‘ମନୁଷୀ’ ହେଲାଅଛି ।
ଅନେକ ଚେଷ୍ଟାରେ ନାମ ଧାମ କହିଲେ ମାତ୍ର
ତାଦି ଜୀବର ଅଗମ୍ୟ, ସହି ବୋଲି ପରି
ଦେଲ ନାହିଁ, କେବଳ ବିଭିନ୍ନକା ମାତ୍ର !

ମୂଳ ଜାଗନ୍ନି ନାହିଁ—ତାଙ୍କର ଜଳମ ଏ-
ଥି ଦୁଃଖିଲ, ବିମା ସେ ଏପରି ଦୁଃଖିଲାଗୁ
ହୁବସ୍ତୁକରନ । ରମଣୀ ବିଜୟ ବଜାଇବାରେ
ମନର ହୃଦୟ ମନରେ ଧରି ସନ୍ତୁଷ୍ଟିଲା ଲବନ
ପାଳନ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ସତ କମରେ
ଏ ବର୍ଷ ଉତ୍ତାର୍ଥୀ ହେଲା । କୁକୁ, ମୂଳ ପାନ
ପଠାଇଲାରେ ପଚିବାର ବିଜୟ ବଜା
ଦେଇଲ ଦେ ପ୍ରଥମେ କେବେଳ ବର୍ଷ ଲାଗିଲା
ଶୁଦ୍ଧାଳୀ ଯିବା ଅର୍ଥବା ତରିବାକୁ ଲାଗିଲେ
ହାତକର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଦୟମରେ ପଠାଇଲାର ଅଥୟବା
ବାର୍ଷିକ ନିଃଶୈତି ହେଲା । ଆହ କି ବିଭିନ୍ନ
ସଂତ ସଂଗ କଲାଜ୍ଞରେ ୩୭ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ପାଦକ ଅଭିଭାବେ ତରିକାଳନ, ପରିବେଳେ
କୁଣ୍ଡ ବୁଲାଇବା ପ୍ରତିବି ସନ୍ଦର୍ଭବା ଶିଖି କର
ଥିଲେ । ଦେଖି ପୋଡ଼ିବର୍ଷ ପରି ହେଲା

ଥଳ ଦନ୍ତ ପ୍ରକରେ ସହ ହୋଇ ଗାହୁ—
ଶାମର ପଣ୍ଡିତ ଅତ୍ର ଜଣେ ଦୃଢ଼ ଅସୁଅନ୍ତରେ
ବଳଚଳକ ନାଶାପ୍ରାୟରୁ ବେଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଧି
ହୋଇଥିଲା, ମୁଦ୍ରବନ ହଜାନରେ ମୁଦ୍ରି

ବାଳ କେନ୍ଦ୍ରିତ ଧରି ହୋଇ ଉତ୍ତମ ମୂର୍ଖ ରେ
ଦାନ୍ତ ଚାଗୀଏ କାହିଁ ଲାକ୍ଷାତ ପଥକୁଥା ଆହୁରେ
ଧାରୁୟ କରି ପାଳ ଖେଳାର ଅଛିନ୍ତି, ସଫା
ଖେଳ ଖଣ୍ଡିଏ ପିଲିଅଛନ୍ତି, ଶୁଦ୍ଧ ଖଣ୍ଡିଏ
ଦୋତ ହୋଇଅଛନ୍ତି, ଗାସ୍ତ ଖଣ୍ଡିକ କରି
ଉପରେ ରହିଅଛି, ଜନଗୁରରେ ଅଞ୍ଚା ଗୋଲ
ଗଲାଣି, ବାଢି ଖଣ୍ଡିଏ ଧର ଠାରୁୟ କରି ଗଲୁ
ଅଛନ୍ତି, କାଖରେ ଖଣ୍ଡିଏ ଧୋଖ ଥିଲ ପଦ
ବୋଧ ହେଉଥାଏ । ଏହାକୁ ଦେଖିଲ ଫଣି
ମନ ଆକରନ ଏବଂ ବହିରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହୁଏ ।
ଏହାକର ଆନନ୍ଦର ସବ୍ଦବା ଥାକିମୟ, ବାସ୍ତବ
ଅଭିଭବ ଶ୍ରୋଧରଙ୍ଗୁ କହିଯ କରୁଥାଏ । ବୁଦ୍ଧ
ଅକ୍ଷ ନଥ କୋଇ ଏ-ଗ୍ରାମକୁ ଆସୁ ନାହିଁନ୍ତି ।
କି ବର୍ଷ ପିଲାଠରୁ ବୁଢ଼ା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହାକର
ପରିଚିତ । ପିଲମାନେ ବୁଢ଼ା ଆସବାର ଦେଖି
ମହା କୋନାଦଳରେ ଗାବାଙ୍କୁ ଘେର ଯାଇ
ଆଜନକେ ଲଭତାକି ଦେଇ କେବଳ ବାତି
ଖଣ୍ଡିକ, କେହି ଧୂର କାଳ, କେହି ଲୁଗା
କାଳ, କେହି ପେଥ ଖଣ୍ଡିକ ଉତ୍ସାହ ଟାରି
ବାଜ ଲାଗିଲେ । ବୁଢ଼ା ବରି, ମଧ୍ୟର ସୁରଗେ
ବହିଲେ “ରହିରେ ଦିଲ୍ଲିଯ ଅଛି ମନାକରେ
ସାରୁ ଭୁମେ ହହିଁ ମୋପର ଦେଇ ନାହିଁ” ।
ଏବିବ ବେଳେ ଗୌର ଅଛି ପରୁ କାହାର
ଗୁରୁକୁଣ୍ଡରୀ ପାଠ ବାହାର
କର ଦିଲିଲ—“ନିବାସୀୟା ଅଶ୍ଵାତାବ କର
ହୋଇବନ୍ତି” ବୁଦ୍ଧ ପେପର ବାଲହଙ୍କର ପ୍ରିୟ
ବୁଢ଼ା ସେହଥିର ପିଲାହର ସଜ୍ଜୀ । ପିଲମାନେ
ବୁଢ଼ାର ପାଠ ଶୁଣ କେ ହେଉଥାଏ ପଳା
କଲେ କିନ୍ତୁ ଅୟ ରହିଲ ନାହିଁ । ପଢ଼ୁଁ ରତ୍ନ
ବୁଢ଼ାକୁ ପରିବରିଲେ—“ଦୋରଦୋ ଅବ୍ୟାକେ !
ଦଶାନ୍ତି ହେବେ ପତ୍ରାର, ଦୂରମୟ (କିରାମ୍ବାନ)
ଶୋ ଅନ୍ତର ଦେଖେନ ରହିଲା । ମା ରୋ
ତୃତୀ ଶୋଭାଗ୍ରହ ଗୋଟିଏ କଳାର୍ଥ ବରିଥି,
ଦେଖିଲ ମସିହାର (ମାର୍ଗିର) ମାସରେ ବାଦା
ତିଥ ଅଛିବି ?” ପାଠକ । ଦୃଷ୍ଟି ଜଣେ
ଦେଖାଇପାଇବି । ଅବଧାନେ ଦୂରାହର
ପ୍ରଭୁର ଗୋଟିଏ ଦୂରାହ ଦେଇ ମନରାହ ଅର
ମାତ୍ର ହେବାର ଲାଗିଲେ । ଅଧି ଗାନ୍ଧିରେ
ଦେଖେପରିମ୍ପରା ମାମାଙ୍ଗା କହିଥିଲେ ମଧ୍ୟ କରି
କହି ପାଇଁ ନାହିଁ । ଜଣେ କେହି ଅବଧାନ
ଅଭିବାର ଦେଖି ମନାକରେ ଶ୍ରୀମାର୍ଗା ଦ୍ୱାରା
ନେଇ ବହିଲେ—ଅବଧାନେ । ମୁଁ ବଢ଼ି ଦୁ
ରାହରେ ପଥାରୁ, ମୋରର ପିଲାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ

ଦେଲ୍ ବିଜ୍ଞାନୁ ଉଠି ଲାହଁ । ବାରେ ଏହି
କୋଣ୍ଡି ଖଣ୍ଡବରେ କେତେପାଇ ଦେଇ । ବୋ-
ଷ୍ଟିଦେଖିଲେ, ଦଶା ସାଧନେ । ଏହି ସମୟରେ
ଗୋଟିଏ ଦିନ ଅସେ ଦାତ ଦେଖାଇ କହିଲା—
ଅବଧାନେ ! ମୋହର ଦାତ ଦେଖି କହିଲା—
“ମୋହର ପାଠ କେବ କି ଲାହଁ ?” ଦାତ
ଦେଖାଇବାର ପୂର୍ବପାଇ ଦୃଥନ୍ତେ ଗୋଟିଏ
ଦେଖାଇ ଦେଖାଇବାକୁ ଥରମ୍ଭ କଲେ । ମୁଖରେ
କହିଥାଇ ଦୂର ପରମାନନ୍ଦ ଦେଖି ପାରନ୍ତି ବେ
ଚାହଁରେ କରିଲୁ ନ ଦେଇ ଆଜି ସହକାରେ
ଶୁଭଶୁଭ ବର୍ଣ୍ଣନ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ହବି-
ପାଇଁ ଜାଣିବା ସମସ୍ତଙ୍କର ଏକାକ୍ରମ ଇହା,
ଜାଣିବାର ପୁରୋଗ ପାଇଛି କିଏ କୀତ କିଏ ?
ଶୋଭଶ୍ଵରବର୍ଷାଯୁ ମୂଳୀଯଦ୍ଵାରା ଉତ୍ତରପତର
ଇତ୍ତକ ଦେଖାଇ ବୁଝି ସମ୍ମରେ ଦସ୍ତ ପ୍ରସାରିଲେ ।
ଆରଥାନେ ଦାତ ଦେଖିଲେ, ମୃଦୁରେ ବସି
ତମ ଫେଲିବାକୁ ଲାଗିଲା । ଦର୍ଶକ ମଧ୍ୟରୁ
ବେହି ଦଲ ବେହି ଦା ମନ ଅଧିକା କଲେ ।
ଚପ୍ରରେ ପର୍ଯ୍ୟୁକ୍ତ କଣେ ଦର୍ଶକଙ୍କୁ ସମୋଧନ
କରି କହିଲେ ଦୋଷ କିମ୍ବେ ଏହି ବାନକଟ
କାହାକୁଳ ଉତ୍ସବ କରିଥିଲୁଛନ୍ତି । ଏହାକର
ଦସ୍ତପଦ୍ମରେ ଭାବନ୍ତିଷ୍ଠ ରଜ ତତ୍ତ୍ଵ ସବର ପ୍ର-
ତିରାଇ ହେଉଥିଲା । ମୁଁ ଯେବେ ବୁଝୁବେଳା
କରି ପରିଷ୍କର, କେବଳିଷଶାସ୍ତ୍ର ସେବେ ସମ୍ମର
ଦୋଷଥାଏ, କିମ୍ବୁ କରି କହିଥାନ୍ତି, ବାନକ
କୌଣସି ଦେଖି ନୃତ୍ୟ ଅସନରେ ସମ୍ମାନ
କରିବାକୁ କରିଲେ । ଅବଧାନ ତୁମା ପେରିବୁ ମୂଳ୍ୟ
ବଜାର ଦେଖାଇ କହିଲେ ତମ୍ଭେ କରିବାକି କି-
କୁରବାସ୍ୟ ଓ ଉପହାସ ବରନର ଅବଧ ରହିଲା
ଲାହଁ । ସବୁ କଥା ପରହାସରେ ଛାତ ଗଲା
ପିଲାମନ୍ଦିର ମୂଳାକି ପଜାହ ଦୋଷ କହି ପର-
ହାସ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ହୃଦୟର ସମ୍ମାନ
ଲାହଁକ ଦାତ ଦେଖାଇବାକୁ ଗଲା ଏପରି
ଅନୁଶୋଦନା କରୁ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ଗଲ ଦେଇ
ମୁହଁ ଅଗ୍ରାହି ଅଗମକ କଲେ । ମୁଖରେ ଆ-
ନନ୍ଦପତ୍ର ଲାହଁ । ହାତର ମଳକ ଶୟାରେ
ଆହୁଦିତ ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ

ସଠି କରିଥିଲୁକ ଅଣିଛିଲୁ ତାର ଦ୍ୱାରାମେହିନ କରୁ
ଦତ୍ତ ଜୀବ କଲାବତାର ଯେଉ ଅଣିଲେ ।

ମଧ୍ୟକର ଏହି ତାରଶବ୍ଦାର ବିରହଗାନ ପୁଷ୍ପମାଳା
ପରାଦିପରାଦର ଏହି ମର୍ମରେ ଶ୍ରୀମଦ୍ଭାଗବତ ବି ଏଠାକ
ଦିନେ ଦର୍ଶନ କରିଥାଇ ବାରୁ ବମହାତ୍ମ ସ୍ଵପ୍ନ ବୌଦ୍ଧଙ୍କ ଅପା-
ଣ ହୀର୍ଣ୍ଣ ନାକାଳମ ପ୍ରତି ସହିତ ଘରେ ଲକ୍ଷ ଡଳାର
ସଖୀ ରଜି ମରି ଥାବାରଛନ୍ତି । ଶାଖାୟ ଧାରମମାହିଲୁ ସୂଚଃ
ସୂଚଃ କଣ୍ଠରେ ସୁରା ବେମାତେ ନାକାଳମଳ ସମ୍ମର୍ମିକ
କୋଟିରବାରସ ଅଧ୍ୟାଜରେ ଥାର ହାହାଟି । ଏଥିର ଅନ୍ୟ-
ମାନେ ଶୁଣୁଛୁଁ ସେ ମୂର ହାତୁକଥି ହାରବୋର୍ଦ୍ଦ ଉପର
ସୁନ୍ଦର ପରମାପ୍ରାୟ ହୋଇ ସମ୍ମର୍ମି ରକ୍ଷଣାବେଶରେ ବୁର
ପ୍ରତିକ ବରାଥରନ୍ତି । କେବଳ କଥା ସଠିକ୍ ସହିତିର ମୁଦ୍ରା
ମୁଦ୍ରାର ଲକ୍ଷ ହେବ କି ?

ଏହି ପାଦ୍ୟକାନ୍ତରେ ଅନୁଭି ଲୋକା ମାତ୍ର କି କୁଠଳ
କୁଠଳ ପରମିତୀୟ ଘାସଟିକେ ଧର୍ଷନକ କରିବା କାରଣ
ଏଠାରୁ ପାର୍ଶ୍ଵମେଘକୁ ଦରଖାସ୍ତ ଦେଖାଇ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେଇ
ହେଲା ।

ନିରାଶୀଲେ ଅନୁଭବ ପାଶୁମିତ୍ର ବିଳେକୁଟ ବିଳେକୁଟ
ବିଶେଷତ ହୋଇ ମନ୍ଦିରରେ ପ୍ରବୃତ୍ତି ହୋଇ ଆଜି ଏହି
ପାଶୁମିତ୍ରଙେ ଅସୁଖାବ୍ୟକ ବିଧ ପ୍ରେସ ବିବିଧାଳ ଅଧିକ
ସୁଧା ହୋଇଥାଏ । ଡେଣାର ତିକ ଜିହ୍ଵାର ପଦର ନିରାଶା-
ଦେଗାଇଛନ୍ତିମାତ୍ରରେ ନିରାଶାର ପ୍ରଶାନ୍ତିକମେ ନିରାଶୀଲେ
ବନ୍ଦିଶ୍ରୀ ଏବଂ ମନ୍ଦିରର ମନୋଜୀବ ବିବିଧାର ଅଧିକାର
କୁଠା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବନ୍ଦିଶ୍ରୀ କହିପାର ।

ଦୟର ଉତ୍ସବର ମହିନେ ପ୍ରକାଶ କିମ୍ବରକରେ ଦଖ ମହେ
ଦୂରଦୂର, ମୋଜଳା ଓ ମେଲା କିମ୍ବେକ ଅନ୍ତରେ ଯେଉଁ
ପାଇନ । ଏହା ଶୀ ଖୋମାଚିନ ଦେଇ ଗ୍ରାମରେ ଏଠା
ଦୁଇଦୁଇ ହର୍ଷବୀ ବାହୁ ଦୁର୍ବ୍ୱାରମ ଦେ ଏବଂ ଏହି ଅଧିକ
ପଥରେ ଥାଇ ବନ୍ଦଶାଖ ନଢାପାତ୍ର ଏବଂ ବୌରମୋହନ
ବୋର ପ୍ରତି ଦୁଇଲ ମାତ୍ର ବାହୁ ସରବରାରମ ଦେଇନ
କମ୍ପିଏବ ହୋଇଥାଏ । ମନ୍ତ୍ରକର ପ୍ରାଣରେ ଦେଇନାହା
ବାଦର ପଢ଼ିବ କରିବାର କରିବାର ହୋଇଥାଏ ସେହିରେ
କରିବାରିମାତ୍ର ଲଫେରୁରେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କରିବାର
କୁଣ୍ଡିଲ୍ ମାତ୍ର ଦୂରର ଦର୍ଶକ ଏ ଦୂରଦୂର ଲଫେର
ଦୂରଦୂର ଦେଇନାହା ଓ କାରିବାକଥାକର ପଦବେଶରେ ମନ୍ତ୍ରକ
ଲଫେର ମଧ୍ୟ ହୋଇ ପାଇ । ଏହିକଥାମ ମାରାଇଟ ଏହା
ଦୂରଦୂର କୋଇବ ମୋହନମାର ଆମାରେ ଲକ୍ଷତାର
ହୋଇଅଛି, ପୁରସ ସାରୀଙ୍କ କରିବକରି କେନ୍ଦ୍ରରକୁ
ପାରିବାମାନେ ଆମା କରୁଁ ଏହି ଏକବାର ଦୂରଦୂର ସାରାଙ୍କ
କିମ୍ବା ପରିମାଣ ।

ଦେଖିବା ପରି ସବୁ କୁଠ ଏହି ଶିମୋର ତଥିରୁ ସମ୍ମାନ
ରବେ ଚର୍ଚିବିଲି ମଧ୍ୟ ସମ୍ମାନ ଦେବନ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟେ ହାତକରି
ଥିଲା ଯାହାରେ ମେହି ହେଉ ଛାଏ ।

ଦୁଇଅବୁ ପାନିରେ ସହି କରିଛନ୍ତି ଦେବତାରେ ନାଥାର
ରେ ମଧ୍ୟ ଶୀଘ୍ର ମଧ୍ୟ ଦସ୍ତା।

ଭୁବନେଶ୍ୱର ମହାନ ମୂଳ ପ୍ରେଷଣକୁଳର ସହିତ କରିବା
କାହିଁ ଅଧିକାର ଏବଂ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ କଥା ନାହିଁ ।

ପୁଣ୍ଡ ଦାନପୂର୍ଣ୍ଣ ଶୈଖିକ ଲକ୍ଷ୍ୟ ସହିତ ଦେଖିବ ଯେହା
ବିଷ ବାନ୍ଧୁତା କଥା ପାଦରେ ଦେଲେ ଦାନକଳନ୍ତିର ଦେଶ
ଦୃଷ୍ଟିକୁ ଦୂର ।

ଶୁଣୁ ପଡ଼ୁ ରସ କୁଣ୍ଡ ସନ୍ଦର୍ଭ ସେବକଙ୍କରେ ତୁମ୍ଭ କଥା
୧୦୫।

ଶିଖସ କାଳ ସେହି ଶିରରେ କାହିଁ ଲଗାଇଲେ କୁହୁର
କଷ କହି ହେବ ।

ମୁଣ୍ଡରେ ଜଳଶୀ ହେଲେ କାରୋପିନ ରସ ପାଳରେ
ଜଳାଇ ଶୁଶ୍ରାଦ୍ଧକ ବଦ୍ଧଗୁଡ଼ ଖୋଦ ପଚାରକ ବାହା
ହେଲେ କବଣି ମର ଯିବେ ।

ଶୁଣ୍ଡେଥବୁ ଉନଳାର ସମ୍ବନ୍ଧ ଉନ୍ଦରୁ ଅକାଳିକବା କିମ୍ବା
ତୁମ୍ଭଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତୃଭାବେ ତମ୍ଭେଷଙ୍ଗ ଉପରେ ଏହି ହାତ
ଯାସୁଲ ଓ ବୋଢ଼ ତମ୍ଭେଷଙ୍ଗ ମାଲାର କଲେ କେବେ
ଅପ୍ରେଜନ୍ ହେବ ।

ବନ୍ଧୁକଳାର ପ୍ରଦର୍ଶନ ତା । ଏଇ ମହିମାରେ ପେଟ୍ଟିଲା
ଯେହି ତାରଗତାର କଳିମାସ ତା । ଏଣ ପରମ୍ପରା ଏକ
ମାପରେ କି ୨୦୧୦୫୯ ର ଟର୍ମିକ ଏହା ତେଣିବାରୁ ଅମ୍ଭେ
ଦରେ । ଏଥି ମଧ୍ୟରେ କେତେମୋକ୍ଷ ବନ୍ଧୁରେ କି କୀ ବା
ଏକ ଦୂରଭାଗର ତଥାକ୍ଷୟ ଦର୍ଶକ ଦ୍ୱାରେ ମାତ୍ର ସେମାନଙ୍କ
ହଜାର ଅଭିନ୍ନ ଜ୍ଞାନ ଓ ଦୃଢ଼ତତ୍ତ୍ଵରେ ହେବାବ ଦଲେ ଉଚ୍ଚ
ମାପରେ ପ୍ରାୟ ଖାତିୟ ହଜାର ଟଙ୍କା ଅଧିକାଳୀ ହୋଇଅଛନ୍ତି
ପ୍ରଥମ ମାପରେ ଯେତେ ଏହି ହେବ ଅନ୍ୟ ଦୂରଭାଗରେ
ଏପରି ମୂଳ ହେବାର ବିନି ସୁତ୍ୱରୁ ପ୍ରତିକଳ ଶର୍ତ୍ତ
ଦର୍ଶି କି କର୍ତ୍ତା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ଏଥେ ମଧ୍ୟରେ ଏକତ୍ର ଉଦ୍‌ବାନ୍ଦ ଦେଖିଲୁ ଦେଖାଯି
ଦେଖିଲାମାଗଲି ସକାରେ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତ ଦିହିତ୍ୟ ମାତ୍ର ଦିଜାନାହିଁ
କୌଣସି ସମସ୍ତରେ ଏକତ୍ରହାରୁ ଅଧିକ ଉପାର୍ଥ ଦେଖାଯି
ଥିଲେ । ଶୀମାଜେ କଢ଼ ପ୍ରାତହୋଇ ଦୁଃଖମାନ ଦେଖିଲେ
ଏହି ଅଧିକାଂଶ ଦ୍ରବ୍ୟରେ ଉଦ୍‌ବାନ୍ଦ ଦେଖାଇଲୁ କବି
ହିକାର ଫଳମାତ୍ର ହେଲା କି ଏମାଜେ କିମ୍ବାଦିଶୀଘ୍ର ଜନନେ
ଦେଶର ଉପରୀ ଅଧିକ ।

ବୟାର ସତେଷ ଲେଖିଥିବୁ ଯେ ପଦତମାର ତା * ଏ
ଦେ ବୁଝିମେହିନୀଠାରେ ଦଶମ କ୍ରୁଦ୍ଧ ବନ୍ଧନ ବାହାର
କିମ୍ବା ସନ୍ତୋଷ ହୋଇ ସାରାହଳ । କିନ୍ତୁ ତଥେ ଶିଶୁ, ମିମ୍ବା
ଏବଂ କର୍ତ୍ତା ଏକ ବଜାର ଦ୍ୱାରାପରିବର୍ତ୍ତିଯୀଙ୍କୁ ଧରିବା ।—ସ ସମ୍ବନ୍ଧ
କେତେ ଗୁରୁତବର ହିତିକୁ ଯେବେ ଦୂରେ ଦିଅନ୍ତି ।

ମୁକ୍ତ ମହାରା କେବେବିଜୁ ଦସିବ ପରିବ ଧର୍ମ କଳିବି
ଶାଶ୍ଵତବ୍ୟୁଷ ଆର କେବେଦୂର ସାଧିଗନ୍ଧିତ ହୋଇଥିଲେ
ବାହୁ ବାହା ଦିକୁ ଅବଦର ପାହି । କର୍ତ୍ତମାଙ୍କ ଆମାକଣବେ
କରନ୍ତୀ ହେଠ ସେହିକେବୁ କରନ୍ତ ସାହେବର ସମ୍ପର୍କ
ବାଦମୟାବ ଯଠାଇଅବ ଶାନତ ଗୁରୁଚିନ୍ମୟ ବାବ
ଦେଖନ୍ତକୁ ଦେଖିଲା ମହୁ ସମାଦ ଦୂରେ ଅବଶ୍ୟ ଶୋବ
ନୁହ ଦୋଷ ତାକ ଦେଖିପୁହ ବାବୁ କହିଲାକିନ୍ତୁ ଦେଖ
କିମ୍ବମ କେବନା କିମ୍ବମ କହିଲାକ ଏବେଳ କରିଥାବା
ଲେଖି ଯାହା । ପାତ୍ରକରେ ବାବୁ ଦେଖିବନ୍ତ ମେହନତ
ମୁହୂରେ ପାହି ଯଥିର୍ ସହି ଦୟାକର ସେହି ଆ
ପାହି ପାହି ପାହି ।

ଶେଷ ପାଦକ କାହା ରାଜ୍ୟରେ
ଶେଷତା ଫେରିଥିଲୁ ଏହାରେଇ ସାତିର ମୋହନରେ
ନିମିତ୍ତ ମହାନ୍ତ ଚିତ୍ତପାତାଳ ବନ୍ଦେଶ୍ଵରାରେ ନିର୍ମଳ
ହେବେଇ ସମ୍ମାନ ମିଳଇ । ଏ ପ୍ରକାର ଏହି ଉତ୍ସବ
ଏହା ପ୍ରକାର ଯତ୍ନରେ ଦେଖା ଉପରେ ।

ଅମୋଧା ଲକ୍ଷ୍ମୀପୁର ବନୀଶ୍ଵର ସିଦ୍ଧାନ୍ତ କରିଛନ୍ତି
ଯେ ମୋହଦୀମ ଶୁଣ ହେବ କବନ୍ତି କବନ୍ତି କବନ୍ତି
କବନ୍ତି ଗଥା ରହିବ ହେବା କବନ୍ତି ଏବ ନିୟମ କରିଛନ୍ତି
କ ମୋହଦୀମ ଧୂଳାମ ହେବ ହେବ ହେବ କବନ୍ତି କବନ୍ତି
କବନ୍ତି କବନ୍ତି ହେବ ଏବ ଧୂଳାମ ପାଇବି କରିଛନ୍ତି ।

ବିଜ୍ଞାନରଥଠାରେ ଦଶ ଦେଖେ ସିନ୍ହ ଗେପ୍ ହେଉ
ଅଶାର ସମ୍ବନ୍ଧର ମିଳଇ ଏକ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଉଥାତି ଧରି
ସତ୍ତା ସାହାରୁ କାହାର ସମ୍ବନ୍ଧର ସୂର୍ଯ୍ୟର ବର୍ମନରହିଗାରେ କଢ଼ି
ଚାପେ ତୋରିଥିବେ ।

ବଡ଼ ମାସ ଜା ୧୦ ଦିନ ଲାହୋରତାରେ ପ୍ରାଚୀକାର
ଲୁହ ଉପାଯକା ସମୟରେ କୁରିଛି ଅନୁଭୂତ ହୋଇଥାଏ ।

ମତ ହସନାର ପ୍ରତିମେରିତା ପ୍ରକାଶରେ ସହିତ
ଜୀବ ଏ ପରମାର୍ଥୀ ଉପରେ ହୋଇଥିଲେ । ଏମାତର
ମଧ୍ୟରୁ ଶୁଦ୍ଧ ଦୂରକ ପ୍ରକାଶ ବିଳ କି ୨୫ ଏ ଏକ
ହୃଦୟରେ ଯେଇ ହୋଇ ଥିବାର କଣ୍ଠ ହେବ ।

ଏକବୟାଦମାତ୍ରା ପୁଣ୍ୟର ଜୀବେ କୋଷତ୍ତି ମେହନ୍ତରେ
ଅହାଲତରେ ଏକ ମୋହମମା ଶୁଣା ହେବା କାହାରେ
ଧ୍ୟାନୀ ପଥର ବାଦିକାଳ ଏ ମୁଦେର ପକ୍ଷର ଏବଂ ସ୍ଵାତ୍ମ
ଦେଖିଯୁ ଉଚ୍ଛବି ସମ୍ଭବେ ଯୁଗ ହୋଇ ଯାଇଥାର ପାଇଁ
ହୃଦ୍ରୁତ୍ରେଷ୍ଟାଣ୍ଟକୁ ପଠାଇଥିବୁ । କାହାକାର ଗୋଟାହେତେ
ଦ୍ୱାରା କୋଣର ମୁଣ୍ଡରେ ମାତ୍ର ତାହିଁ କଷ୍ଟପୁ ବଢ଼ି ବତାଇ
ଦେବିଶହୁ ଓ ମଧ୍ୟ ଅଣିତା ରହ ପାଇଥାଇଗନ୍ତି । ତେ
ସୁଧା ମେହନ୍ତର ଫେର ସାହେବ ରହ କାହିଁକିମୁହୂର୍ତ୍ତ ଘରୀବେ
ହାତେକବୁ ଏ ଗୋରେତପାଲତ ତବମାନକୁ । ଅପରାଧରେ
କେବଳ ଆର୍ଥିକ ବନ୍ଦହୁର ଏବଂ ତେଣୁ ବାଦିକାଳ
ଲମ୍ବରେ ମୋହମମା ଅଣିବାର ଉତ୍ସମ ବନ୍ଦହୁରେ ।
ତହିଁ ପୋରେ ଅଣି ରଜା ମାନ୍ଦିଥିଲେ ସର୍ବ ମାତ୍ର କରେ
ଅକ୍ଷ୍ୟ ଅଦେଶ ମର କରି ନାହାନ୍ତି । ଏଥିବେ ହରିପୁରେଷ୍ଟାଣ୍ଟ
କୋଲାନ୍ତି ସେ ଖୋଜନ୍ତ ଓ ଅଛ ଦେବି କ ଥିଲେ ଯେ
କୋଳି ମଧ୍ୟ ଗୋଟାହେତେ ଦ୍ୱାରା ମାତ୍ର ପାରିଲେ ନାହିଁ ।

ଦେଇବ ପରିଷକ୍ଷା କାହା ଉତ୍ସବରୁକୁ ସେଇବା ଲାଗି
କଥା ଉପାୟ ଅବଳମ୍ବନ କରିବା କାହାର ଉତ୍ସବରୁ ହୋଇ
ଏବଂ କର୍ମିଣ୍ଠା କରି ଆଶ୍ରମ — ଉଦେଶ୍ୟ ଅଛି ଉତ୍ସବରୁକୁ

ବସନ୍ତ ରତ୍ନରେ ପଢ଼ି କିମ୍ବା ମଧ୍ୟରେ ହରାଇ
ଠାଳେ ଅଛିର ବକଣର ଦେଖାଯିବ ଏଇ ବନ୍ଦ ହୋଇଗଲାଏ
ଥିବାର ସାଥି ମିଳଇ । ଏ ଠାଳ କିମ୍ବା ରତ୍ନରେ ଅଛି
କୁରା କୋବା ଦେଇବ ।

କାହୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠତ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ମନ୍ଦିରକାଳ ଉଚ୍ଛବିତାକୁ
ଅଧିକରଣ କରିବାକୁ ପରିପାଲନ କରିବାକୁ ଏହାକାରୀ
କେବଳକିମ୍ବା ସମେତ ପ୍ରତାପରେ କୁରା ପ୍ରେସ ପାଇବା
ହେଉ ଯାଏ ଏହାକି ବନ ଅଶେଷର କଷ୍ଟସାଥୀ । ପ୍ରତାପରେ
କରନ୍ତୁଥାଏ ପ୍ରତାପରୁଥେ କେବଳକିମ୍ବା ଅହାନ ପ୍ରତିକରିବା
ପାଇଁ ପରିପାଲନ କରିବାକୁ ସମ୍ମାନ ଦେଖିବାକୁ

ଅବସାପକ ସମ୍ବନ୍ଧେ ଲଞ୍ଜ ହିରଣ୍ୟ ବାହାଦୁର କହୁଥିଲୁ
 "ଆହେ ମାତ୍ରମୁଁ ଏହି ଲେଖନଙ୍କ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟକର ହୋଇଥି
 ବିଧାରେ ଦୂରକା ମୋତ୍ତାର କବି ବିଶ୍ଵବିଦ୍ୟୁ ଗଢ଼ି । ଏହି
 କହୁଥିଲୁ ମେଧିକାରୀରେବ ଉଚ୍ଛବିନ ପଦମାନବରେ
 କାର୍ଯ୍ୟର ବୃଦ୍ଧିର ପରମ୍ପରାକୁବାରେ ବର୍ଣ୍ଣିତମାନକର କହିଛି
 କବ୍ୟାଳୟର ପତ୍ରରେ ବନ୍ଦ ହେଲା ଏହି କହିଲା ହାଜି
 କବିତାକୁ ବରିଷ୍ଠ ଲାଭ । ବିଧା ଧରେ ଗୀତର ଦୂର
 କହି ପଦମାନବ ସମସ୍ତରେ ସୁଧିତ କାଜ ସେ ଏହି ମାତ୍ର
 କହେଥିଲାପଦ ତାହା ହୁଏ । କୋଟି ଅବସାପକ କବିମାନଙ୍କେ
 କହି ପଦମାନବ କହେ ଏ କଲି ଯାଇଅଛି ଯୋଜାନ

ଶିଳ୍ପାକର୍ତ୍ତର ବେଳୀଟ ନିୟମ ହେବା ରଚିଛି ଯାହାର ମଧ୍ୟ
ଥିଲା ଏହି ବାଲାଧରକ ସମ୍ବନ୍ଧ ସାବଧାର କଥା ମଧ୍ୟ
ଦିବେବଜା ରଖିଗି ଉଠିବା ଅବେ ମାନୁଷୀୟ ବିଜ୍ଞାନପ୍ରକାଶଙ୍କା
ମଧ୍ୟରେ ଓ ଅପରାଧରେ ସମ୍ବନ୍ଧ ବିଚିନ୍ତ୍ୟ କରିବ ବକ୍ତା ଏହି
ବିଶ୍ଵାସାର୍ଥ ରଖିବାର ଏହି ପ୍ରେସ୍ ସେ ସବୁବେଳା ଅଧେଶା
ଶୋଭାକାର୍ତ୍ତର ଅଧିକ ଦରିଦ୍ର କରିବେ ତାହାକର ଗଣ ଅଧ୍ୟେ
ଅଧିକ ପରିଦ୍ରବେ ସମାରଥ କରିବି । ”

ପ୍ରକାଶକ

ପ୍ରେରଣତ୍ତର ମାନ୍ୟ ନିମିତ୍ତ ଅମ୍ବେମାନେ
ଦାସୀ ଗୋଟିଁ ।

(ପଞ୍ଚ ପ୍ରକାଶିତ କିତ୍ତାଳ ।)

ମେଳା ଦର୍ଶକ ।

ଭାରତ ଗୁହା

ଦେଖ ହେ ବର୍ଷକ ଲୁହକଗୁଡ଼ ଭାଙ୍ଗିଲ ଦୟେ ।
କୋଣ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଅବା ଉଦୟ ଦୋରଥାନ୍ତି ଅବାଶେ
ଦ୍ରୁଦ୍ୟରୁଣି ହେଜୁଣ୍ଡରେ ନେବି ହଳ୍ପି ଯାଏ ।
ବାହାକୁ ଦେଖିବା ଅମରେ ମନେ ପ୍ରାନ କି ପାଇ
ସ୍ଵର୍ଗରେ ଭାଗ ଘୋଟକ କେତେ ଧରାଯ ଥରେ
ନିର୍ମାତା ଘଟଟ ବା ଟାର୍ମିନ କେଉଁଥିରୁ କେବେ
ଯେବେ ଲହା ହୁଏ ବର୍ଷକ ନଥ ବହାକୁ ଦିଲି
ସବୁ ଦେଖିବକୁ କିମ୍ବୁ ମିଳେ ଏମାଜେ ଜିଣି
ଏଣେ ଦେଖିବା ବର୍ଷକ ବାରେ ନଥୁନ ଫେର
କାତ ଆଲମାର ବିଶୁର ଯେହେ କିର୍ମଳ କାର
ଆଲମାର ଶିରେ ବିଶୁରକ ଲାଜା କିଲମାନ
ସତେ ବି ସୁବର୍ତ୍ତ ନିର୍ମିତ ମରନ ହେଉଛି ଜାନ
ମନୁଷେ ପିତଳ ନିର୍ଦ୍ଦେ ସଜେ ପେ ସିକାମନ
ବର୍ଷେ ଜଣଅଛ ଥଳାକୁ ଟାଣେ ମନ ତଥୁନ ।
ଆଲମାର ଗର୍ତ୍ତ ଦେଖନ୍ତ ବାଦ୍ୟପଦ ପୂରିବ
ତାନ୍ଦୁର ସାଖା ସେବାର ପଖାରି ଛାତି ।
ଏପର ଦୃଦତ ସେବାର ଦେଖିଅପର ତ କାହିଁ ।
ଦାଳକ ବେଣ୍ଟି କଳନ୍ତି ପ୍ରାୟେ ମଥେ ଗଲିଲ
ଏଥବୁ ଗୋଟିଏ ବାଜଣା ବଣିକେବା ଭାତିତ
ଅମୋଦ କରିବ କହିରେ ସଙ୍ଗିମାର ସହି ।
ଆଲମାର ଅନ୍ୟ ପାଗରେ ଗଜିଦଳ ନିର୍ମିତ ।
କମ୍ପନୀର ନ୍ୟୋପକଳକ ନାଜା ଦ୍ରୁଦ୍ୟ ସିଦ୍ଧି ।
ଦେଖେ କଳଯାଇ ସୁନ୍ଦର ଅଟେଭାର ଜଠନ
ପାଶରେ ଅଣ୍ଣିବାନାହିଁ ଅକର୍ଷର ଲୋଚନ ।
ମାସୁଲ ଭିପରେ ପଗାକା ବାମୁହରେ ଖେଳି
ପାଲ ଯୋଗେ କାମୁଖୋବକୁ ଟାଣି ନିଶ୍ଚର
ମଧ୍ୟପୁଲ ଲେବେ ପୁରି କାଳ ବିଶୁରାନ୍ତି
କପ୍ରାନ ସାହେବ ଉପରେ ବସି ଦିଗ ବାହୁଦୁର
ଏଥୁ ପାଣ୍ଡି ହଥ ବର୍ଷକ ନାରା ଦେଖେ ଗମନ

କରିବ ବଣିଜ ଦକ୍ଷତ ଥନ ହେବ. ଅର୍କଳ ।
ଅଥବା ଏ ଶୁଦ୍ଧବୋଟରୁ ସଙ୍ଗୀ ଯେବେ ବଣିଜ
ସନ୍ଧାନାଲେ କଥା କରିବରେ ଜଳବେଳ କରିବ ।
ପାଞ୍ଚଦେଖ ସର ହିପାମ୍ବୁ ଘୋଟକରେ ଉତ୍ଥିବା
ଘୋଡ଼ିଦୂରତକୁ ସିବ ବି ହୋଇଅଛି ସହିବ ।
ପାଞ୍ଚଟ ଦେଇବ ବେହେବ ଯାଇଅଛନ୍ତି ଏଗେ
ବାବା ଜଗନ୍ନାଥୀ ମୁଦ୍ରିବି ଦେଖ ଖାତ୍ତିଛି କେବେ
ଅଗ୍ରବର ହୃଦ ବହୁବେ ଦେଖ ଯଶୋଦା ରାଜୀ ।
ବୋଲେ ଧରିଛନ୍ତି କାବନଧକ ମୁରଳିଶି ।
ଜୀବନ୍ତ ଅକଳା କରନ୍ତି ହୋଲେ ରହିବ ନାହିଁ ।
ଦୂଧ ବହ ବର ଆଜିର ବର କରିବରେ ଯାଇ ।
କହିଁ ପତନ୍ତ୍ର ମସ୍ତକ ମାତା ଶବ୍ଦନ୍ତି ନାହିଁ ।
ଦୂଧ ବାରୁ କୋତୁ ମାମାର୍ଯ୍ୟ ଗୋଟି ଲୁହନ୍ତି ଯାଇ
ପ୍ରବୋଧନ୍ତି ନନ୍ଦବରଣୀ ବାରୁ ଦେବୀ ଲବଣୀ ।
ଦୃଷ୍ଟବ୍ରତ କଢି ଅବୁଝା ଦେଉଅଛନ୍ତି ଟଣି ।
ବାମପାଞ୍ଚଦେଖ ରେହଣା ବଳପାନକ ହୋଇ
ସେନକର ଦସିଅଛନ୍ତି ଅଛି ଅନନ୍ଦପ୍ରେକ୍ଷଣ
ବଳପାନ ବଢ଼ ସ୍ଥିର ଅଛି ବରନ୍ତି ନାହିଁ ।
ମୁଖେ ମୁଦ୍ରି ଦସନ୍ତି ମାତା ହୋଇବରେ ଆଇ ।
ଏଥେତେ ଦେଖ ପ୍ରାତିବ ତଳ ନିର୍ମିତ ଦୁଇ ।
ଏ ଅର୍ଦ୍ଧର କଳବେଳୀର ଏଥୁ ପ୍ରକାଶପାଦ
ଶୁଣୁ ପ୍ରକାଶାଳ ଦ୍ୱାରେ କାଅକାମକ ଦେବର
ନିମ୍ନେ ଦୃଷ୍ଟି କଲେ ବରପା ଜଳ ଟୋପା ସମାନ
ଦୂର ଘାଗେ ଦୂର ଦୂରବ ହୋଇଅଛନ୍ତି ରହି
ପ୍ରହାଣ୍ତ ମୂରବ ଦେମନ୍ତ ସାକ ସାଜେଣି ପ୍ରଭ
ମହିମଦେଖ ଅବା ସରକ ସ୍ଵଦ ବରବାପାର୍ଦ୍ଦ ।
ଏତାକୁ ସେବାକୁ ଦୁର୍ଦେଖ ଯେ ରହିଅଛନ୍ତି ନାହିଁ
ଦୀର୍ଘବାର କପରେ ମାତ୍ରନ୍ତ ବସି ତଳାଏ ହାଜି
ଜା ପାଗ ପଗଡ଼ ଝଟିବେ ମୁଖେ ଖରର କାନ୍ତି
ଦର୍ଶକ ବାରେ ଏ ଦୂରୁର ଦାଙ୍ଗ ଚକିବା ମନ
ମନେରେ ସର୍ଗରୁ ରହିନ୍ତି କେବେ ଅବୋଧିଜନ
ଚଢ଼ିବେ ଏ ଦେବ ଏହାଜ ଅଟେ ବଢ଼ ବାଲା
ଗୁରୁତ୍ବରେ ମୂରବମୋହିଲେ ହୋଇ ରହିବଠି
ଧବାଇବ ନେଇ କୁମୁଦୁ ଖାଲ ଖମାରେ ଅଦା
ଅଳ୍ପ ଦୁଇୟ ଧଣୀ ଦେଖିବା ଅଥ ଅଗଲୁ ଯି
ଅଗରେ ଝଟିବେ କଟକ ରୂପ ରକମାନ
ଦୁଇବା ରୁତୁମନ୍ତର ଗୋଲପ ହାତୁ ଅଗରବାନ
ଭାରକବି କାର୍ମ୍ମେ କଟକ କାହାମନେ ପ୍ରାଣ
ଧାରବେ ଏକାର କଷମାନେ କାନ୍ଦାକଥ ଦେଖି
ପ୍ରଶଂସା ବରନ୍ତି ଦେଖିବା ଜଳମାନେ ସବୁ
ଅଳ୍ପ କାଶମର ଦୂରେ ହେଲାନ୍ତ କାନ୍ଦାକେବା

ଶା ୨୭ ରାଜ୍ୟ ଜାଲେଖ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ମଧ୍ୟକାଳୀନ

ଉତ୍ତରପିଲା ।

ଶ୍ରୀ ମହାକଳପିତା ସଙ୍ଗାଦକ ମହାପ୍ରସ୍ତୁତି ।
ମହାଶୟଦ !
ଏତମୁନ୍ମିଳପିତା ଓହୁଙ୍କ ଅପଣଙ୍କ ଫଢ଼ିବା
ଭାବୁରେ ମନ୍ତ୍ରର କରିବେ ।—ଏକବୁ ପ୍ରାୟ
ଅଠବିନ ହେଲ ପରେମ ବରରେ ଧୂମକେତୁ
ଉଦୟ ହୋଇ ଗାସ ଲାଗିଥାଏ ଅପ୍ରକଟିତ ଅଛି
ପ୍ରତିବର୍ଷ ଧୂମକେତୁ ଉଦୟ ହେବାର ହେତୁ
କି ? ଏତବେଳୀସ ଗାସମାନେ ସ ହ ପଞ୍ଜିକା-
ରେ ଦର୍ଶ ଦେବୁରୁ ଲେଖି ନାହାନ୍ତି ? ଏହି
ବିଷୟର ଗର୍ଭକୌଣସି ଜ୍ୟୋତିର୍ବେଦ କେବଳେ
ଭୟତ ଦେବ୍ତା ଗଜମଜଳ ଅନୁର୍ଗ ମୁହଁଙ୍ଗ ରାଜା
ପାରଳା ବିନିଶ୍ଚି ଶା ବଜାକ ଦ୍ଵିତୀୟଧର୍ମ (ଯେ
କଲିକତାର ମହା ପ୍ରବର୍ଣ୍ଣମାଦବଶ ପାଇଥିଲେ)
ମାନବଜାଗା ସମ୍ଭାଗ କରିବାରୁ ଏହି ଧୂମକେ-
ତୁର ପ୍ରଭାବ ବୋଲି ଜନମସମ୍ଭାଲ ଆଶକ୍ତା
ହେଇଥାଏ !! ଅଳମର ବିଷ୍ଣୁରେଣ । ତା ଏହି
ରାଜ୍ୟ ତାନ୍ତ୍ରିକ ମାତ୍ର ୧୮୦୪ ମସିବା ।

ଶ୍ରୀ କାରୁପୁଣ୍ଡ ବଡ଼ିଥେଜ୍ବା ସମ୍ମନ
ମହାକାର ହେଉ ଦେଉଥାଳ

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ସମ୍ବଲପୁରପୁରୀ ମାରସ କାନ୍ଦିଲଙ୍କେ
ଦେବେଳକଣାହୀନ୍ୟ ଶିତରମନକୁଳରୁଆବଜ୍ଞକବା
ଏହହାର ଗୋରକ୍ଷ ଦରଶାଇଅଛି । ଦେବନ
ଟେଙ୍କାରୁ ଟେଙ୍କାରୀ ଧର୍ମକୁ ଦୟାଦିବ ।
ଏହେନ୍ଦ୍ରିୟରୁ ଅକାଏତ୍ ଏ ଧାର୍ମ ଉତ୍ସବରୀ ନେଇବା
ବ୍ୟକ୍ତରେବେ କାହାର ପ୍ରାର୍ଥନା ଗୁରୁଣ ହେବ
ନାହିଁ ।

ସର୍ବକୁ ଲଜ୍ଜାଦୂର ଅପା ମୁଦ୍ରା
ପୃଷ୍ଠା ତାଗ ରଥଦୂର ।

ବୁଦ୍ଧନପଞ୍ଜୀକା ।

ସନ୍ଦର୍ଭାବେ ମରିଛାଏ କହିଲୁଥିଲା
ଶତ ଶତ ପ୍ରତିମୂଳୀ ସବୁ ମୁହଁର ହୋଇ କଟିବ
ପ୍ରତିମୀ କଖାକବ ସଜାନ୍ତରେ ବିଚିନ୍ତି ହେଲା
ଏହି ମଳ୍ଲି ୧୦୯, ମୋହର ପ୍ରାଚୀନମାନଙ୍କ
ମଳ୍ଲି ଛତା ପାଇମାସର ଅତ୍ୟ ପ୍ରତି ୧୦୯
ଦେବାକୁ ହେବ ।

ମାନୁଷ ଓ ଜଗତର ପଥଶାଖ କୃପଯୋଗ
ଶ୍ରୀକଳିତ ସ୍ଵପ୍ନକୁନ୍ତ ବରତ ପ୍ରିୟ କଞ୍ଚାବଳ
ଦୁରୁକଳିତେ ବିହୁ ଦେଉଅଛ ପାହିଗରା
ତତେ କଲେ ଅନାଧିତେ ଘାଜ ପାରିବେ ।

ଭାଷାବଳୀ ।	
ପାଞ୍ଚବିଲୁ	ଟ ० ।
ବେଳତ୍ରୁମୁଲ	ଟ ० १९
ଭେଲଗଜର ପୃଷ୍ଠାବ୍ଲେ	ଟ ० १/୨
" ଶ୍ଵେତାଳ	ଟ ० ୫୦
" ଅର୍ଥାଳ	ଟ ० ୫୦
କେନ୍ଦ୍ର ପ୍ରମାଣ	ଟ ० ୫୦
ବିଟଳ କେନ୍ଦ୍ର ପାନଟର	ଟ ० ୮
ଓଡ଼ିଆ ।	
ପ୍ରବରମାତା	ଟ ० ୫୦
ମୃକୁଥାଠ ମେହାମ	ଟ ० ୧୦
କମ୍ପୁଟରୁଲ	ଟ ० ୫
ଆଖ୍ୟାନମଙ୍କଷ୍ଟସ	ଟ ० ।
ବୋଧୋଧୟ	ଟ ० ୮
ବୋଧାନ୍ତର	ଟ ୦ ୧/୨
ବର୍ତ୍ତିଦୋଷକ	ଟ ୦ ।
ବରତାବଳୀ	ଟ ୦ ।
ଅଧୋଧାରଣୀ ପମାଦ୍ରା	ଟ ୦ ୯
ସରଳକବଳୀ	ଟ ୦ ୧/୨
ବରତାବଳା	ଟ ୦ ।
ସରସାରବ୍ୟାକରଣ ଏକତ୍ର	ଟ ୧୯
ଭାଷାବଳିକରଣ	ଟ ୦ ୧/୨
ଭାବତର୍ବର୍ଷିତାପାତ୍ର (ଦେବତନକୁର)	ଟ ୦ ୫
କେତୋପରିପୁରକବାସ (କେତୋକୁର)	ଟ ୦ ।
ବ୍ୟବହାରକ ଭୂଗୋଳ	ଟ ୦ ୫
ସରଳଭୂଗୋଳ	ଟ ୦ ୧/୨
ଭୂଗୋଳପାତ୍ର (ଦେବ ଦୂର)	ଟ ୦ ୯୫
" (ଗୋହନରଥକ ଭୂର)	ଟ ୦ ୧/୨
କେତୋର ଭୂଗୋଳ	
(ହାରବାନାଥ ଚନ୍ଦରର୍ତ୍ତାଳ ଭୂର)	ଟ ୦ ୧/୨
ପ୍ରାତିଭାବୁଗୋଳ (ପୁର୍ଣ୍ଣାବରଣ ସାହୁକ ଭୂର)	ଟ ୦ ୫
ପ୍ରେତଭାବ (ଶିବନାରାଯଣ ନାୟକଙ୍କ ଭୂର)	ଟ ୦ ୫
ଭାବୁଗ ପାଠୀଗାଁତ ମେହାମ	ଟ ୦ ୯
" ଶ୍ଵେତାଳ	ଟ ୦ ୯
" ଅର୍ଥାଳ	ଟ ୦ ୯
ରେତପାରମାଣ (ହାତ୍ପାରମାକର)	ଟ ୦ ୫୦
ଭାବବିଜ୍ଞାନ (")	ଯତ୍ତୁ
ପକାର୍ଥିକାର	ଟ ୦ ।
ଆଂମାଳା (ଦେବ ପ୍ରେତ)	ଟ ୦ ।
କାଳପୁଣ୍ଡ	ଟ ୦ ୯
ଦର୍ଶପାଦବୀମାର (ଦେବପାତ୍ରା)	ଟ ୧୯
ଭାବକୁହ୍ର ପାଞ୍ଚ ମାମାର	ଟ ୦ ।

ହୃଦୟରହୃଦୟ
ତାତିତ ରକ୍ଷା କବର।

ଭାବିତପ୍ରାଣ-ସୁଲ୍ଲପ୍ତ ରକ୍ତର

ଶାକଖୀ-ବାଲୀ ।

ଏବେ ଦିଲେ ଆକାଶରେ

ଶାନ୍ତିର ଜମ୍ବୁ ।

ମନୁଷ୍ୟ ଯେତେ ପ୍ରକାଶ ଦେଗରେ ଥାନା
ହୃଦୟ ସେ ସମୟ ଏହି କବତ ଧାରଣ କଲେ
ନିଷ୍ଠତତୁପେ ନବାରତ ଓ ଉଧୟମର ହୁଏ ।
ଏ କବତ ନାନା ପ୍ରକାଶ ଥାର୍ଦ୍ଦାଶ
କଲୀନକମେ ନିର୍ମିତ । ଦେହରେ ଲିଖିଥିଲେ
ଶଶବଦ ଲବଣ୍ୟକୁ ଓ ଅମୁରସ ସମ୍ମତ ଦୋଷ
ମୁଦ୍ରାତରପଣ୍ଡି ଉତ୍ସାହକ କରଇ । ପିଲମାନଙ୍କ
ଘନେ ଦିଶେଷ ଉପକାରୀ ଓ ନିଜାନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ ।

ଏହାରୁ ପିତରେ ନିମ୍ନଲେଖିତ ସେଇ
ସମ୍ବୂଦ୍ଧ ନିବାରଣ ହୁଏ । ସଥା—
କୃଷ୍ଣମାଯୁ, ସବୁର ବୋଗ, ମୁହଁବାଜ, ହୁଦି-
କଖ, ବାତ, ସଜିବାତ, ବିଶ୍ଵିଳିଳ, ଘରୁଣିଳ,
କଞ୍ଚୁରଜ, ଧାରୁକୌଣଳ, ସାଥରଣ ହୁବ-
ଲତା, ହୁଦିଦାତ, ପନ୍ଧାଦାତ, ସର୍ବପ୍ରକାର
ଦେବଳା, ବାତାଥବ୍ୟ, ଅକ୍ଷାତ୍, ମୁହଁବଂଗ, ବିଷ-
ାଗା, ପିତ୍ରେଦାତ, ନିଦାରାଧ, କିରଣେଶ୍ୱର
ମୟକ ହୁଣୀଳ, ହେଲାକର ସ୍ଵପ୍ନ, ବାହୁଦେଖ,
ଧାଳେବମାଳକର ଭର୍ତ୍ତ ମର୍ତ୍ତା, ମୂରିଘେଗ ସମ୍ବୁ,
କମଳାନ୍ତି ହୁତିନାନ୍ତିନ୍ଦେଖ ଆହର ଶାଶ୍ଵତ,
ପ୍ରସାଦ ଏବଂ ଶୋଣିତ ସମଜୀବ ସମ୍ବନ୍ଧ ସେଇ ।

ଶୟବ୍ର ମଧ୍ୟରେ ତାତିରକ ଦ୍ୱାରା ହେଲେ
ବନ୍ଦୁର ବୋଷ ଲଦ୍ଦିଯାଏ, ଏହି ହେତୁ ପର-
ନିରଗ୍ରହ ତାତିର ରହିବାର ଅବଶ୍ୟକ ଏକ
ଥାହା ଉଚ୍ଛ୍ଵସ ତାତିରକବତ ପିତ୍ରରେ ସାଧାରଣ
ହୁଏଣ୍ଠିଲା

ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜହାନୀଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ରେଖମ
ମୁହାଦୁସ୍ତ ଗଲଦେଖିରେ ପିଲାବାଳୁ ହୁଏ,
କେବା ଶଶୀବର ସେ ହୋଇଥି ପ୍ରାନରେ ପିଲା-
ଧାର ଥାଏ ।

ପ୍ରତ୍ୟେକ ବନ୍ଦତ କେବଳମୁହଁ ମୁହଁଟ ଯେ
ଦେଖିବ ଅଟେ । ତାକରେ ଧରେବା ଧାର
ଦରିଅଶୀ ମାତ୍ର କରି ।

କଟକ ଜିଲ୍ଲାରେ ଘମେ ଏଥର ଏକ ଗାଁ
ବୃଦ୍ଧକୋଣ ଅଟ୍ଟ' ।—

ପ୍ରକାଶନ ମେଳିତିକା

ସାଧୁଦ୍ୱିଜସମ୍ବାଦପତ୍ରକା ।

四四四

ତା ? ଏହି ମାତ୍ରେ ଦିକ୍ଷାପତ୍ର ସଙ୍ଗ ଥାଏ ମନ୍ଦିର । ମୁଁ ମାତ୍ର ହୁଏ ନ ମନ୍ଦିର ଥାଏ ଯାକୁ ଜନଶାର

四庫全書

ଇଣ୍ଟିଯା ଗର୍ଭମେଘ ବିଜ୍ଞାପନ ଦେଇଥିଲା
କି ସନ ୧୯୫୪ ସାଲ ତା ୨୨ ରାତ ଅପ୍ରେଲର
ଶୁଭତାରୀ ସୁଧର ଗର୍ଭମେଘ ମିଳ ସନ ୧୯୫୫
ସାଲ ଅପ୍ରେଲ ମାସ ତା ୨୨ ରାତରେ ପରିଶୋଧିତ
ହେବ । ମହାଜନମାନଙ୍କ ଚାହୁଁମୂର୍ତ୍ତିରେ ଭକ୍ତି
ରାଗ ଲଗଦିଲା ଅଥବା ବିଜ୍ଞାପନ ସେତିତଥାଙ୍କ
କାମର ଉତ୍ତିଷ୍ଠାବ ଆଦିମୁଁ ହେବ ।

ଏଠା କଲେଜୁସ୍ ମହାପିତାଙ୍ଗଜୀବନରେ ଏବଂ
ଜୀବ ମୋଦମା ହୋଇଅଛି ଏହି ଚିହ୍ନ ବି
ପଦାରଣେ ଗତ ସ୍ଥାନରୁ ଲୁଚିଥିଲା । ଏବଂ
ମୌଳିକର ଜୀବପତ୍ର ଉଚ୍ଚରିୟା ବଢ଼ାରୁ ଖଣ୍ଡ
ପତ୍ର ବାହାରିୟାଇ ଚିହ୍ନ ବଦଳରେ ନିଆ
ଲେଖା ପତ୍ର ଆଗ୍ରେ ଶ୍ରୀପିତ ଚନ୍ଦ୍ରଅଳ୍ପ । ବିଧି
କାହାହାର ଜୀବ ହେଲା ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ହେଉଥିଲା
ଏହି ମହାପିତାଙ୍ଗଜୀବନ ହେବି ମୋଦରଙ୍ଗ
ହାତକୁ ଥେବି ମମମୃତରେ ଦକ୍ଷ ବର୍ଣ୍ଣିଗ୍ଯା ସାର
ଫୁଲାରୁ ସେ ସମ୍ପଦେ ହୋଇ ସାମିନରେ ଅଛି
ମହାପିତାଙ୍ଗଜୀବନ ଉଚ୍ଚରିୟା କୀଳ ଦେବ
ଶ୍ରାମାଳ୍ୟ କଥା ନୁହଇ ଏହି ଏପରି ଘଟଣା
ହେବାରୁ ଅବଶ୍ୟ ନିରାପାରିଥିଲା ଯେ ଏହି
ବହୁମୂଳ୍ୟ ବଲାଲମାନଙ୍କ ସରସଗ ବିଷୟରେ
କିମ୍ବନ୍ତ ତିଆରିତା ଅବଧ ରହିଥିଲା ।

ମୁଖ୍ୟର ଦିନରେ କାଶାଳିଙ୍ଗ ବୁଝା ପିଣ୍ଡ ଲାଗି
ଦେଇଛି ଏହି ମାସରେ ଏଠାକୁ ଅସିବାର କଷ୍ଟଦିନ

ଦୋଷଥିଲା ମାତ୍ର ଅମେମାନେ ଶୁଣେ ଅପ୍ରକଟିତ
ହେଲୁ ଯେ ଗବ୍ରୀମେଧ ଅପ୍ରକଟିତ ତାଙ୍କ
ସୁକିଳ ରଖିବା ମର୍ମରେ ଏକ ତାରସମାବେ
ପଠାଇଥିଲାକୁ । ତାବାଲଗ ବଜାରର କଷୟମୁଦ୍ରା
ବ ୧୫୨୮ ର୍ଷ ହେବ ଏବେବେଳେ ତାହାଙ୍କ
ଶିଳ୍ପ କଷୟରେ ଦିଲେ ସୁକା କିମ୍ବ କରିବା
ନଗାନ୍ତ ଦାଳିଛନ୍ତି । ଏଥରେ ଧରି ଗଡ଼ିଚା-
ଇଥ ପାଖଲୋକଙ୍କ କଥା ସମସ୍ତକୁ ଗୋପନ ।
ଏ ସମୟରେ ଜାବାଲମ୍ବକୁ ଗଡ଼ିରେ ରଖିବା
ଭାଗ୍ୟ ଦୟର ଦୟା ଅଟଇ । ଗବ୍ରୀମେଧ
କେଉଁ ଦିବେତାହାରେ ଏ ଫକ୍ତରେ କିମ୍ବ
କିବୁଅପ୍ରକଟିତ ଅମେମାନେ କହି କି ପାଇଁ ମନ୍ତ୍ର
କାର୍ଯ୍ୟ ହଲ ନୁଦିଲ ଏଥରେ ସହେଦ ଜାହିଁ ।
କରିବୁର ସାହେବଙ୍କର ଶୀଘ୍ର ଏ କଷୟ କିମ୍ବ
ତାଙ୍କ କଷୟବା ଉଚିତ ।

ଶତମାଣ କା ୧୯ ରଖିରେ ଅରମ୍ଭ ହୋଇ
ଛନ୍ତିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବଜାବେଶର ତେଷଟା
କଲେବୁଲୁ ପଦାକ୍ଷରୀ କର ପାଞ୍ଚା କଲିକରା-
ରେ ହୋଇଥିଲା । ପାଞ୍ଚା ଦେବାକୁ କଣ୍ଠରେ
ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥିଲେ ଏକ ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ
କ ୩ ଗ ବିଶ୍ଵରଦାତ୍ୟର ଉଚ୍ଚ ତ୍ରିପାତ୍ରାଶା
ଥିଲେ । ବର୍ତ୍ତମାନ କେବଳ ଜୟଶ୍ରୀ କାର୍ଯ୍ୟ ଆଜି
ଥିବା କଥାକୁ ପ୍ରାପ୍ତ । ଯେହିମାନେ ପାଞ୍ଚାରେ
ଉଭ୍ୟାନ୍ତ ହେବେ ମେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରଥମ
ଛଜଣ କର୍ମ ପାଇବେ ଥାରୁ ସମସ୍ତେ କାଳମୃତ୍ତି

ଅଁତ୍ତି ପରେ ରହିବେ । କିମ୍ବିଦ୍ୟାଳୟର
ଦିଲ ଉପରୁ ଲାଭ କଲ୍ପନା ଉତ୍ତରାବୁ ଯେବେ ପେଟେର
ଦୀନ୍ୟରେ ପୂଣି ସାମାଜିକ ପଥରା ଦେବାଳୁ
ପତିନ ତିବେ ସେପର ଉପାଧର ମହାର କାହିଁ
ରହିଲ ପୁଣି ଯେବେ ଉପାଧାରଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ
କେହି, ପଞ୍ଚଶାରେ କୃତକ ଯେବେ ନ ହେବେ
କେବେ ଶାତାଳ ଦଟକଟ ର ସୀମା ରହିବ ନାହିଁ
ଅତିଏବ ଦେଖାମାରୁଥିଲ କ ହିପାଧର ପ୍ରକୃତ
ମର୍ଯ୍ୟାନା ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ଅସୁତେଷ୍ଟିଷ୍ଟମାନେ
ସମର୍ଥ ହୋଇ ନ.କାନ୍ତି ଏବଂ ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଲେକେ ଶୁଣ୍ଡୀନ ଜାହିକା ଅବଳମ୍ବନ କରିବାକୁ
ଅସମର୍ଥ ହେବେ ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉଚିତ ଉପାଧର
ପ୍ରକର ଶୋଭା ପ୍ରକାଶ ହେବ ନାହିଁ ।

ଏ ନଗରବାସୀ ବୃଦ୍ଧମନୁକର ମାଣୋପ୍ରକାଶ
ନତ ସପ୍ରାହରୁ ଅରମ୍ଭ ହୋଇ ଏ ସପ୍ରାହଯାକ
ଲଗିଥିଲା ଏବଂ ଉଚ୍ଛର ଏବଂ ଅନୁଷ୍ଠାନ ବରୁଷ
ଗତି ବୃଥବାର ଏଠା ପ୍ରିଣ୍ଟିଙ୍କଲାଇଙ୍କ ବୋଠାରେ
ବାବୁ ଚର୍ବିଜ ପକ୍ଷାନ୍ତାକ ଇଂରେଜରେ ଏବଂ
କୁଟା ପଦାଳ କରିଥିଲେ । ଏଠାର ବିଷିଘ-
ଲେବେ ପାଦ୍ୟ ସମ୍ପଦ କରେଥିଲ୍ଲା କହିବ
ଦକ୍ଷିଣାର ସମ୍ପଦ ଅଧିକତା ଏ ଖେ ଧାର୍ଯ୍ୟ
ଦେବାରୁ ଦର୍ଶକ ସଖୀ ଅତି ଅଳ୍ପ ପାଦ୍ୟ
କ ଟେ ଏ ହୋଇ ଥିଲା । ନଗରବାସୀ
ରଙ୍ଗଜଳମାନଙ୍କ ବିଶ୍ଵପନ ଦିଆ ସାରଥିଲା ମହି
କେହି ଅଧିନେ ଲାହି । ସାଥରିଗ କିମ୍ବା

ଏହିବ ଚତୁର୍ଭାଙ୍ଗ ବାହୁ ସମୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କର-
ବାବେ ଦିଲ ବିଶ୍ଵାସ କର ନାହାନ୍ତି । ସେବେ
ସମ୍ବନ୍ଧା ଏ ୨୫ ଟା କି ୨ ଟା ନିର୍ମିତ ହୋଇ
ଆଗ୍ରା ଗେବେ ଅନେକ ଲୋକ ଆସି ଆଗ୍ରା
କାରଣ ଏଠାରେ ଇଂରଜୀ ବକ୍ତ୍ବା ବିଦାଚ
ଶୁଣାଯାଏ ସବର୍ଷ ଏଥରେ ଲେବନ୍ଦର ଅଦର
ଅଛି । ବକ୍ତ୍ବାର ବିଷୟ ଡେଶାର ଭାବ ଧର୍ମ-
ମନ୍ଦିର ଥିଲା । ଚତୁର୍ଭାଙ୍ଗ ବାହୁ ମେମନ୍ତ ଓଡ଼ି-
ଆରେ ଜେମନ୍ତ ଇଂରଜରେ ବକ୍ତ୍ବା ବର-
କରିବାର ପ୍ରଣାଳୀ ଉତ୍ତମ ଅଭ୍ୟାସ କର
ଅଛନ୍ତି । ଏହିପଣ୍ଡା କାଳ ଅନ୍ଦରିଳ ବକ୍ତ୍ବା
କର ଥିଲେ ଏବ ଡେଶାରେ ଗର କ ୩୦ ଟଙ୍କା
ଦିଲା ଯେଉଁ ଗ୍ରାହିଷମାଳ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିଲା
ଅବ୍ୟ ତହିଁ ସହିଷନ୍ନା ଅଜନ୍ମୁଦଶ ଥିଲେ-
ଦେଖେ ବବସାଧରୁ ଏହି ସମାଜ ଡେଶାର ଧର୍ମମ-
ନ୍ଦିର ହେବ ହୋଇ ଅନେକ ସଙ୍କ୍ଲିହାର ପ୍ରକା-
ରନ କରିବାକୁ ଚରଣ୍ମା କଲେ ମାତ୍ର ଦର୍ଶକମା-
ନ୍ଦିକ ଚତୁର୍ଭୁ ବିଶେଷଗୁପ୍ତେ ଅଧିକାର କରିବାର
ଦେଖା ଗଲ ନାହିଁ । ବାସୁଦରେ ଏମନ୍ତ
ମୁକୁତର କଷ୍ଟପୁରେ ବର୍ଷରେ ଅରେ ଦକ୍ଷିଣାମେଳ
ଫଳ ହେବାର ଅସମ୍ଭବ । ଧନ୍ୟବାଦ ସମ୍ପଦରେ
ଲାଗିଥିବା ହେବ ।

ଏ ଦ୍ୱର୍ଷ ପ୍ରବେଶିବା ଏବଂ ଧାସୁ ଆଟେଇ
ପଞ୍ଚମାର ଫଳ ବାହାରିବାରେ ଅଛିଲ୍ଲ ବିଲମ୍
ଦେତାକୁ ପଞ୍ଚମାରୀ ଏହି ତଥାର ଅନ୍ତର୍ଭବକ
ପ୍ରବୃତ୍ତିମାନେ ମହାବ୍ୟସୁରେ ପଢ଼ିଅଛିନ୍ତି ଏହି
ଗନ୍ଧ ଦୂରବାରର ବିଲିହତା ଗଜେଟ ବି ଯାହା
ଆଜି ସକାଳେ ଏଠାରେ ପଦ୍ମହ ଥିବ ଓ ଯହିବ
ସମସ୍ତେ ଗୁହ୍ନ ବସିଥିଲେ ତଥାମ ପ୍ରେ ଲଭ
ଦୋଷଅଛି କିମା ବୋଲି ଯାଇ ନ ପାରେ
ବିଶ୍ଵବିଦ୍ୟାଳୟର ବାର୍ଷିକାରବନମାନେ ମଧ୍ୟ
ଲୋକଙ୍କ ବ୍ୟସଗୀ ହୁତମୟାମ କର ପର ଗଜ
ଗଣ୍ଠୀୟା ଗଜେଟରେ ସାମ୍ନ୍ତରି ସବୁପ ଏବଂ ଶୈଶ
ପର୍ବତ ପ୍ରକାଶ କରିଦେଇଥାଣି ସେ ତହିଁରେ
ବେବଳ ଧୀର୍ଘ ଆର୍ଟ୍ସ ପଞ୍ଚମାର ଧୂର୍ଣ୍ଣିତ ପାଇ
ବାହାରିଥାଣି । ତହିଁକୁ ଜଣାୟାଏ ସେ ପାରିଥି
ଏହି ଆଜିବ ଭାଷାର ପଞ୍ଚମାର ଯଥା ସମୟରେ
କାଗଜ ଦେଖି ନ ଦେବାରୁ ହକ୍କ ଭାଷାରେ
ପ୍ରତ୍ରିମାନେ ପଞ୍ଚମାର ଦେଇଥାଣି ସେମାନଙ୍କର
ଫଳାଫଳ ସ୍ତର ଦୋର ନାହିଁ ଅଥବା ଭାଷାରେ
ପଞ୍ଚମାର ଦେଇଥିବା ଶମାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଘେରେ
କଲେଇବୁ ସେବେ ଜଣ ଉଭାର୍ତ୍ତ ହୋଇଥାଏଇନି

କେବଳ ସେହିମାନଙ୍କୁ ନାମ ପ୍ରକାଶିତ
ହୋଇଅଛି । କେଉଁ ଶ୍ରେଣୀରେ କିଏ ବୃତ୍ତକାରୀ
ହୋଇଅଛି ତାହା ନିଷୟ ହୋଇ ନାହିଁ
ଏହି ତାରିକାରେ ଦେଖାଗଲା ସେ ଏଠାରୁ
ରେବନସା କଲେଜରୁ ତଳଳିଶ୍ଚିର ଶ୍ରେଣୀରେ
ଫାନ୍ଦୁଆର୍ଟ୍ସ ପରୀକ୍ଷାରେ ଉଡ଼ାଈ ହୋଇଅଛନ୍ତି
ଯଥ—

ଗୋପାଳଚନ୍ଦ୍ର ବିଜେନ୍ଦ୍ରାପାଞ୍ଚାଯୁ

ଦାମୋଦର ପଟ୍ଟକାଣ୍ଡୁଙ୍କ

ପ୍ରଶ୍ନାବିନ୍ଦୁ ପାଲିତ

ମୁଗାଙ୍କର ବୟସ ଗୋଧିଶ୍ଵର

ଦିବ୍ୟପିନ୍ଧ ମିଶ୍ର

ବ୍ୟାକର ଫଳ ପ୍ରକାଶ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
କୌଣସି ମଗମର ପ୍ରକାଶ କରିବା ଅଧିନୟତ୍ବ
ଦିବେଚନାରେ ଅମ୍ବେମାନେ ମୁଦା ଭାବୁ ଫଳକୁ
ଲୁହଁ ଦବିଥିହଁ ।

ସଂଶୋଧନ ଇଲାବଟ୍ ବିଲ୍ ।

ଏହି ବର୍ଣ୍ଣାଧିତ ପାଶୁକୁଣ୍ଡି ଓ ସର୍ବର ଦିବ-
ରଖ ଆମେମାନେ ଏଥି ଘରେ ଯାଠିବାମାନଙ୍କ
ଜଣାଇଅଛୁ ଗର୍ଭ ମାସ ତା ପାଞ୍ଚ ଜାରେ ଆବ-
ଦୋଷ ସନ୍ଧାନ କରି ସାଇର କି ଅଇନ ନାମ
ଧାରଣ କଲା । ସହ୍ୟଧି କି ପୂର୍ବ ରଙ୍ଗାନାମ
ଅଳୁସାରେ ଏ ସର୍ବକରେ ଅଧିକ କର୍କର୍କର୍କର
ପ୍ରମେୟ କର କି ଥିଲ ଜଥାତ ଦରହିଅଣ ମହା
ସଜା ଗେହିଏ ସର୍ଗାଧନର ପ୍ରସ୍ତାବ ବରକାରୁ
ଅନ୍ତର ସହ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦୂର ଗୁରୁ କଥା କହିବାକୁ
ହୋଇଥିଲା । ମହାରାଜାଙ୍କର ପ୍ରସ୍ତାବ ଏହି
ଥିଲ କି ଯେ ସମୟ କହିବେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଅବେଳା
ସରକ ସାହୀନରେ ବୌର ମେକବନ୍ଦୀ ହିଲା

ପକ୍ଷର ପ୍ରତିଲିପି ଅଛି ସେ ଶ୍ଵାରମାନଙ୍କରେ
କୌଣସି ଆସାମୀ ହୋ କଲେ ତଥାର କଳୁବ
ଆସେସବିବହାର କା ହୋଇ ସୁରହାର କେବ
ଏ ପ୍ରସ୍ତାବର ଶାଖ୍ୟଦୀ ଏହି କି ଯେମନ୍ତ କିମ୍ବା
ଜମାନକ ମାତ୍ରମେହୁଣ୍ଡ ଓ ଦୌରାନ୍ତର ସୁରହା
ବିଶ୍ଵରୂପ ହେବାର ଅଧିକାର ଦିଆଗଲା ତେମନ୍ତ
ଦେଶୀୟ ଲୋକଙ୍କ କେବଳ ଦୌର ମେକବନ
ମାରେ ସୁରହାର ବିଶ୍ଵରୂପ ହେବାର ଅଧିକାର
ଦିଥା ଯାଉଛା ମାନ୍ୟବର ବୃତ୍ତବାସ ପାଇଁ ଏ
ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ଅନ୍ୟନ୍ତ ସ୍ଵେଚ୍ଛା ଏହି ସାହୁରଙ୍ଗ
ବିଶ୍ଵରାହାର ସମର୍ଥକ କଲେ ଏକ ସେ ଏ
ଏ ସମ୍ବନ୍ଧର ଦେଶୀୟ ଲୋକଙ୍କ ପ୍ରକାଶ
ଅଧି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବ୍ୟକ୍ତ କରିଥିଲେ କିମ୍ବା

ଅଶ୍ରୁମାତ୍ର ସନ୍ଦେହ ଲାଗୁ । ମଳ୍ଯକର ଦୟାର
ଆହେବ ଓ ଅମିର ଅଛି ଏହ ପ୍ରସ୍ତାବରେ
ସହାନୁଭୂତ ଦେଖାଇଲେ ମାତ୍ର ଏହେବଜ୍ଞ
ବନ୍ଧୁତର ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ପାଣ୍ଡିତୀର ପ୍ରେଷାବସ୍ଥାରେ
ଦିଗ୍ବିର କିମ୍ବା ସୁଧାକରକ ମୁଦ୍ରା କୋଳି
ଦିନ୍ଦ୍ରିୟ ବନ୍ଧୁତରେ ମର ଦେଲେ । ପରିଷେଷରେ
ଅଧିକାରୀ ମହିଳା ମର ଏହୁପରି ହେବାରୁ
ମନୀଷଙ୍କା ଅଧିଗ୍ରାୟ ପ୍ରସ୍ତାବ ପରି ନିର୍ଭର କଲେ
ନାହିଁ । ପରିଷେଷର ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଉତ୍ତର ମେଟିଏ
ହୃଦୟ କ୍ରୂଗଦମ ସୁନ୍ଦାର ସମ୍ରାଟର ଜଣାଇ-
ଲେ ସେ ଏହ ଆଭନ୍ତାର ଗୋଟିଏ ମହିନୀ
ମାତ୍ର ରମ୍ଭା ପାଇଅଛି ଏହ ଦେଖିଯୁ କୈବିହିର
ଏଥୁବେ ବିଶେଷ ହୃଦୟର ଦ୍ୱାରା ଅଛି ।
ଏତେକାଳ ଏ ବିଷୟ ଯେବା ଦେଇଁ ବାଦାନୁ-
ବାଦ ଲାଗିଥିଲା ଭାବା ଯେଉଁ ହେଲା ଏକ
ବର୍ତ୍ତମାନ ଗର୍ଭମେଣ୍ଟ ଏହ ଆଭନ୍ତର ବିଧାନ-
ମାନ ସଂଘଲ କହିବାକୁ ଦୃଢ଼ଭୂଷେ ଯହ କରିବେ
ଏହ ତତ୍ତ୍ଵର ସେ ଭରତମ ଫଳ କହ ହେବ
ସଂରକ୍ଷଣ ନାହିଁ । ଆମ୍ବେସତ୍ତବ ଏକ ଉତ୍ତର ଉପ-
କରିବ ଏହ କାହାରେ ଥନ୍ତ୍ରମ୍ଭ ହେଲୁ ଏହ
ଦରବା କରୁ ଯେ ଏହ ବିଦ୍ୱାନ୍ମା ଯେତା
ସେହି ଗଣ୍ଡଗୋଲ ହୃଦୟର ହୋଇଥିଲା ଭାବା
ଶିଶୁ ପରେହିବ ଦେବ । ସୁନ୍ଦର ମଳ୍ଯକର
ଅମିରାତିଥି ପେ ସମସ୍ତ ହରକର ବିଦ୍ୱାନ୍ମାର
ପ୍ରସ୍ତାବ କରିଥିଲେ ଯଥିପି ବି ଗବହୁମେଣ୍ଟ
ବର୍ତ୍ତମାନ ସେ ସମସ୍ତ ପ୍ରକଳିତ କରିବାକୁ ଅଶ୍ରୁ
ଦେଲେ ମାତ୍ର ମଳ୍ଯକର ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଉତ୍ତର ମୁଦ୍ରାର
ଶୁଭର କରିଲେ ସହିତ ଅମ୍ବମାନର ହବି-
ପାତ୍ର ଆଶା ମଧ୍ୟ ରହିଲା ।

ବିଜ୍ଞାପନ ପରେର ମହିମା

କୃତ ବାଣ୍ଶ ହୋଇଥିଲା) ପାଞ୍ଚବୋଟିକାର
ସମ୍ମତି ରଖି ଯାଇଅଛନ୍ତି । ତାହାକର ପାତ୍ର
ଦେଇରେ ଗୋଟିଏ ସାଧାରଣ ଜୀବନାବାର ଏବଂ ଯୁ
ଦ୍ଧରେ ବିନୋଦ ଥିଲା । ଏଥରେ ସେ ପାଞ୍ଚ
ଦୁଇବୋଟି ଟଙ୍କା ବ୍ୟାପ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏଥେ
ସମେ ଗୋଟିଏ ଚତୁରାଳୀ ବସାଇବାରେ ପ୍ରାୟ
ତତ୍ତ୍ଵବିଜ୍ଞାନ ଟଙ୍କା ଦାନ କରିଅଇଲା । ଜଣେ
ସାମାଜିକ ଲୋକ ଦେବକଳ ଉତ୍ସବ ବିହାରୀ ଓ
ମନ୍ଦିର ବିଜ୍ଞାନାଳ୍ପଣ ଅର୍ଥ ଉତ୍ସବଜଳ କରିବାର
ଆପେ ଏକ ସ୍ତର ସ୍ଵଭାବରେ ବାଳ ଯାଇଲା ଏବଂ
ଏକ କାର୍ଯ୍ୟରେ ପ୍ରାୟ ଅବେଳା ବୋଟ ଟଙ୍କା
ଦାନ କରି ଉତ୍ସବ ପାଞ୍ଚବୋଟି ଟଙ୍କାର ସମ୍ମତି
ରଖି ଯିବା ସାମାଜିକ କଥା ନାହିଁ । ଏ ପ୍ରକାର
ଅସାଧାରଣ ମଳ କାହିଁ ଫଳକ ? ଏଥରେ ସଦଳ
ଉତ୍ସବ ଏହି ମାତ୍ର ଅଟିର - ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ବିଜ୍ଞାନ ପ୍ରଗତି । ବିଜ୍ଞାନ ସହେବ ନିଷ୍ଠାଯି
ଶୁଣିଥିଲେ ଯେ ଦ୍ରୁତ୍ୟ ଯେତେବେଳେ କରିଯୁଣ୍ଡ ହେବ
ତେବେଳେ ଲାଭ ଏବଂ ଅଧିକ ବିଜ୍ଞାନ କରିବାର
ଏକମତି ଉତ୍ସବ ଲୋକଙ୍କୁ ବିଜ୍ଞାନରୁ ଦେଇ
ଜ୍ଞାନବା । ଏହି ବିଜ୍ଞାନ ଉତ୍ସବରେ ସେ ନାହିଁ
କରି ସବଳ ମନ୍ଦିର ସବଳ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଆପଣା କରୁଛା ଏବଂ ମନ୍ଦିର ବିଜ୍ଞାନ ଦେଇଲେ
ଏବଂ ଏକା ବିଜ୍ଞାନ ଦେବାର ଆଜ୍ଞା ବାର୍ତ୍ତକ
ପ୍ରାୟ କ୍ଲାସଟଙ୍କା ଦେଇଲା । ସେବେ ଅଧିକ ଜାଣିବା
ପକ୍ଷ ପ୍ରକାଶ ଦେଇଲେ ତେବେଳେ ଅଧିକ ବିଜ୍ଞାନ ହେଲେ
ପୁରୁଷ ଉତ୍ସବମାନରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଲା । ଏକ
ସମୟରେ ସେ ମନେ କଲେବି ସବଳ ସ୍ଵାନରେ
ଉତ୍ସବ କଥା ଜଣାଇଲା ବିଜ୍ଞାନରେ ଅଧିକ
ବ୍ୟାପ୍ତ କରିବାର ପ୍ରୟୋଜନ କାହିଁ ଏବା କରିଲା
ସେ ଦ୍ରୁତ ବର୍ଷ ବିଜ୍ଞାନ ଦେବାର ବ୍ୟାପ୍ତ ଅଧ୍ୟ-
ନିଷ୍ଠାଟଙ୍କା ଉଚ୍ଚା କଲେ ମାତ୍ର ତର୍ହେ ବେଶରେ
ଦେଖିଲେ ଯେ ବିଜ୍ଞାନ ଆଜ୍ଞା ଭୁଲାଣାରେ
ତାହାକୁ ଉତ୍ସବ ଅତିଧି ଜଣା କରିଯୁଣ୍ଡ ହେଲେ
ଏହା ଧଳ ଦେଖିବେ ସ୍ଵର୍ଗପରି ସମସ୍ତ ସମ୍ବନ୍ଧ
ପରିବର୍ତ୍ତନ ଦେଖିଲେ ଏକ ତାହାକୁ
ତାହାକୁ ଉତ୍ସବ କରିଯୁଣ୍ଡ ଦିକ୍ଷି ଦେଇଲା
ପରାମର୍ଶରେ ବିଜ୍ଞାନ ଦେବାରେ ତାହାଙ୍କ ପରା-
ପ୍ରାୟ ଅଭି ଦେଇ ଟଙ୍କା ବ୍ୟାପ୍ତ କରୁନ ଥିଲେ
ଏବଂ ତାହାଙ୍କର ଜାତି ବାଳ ମାନେ
ନ ଥିଲା । ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବିଜ୍ଞାନ ଦେବାର
ଧଳ ଦେଖିଲୁ ସବାଧାରଣ ତାହାକୁ ଜାତିକା
ବିଜ୍ଞାନରୁ ପୁଣି ଧାରବେ । ଅସୁଦେହିର
ମାନେ ବିଜ୍ଞାନର ଏହି ନିର୍ମତ ମର୍ମ ରୁହି

ପାଇଗୁରୁ ତହିଁରେ ଟଙ୍କା ବୟସ ଦିଲାଖୀଲୁ
କୁର୍ବା ହୁଥନ୍ତି ଏବଂ ତହିଁରେ ଭାବିଛି ଯତି
ଜିନ୍ହା ଲାଗୁ ନାହିଁ ।

ବିଜ୍ଞାନକାରୀ

ଶାକା କିଞ୍ଚିତରେ କେବେ ସୃଜନ ଦେବ
ଗଙ୍ଗ (ଟଙ୍କା କର୍ଜ୍ ଦେବାର ନାରବର) ଫେଟ
ଥିବାର ପାଠକମାନେ ଏଥୁ ପୂର୍ବେ ଶୁଣି ଅଛିବୁ
ସେହି କାରବାରମାନ କି ପ୍ରକାର କୁଳୁଆଖି
କହିର ଉଦ୍‌ବରଣ ସ୍ଵର୍ଗ ଗୋଟିଏ ବାଜର
କଥା ତକା କରିବାର ବାପିକି ଘରେଠକ
ଦୂଷିତ କଲୁଁ ସଥି:—

ଶାକାର ବାବୁ ସବ୍ୟାମିନ୍ ପାଲ ମଳ
ମାସରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠାତ ହେଲା । ଏଥର ମୂଳଧନ
ଟ' ୦୦୦-୯୮୦ ଟୁଲକ୍ଷଣ ଅଂଶର ମୂଲ୍ୟ ଟ' ୧୦୯
ଦେବାଳ୍ପାର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଂଶର ମୂଲ୍ୟ ଟ' ୧୦୯
ଏହି ବାବୁର କାର୍ଯ୍ୟ ସହ ବ କେହି ଏଠାରେ
ଟଙ୍କା ଅମାନତ କରେ ଜାଗାରୁ ଶକ୍ତିର ମାଧ୍ୟମେ
ଟ' ୫/୧୦୩ ଟ' ୦୫୦୮୨୯, ସୁଧ ଦିଅୟାଏ ଏବା
ହୃଦ୍ରି ଅଥବା ଭୂମି ଓ ଶ୍ରୀହରାମର ଏବା ଅଳ୍ପ
କାହାର ନିଜବରାରେ ଟଙ୍କା ବିଶ୍ୱାସାଏ ।
କିନା ମାନବରେ ମଧ୍ୟ ଅଳ୍ପ ଟଙ୍କା ବିଶ୍ୱା
ଦେବର ପ୍ରତି ଅଛି । ରିଜ୍ ଟଙ୍କା ଉପରେ
ମାନବ ଯତକଣ ଟ' ୮୦୦ ରୁ ଟ' ୯୮୦ ଟର୍ମିନ୍
ସୁଧ ଚଢ଼ିଲ । ତର ମାସ ଅନ୍ତର ତାରବେଳୁରୁ
ମନେ ଦେଖାବ ଟିକ କରି ଅଞ୍ଚିମାନଙ୍କୁ ଲାଭ
ବାହି ପଥିଲୁ । ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୟକୁ ଶକ୍ତିକରି
ଟ' ୯୮୦ ଲେଖାଏ ଲାଭ ଅଞ୍ଚିମାନଙ୍କୁ ଦିଆ
ଯାଇଥିଲା ।

ବାକରଙ୍ଗ ମନେଷିତ ଏବ ପ୍ରଦୟର
ଠାରେ ଏହ ପ୍ରବାର ବାକମାଳ ପ୍ରାୟେ ଦୋଳ
ଥିଲା । ସବୁ ଶୁଣିବେ ଅଶର ମୂଳ୍ୟ ଏବଂ ଏକ
ବର୍ଣ୍ଣ ବିଚାରଣା ସହିତ କୃତ ଦେଖାଇ
ଛୋଇବି ବାକର ଲକ୍ଷ ପତ୍ରକଣ ନାସବ
ଏବ ଟକ୍କାରୁ ଉପା ଦରଚର ଅଧିକ ଜେ ପାଇ
କାହାନ୍ତି ।

ଏ ସମୟ ବାକଦ୍ଵାରା ଅନେକ ଉପକାର
ଶାଖଳ ହେଉଥିଲା ସନ୍ତେଷ ନାହିଁ । ଅସୁଦେଶରେ
ଅଧିକଃତ ଲୋକଙ୍କ ଅବଶ୍ୟା ମହିଳା ନ ସ୍ଥାନରୁ
ଗୁଣ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ବଢ଼େଇ ଯତ୍ତାଙ୍କ
ଏବଂ ଦେହ ହେତୁ ସୁଧର ତର ଅଧି ଦିଗ୍ବିନ୍ଦୁ
ରହିଥିଲା । ସୁଣି ସମନ୍ଦର ଅଦ୍ସ୍ତାର ଲୋକମାନେ
ମହାକଳଠାରୁ ସବୁଦ୍ବାହିକବିଦାର ପାଇବାକୁ

ସମ୍ବନ୍ଧ ହୁଅଛି ନାହିଁ । କେବେ ଖୋଜାଯଦି
କଲେ ତୁ ମିଳେ ସ୍ଵର୍ଗ ଗରଜ ଅନୁଷ୍ଠାନେ
ଯଥେହା ହୁଅଇ ଏବଂ ଦେଖାବିରେ ଗୋଲମାଳ
ହୋଇ ଆହୁର କେତେ କ୍ଷତି ହୁଅଇ । ବାହିରୁ
ତୁ ମେଲେ ସ୍ଵର୍ଗ ଭୂଗୋପତିଙ୍କ ଏହି ଅହୁ ବିଶ୍ୱ
ଅସ୍ତ୍ରବିଦ୍ୟାର ଉଚ୍ଚ ପରିଷେମାନେ ଏକାଳୀ ଚଢାଯି
ଚାହେଇ କାରାବରରେ ଲାହ କରାଯାଇନ୍ଦ୍ରନାହିଁ
ଏବଂ କର୍ଣ୍ଣ ଉତ୍ସାହ ଦେଇ କେହିଁ ମୂଳଧନ
ଦୁଆର ଦୁଆର । ଦଶ କରକର ଅଳ୍ପ ପାଞ୍ଚ
ଏକତ୍ର ମେଣ୍ଡିଲେ ଏବଂ ପ୍ରକାର ବୃକ୍ଷକ କାରିଗାର
ହୁଏ ଦେଲ ଏବଂ ତହିଁରେ ସମସ୍ତ କର ମୂଳଧନ
ସୁରକ୍ଷିତ ହୋଇ ଚଢାଯି ଅଧିକ ଲାହ ମଧ୍ୟ
ମିଳିଲା । ଏପରି ବଶତଳ ମନୀ ଗୋଟିଏ
କାରାବର କଲେ ସେ ଦଶଙ୍କଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
ପରିଷେର ଦର୍ଶକ ଓ ସୁଦିତା ଲାହ ହୁଅଇ ଏବଂ
ଏକବାର ସମୟ ଶୁଦ୍ଧତା କରିଲା ପ୍ରତିକରି
ହୁଅଇ । ଅମ୍ବେମାନେ ସହଦୀ ଶୁଣୁ ଯେ ମୂଳ-
ଧନ ଅସ୍ତ୍ରବରୁ କେତେ ଲୋକ ବ୍ୟବସାୟ
ଦାଣିକ୍ୟର ଫଳ ଲାହ କରିବାକୁ ଅନ୍ତମ ହୁଅଛି
କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଉଦ୍ବାଧରଣମନ୍ତ୍ରକୁ ଦେଖିଲୁ
ଯାଏ ଯେ ଉଦ୍ବାନ୍ତ ସହି କଲେ ମୂଳଧନର
ଅଭାବ ନାହିଁ । କେହିଁ ଏକଜଣ ଅଧିକ ଟଙ୍କା
ଯୋଗାଇ ପାରେନା ସରଦ ମାତ୍ର ବସ୍ତର ଲୋକ
ବାବ୍ୟ ହୋଇ କର୍ତ୍ତ୍ତମ୍ କଲେ ଅଳ୍ପ ଟଙ୍କା ମେଣ୍ଡି
ଅଧିକ ହୁଅଇ । ଅନ୍ୟନେ କାରାବରଟାକୁ
ଏହି ବାବ୍ୟର କାର୍ଯ୍ୟ ଅନ୍ତରୁ ସରବର ଏବଂ
ବିଚକନ୍ତା ପ୍ରଦାନ କର୍ଯ୍ୟ କଲେ ଏଥରେ
ସତର୍କ୍ୟ ହେବାର ଅଭାବ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ବିରଳ ।
ଆମ୍ବେମାନେ ଉପର ଲିଖିଲ ଉଦ୍ବାଧରଣକୁ
ଏ ପ୍ରତ୍ୟେତ୍ତା ଲୋକଙ୍କ ସନ୍ଧାରରେ ଉପସ୍ଥିତ
କରି ଅଶା କରୁଁ କି ସେମାନେ ଏ ବିଷୟର
ଉଦ୍ବାଧରୁପେ ଅପଣା ମଳିତର ଅଲୋଚନାକରି-
ବେ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେତ୍ତା ନିମର ଓ ଉପନଗରରେ
ଏହାର ଗୋଟିଏ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ପ୍ରକାର ସ୍ଵର୍ଗ କରିବାର
ତେଣ୍ଟା କରିବେ । ଏହାର ବାବ୍ୟ ଦେଖିଲୁ
ଏଠାର ଅନେକ ଲୋକ ଅଛି ଉତ୍ସବର ସ୍ଵର୍ଗ
ରକ୍ଷା ପାଇବାଦାସ୍ତା ଅପଣା ଅବସ୍ଥା ସଂଶେଷକ
କରିଗାକୁ ସମର୍ପିତ ହେବେ ଏବଂ ସେମାନେ
ଏ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଅଭିଭବ ହେବେ ସେମାନେ
ନୁହିପଣ୍ଡିତ ଲାହ କରିବା କରିଲୁ ସାଧାରଣକ
ଉଦ୍ବାଧର ବିବାହାର କୃତକାର କ୍ଷମତା
ହେବେ ।

ଦେବାମୀ ମୋକଦମାର
ଶର୍ଣ୍ଣ ।

କେହିଏବ ଥରନ ସାଧନ ଦେବାର
କିଆ ହେଉଅଛି ଏବଂ ଏହି ପୁଣୋଗରୁ ଅବ-
ଲିମଳ କର କଲିବାର ହାଜରାରେ ପ୍ରଧାନ
ବିଶ୍ଵରପର ମାନ୍ୟବର ଗର୍ଥ ସାହେବ ଗର୍ଭୀ-
ମେଷ୍ଟି ଏବଂ ଅଭିନ୍ଦ ସାରାର୍ଥ ଓ ନାମ୍ୟ-
ଦୂର୍ମୁଖ ପଠେଟ ପଠାଇ ଅନ୍ତମାକର ଚିରକୁ-
ବିଜାର ଭଜନ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ମାନ୍ୟବର
ବିଶ୍ଵରପର ଏହି ପଠେଟରେ ସେ ସମସ୍ତ ମତ
ବିକ୍ରି କରିଅଛନ୍ତି ତାମ ଯେ ସାଧନର ଦେ-
ଶୀଘ୍ର ଲୋକଙ୍କ ମତ ତହିଁରେ ଅଶ୍ଵମାତ୍ର ସନ୍ନେହ
ନାହିଁ ଏବଂ ସେ ଅଭି ଚିନ୍ତାରେ ଏବଂ ଅକାଟା
ଶୁଭିଦାର ହେଲୁାର ଅଛନ୍ତି କି ଦେବାମୀ
ମୋକଦମାର ତାମାଦ ଶର୍ଣ୍ଣ ଏବଂ ତାମ ଉତ୍ସବ
ବିବାହ ପଢ଼ିବ ଶାସ୍ତ୍ର ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାର
ଅବଶ୍ୟକ ତାମା ନ ହେଲେ ମାନ୍ୟବାରଙ୍କ ବିଷ୍ଣୁ
ପ୍ରତିକାର ନାହିଁ ଏବଂ ସୁବୃତ୍ତ ଲଭ
କିମଣି ତୁମା ତେ ଯି । ଏଠାଠବାନଙ୍କ ଜୀବିତା
ବାରଣ ପାତକ ପଠେଟର ସାରାଂଶ ଏଠାରେ
ଫଳକ ଜାଲୁଁ ସଥ ।

ବିର୍ତ୍ତମଳ ମୋଫିଶନରେ ଏହି ଶାତ ପ୍ରତି-
କର ଅଛି କି ପ୍ରଥମେ ଆୟମରସମସ୍ତରୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ
ଟଙ୍କା ନ ଦେଲେ କେହି ଅଛି ତା ତଣିକ
ଦର୍ଶକୁ ଦେବାମୀ ମୋକଦମାରେ ଦାଖଲ
କର ପାରିବ ନାହିଁ । ଏହି ରସ୍ତ ଶର୍ଦ୍ଦର୍ଶକ
ପାତକ ଟେଙ୍କା ଅଟର ଅର୍ଥରୁ ଟେଙ୍କା ଟେଙ୍କା
ପାତକରେ କିମଣି କିମଣି ଏଠାଠବାନଙ୍କ ପାତକ
ମୋଫିଶନରେ ଏହି ପାତକର ନାକସ
ଦେଲେ ଥିଲୁଗ ତାମ ଶର୍ଣ୍ଣ ପାତକ
ଦେବାମୀ ମୋକଦମାର ରେ । ଅନେକ ତାମା
ଥିଲେ ଏବଂ ସନ୍ତୋଷ ପାତକ କିମଣି ମନ୍ଦ
କୁମା ଶର୍ଣ୍ଣର ଦୁର୍ଗମ ହୋଇଥାଏ । ଏଥରୁ
ଅମ୍ବ ବିବେଚନାରେ ଏହା ଅଭିନ୍ଦ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ।
ବଡ଼ ଲୋକଙ୍କ ପାତକର ଏହା ଦେବା ସମୟରେ
କଟିଗ ଦୂର୍ମୁଖ ଏହି ଦୁର୍ଗମ ଅନ୍ତରେ
ଏହା ଏବଂ ପରାର ଦୁର୍ଗମ ଲୋକଙ୍କର ବା-
ରକ ଅଟର । ପାରବ ଲୋକମାନେ ଅପଣା
ପାତକ ସ୍ଵର୍ଗ ପ୍ରଦାନ କରିବା କାରଣ ଶର୍ଣ୍ଣ
ପାତକର ପାରନ୍ତି ନାହିଁ ଏବଂ ଏହି ଦେବାମୀ
ଏଠାରେ ଏକଟକାରୁ ମୋକଦମାର ଦିଲାଲ

ଦେବିତାରେ ରସ୍ତ ବିପୁର ଅବାୟ ଦୁଅର
ନାହିଁ ତହିଁର ସାଧାଯ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କିମି ବାପାର-
ଥିଲା । ଏଥରୁ ପ୍ରତି ଏହି ହେଉଅଛି କି ପର-
କତାର ଅବାଲତର ଶର୍ଣ୍ଣ ଦେବାମୀ ମାନ୍ୟବର
କାରକତାରୁ ଅବାୟ କରିବା କି ଉଚିତ ପୁଣୀ
ବିଶ୍ଵାର ଦେବାମୀ ଅବାଲତର କାରକତାରେ ପେ-
ତେ ଟଙ୍କା ଶର୍ଣ୍ଣ ଦୁଅର ଅଭି ତହର ଦୁର୍ଗମ
ମାନ୍ୟବର କାରକତାରୁ ହୁଏରେ ଟଙ୍କା ବିପୁରକାର କି
ନିଯମଶଙ୍କର ? ଦେବାମୀ ଧାରାଲିତର କାରକତାରୁ
କିମନ୍ତ ଅଥବା ଟଙ୍କା ମନ୍ଦରକାରକତାରୁ
ଟଙ୍କା ସୁର୍ପ ନେଲେ ବିଲାପର ଲୋକମାନେ
ଭାବ ବିରକ୍ତ ଦୁଅନ୍ତି ବୋଲି ଜଣା ଅଛି କିନ୍ତୁ
ଭରତବର୍ଷରେ ପ୍ରତି ବାହିକ ନ ହେବ ।
ଏପର ଦେଖାଯାଏ ଯେ ହାତବେ ଟଙ୍କା ଶର୍ଣ୍ଣ,
ମୋଫିଶକ ଅବାଲତର ଅନେକ ଅଥବା ଅନ୍ତର
ଏଠାରେ ମନ୍ଦରକାରକ କିମଣି ପାତକ
ଦେବାମୀ ମନ୍ଦରକାରକ ଅନ୍ତର ଭାବରେ
ମେଧାପୁ ଶର୍ଣ୍ଣ ଦେଇ ଅବାଲତର କାରକ
କେହି ଦଶବରକାରକ ନାକସକଳେ ଅନ୍ତର
ଟ ଟଙ୍କା କିମଣି ପ୍ରେସ ହେବ । ନାରକୋଟରେ
ଟଙ୍କା କିମଣି କାଳସ କିମଣି କେବଳ
ଟ ଟଙ୍କା କିମଣି ପ୍ରତିକାର କାରକ କିମଣି
ଦେବାମୀରେ ଅଥବା ସେବେ ମୋକଦମା ବି-
ଶ୍ଵରପ୍ରତ୍ଯନ୍ତ ଯିବନୋହିଲେ ପ୍ରାୟ ଦୁଇର ଅଧେ
ଦେବି ଏବଂ କଲିବର ଏହି ପାତକର ନାକସ
ଦେଲେ ଥିଲୁଗ ତାମ ଶର୍ଣ୍ଣ ପାତକ
ଦେବାମୀ ମୋକଦମାର ରେ । ଅନେକ ତାମା
ଥିଲେ ଏବଂ ସନ୍ତୋଷ ପାତକ କିମଣି ମନ୍ଦ
କୁମା ଶର୍ଣ୍ଣର ଦୁର୍ଗମ ହୋଇଥାଏ । ଏଥରୁ
ଅମ୍ବ ବିବେଚନାରେ ଏହା ଅଭିନ୍ଦ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ।
ବଡ଼ ଲୋକଙ୍କ ପାତକର ଏହା ଦେବା ସମୟରେ
କଟିଗ ଦୂର୍ମୁଖ ଏହି ଦୁର୍ଗମ ଅନ୍ତରେ
ଏହା ଏବଂ ପରାର ଦୁର୍ଗମ ଲୋକଙ୍କର ବା-
ରକ ଅଟର । ପାରବ ଲୋକମାନେ ଅପଣା
ପାତକ ସ୍ଵର୍ଗ ପ୍ରଦାନ କରିବା କାରଣ ଶର୍ଣ୍ଣ
ପାତକର ପାରନ୍ତି ନାହିଁ ଏହି ଦେବାମୀ
ଏଠାରେ ଏକଟକାରୁ ମୋକଦମାର ଦିଲାଲ

ବ୍ୟବସାୟ କରନ୍ତି ବୁଦ୍ଧି ପାରନ୍ତି । ଏହି ଦ-
କାନ୍ଦମାକେ ଅପଣ ହତରୁ କିମି କର ଅନ୍ତର
ମୋକଦମା ଲାଗିଲି ଏହି ତାମ ଦେଲେ ଯେହି
ସମ୍ଭାବ ଏକ ଅନ୍ତର ପ୍ରତି ଦୁଅନ୍ତି । ଏହି ଅନ୍ତର
କୁନ୍ତନବ ନାକସାୟ ବିଲାପରେ ଅଭାବବୁଦ୍ଧ
ହୋଲ ଯାଏ କାରଣ ଏହା ମୋକଦମାର
ଦୁଇକଳ ଏବଂ ସାଧାରଣ ନାହିଁ କରୁଛି
କିନ୍ତୁ ଏଠା ଅନ୍ତରକାରୀ ଏବଂ କାରଣ କରୁଛି
କିନ୍ତୁ ଏଠା ଅନ୍ତରକାରୀ ଏବଂ କାରଣ କରୁଛି
ଏହି ଦୁଅନ୍ତର ବାଧାର ସମ୍ଭାବ ଏବଂ ବୋଧ
ଦେଇଥିଲା କି ଏପରି ନ ଦେଲେ ଅନେକ
ଦିଲାଲ ବାଧାର କିମଣି କାହାକୁ ଦେଇ
ନାହିଁ ରେବେ ନିବାଲାନ୍ତି ଯେତା ପାରିବ
ଦେଇ ଆହୁତି କରିବାର କିମଣି କାହାକୁ
ନ କରିବା ମନ୍ଦରର ଦେଇ ଦେଇବାର କିମଣି
ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ମନ୍ଦର କରିବା କିମଣି ମନ୍ଦର
ମୁଦେବର ସମ୍ଭାବ ଅଛି କାରଣ ଦେଇବ
ଦେଇବ ପରିବାର ଆପରି କରି ଦିଲାଲ
କରିବାରେ ଅନ୍ତର ନାହିଁ କି ଅଛି ? ବରଂ
ମନ୍ଦର ଲଗାଇ ରିକିଲ ଅବାୟ କରିବାକୁ
ସମ୍ଭାବ ପାଇବ । ସୁରବାଂ ଏଥରେ ମନ୍ଦର ରଣ
ଦେବାର ବାଟ କୁଞ୍ଚିତ ଦୁଅନ୍ତର ଏବଂ ଅନ୍ତରକ
ଦର୍ଶକ ମୋକଦମା ଲାଗି ରହିଲ । ଏହି
ସମ୍ଭାବ ବିବେଚନାରେ ମାନ୍ୟବର ନିର୍ମିତ
ଶାର୍ଥ କରିବାର ସମ୍ଭାବ ଏଥରେ ଅନ୍ତରକ
ଦର୍ଶକ ମେଧାପୁ କିମଣି ପରାମର୍ଶ ଦେଇଥିଲା
କିମଣି ଦେବାକୁ ଦୁଅନ୍ତର ସବୁରେ
ଦେବାର ଦୁଅନ୍ତର । ଏଠାରେ ମୋକଦମା
ଦିପ୍ରିତ କରିବା ସମ୍ଭାବ ଅନ୍ତର ଯେତାରୁ
ଦୁଅନ୍ତର ଏବଂ ଯେମନ୍ତ ମୋକଦମା କୁଞ୍ଚିତ
ଦର୍ଶକ ଦୁଅନ୍ତର ଏହା ଦେଇ ଆବଶ୍ୟକ
କରିବାର ସମ୍ଭାବ ଏହା ଦେଇ ଆବଶ୍ୟକ
ଅନ୍ତର ପରିବାର କାରଣ କରିବାର କିମଣି
ପରିବାର ପରିବାର କାରଣ କରିବାର କିମଣି

ନାହିଁ । ଅଳ୍ପ ଖର୍ଚୁରେ ଅର୍ଜି ଦାଖଲ ହୃଥଳ
ଏବଂ ରହାହେଣାହୁତିର କାରଣ ସେ ସମୟରେ
ଅକାଳିତବ୍ୟ ଅଧିକ ହେଉଥାଇ ହୃଥଳ
ନାହିଁ । ଏବଂ ଯେତ୍କ ମୋକଦମାର କାର୍ଯ୍ୟ
ରେତାର ରେମନ୍ତ ଫିରିର ପରମଣ ହୁବି ହେଉ
ଆଏ ଅର୍ଥାତ୍ ଅକାଳିର ପରମଣ ଯେପରି
ହୃଥଳ ମାଗଲିଛାରଠାରୁ ସେହିପରି ଦିଶ
ଦିଅସାବୀ ।

ମାନ୍ୟବର ରାଜୁର୍ ଗାର୍ଥ ସାହେବ ଏଥୁ
ପଙ୍କେ ଆଉ ଦେବେ ଦିଆ କହିଅଛନ୍ତି
ସେ ସମ୍ପ୍ର ଲେଖିବକୁ ପ୍ରାନ ନାହିଁ । ଉଠିବେ
ପାହା ଲେଖାଗଲ ଚର୍ଚାରୁ ଧାରିବାରେ ତାହା-
କୁର ସଦାଶ୍ୱରା ଅନୁଭବ କର ତାହାକିର
ପ୍ରଗଣ୍ଧାରେ ମନ୍ତ୍ର ଦେବେ । ବାସ୍ତବରେ ଅମ୍ବ-
ମନ୍ଦିର ଦେଖିବୁରେ ଅଧିକ କିମ୍ବ ବୋଲିଗାର
ନାହିଁ । ଦୁଃଖୀ ମାନ୍ୟବକାରୀ ହିତୋଦେଖ-
ରେ ଯେତେ ବୋଲିବାର ଉପିଷ ମାନ୍ୟବର
କିମ୍ବରପତି ସେ ସମ୍ପ୍ର ସନ୍ଦରଭୁପେ ବର୍ଣ୍ଣିକା
କରିଅଛନ୍ତି ଏହି ତାହାକୁ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ
ସକାରେ ଅମ୍ବମାନେ ତାହାକୁ ପଥୀ ଧନ୍ୟବାଦ
ଦେଇଥିଲା ।

ଶାପାତ୍ମିକ ସଂବାଦ ।

ପତ୍ର ପୁଷ୍ଟିକାର ଏବଂ ନେହି ଏବା ମାନୁଦେଖିତ କବିତା
ଶ୍ଲୋଗାବ ପାଇଁ ମନୀ ଜୀବିତକାର । ସନ୍ଧାନ ସମୟରେ ବେ
ଦଳରେ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ । ଏହି ସମୟରେ ପାଇଁ ପାହାର
ଅନ୍ତର୍ମଳେ କର୍ମଚାରୀ ନେତୃତ୍ବ ଆପଣା ହାତରେ
ଏବା କାହିଁକାର ପାଇଁ ପାଇଁ ଥାଏ । ପାନୀର ଯାହାର
ନେହି ମାନୁଦେଖ କୋର୍ଦ୍ଦ୍ୟାହେବ ସରକାର ପାଇଁତୋଷିକ
ହୁଏଇ ଶପଣୀ ନାହିଁ ଦୂରକାଳ ସ୍ଵଜ୍ଞାନ ଦେଇବ ।

ପ୍ରତିମାର ଦା ୧୫ ଦିନରେ ସହ ପାଞ୍ଚଶିଳ୍ପିଙ୍କ ଗୋଟାଳ
ପାତ୍ର ଉତ୍ସବରେ ଜାତ୍ରା ଓ ଉତ୍ସବରେ ଯୁଧ୍ୟକ୍ଷେତ୍ରରେ ଲାଇ ହେଲା
ଯେଥି ପାଞ୍ଚଶିଳ୍ପିଙ୍କ ପାଞ୍ଚଶିଳ୍ପିଙ୍କ ହୋଇ
ପାହିଛି ଏବଂ ପାଞ୍ଚଶିଳ୍ପିଙ୍କ ପାଞ୍ଚଶିଳ୍ପିଙ୍କ ବନ୍ଦ ଏବଂ ପ୍ରତିମାର
ପାତ୍ର ପାଞ୍ଚଶିଳ୍ପିଙ୍କ ହୋଇଥାଏ ।

ଏ ହାତରୁ କୁଳମ ଦେଖିଲେ ଦିଦିଥିବା ପଣେ ଜାହାଜ
ନିଧିରେ ଅନେକ କୁଳ କାମ ଦକ୍ଷତାକୁ ପେ ହେବାକୁ
ନିଧିରୁ ଏ କମ ଉଚ୍ଚତ ଉପରେ ଜାହାଜର କପିଲଙ୍କ ଟ୍ରେ
ଦେବା ଦିଲେ ମହାଦେଵା ପକାକାରୁ ଏବଂ ତାର ସେହିକିମେ
ଯାହା ପ୍ରତି ହେବ ଅଛି ସହଜେ ଗୁରୁତ୍ବ ଆପାତ ପାଇ
ଜାତିଶାଖାର କର ହେଲେ ।

କୁଳାରୀ, ପାଇଁରା, ତାଳା, କଣ୍ଠକ, କୌମୁଦୀ ଏବଂ ଶାହା
ଏହି ଦେଖିବ କାହାରେ ନୁହି ଥିଲ ପାଇଁରା ପୁଲୁଠ ଦେହ
ବନ୍ଧ ପାଇଁରା ଓ ଚାହା ହତା ଅର ସବୁ ପାଇଁରରେ ଉତ୍ତାନ୍ତର
ପାଇଁରା ଦେଖ ପୁଲୁଠ ଦେହ ।

କେବେଳ ଦର୍ଶନାଳ ଲେଖନଙ୍କ ଗାନ୍ଧିର କମ୍ପ୍ସନ
ମାହିତିକର ଛଳଯାତ୍ରିବଳ ଚଷ୍ଟାରେ ମନ କାହିଁ, ଏହି
ପ୍ରଥମାବର ଉତ୍ତରାବ୍ୟ ଦକ୍ଷ ମାତ୍ରାଙ୍କ କହନ୍ତି “କେବେଳ
ଏହା କମ୍ପ୍ସନ ମାହିତିକର ମନ କାହିଁ” ମନ୍ଦ୍ୟ, କିମ୍ବା କଳା
ଦେଶର ଦୁଇତମ୍ ଲେଖନଙ୍କ ଗାନ୍ଧିର ସତ୍ତ୍ଵ କରି କରି
କେବେଳ, ସବୁ ବିମୃତି ଫେରିଲ, ସବୁ ଆସି ଦୂରଜନ ତେ
ଏହି ପ୍ରେସରିଙ୍ ଫେରିପାଇ ଏମାଜେ ଅନୁଭବରେ ମନ
ଡୁଡାନ କରି ଅଛିବୁ । ଘୋରମାରେ ଏହି ଦରକାର ଅନୁଭବରେ
ମନ ପ୍ରାଣ କରି ଅଛିବୁ ସେହି ଲେଖନଙ୍କ ଗାନ୍ଧିରଙ୍କର
କାର୍ଯ୍ୟ କାମି ସମ୍ମି ବଳେ ଚଂଚି ଦର୍ଶ ଦେବ । ଆଜ
କମ୍ପ୍ସନ ମାହିତିକର କାର୍ଯ୍ୟବାଳ କେବର୍ତ୍ତନ୍ତୁ ପରମ ହୋଇ
ଅଛି ମାତ୍ର ।”

ଦୋହାର ପାଇଁ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆମାନ ଗୋପୁଳ ପଡ଼ାରେ
ଅଜେକ ମୁହଁର ସାର୍ତ୍ତୁଳ ପାଇ କାହା କରି ଥିଲା ? ଏହାହେ
ସ୍ଵାଧୀନ କୁଟରେ ମଧ୍ୟ କାହା କରଇବ ? ମୁଖାଲେଇ ନିଯମ
ଦିଇଛି । ଏହି ପାର୍ତ୍ତୁଳଙ୍କ ଉଚନ୍ଦେଶ୍ୱରରେ ତନିକୁ ତତ୍ତ୍ଵ
ଦେବ ଦୂରେ ଦେବରଙ୍ଗି । ମଧ୍ୟପୁର ଅଜଳର ପାର୍ତ୍ତୁଳଙ୍କମା
ହିନ୍ଦୁ ପୋଠୀର କେବଳ ଯାଇ ଥିଲେ । ଏହାର୍ଥ ଦୂରେ
ଗୋଦାଳ ପଢାର ଏ ପାର୍ତ୍ତୁଳ ପଣ୍ଡିତ ଶତାବ୍ଦୀ କରିବା
ଅଥବା ଦେବକେ କି ଥିଲେ ? ଅହୁ କାହିଁ ଶତାବ୍ଦୀ କିମ୍ବା ହୋଇ
ଅଛିନ୍ତା ଅର୍ଥାତ୍ କର୍ଷକରେ ପ୍ରାୟ ଦୂରସ୍ଥ ହୋଇ ଥିଲା ।
ତତ୍ତ୍ଵରେ ବୟାକେ ଶତାବ୍ଦୀ କରି କରି ଦୂର
ଦେବରଙ୍ଗି । ଏହାର୍ଥ ସମାଜେ ଏହି ଦୂର କରି ଦେଇ
ଅଛିନ୍ତା । କୁତ୍ତିର ଦେବରଙ୍ଗି ଅଥବା କୁତ୍ତି । ଅର୍ଥାତ୍ ବନ୍ଦିଶିଳେଷ
ଏହି ମରାଗ ମରାଗେ ଥିଲା ହେଉ ବା ସାର୍ତ୍ତୁଳଙ୍କର ସମା
ନ୍ଦିର ପିନ୍ଧି ହେଉ ଅଧି କେବଳରେ କିମ୍ବା ହେଉ ଅଛି ।
ପୋପ୍ରା ଦୂର କରି ଥିଲା ଅଥବା ଅଧି କରିବା କିମ୍ବା କାହିଁ ।
ଏହାର୍ଥ ପାର୍ତ୍ତୁଳଙ୍କରର ମଧ୍ୟ ଦେବରଙ୍ଗି ଥାଏ । କରି
ଦୂର ଦେବରଙ୍ଗି, ଅଧି କାହିଁ କର୍ଷକରେ ୫୫୦ ମା ଦୂରାୟ
ଦେଇବାକି ।

କାଳୀମୁଦ୍ରାରେ ଶ୍ରୀଗାସିତେବୁ ଦେଖିଲେ
କହିଲୁ ଏହି ପାଇ ଦୁର୍ଦ୍ଵାରା ହୋଇ ଇନ୍ଦ୍ରଜିତ ଏଥିରେ
ଦୁର୍ଦ୍ଵାରାଧୂମାକେ ଦୂର୍ଦ୍ଵାରା ଶ୍ରୀଗାସିତ କରୁ ଥିଲା ।
ହୃମାକୟେରେ ବାର୍ଷିକ ଦେଇ ପଦବୀ ଆମ
ଅତେ ଦେଖି ଅଛି । ଶ୍ରୀଗାସିତ କିମ୍ବା ପଦବୀରେ
ଅବେଳିକର ଦୁଇ ପଦବୀ । ପୁଣେ ଏକ ଦୁଇତା ହେଲା
ଦୂର୍ଦ୍ଵାରାରୁ ଶ୍ରୀଗାସିତ ଏହି ମନୋକାଳ କରି ଥିଲୋ ।
ଶ୍ରୀଗାସିତ ବକ୍ତ୍ଵଦୂର୍ଦ୍ଵାରାକେ ଶୁଣି ବ୍ୟାପରେ ଏହି ଫଳର
ପରିପୂର୍ଣ୍ଣରେ ସେହି କରି ପରିବ ।

ମାର୍କଟ ହଜାରଙେ ଖମେ ନାଗଜ ତିବର ପ୍ରସତ
ହେଲାଟି । ପୁଣ୍ୟାଳ୍ୟ ୧୯୫୫ ଜାନ୍ମ ମୁଖ୍ୟରେ ୩୦୦ କର
ଛିଏବ, ବିଳକ୍ଷଣାୟୀ ବୁଦ୍ଧ ହୋଇ ୨୦୨୫ ଜାନ୍ମ, ଯୀ
୨୦୨୫ ଜାନ୍ମ, ଯୀ ଶେଷ ବାହୁଦ୍ୱୟ ହେଲା କର, ଯୀ ଯାଥୀ
୧୯୫୫ ଜାନ୍ମ, ଯୀ କାର୍ଯ୍ୟ ୧୯୨୨ ଜାନ୍ମ, ଉତ୍ତରାଜିତିର ବହିଦ୍ୱୟ
ଯୀ ୧୯୨୫ ଜାନ୍ମ, ତାରଙ୍ଗ ବାହୁଦ୍ୱୟ ହେଲା ଯୀ ୧୯୨୫ ଜାନ୍ମ,
ସମ୍ବାଦପତ୍ର ସହ କାର୍ଯ୍ୟ କରା ଯୀ ଅନ୍ତର୍ଭୁବନେ
ବିଭାଗରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶିଖିବ ଗାନ୍ଧିକାର ବିଭାବ ଅଧିକ
କାହାର, ବେଳେ ଯୀ ଶିଖିବ ୧୯୨୫ରେ କର, ପୁରୁଷଙ୍କ
ଅଧିକାର ପୂର୍ବପୂର୍ବ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ଭୁବନ । ଏହାର ଲାଭକାର କରି
ଶିଖିବ ଯତାପାଇବେ କାହିଁ କରି । ମର୍କିଟ ଅଭିନା-
ମନମୁଖ ବିଭିନ୍ନ ପତ୍ରରେ ବେଳେ ତାହା ଭାବରେ
ବେଳେ ଅଧିକାର ପାଇଁ କରି କରିବେହି କାରାର ଗ୍ରାମ
କଷ୍ଟକାଳ ଦୂର । ତଥାରେ ଶ୍ରୀମତୀ ଲୁହା ପାଇଁ ତାହିଁ

ମାତ୍ରାକୁ ପ୍ରତ୍ୟେକରେ ଦୟଗଠାରୁ ଚୋଣାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ବୋଲି ସରକାର ରେଳେରେ ହେବା । ୩:୫ ୧୭ ମାର୍ଚ୍ଚି ।
ପ୍ରତିବର୍ଷ ଜର୍ମନିମେଳା ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଏକ ଶତାବ୍ଦୀ ଲା ମର୍ତ୍ତର
କର ଅଛି । ଅବଧିକ ହେଲେ ଅତ୍ୱର ବିଦ୍ରୋହ ଦେଇ
ପାଇଲା ।

ବୋଲ୍‌ଦୁଇର କଣେ ନହାବାକୁ ସୁଖରେ ନାଶର
ତଗରବାସୀ ପ୍ରଧାରଣ କେବଳ କେ ତାଙ୍କ ଜୀବିତ ମୁଖ୍ୟ କିମ୍ବର
ଗୋଟିଏ ତଳ ନିର୍ମିତ ବରାର୍ଥ ଉତ୍ସପତ୍ର କବିତାର
ମନ୍ଦିରକର ଅଛନ୍ତି । ଅହୁରବ ମନ୍ଦିରଠାରେ ଏବେଳିଗ୍ରା-
ପୂରେ ୩ ୫୦୦ ଲା ମନୀ ହୋଇ ଗୋଟିଏ ମନ୍ଦିର କିର୍ତ୍ତି
ଦେଇଥିଲା ।

ତିବାମ୍ବ ଅରୁକେହକିଥିୟା ଉପଳବ୍ରେ ମାନ୍ଦୁକିର
ଶବ୍ଦରୀର ସାହେବ କହ ଏଠ ସହୋତସକ ସଙ୍ଗେ ଦୁଇବନ୍ଧୁ
ଦୁଇବନ୍ଧୁ ବସନ୍ତ କବିକେ ଅରୁପେଣ ଦିଯା କହୁ ଅଚ୍ଛମେଲ
ସହୃଦୟରେ ପାଇଁ ଦେବାର କିମ୍ବା କୁଦା ।

ଯଦି ଯୋଗେ ହୁଏ କଥାର ବନ୍ଦମାର କିଣି ସାଧାରଣ
ଏବେ ଦେବତାଙ୍କ ଦିବେଶଙ୍କେ ପଢ଼ମାନ ତା ୨୫ ଟଙ୍କ
ଠାର କଥାକାର ଶାସ୍ତ୍ରକ ପ୍ରତ୍ୟାନ କଟକର ପ୍ରତ୍ୟାନ
ପଞ୍ଚ ଲିଟକ କଥାକ ବନ୍ଦମାର ବନ୍ଦମାରରେ ବାରାନ୍ଦା
ଦେବ । ବିଦ୍ସମ୍ପି ଓ ଜୀବକ ଦେବେ ବନ୍ଦମାନ ବନ୍ଦମାର
ମାନରେ କାର୍ଯ୍ୟ ସାଧା କରି ଆମବେ ।

ଅକ୍ଷାମୀ ପ୍ରୋତ୍ସାହନେ ଏକଟିରେଣ୍ଟାରେ ଦିନକାଳିତୁମ୍ଭେ
ପ୍ରେସ୍‌ର ଦେବ । କବିତା କବିତା ତୁମ୍ଭ ଦିନ୍ଦିରେ
ଦେଖାଇବା ବାବଦ କୁଳ ପ୍ରେସ୍‌ର ବିଶିଷ୍ଟ ମେଲିଯାଇଁ
ହେଠ ସେହେଲେଖିବାରେ ଶାର୍ଥକ କବିତା ହେଠ ସେହେ-
କବି ତୁମ୍ଭୟା ବନ୍ଦିଯେବେଳୁ ଏ ଦିନ୍ଦିରେ ପଦ ଲେଖି
ଅଛନ୍ତି । କବିତା କବିତା ବିନ୍ଦମିଯାଇଁ ଏହିଦେଖ କପ୍ତନ
ଫୋଲ ଉଚିତ କବିତା କବିତା ବିନ୍ଦମିଯାଇଁ ଏହିଦେଖ କପ୍ତନ
ବିନ୍ଦମିଯାଇଁ ।

ମହା ୪୦୯ ମର୍ଗିତ୍ତ କୁନ୍ତଲମୟ ସଥିମର୍ତ୍ତି ଦା ୨୫ ଦିନ
ନିଯରେ ଅହମଦାବାଦଠାରେ ଗୋ ୩୫୫ ଟା ଏବଂ ୧୫
ଟାଙ୍କା ମର୍ଗିତ୍ତରେ ଦ୍ୱାରାରେ ଗୋ ୧୫୫ ଟା କିନ୍ତୁ
ପ୍ରକାଶରତ୍ତ କାନ୍ତି ଦେଖିବେ ନିଷାନ୍ତକୁ ଦିନାକାଳ ହୋଇ
ବିଦ୍ୟୁତ ଚର୍ବିରେଣ୍ଟର ଏବଂ ନିର୍ଭବାସୀ ନାହାନ୍ତରାର
ଲେଖି ବିଦ୍ୟୁତ୍ ସମ୍ବନ୍ଧ ପରିଵର୍ତ୍ତନ ଏକନଂକ ମୁହଁ ଜାଇବ
ଦେବୁ ଉପିତ୍ତ ବାବଦ କେବେ କର୍ମକୁ କଲାପୁ ହୋଇ
ଥିଲୁ— ୧୯୦୨ ଖେତିକୁ କାହାରେ ଥିଲା ଏହି ପାଇଁ

କେବଳ ତା ପ୍ରୋଟୋଫିଲ ପିତ୍ତୁର ଶାହୁଙ୍କ ଖୋଲାଯାଇଛନ୍ତି ।
ଅର ଏହି ପ୍ରକାଶର ଧାରାର ଦାରୁର ବରି ଆହୁଙ୍କ । ସାଥୀ
ଦୂରମାର୍ଗରେ ଅଛି କିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ ଏହି ଅନୁଷ୍ଠାନକୁବି

କୁଣ୍ଡଳ ପାତାର ଅନ୍ଧର ଦେଖୁ ଯେ ଗମ୍ଭୀରମୁହଁ
କରି କାହାର ସମ୍ମାନରେ ଉଚ୍ଚ ପଢ଼ି କାହାର ଲୋକି ତୁମ୍ଭ
ଯେ କର୍ମଜାତର ଫେରେ କର ବସୁତ୍ତ ଦେଖିପରେବେ
ଦେଖିପରେବେ ଯତ ଦୂର ମେନେକୁଠକ ଶମତା
ପରିତ ହେବା କରୁଥରେ ଘେରାଇ ସହିବଙ୍କ ସମୀପରେ
ଅନେକଟ ଦୂର ଅନ୍ଧର ସହିଯୋଗକ ସତଃ କାହାର ହୋଇ
ଆଗେଥାଏ ସମ ପାତା ଅଛୁ ଏ ଅପରୁତ ଦେଖ ଦୂର
ଦୀରିବ କର୍ମମେଳି ପରମାପ ରୂପର ଅଧିନ ଅନ୍ଧର

ମାସିକ ବନ୍ଦରଗାର ଥିଲେ ପ୍ରକୃତ ଦରି ଥିଲୁଛି । ତେବେ
କୁଳବର୍ଣ୍ଣୀୟ ରବାର୍ମେନ ଚାନ୍ଦେ ଏହି ବନ୍ଦରଙ୍କ ଦେଖ
କି ଦୋଷ ହେଉ ? ଅପାର କବେଳକର ଆଜୁ' ରହଇ
ନାହିଁ ।

ଲେବନର ସମ୍ବାଦିନାକ ଥିଲେ କାହିଁଏକ ଅଧିକାର
ପରିଷମୟ ଛୁଟି । ତାଙ୍କ ଅଧିକାରକର ଅଧିକାରିନାକ ନିଧି ଏହି
ଏହି କୌଣସି ଗୋଟିଏ ସମାଜେତୁ ଉପରକଣେ ଉଠି
ବିପରୀକ୍ଷାର ବିଚାରର କୌଣସି ଉପରକଣେ ବିପରୀକ୍ଷାର
ସହିତ ଦାତାତ୍ମ ସାମାଜିକ ହେଲେ ଏକ ପରିଷମୟ ବିପରୀକ୍ଷା
ଦୋଷ ଉଠିଥିଲା । ନାହାର ମହାନ୍ତି ପଢ଼ିବ କି ମରନ୍ତି—
ପାହେବାର ଗୋଟିଏ ସବଳ ବସି ଯାଇ । ମାତୃକା ତ୍ରୈତାଂ
ସବଳ ଦେଖି ପରିଲେ ହାହୁ, ଅଥବା ନୂରକିଳି କୁଳର
ହସି ଦେଇ ମରି ଗଲେ—ରାହୁର ମଧ୍ୟବାହୀ ମଧ୍ୟବାହୀ
କେତେ କୁଳପ୍ରେସିତା । ଏହୋପଥା ଅନେକବର ଅଛୁ—
ତାହା ହୋଇ ଅନ୍ୟେମାନେ ଯେଉଁ କହିବାକୁ ଗଢ଼ିବା ଯେ
ଅଧିକାର ଯେଉଁକି ଅଧିକାରକ ନିଧିରେ ନାହାନ୍ତି । ତାଙ୍କ
ଅଧିକାର ପ୍ରେସିକର ଫଳେ କୁଠି କହିବେ ତାହାକୁ
ଦୂରତାପରି କହି ଛୁଟି ବାହୁ, ଏହା ବରପ୍ର କହସ୍ତ ।
ଅଧିକାର ଅନ୍ୟେମାନେ ଅଶା କରୁଁ ପେ, ମାତୃକା ତୋପା-
ନ୍ତି ଅଧିକାରକ ଦେଖିବା ଶାରୀ ରାଠି ବିଶି । ମଧ୍ୟ

ପ୍ରକଳ୍ପିତ ।

ପ୍ରେରିତପତ୍ରର ମରାମତି କିମିତ୍ର ଅମୃତାନେ
ଦୀପ୍ତି ଗୋଟିଁ ।

ମହାମହିମ ମହମର୍ତ୍ତିବ ଶ୍ରୀପୁଣ୍ଡିତ ଉତ୍ତରପାଠକ
ସମ୍ମାନକ ମହୋଦୟ ସମୀପେଷ୍ଟ
ସବୁଜାଯ ନବେଦଳଙ୍କ

ନିର୍ମଳେଖିତ ହେଉଥିବ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଅପରାଧ
ପତ୍ରିକାଟି କର ବିଦ୍ୟା ବିଜ୍ଞାନ ଦେବେ ।

କନ୍ଦମାଳମଧ୍ୟରେ ଶୋ ୨୨ ଟ ଲେଖାର ଓ
ଅପର ପ୍ରାଚୀମେଳ ଏବଂ ଶୋ ୧୩ ମିନ୍ଟସତ୍ରେଣୀ
ମୁଲ୍କ ଅଛି । ୯୨୨୫ ପୂର୍ବରେ ଏହି ସବୁ ଦୂର
ଜୟାମାଳାକୋଟର ମାଳଦିବରଙ୍ଗ ତତ୍ତ୍ଵବିଧା-
ରିଯରେ କି ଥିଲା । ସେହି ସମୟରତାରୁ
କମାନ୍ଦୁୟରେ ବଳଦମାନେ ଉପରେ ତାରୀ
ଦୋର ଅସୁଅଛି ମାତ୍ର ବଗଚ ପରିଷାରେ
ଯେପରି ଶୁଦ୍ଧିକାଳ ଫଳାଶୁଦ୍ଧି ତାହା କୌଣସିବର୍ତ୍ତ
ଥାଇ କି ଥିଲା । ବନ ବାଲକ ଏକଜଣ ମଧ୍ୟମ
ଦୃତି ପଥରରେ ଉତ୍ତାପ୍ତ ଦୋରଥିବା ବିଷ୍ଣୁ
ବୌଦ୍ଧଗର୍ଭ ବିଷ୍ଣୁ ହୋଇଅଛି । ଏ ଜଣ
ମଧ୍ୟରୁ ପିତ୍ରକ ଜ ୨ ଶକ୍ତି ପରିଦ୍ୟାଗ କଲେ
ମଧ୍ୟମତ୍ରେଣୀ ମୁଲକରୁ କୁ ୨ ଶା ମୁଧରୁ କ ୪ ଶା
ଧଳପ୍ରଦ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ଅପର ପ୍ରାଚୀମେଳ
ମୁଲ୍କମାଳକ ମଧ୍ୟ ୨ ଶକ୍ତି ମୁଲକୁ ୧୯ ସଞ୍ଚକ
ବାଲକ ପଶ୍ଚାତ୍ ଦେବାକୁ ଆହୁଥିଲେ ସେମାନେ
ସମସ୍ତେ ଦୁଇକାର୍ଯ୍ୟ ଦୋରଅଛନ୍ତି । ସେଇମାନଙ୍କ
ସହରେ ଏତାକୁ ପାଇ ଲାହ ହୋଇଅଛି କନ୍ଦ-
ମାଳଧୂ ବିଦାନ୍ୟମାଳକର ବିବିଧତ୍ ଉପ-
କାର୍ଯ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଥଳଦିବାଦ ଦେବାର
ସାଂକ୍ଷରିତି ।

ପ୍ରକାର ଉପରେ ଦେଇ କହିଲୁ ସୁଲକ୍ଷଣ
ତୀରବାକୁ ବିଶେଷ ସନ୍ଧାନ ଅଟନ୍ତି । ପରେ
ଦେଖି ବାଳକ କଟକ ଯିବାକୁ ଘାରସ କରୁଥିଲୁ
ଥିଲେ । ଏହାକି ଘରରେ ଦୂରବର୍ଷ ଦେଇ
କଟକ ସୁଲକ୍ଷଣ ବାଳକମାନେ ପଢିବାକୁ ପାଇ-
ଅଛନ୍ତି । ଏ ମହାଶୟ ପୃଷ୍ଠା ଉଚ୍ଛଵିତଥାର
ମହାଶୟକାରୀ ସୁନ୍ଦର ଶୁଣ ମରଜ ଶୈବାରେ
ପରିଷ୍କାର ସେହି ଦେଇଗୁ ଏହାକି ନିୟମିତି ସମୟ-
ତାକୁ ସୁଲକ୍ଷଣ ଅଧିକତରକୁ ପାଇବାକି ଲାଭ
କରୁଥିଲା । ଲାଭପ୍ରାପିତ ସୁଲମନଙ୍କର ଶ୍ରଦ୍ଧା
ନୈଷତ୍ୟ, ବାଳକମନଙ୍କର ଉପରେ, ଶୁଭ ନିର୍ମାଣ
ଓ ଶିଳଚିମାନଙ୍କର ସଦବିଶ୍ୱର ଉତ୍ସବ ନଷ୍ଟ-
ମୂର୍ଖ ଏ ମହାଶୟ ସମ୍ମାନ ପ୍ରଯାଣ ଦିବନ୍ତି ।

ବିଶ୍ୱାସ

(ପକ୍ଷ ପ୍ରକାଶିତ ଭବତି ।)

ମେଘ ବନ୍ଦନ

ଶର୍ତ୍ତ ଗୁଣ

ଏହୁତେଣ୍ଟ ଦେଖ ବାନବ ଦୂଷା ବିମଲୋଦର
ମତ୍ତିବାନିମେତ କାନକ ଦେଖ ପଞ୍ଜାଳ-ଘର ।
ଶୁଣି ଯାହା ଅଗର ଏହା ଦେଖିବାପୋଇ ।
ନିର୍ମାଣର ଭବ ସୁନର ସାଦଧାନରେ ଆଜ ।
ବିବତ୍ତବଦେଶ କାନକା କହା ବାହାରେ କହି ।
ପାଦରେ ମହିଷୀରକୁ ରଖିଯାଇଛ ମାତ୍ର ।
ସଂଘାତେ ସବେଳ ରହିଛ ପୁକା ଉପକଳଣ ।
ଦୁର୍ଗାକେ ପୁତ୍ର କରନ୍ତ ନିର୍ମାଣକୁ କୃତିତ୍ଵ ।
ଧୂପ ସାପ ରଣା ଚାନ୍ଦ ଜନନାହ ଦବିଦରେ ।
ସୁନନ ବିଶ୍ଵାସ ହେଉଛି ଗୁରୁ ବହୁଦୀରରେ ।
ବଳନାହ ହୋଇ ପ୍ରାଙ୍ଗଣେ ପତିଅଛି ସବଳ
ପ୍ରକାଶ ମହିଷ ଅନ୍ଧର କୁମିଥକୁ ତୁଳନ ।
ସର୍ପର ଅଷେ ନ ପିତ ଧରଅଛି ମସୁଦ ।
ଶୁଦ୍ଧରେ ତୁମା ହୋଇଛ ଦୟକୁର ମେହକ ।
ଗୁରୁ କାଳିପୁଜା ଆମେ ତ କହି ତିତରେ ଦୟ
ସୁନ ପ୍ରଥିଦରୁ ଅନେକେ ଦେଖିଲୁଗୁ ନର୍ତ୍ତକ ।
ବାଜେ ଧ୍ୱନି କାଜେ ମଦୁରା ବାଜେ ତୋଳି
ଗାନ୍ତି ।

ପୁକା ଶୀଘ୍ରତା ଖାଲିବେ ଆଜି ହାତିର ମଳା ।
 ସମ୍ମର୍ଦ୍ଦ ଠହାତରେ ବରି କେତେ ଦୁଇବା ।
 କରୁଛନ୍ତି ମନ ଅନନ୍ତେ ଦେଖୁଦିବ୍ୟ ଲୋକଙ୍କ ।
 ପାରେ ପଢ଼ିଲୁ ମିଠାର ମୁଖ ସନ୍ଦେଖସାର ।
 ଘରପାଣି ଯାଚେ ସିଲାଷି ମୁଗ୍ଗା ଲଳମୋରକ ।